

KONSOLIDERAD VERSION
AV FÖRDRAGET
OM UPPRÄTTANDET AV EUROPEISKA GEMENSKAPEN

INNEHÅLL

FÖRDRAGSTEXT

	<i>Sida</i>
Ingress	43
Första delen — Principerna	44
Andra delen — Unionsmedborgarskap	49
Tredje delen — Gemenskapens politik	51
AVDELNING I — Fri rörlighet för varor	51
Kapitel 1 — Tullunionen	52
Kapitel 2 — Förbud mot kvantitativa restriktioner mellan medlemsstaterna	52
AVDELNING II — Jordbruk	53
AVDELNING III — Fri rörlighet för personer, tjänster och kapital	57
Kapitel 1 — Arbetstagare	57
Kapitel 2 — Etableringsrätt	59
Kapitel 3 — Tjänster	62
Kapitel 4 — Kapital och betalningar	63
AVDELNING IV — Visering, asyl, invandring och annan politik som rör fri rörlighet för personer	65
AVDELNING V — Transporter	70
AVDELNING VI — Gemensamma regler om konkurrens, beskattning och tillnärmning av lagstiftning	73
Kapitel 1 — Konkurrensregler	73
Avsnitt 1 — Regler tillämpliga på företag	73
Avsnitt 2 — Statligt stöd	76
Kapitel 2 — Bestämmelser om skatter och avgifter	78
Kapitel 3 — Tillnärmning av lagstiftning	79
AVDELNING VII — Ekonomisk och monetär politik	82
Kapitel 1 — Ekonomisk politik	82
Kapitel 2 — Monetär politik	87
Kapitel 3 — Institutionella bestämmelser	90
Kapitel 4 — Övergångsbestämmelser	93

AVDELNING VIII — Sysselsättning	101
AVDELNING IX — Gemensam handelspolitik	103
AVDELNING X — Tullsamarbete	106
AVDELNING XI — Socialpolitik, utbildning, yrkesutbildning och ungdomsfrågor	106
Kapitel 1 — Sociala bestämmelser	106
Kapitel 2 — Europeiska socialfonden	111
Kapitel 3 — Utbildning, yrkesutbildning och ungdomsfrågor	112
AVDELNING XII — Kultur	113
AVDELNING XIII — Folkhälsa	114
AVDELNING XIV — Konsumentskydd	115
AVDELNING XV — Transeuropeiska nät	116
AVDELNING XVI — Industri	117
AVDELNING XVII — Ekonomisk och social sammanhållning	118
AVDELNING XVIII — Forskning och teknisk utveckling	120
AVDELNING XIX — Miljö	123
AVDELNING XX — Utvecklingssamarbete	125
AVDELNING XXI — Ekonomiskt, finansiellt och tekniskt samarbete med tredje land	127
Fjärde delen — Associering av utomeuropeiska länder och territorier	128
Femte delen — Gemenskapens institutioner	130
AVDELNING I — Institutionella bestämmelser	130
Kapitel 1 — Institutionerna	130
Avsnitt 1 — Europaparlamentet	130
Avsnitt 2 — Rådet	135
Avsnitt 3 — Kommissionen	138
Avsnitt 4 — Domstolen	141
Avsnitt 5 — Revisionsrätten	150
Kapitel 2 — Gemensamma bestämmelser för flera institutioner	153
Kapitel 3 — Ekonomiska och sociala kommittén	157
Kapitel 4 — Regionkommittén	160
Kapitel 5 — Europeiska investeringsbanken	162

AVDELNING II — Finansiella bestämmelser	163
Sjätte delen — Allmänna bestämmelser och slutbestämmelser	170
Slutbestämmelser	180
Bilaga I — Lista som avses i artikel 32 i detta fördrag	183
Bilaga II — Utomeuropeiska länder och territorier på vilka bestämmelserna i fjärde delen i detta fördrag skall tillämpas	186

HANS MAJESTÄT BELGARNAS KONUNG, FÖRBUNDSREPUBLICEN TYSKLANDS PRESIDENT, FRANSKA REPUBLIKENS PRESIDENT, ITALIENSKA REPUBLIKENS PRESIDENT, HENNES KUNG-LIGA HÖGHET STORHERTIGINNAN AV LUXEMBURG OCH HENNES MAJESTÄT DROTTNINGEN AV NEDERLÄNDERNA (1),

SOM ÄR FAST BESLUTNA att lägga grunden till en allt fastare sammanslutning mellan de europeiska folken,

SOM AVSER att säkerställa ekonomiska och sociala framsteg i sina länder genom gemensamma åtgärder för att undanröja de barriärer som delar Europa,

SOM UPPSTÄLLER som ett väsentligt mål för sina strävanden att fortgående förbättra levnads- och arbetsvillkoren för sina folk,

SOM INSER att undanröjandet av förekommande hinder kräver samordnade åtgärder för att garantera en jämn utveckling, jämvikt i handelsutbytet och sund konkurrens,

SOM ÄR ANGELÄGNA att stärka den ekonomiska gemenskapen mellan sina länder och att trygga en harmonisk utveckling genom att minska klyftan mellan olika regioner samt eftersläpningen för mindre gynnade regioner,

SOM ÖNSKAR bidra till att gradvis avveckla restriktionerna i den internationella handeln genom en gemensam handelspolitik,

SOM ÄMNAR bekräfta den solidaritet som förenar Europa och utomeuropeiska länder och som önskar trygga deras välbefinnande i överensstämmelse med principerna i Förenta nationernas stadga,

SOM FÖRESATT SIG att genom att förena sina resurser bevara och stärka skyddet för fred och frihet och som uppmanar de övriga folk i Europa som bekänner sig till samma ideal att ansluta sig till deras strävanden,

SOM ÄR FAST BESLUTNA att främja utvecklingen av högsta möjliga kunskapsnivå för sina folk genom en bred tillgång till utbildning och kontinuerlig fortbildning,

HAR BESLUTAT att skapa en EUROPEISK GEMENSKAP och har för detta ändamål som befullmäktigade utsett:

(förteckningen över befullmäktigade återges inte här)

SOM, sedan de utväxlat sina fullmakter och funnit dem vara i god och behörig form, har enats om följande.

(1) Republiken Tjeckien, Konungariket Danmark, Republiken Estland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Irland, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Republiken Ungern, Republiken Malta, Republiken Österrike, Republiken Polen, Republiken Portugal, Republiken Slovenien, Republiken Slovakien, Republiken Finland, Konungariket Sverige och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland har sedan dess blivit medlemmar i Europeiska gemenskapen.

FÖRSTA DELEN

PRINCIPERNA

Artikel 1

Genom detta fördrag upprättar de HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA mellan sig en EUROPEISK GEMENSKAP.

Artikel 2

Gemenskapen skall ha till uppgift att genom att upprätta en gemensam marknad och en ekonomisk och monetär union och genom att fullfölja den gemensamma politik eller verksamhet som avses i artiklarna 3 och 4 främja en harmonisk, väl avvägd och hållbar utveckling av näringslivet inom gemenskapen som helhet, en hög nivå i fråga om sysselsättning och socialt skydd, jämställdhet mellan kvinnor och män, en hållbar och icke-inflatorisk tillväxt, en hög grad av konkurrenskraft och ekonomisk konvergens, en hög nivå i fråga om miljöskydd och förbättring av miljöns kvalitet, en höjning av levnadsstandarden och livskvaliteten samt ekonomisk och social sammanhållning och solidaritet mellan medlemsstaterna.

Artikel 3

1. För att uppnå de mål som anges i artikel 2 skall gemenskapens verksamhet på de villkor och i den takt som anges i detta fördrag innefatta

- a) förbud mot tullar och kvantitativa restriktioner mellan medlemsstaterna vid import och export av varor samt förbud mot alla övriga åtgärder med motsvarande verkan,
- b) en gemensam handelspolitik,
- c) en inre marknad som kännetecknas av att hindren för fri rörlighet för varor, personer, tjänster och kapital avskaffas mellan medlemsstaterna,
- d) åtgärder som avser personers inresa och rörlighet enligt avdelning IV,
- e) en gemensam politik på jordbruks- och fiskeområdet,
- f) en gemensam politik på transportområdet,
- g) en ordning som säkerställer att konkurrensen inom den inre marknaden inte snedvrids,
- h) tillnärmning av medlemsstaternas nationella lagstiftning i den utsträckning den gemensamma marknadens funktion kräver det,

- i) främjande av samordningen av medlemsstaternas sysselsättningspolitik i syfte att göra denna mer effektiv genom att utveckla en samordnad sysselsättningsstrategi,
- j) en politik på det sociala området som innefattar en europeisk socialfond,
- k) stärkande av den ekonomiska och sociala sammanhållningen,
- l) en miljöpolitik,
- m) stärkande av gemenskapsindustrins konkurrenskraft,
- n) främjande av forskning och teknisk utveckling,
- o) stimulans till att upprätta och utveckla transeuropeiska nät,
- p) bidrag till att uppnå en hög hälsoskyddsnivå,
- q) bidrag till god utbildning samt till kulturens utveckling i medlemsstaterna,
- r) en politik på området för utvecklingsarbete,
- s) associering av utomeuropeiska länder och territorier i syfte att öka handeln och att gemensamt främja den ekonomiska och sociala utvecklingen,
- t) bidrag till att stärka konsumentskyddet,
- u) åtgärder på områdena energi, räddningstjänst och turism.

2. I all verksamhet som avses i denna artikel skall gemenskapen syfta till att undanröja bristande jämställdhet mellan kvinnor och män och att främja jämställdhet mellan dem.

Artikel 4

1. För att de mål som anges i artikel 2 skall uppnås skall medlemsstaternas och gemenskapens verksamhet, på de villkor och enligt den tidsplan som anges i detta fördrag, innefatta förändring av en ekonomisk politik som baseras på en nära samordning av medlemsstaternas ekonomiska politik, på den inre marknaden och på fastställda gemensamma mål och som bedrivs enligt principen om en öppen marknadsekonomi med fri konkurrens.

2. Parallellt härmed och i enlighet med detta fördrag samt den tidsplan och de förfaranden som anges i fördraget skall denna verksamhet omfatta en oåterkallelig låsning av växelkurserna som skall leda till att en gemensam valuta, euron, införs och till att en gemensam penning- och valutapolitik fastställs och bedrivs; denna politik skall ha som huvudmål att upprätthålla prisstabilitet och att, utan att detta mål åsidosätts, understödja den allmänna ekonomiska politik som bedrivs inom gemenskapen, i överensstämmelse med principen om en öppen marknadsekonomi med fri konkurrens.

3. Denna verksamhet från medlemsstaternas och gemenskapens sida förutsätter att följande vägledande principer iakttas: stabila priser, sunda offentliga finanser och monetära förhållanden samt en stabil betalningsbalans.

Artikel 5

Gemenskapen skall handla inom ramen för de befogenheter som den har tilldelats och de mål som har ställts upp för den genom detta fördrag.

På de områden där gemenskapen inte är ensam behörig skall den i överensstämmelse med subsidiaritetsprincipen vidta en åtgärd endast om och i den mån som målen för den planerade åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och därför, på grund av den planerade åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå.

Gemenskapen skall inte vidta någon åtgärd som går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målen i detta fördrag.

Artikel 6

Miljöskyddskraven skall integreras i utformningen och genomförandet av gemenskapens politik och verksamhet enligt artikel 3, särskilt i syfte att främja en hållbar utveckling.

Artikel 7

1. De uppgifter som anförtrotts gemenskapen skall genomföras av

- ett EUROPAPARLAMENT,
- ett RÅD,
- en KOMMISSION,
- en DOMSTOL,
- en REVISIONSRÄTT.

Varje institution skall handla inom ramen för de befogenheter som den har tilldelats genom detta fördrag.

2. Rådet och kommissionen skall biträdas av en ekonomisk och social kommitté och en regionkommitté med rådgivande uppgifter.

Artikel 8

Ett europeiskt centralbankssystem (härefter kallat "ECBS") och en europeisk centralbank (härefter kallad "ECB") skall upprättas enligt det förfarande som anges i detta fördrag; de skall handla inom ramen för de befogenheter som de har tilldelats genom detta fördrag och den stadga för ECBS och ECB (härefter kallad "ECBS-stadgan"), som är fogad till fördraget.

Artikel 9

En europeisk investeringsbank upprättas härmed; den skall handla inom ramen för de befogenheter som den har tilldelats genom detta fördrag och den stadga som är fogad till fördraget.

Artikel 10

Medlemsstaterna skall vidta alla lämpliga åtgärder, både allmänna och särskilda, för att säkerställa att de skyldigheter fullgörs som följer av detta fördrag eller av åtgärder som vidtagits av gemenskapens institutioner. Medlemsstaterna skall underlätta att gemenskapens uppgifter fullgörs.

De skall avstå från varje åtgärd som kan äventyra att fördragets mål uppnås.

Artikel 11

1. De medlemsstater som avser att upprätta ett närmare samarbete sinsemellan på något av de områden som avses i detta fördrag skall rikta en begäran till kommissionen, som kan lägga fram ett förslag för rådet om detta. Om kommissionen inte lägger fram något förslag, skall den underrätta de berörda medlemsstaterna om skälen till detta.

2. Ett bemyndigande att inleda ett närmare samarbete enligt punkt 1 skall med beaktande av artiklarna 43–45 i Fördraget om Europeiska unionen ges av rådet, som skall besluta med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet. Om det närmare samarbetet avser ett område som omfattas av förfarandet i artikel 251 i det här fördraget, krävs Europaparlamentets samtycke.

En rådsmedlem får begära att frågan hänskjuts till Europeiska rådet. Efter ett sådant hänskjutande får rådet fatta beslut i enlighet med bestämmelserna i första stycket i denna punkt.

3. De rättsakter och beslut som är nödvändiga för att genomföra det närmare samarbetet skall vara underkastade alla relevanta bestämmelser i detta fördrag, om inte annat föreskrivs i denna artikel och artiklarna 43–45 i Fördraget om Europeiska unionen.

Artikel 11a

Varje medlemsstat som önskar delta i ett närmare samarbete enligt artikel 11 skall anmäla sin avsikt till rådet och till kommissionen, som inom tre månader efter att ha mottagit anmälan skall avge ett yttrande till rådet. Inom fyra månader efter det att anmälan har mottagits skall kommissionen fatta beslut i frågan och om eventuella särskilda bestämmelser som den anser nödvändiga.

Artikel 12

Inom detta fördrags tillämpningsområde och utan att det påverkar tillämpningen av någon särskild bestämmelse i fördraget, skall all diskriminering på grund av nationalitet vara förbjuden.

Rådet kan enligt förfarandet i artikel 251 anta bestämmelser i syfte att förbjuda sådan diskriminering.

Artikel 13

1. Utan att det påverkar tillämpningen av de övriga bestämmelserna i detta fördrag och inom ramen för de befogenheter som fördraget ger gemenskapen, kan rådet genom enhälligt beslut på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet vidta lämpliga åtgärder för att bekämpa diskriminering på grund av kön, ras, etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning.

2. Med avvikelse från punkt 1 skall rådet fatta beslut i enlighet med förfarandet i artikel 251 när rådet, i syfte att stödja de åtgärder som medlemsstaterna vidtar för att bidra till att förverkliga målen i punkt 1, beslutar om stimulansåtgärder på gemenskapsnivå, som dock inte får omfatta någon harmonisering av medlemsstaternas lagar eller andra författningar.

Artikel 14

1. Gemenskapen skall besluta om åtgärder i syfte att gradvis upprätta den inre marknaden under tiden fram till och med den 31 december 1992 i enlighet med bestämmelserna i denna artikel och i artiklarna 15, 26, artikel 47.2, artiklarna 49, 80, 93 och 95 och utan att det påverkar tillämpningen av övriga bestämmelser i detta fördrag.

2. Den inre marknaden skall omfatta ett område utan inre gränser, där fri rörlighet för varor, personer, tjänster och kapital säkerställs i enlighet med bestämmelserna i detta fördrag.

3. Rådet skall genom beslut med kvalificerad majoritet på förslag från kommissionen fastställa de riktlinjer och villkor som är nödvändiga för att säkerställa väl avvägda framsteg inom alla berörda sektorer.

Artikel 15

Kommissionen skall, när den utformar sina förslag i syfte att nå de mål som uppställts i artikel 14, ta hänsyn till de påfrestningar som vissa ekonomier på olika utvecklingsnivåer kommer att utsättas för under den tid då den inre marknaden upprättas, och den får föreslå lämpliga bestämmelser.

Om dessa bestämmelser får formen av undantag, måste de vara av tillfällig natur och medföra minsta möjliga störning av den gemensamma marknadens funktion.

Artikel 16

Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 73, 86 och 87 och med beaktande av den betydelse som tjänster av allmänt ekonomiskt intresse har för unionens gemensamma värderingar och den roll som dessa tjänster spelar när det gäller att främja social och territoriell sammanhållning, skall gemenskapen och medlemsstaterna, var och en inom ramen för sina respektive befogenheter och inom detta fördrags tillämpningsområde, sörja för att sådana tjänster utförs på grundval av principer och villkor som gör det möjligt för dem att fullgöra sina uppgifter.

ANDRA DELEN

UNIONSMEDBORGARSKAP

Artikel 17

1. Ett unionsmedborgarskap införs härmed. Varje person som är medborgare i en medlemsstat skall vara unionsmedborgare. Unionsmedborgarskapet skall komplettera och inte ersätta det nationella medborgarskapet.

2. Unionsmedborgarna skall ha de rättigheter och skyldigheter som föreskrivs i detta fördrag.

Artikel 18

1. Varje unionsmedborgare skall ha rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier, om inte annat följer av de begränsningar och villkor som föreskrivs i detta fördrag och i bestämmelserna om genomförande av fördraget.

2. Om en åtgärd från gemenskapens sida är nödvändig för att uppnå detta mål och om inte befogenheter för detta föreskrivs i detta fördrag, kan rådet anta bestämmelser i syfte att underlätta utövandet av de rättigheter som avses i punkt 1. Rådet skall besluta enligt förfarandet i artikel 251.

3. Punkt 2 skall inte tillämpas på bestämmelser om pass, identitetskort, uppehållstillstånd eller andra jämförbara dokument och inte heller på bestämmelser om social trygghet eller socialt skydd.

Artikel 19

1. Varje unionsmedborgare som är bosatt i en medlemsstat där han inte är medborgare skall ha rösträtt och vara valbar vid kommunala val i den medlemsstat där han är bosatt, på samma villkor som medborgarna i den staten. Denna rätt får utövas om inte annat följer av de närmare bestämmelser som rådet antar genom enhälligt beslut på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet; dessa bestämmelser kan föreskriva undantag om det är motiverat med hänsyn till särskilda problem i en medlemsstat.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 190.4 och de bestämmelser som har antagits för att genomföra denna, skall varje unionsmedborgare som är bosatt i en medlemsstat där han inte är medborgare ha rösträtt och vara valbar vid val till Europaparlamentet i den medlemsstat där han är bosatt, på samma villkor som medborgarna i den staten. Denna rätt får utövas om inte annat följer av de närmare bestämmelser som rådet antar genom enhälligt beslut på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet; dessa bestämmelser kan föreskriva undantag om det är motiverat med hänsyn till särskilda problem i en medlemsstat.

Artikel 20

Varje unionsmedborgare skall inom ett tredje lands territorium, där den medlemsstat i vilken han är medborgare inte är representerad, ha rätt till skydd av varje medlemsstats diplomatiska eller konsulära myndigheter på samma villkor som medborgarna i den staten. Medlemsstaterna skall komma överens om de inbördes regler som behövs och inleda de internationella förhandlingar som krävs för att säkerställa detta skydd.

Artikel 21

Varje unionsmedborgare skall ha rätt att göra framställningar till Europaparlamentet enligt artikel 194.

Varje unionsmedborgare kan vända sig till den enligt artikel 195 tillsatta ombudsmannen.

Varje unionsmedborgare kan skriftligen vända sig till varje institution eller organ som avses i denna artikel eller i artikel 7 på något av de språk som anges i artikel 314 och få svar på samma språk.

Artikel 22

Kommissionen skall vart tredje år rapportera till Europaparlamentet, rådet och Ekonomiska och sociala kommittén om tillämpningen av bestämmelserna i denna del. I denna rapport skall hänsyn tas till unionens utveckling.

På denna grund och om inte annat följer av andra bestämmelser i detta fördrag får rådet genom enhälligt beslut på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet anta bestämmelser för att stärka eller komplettera de rättigheter som föreskrivs i denna del; dessa bestämmelser skall rådet rekommendera medlemsstaterna att anta i enlighet med deras konstitutionella bestämmelser.

TREDJE DELEN

GEMENSKAPENS POLITIK

AVDELNING I

FRI RÖRLIGHET FÖR VAROR

Artikel 23

1. Gemenskapen skall grunda sig på en tullunion, som skall omfatta all handel med varor och som skall innebära att tullar på import och export samt alla avgifter med motsvarande verkan skall vara förbjudna mellan medlemsstaterna och att en gemensam tulltaxa gentemot tredje land skall införas.

2. Bestämmelserna i denna avdelning artikel 25 och kapitel 2 skall tillämpas på varor med ursprung i medlemsstaterna samt på varor som kommer från tredje land och som är i fri omsättning i medlemsstaterna.

Artikel 24

Varor som kommer från tredje land skall anses vara i fri omsättning i en medlemsstat, om importformaliteterna har uppfyllts och tillämpliga tullar och avgifter med motsvarande verkan har tagits ut i denna medlemsstat och hel eller partiell restitution av sådana tullar och avgifter inte har lämnats.

KAPITEL 1

TULLUNIONEN

Artikel 25

Tullar på import och export samt avgifter med motsvarande verkan skall vara förbjudna mellan medlemsstaterna. Detta förbud skall tillämpas även på tullar av fiskal karaktär.

Artikel 26

Tullsatser i den gemensamma tulltaxan skall fastställas av rådet med kvalificerad majoritet på förslag från kommissionen.

Artikel 27

När kommissionen skall fullgöra sina uppgifter enligt detta kapitel skall den vägledas av

- a) nödvändigheten av att främja handelsutbytet mellan medlemsstaterna och tredje land,
- b) utvecklingen av konkurrensförhållandena inom gemenskapen, i den mån denna utveckling medför en ökning av företagens konkurrensförmåga,
- c) gemenskapens försörjningsbehov i fråga om råvaror och halvfabrikat, varvid kommissionen skall beakta att konkurrensvillkoren mellan medlemsstaterna med avseende på bearbetade varor inte snedvrids,
- d) nödvändigheten av att undvika allvarliga störningar i medlemsstaternas ekonomier och av att trygga en rationell utveckling av produktionen och en ökning av konsumtionen inom gemenskapen.

KAPITEL 2

FÖRBUD MOT KVANTITATIVA RESTRIKTIONER MELLAN MEDLEMSSTATERNA

Artikel 28

Kvantitativa importrestriktioner samt åtgärder med motsvarande verkan skall vara förbjudna mellan medlemsstaterna.

Artikel 29

Kvantitativa exportrestriktioner samt åtgärder med motsvarande verkan skall vara förbjudna mellan medlemsstaterna.

Artikel 30

Bestämmelserna i artiklarna 28 och 29 skall inte hindra sådana förbud mot eller restriktioner för import, export eller transitering som grundas på hänsyn till allmän moral, allmän ordning eller allmän säkerhet eller intresset att skydda människors och djurs hälsa och liv, att bevara växter, att skydda nationella skatter av konstnärligt, historiskt eller arkeologiskt värde eller att skydda industriell och kommersiell äganderätt. Sådana förbud eller restriktioner får dock inte utgöra ett medel för godtycklig diskriminering eller innefatta en förtäckt begränsning av handeln mellan medlemsstaterna.

Artikel 31

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att statliga handelsmonopol anpassas på sådant sätt att ingen diskriminering med avseende på anskaffnings- och saluföringsvillkor föreligger mellan medlemsstaternas medborgare.

Bestämmelserna i denna artikel skall tillämpas på varje organ genom vilket en medlemsstat, rättsligt eller i praktiken, direkt eller indirekt kontrollerar, styr eller märkbart påverkar import eller export mellan medlemsstaterna. Dessa bestämmelser skall även tillämpas på monopol som staten överlåtit på andra.

2. Medlemsstaterna skall inte vidta några nya åtgärder som strider mot de principer som anges i punkt 1 eller som begränsar räckvidden av de artiklar som avser förbud mot tullar och kvantitativa restriktioner mellan medlemsstaterna.

3. Om ett statligt handelsmonopol har en reglering som är utformad för att underlätta avsättningen eller det ekonomiska utbytet av jordbruksprodukter skall vid tillämpningen av reglerna i denna artikel likvärdiga garantier för sysselsättning och levnadsstandard tillförsäkras berörda producenter.

AVDELNING II

JORDBRUK

Artikel 32

1. Den gemensamma marknaden skall även omfatta jordbruk och handel med jordbruksprodukter. Med jordbruksprodukter skall förstås jordens, husdjursskötselns och fiskets produkter samt produkter i första bearbetningsledet som har direkt samband med dessa produkter.

2. Om inte annat föreskrivs i artiklarna 33–38 skall reglerna för upprättandet av den gemensamma marknaden tillämpas på jordbruksprodukter.
3. De varor för vilka bestämmelserna i artiklarna 33–38 gäller är upptagna i den lista som har fogats som bilaga I till detta fördrag.
4. Den gemensamma marknadens funktion och utveckling i fråga om jordbruksprodukter skall åtföljas av upprättandet av en gemensam jordbrukspolitik.

Artikel 33

1. Den gemensamma jordbrukspolitiken skall ha som mål att
 - a) höja produktiviteten inom jordbruket genom att främja tekniska framsteg och genom att trygga en rationell utveckling av jordbruksproduktionen och ett optimalt utnyttjande av produktionsfaktorerna, särskilt arbetskraften,
 - b) på så sätt tillförsäkra jordbruksbefolkningen en skälig levnadsstandard, särskilt genom en höjning av den individuella inkomsten för dem som arbetar i jordbruket,
 - c) stabilisera marknaderna,
 - d) trygga försörjningen,
 - e) tillförsäkra konsumenterna tillgång till varor till skäliga priser.
2. Vid utformningen av den gemensamma jordbrukspolitiken och de särskilda åtgärder som krävs för att tillämpa den skall hänsyn tas till
 - a) jordbruksnäringens särskilda karaktär som är en följd av jordbrukets sociala struktur och av strukturella och naturbetingade olikheter mellan olika jordbruksregioner,
 - b) nödvändigheten av att gradvis genomföra lämpliga anpassningsåtgärder,
 - c) det faktum att jordbruket i medlemsstaterna utgör en sektor som är nära förbunden med ekonomin i dess helhet.

Artikel 34

1. För att uppnå de mål som anges i artikel 33 upprättas en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna.

Beroende på produkt skall denna organisation utformas på något av följande sätt:

- a) Gemensamma konkurrensregler.

- b) Obligatorisk samordning av de olika nationella marknadsorganisationerna.
- c) En europeisk marknadsorganisation.

2. Den gemensamma organisation som upprättats enligt punkt 1 får omfatta alla de åtgärder som behövs för att uppnå de mål som anges i artikel 33, särskilt reglering av priser, stöd för produktion och saluföring av olika produkter, system för lagring och överföring samt gemensamma anordningar för stabilisering av import och export.

Den gemensamma organisationen skall begränsas till att sträva efter de mål som anges i artikel 33 och skall utesluta varje form av diskriminering mellan producenter eller konsumenter inom gemenskapen.

En eventuell gemensam prispolitik skall grundas på gemensamma kriterier och på enhetliga beräkningsmetoder.

3. För att målen för den gemensamma organisation som anges i punkt 1 skall uppnås får en eller flera utvecklings- och garantifonder för jordbruket bildas.

Artikel 35

För att de mål som anges i artikel 33 skall kunna uppnås kan det inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitikens särskilt bli aktuellt med bestämmelser om

- a) en effektiv samordning av insatser i fråga om yrkesutbildning, forskning och kunskapsöverföring på jordbruksområdet, vilket kan innebära att projekt eller institutioner skall finansieras gemensamt,
- b) gemensamma åtgärder för att främja konsumtionen av vissa varor.

Artikel 36

Bestämmelserna i kapitlet om konkurrensregler skall tillämpas på produktion av och handel med jordbruksprodukter endast i den mån rådet, med hänsyn till målsättningen i artikel 33, beslutar detta inom ramen för bestämmelserna i artikel 37.2 och 37.3 och enligt det förfarande som anges där.

Rådet får särskilt tillåta stöd

- a) för att skydda företag som är missgynnade genom strukturella eller naturbetingade förhållanden,
- b) inom ramen för ekonomiska utvecklingsprogram.

Artikel 37

1. För att utforma huvudlinjerna för en gemensam jordbrukspolitik skall kommissionen när detta fördrag träder i kraft sammankalla medlemsstaterna till en konferens för att jämföra deras jordbrukspolitik, särskilt genom att göra en sammanställning över deras resurser och behov.

2. Med beaktande av arbetet under den konferens som nämns i punkt 1 och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén skall kommissionen inom två år efter det att detta fördrag har trätt i kraft lägga fram förslag om utformningen och genomförandet av den gemensamma jordbrukspolitiken, vilka förslag även skall innefatta att de nationella marknadsorganisationerna ersätts med någon av de former för gemensam organisation som anges i artikel 34.1 samt att de åtgärder som särskilt nämnts i denna avdelning genomförs.

Dessa förslag skall ta hänsyn till att de jordbruksfrågor som nämns i denna avdelning kan vara ömsesidigt beroende av varandra.

På förslag från kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet skall rådet med kvalificerad majoritet utfärda förordningar eller direktiv eller fatta beslut utan att detta begränsar rådets rätt att också utfärda rekommendationer.

3. Rådet får med kvalificerad majoritet och under de förutsättningar som anges i punkt 2 besluta om att ersätta de nationella marknadsorganisationerna med den gemensamma organisation som föreskrivs i artikel 34.1

- a) om den gemensamma organisationen erbjuder de medlemsstater som motsätter sig denna åtgärd och som har en egen nationell organisation för ifrågavarande produktion, likvärdiga garantier för berörda producenters sysselsättning och levnadsstandard: därvid skall hänsyn tas till den takt i vilken möjliga anpassningsåtgärder och nödvändig specialisering kan genomföras; samt
- b) om den gemensamma organisationen tillförsäkrar handeln inom gemenskapen villkor som motsvarar dem som gäller på en nationell marknad.

4. Upprättas en gemensam organisation för vissa råvaror innan det ännu finns en sådan organisation för motsvarande bearbetade produkter, får dessa råvaror importeras från länder utanför gemenskapen om de används för framställning av bearbetade produkter som är avsedda för export till tredje land.

Artikel 38

När en vara är underkastad en nationell marknadsorganisation eller någon annan form av intern reglering med motsvarande verkan i en medlemsstat och detta påverkar konkurrensläget för en liknande produktion i en annan medlemsstat, skall medlemsstaterna lägga på en utjämningsavgift vid import av denna vara från den medlemsstat där en sådan marknadsorganisation eller reglering finns, om inte sistnämnda stat tillämpar en utjämningsavgift vid export.

Kommissionen skall fastställa storleken av dessa avgifter till den nivå som krävs för att återställa jämvikten; den får också tillåta andra åtgärder, för vilka den skall fastställa villkoren och den närmare utformningen.

AVDELNING III

FRI RÖRLIGHET FÖR PERSONER, TJÄNSTER OCH KAPITAL

KAPITEL 1

ARBETSTAGARE

Artikel 39

1. Fri rörlighet för arbetstagare skall säkerställas inom gemenskapen.
2. Denna fria rörlighet skall innebära att all diskriminering av arbetstagare från medlemsstaterna på grund av nationalitet skall avskaffas vad gäller anställning, lön och övriga arbets- och anställningsvillkor.
3. Den skall, med förbehåll för de begränsningar som grundas på hänsyn till allmän ordning, säkerhet och hälsa, innefatta rätt att
 - a) anta faktiska erbjudanden om anställning,
 - b) förflytta sig fritt inom medlemsstaternas territorium för detta ändamål,
 - c) uppehålla sig i en medlemsstat i syfte att inneha anställning där i överensstämmelse med de lagar och andra författningar som gäller för anställning av medborgare i den staten,
 - d) stanna kvar inom en medlemsstats territorium efter att ha varit anställd där, på villkor som skall fastställas av kommissionen i tillämpningsföreskrifter.

4. Bestämmelserna i denna artikel skall inte tillämpas på anställning i offentlig tjänst.

Artikel 40

Rådet skall enligt förfarandet i artikel 251 och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén utfärda direktiv eller förordningar i vilka de åtgärder anges som är nödvändiga för att genomföra den fria rörlighet för arbetstagare som definieras i artikel 39, och därvid särskilt

- a) säkerställa ett nära samarbete mellan nationella arbetsmarknadsmyndigheter,
- b) avveckla sådana administrativa förfaranden och sådan administrativ praxis samt sådana kvalifikationstider för tillträde till lediga anställningar som har sin grund antingen i inhemsk lagstiftning eller i avtal som tidigare har ingåtts mellan medlemsstaterna, och som skulle kunna hindra den fria rörligheten för arbetstagare om de behövs,
- c) avveckla alla sådana kvalifikationstider och andra restriktioner, som föreskrivs antingen i inhemsk lagstiftning eller i avtal som tidigare har ingåtts mellan medlemsstaterna, och som för arbetstagare från övriga medlemsstater uppställer andra villkor i fråga om fritt val av anställning än för inhemska arbetstagare,
- d) inrätta system för arbetsförmedling som kan skapa balans mellan tillgång och efterfrågan på arbetsmarknaden på ett sätt som undanröjer allvarliga risker för levnadsstandarden och sysselsättningsnivån inom olika regioner och industrier.

Artikel 41

Medlemsstaterna skall inom ramen för ett gemensamt program främja utbytet av unga arbetstagare.

Artikel 42

Rådet skall enligt förfarandet i artikel 251 besluta om sådana åtgärder inom den sociala trygghetens område som är nödvändiga för att genomföra fri rörlighet för arbetstagare och därvid särskilt införa ett system som tillförsäkrar migrerande arbetstagare och deras familjemedlemmar att

- a) alla perioder som beaktas enligt lagstiftningen i de olika länderna läggs samman för förvärvande och bibehållande av rätten till förmåner och för beräkning av förmånernas storlek,
- b) förmånerna betalas ut till personer bosatta inom medlemsstaternas territorier.

Rådet skall besluta enhälligt under hela förfarandet enligt artikel 251.

KAPITEL 2

ETABLERINGSRÄTT

Artikel 43

Inom ramen för nedanstående bestämmelser skall inskränkningar för medborgare i en medlemsstat att fritt etablera sig på en annan medlemsstats territorium förbjudas. Detta förbud skall även omfatta inskränkningar för medborgare i en medlemsstat som är etablerad i någon medlemsstat att upprätta kontor, filialer eller dotterbolag.

Etableringsfriheten skall innefatta rätt att starta och utöva verksamhet som egenföretagare samt rätt att bilda och driva företag, särskilt bolag som de definieras i artikel 48 andra stycket, på de villkor som etableringslandets lagstiftning föreskriver för egna medborgare, om inte annat följer av bestämmelserna i kapitlet om kapital.

Artikel 44

1. Rådet skall enligt förfarandet i artikel 251 och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén utfärda direktiv för att förverkliga etableringsfriheten på ett visst verksamhetsområde.
2. Rådet och kommissionen skall fullgöra de uppgifter som tillkommer dem enligt ovanstående bestämmelser, särskilt genom att
 - a) i allmänhet med förtur behandla sådan verksamhet där etableringsfrihet innebär ett särskilt värdefullt bidrag till utvecklingen av produktion och handel,

- b) säkerställa ett nära samarbete mellan behöriga myndigheter i medlemsstaterna för att få kännedom om de särskilda förhållanden som råder på olika verksamhetsområden inom gemenskapen,
- c) avskaffa sådana administrativa förfaranden och sådan administrativ praxis som har sin grund antingen i inhemsk lagstiftning eller i avtal som tidigare har ingåtts mellan medlemsstaterna och som skulle kunna hindra etableringsfrihet om de behövs,
- d) säkerställa att sådana arbetstagare från en medlemsstat som är sysselsatta inom en annan medlemsstats territorium får stanna kvar där för att starta förvärvsverksamhet som egenföretagare, förutsatt att de uppfyller de villkor som skulle ha ställts om de hade kommit till denna stat först vid den tidpunkt då de önskade starta verksamheten,
- e) göra det möjligt för medborgare i en medlemsstat att förvärva och bruka fast egendom inom en annan medlemsstats territorium i den utsträckning detta inte strider mot principerna i artikel 33.2,
- f) genomföra en gradvis avveckling av inskränkningar i etableringsfriheten inom varje aktuell verksamhetsgren i fråga om villkoren såväl för att upprätta kontor, filialer och dotterbolag inom en medlemsstats territorium som för att placera huvudföretagets personal på ledande och övervakande befattningar i dessa kontor, filialer och dotterbolag,
- g) i den utsträckning som det är nödvändigt samordna de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 48 andra stycket avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen, i syfte att göra skyddsåtgärderna likvärdiga inom gemenskapen, och
- h) förvissa sig om att etableringsvillkoren inte snedvrids genom stödåtgärder av medlemsstaterna.

Artikel 45

Bestämmelserna i detta kapitel skall för den medlemsstat som är berörd inte omfatta verksamhet som hos medlemsstaten, om än endast tillfälligt, är förenad med utövandet av offentlig makt.

Rådet får med kvalificerad majoritet på förslag från kommissionen besluta att bestämmelserna i detta kapitel inte skall tillämpas på viss verksamhet.

Artikel 46

1. Bestämmelserna i detta kapitel och åtgärder som vidtagits med stöd av dessa skall inte hindra tillämpning av bestämmelser i lagar och andra författningar som föreskriver särskild behandling av utländska medborgare och som grundas på hänsyn till allmän ordning, säkerhet eller hälsa.
2. Rådet skall enligt förfarandet i artikel 251 utfärda direktiv för samordning av de ovan nämnda bestämmelserna.

Artikel 47

1. För att underlätta för personer att starta och utöva förvärvsverksamhet som egenföretagare skall rådet enligt förfarandet i artikel 251 utfärda direktiv som syftar till ömsesidigt erkännande av examens-, utbildnings- och andra behörighetsbevis.
2. I samma syfte skall rådet enligt förfarandet i artikel 251 utfärda direktiv om samordning av medlemsstaternas bestämmelser i lagar och andra författningar om upptagande och utövande av förvärvsverksamhet som egenföretagare. Rådet skall genom enhälligt beslut under hela förfarandet enligt artikel 251 besluta om direktiv vilkas genomförande i åtminstone någon medlemsstat medför ändring av gällande principer inom yrkeslagstiftningen såvitt avser utbildning och tillträdesvillkor för fysiska personer. I andra fall skall rådet besluta med kvalificerad majoritet.
3. I fråga om läkaryrket, liknande yrken och farmaceutiska yrken förutsätter den gradvisa avvecklingen av inskränkningarna en samordning av villkoren för att få utöva dessa yrken i de olika medlemsstaterna.

Artikel 48

Bolag som bildats i överensstämmelse med en medlemsstats lagstiftning och som har sitt säte, sitt huvudkontor eller sin huvudsakliga verksamhet inom gemenskapen skall vid tillämpningen av bestämmelserna i detta kapitel likställas med fysiska personer som är medborgare i medlemsstaterna.

Med "bolag" förstås bolag enligt civil- eller handelslagstiftning, inbegripet kooperativa sammanslutningar samt andra offentligt- eller privaträttsliga juridiska personer, med undantag av sådana som inte drivs i vinstsyfte.

KAPITEL 3

TJÄNSTER

Artikel 49

Inom ramen för nedanstående bestämmelser skall inskränkningar i friheten att tillhandahålla tjänster inom gemenskapen förbjudas beträffande medborgare i medlemsstater som har etablerat sig i en annan stat inom gemenskapen än mottagaren av tjänsten.

Rådet får med kvalificerad majoritet på förslag från kommissionen besluta att bestämmelserna i detta kapitel skall tillämpas även på medborgare i tredje land som tillhandahåller tjänster och som har etablerat sig inom gemenskapen.

Artikel 50

Som "tjänster" i detta fördrags mening skall anses prestationer som normalt utförs mot ersättning, i den utsträckning de inte faller under bestämmelserna om fri rörlighet för varor, kapital och personer.

Med tjänster skall särskilt avses verksamhet

- a) av industriell natur,
- b) av kommersiell natur,
- c) inom hantverk,
- d) inom fria yrken.

Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i kapitlet om etableringsrätt får den som tillhandahåller en tjänst tillfälligt utöva sin verksamhet i det land där tjänsten tillhandahålls på samma villkor som landet uppställer för sina egna medborgare.

Artikel 51

1. Fri rörlighet för tjänster på transportområdet regleras av bestämmelserna i avdelningen om transporter.
2. Liberaliseringen av de bank- och försäkringstjänster som är förbundna med kapitalrörelser skall genomföras parallellt med liberaliseringen av rörligheten för kapital.

Artikel 52

1. Rådet skall på förslag från kommissionen och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén samt Europaparlamentet med kvalificerad majoritet utfärda direktiv för att genomföra liberaliseringen av en särskild tjänst.

2. De direktiv som nämns i punkt 1 skall i allmänhet i första hand avse sådana tjänster som direkt inverkar på produktionskostnaderna eller vilkas liberalisering bidrar till att underlätta varuutbytet.

Artikel 53

Medlemsstaterna förklarar sig beredda att gå utöver den liberalisering av tjänster som de direktiv kräver som utfärdas enligt artikel 52.1, om deras allmänna ekonomiska läge och situationen inom den berörda ekonomiska sektorn tillåter det.

Kommissionen skall i detta syfte lämna rekommendationer till de medlemsstater som saken gäller.

Artikel 54

Så länge inskränkningarna i friheten att tillhandahålla tjänster inte har avvecklats, skall varje medlemsstat tillämpa dessa inskränkningar på alla i artikel 49 första stycket avsedda personer som tillhandahåller tjänster, utan att göra åtskillnad i fråga om nationalitet eller hemvist.

Artikel 55

Bestämmelserna i artiklarna 45–48 skall tillämpas på de sakområden som regleras i detta kapitel.

KAPITEL 4

KAPITAL OCH BETALNINGAR

Artikel 56

1. Inom ramen för bestämmelserna i detta kapitel skall alla restriktioner för kapitalrörelser mellan medlemsstater samt mellan medlemsstater och tredje land vara förbjudna.

2. Inom ramen för bestämmelserna i detta kapitel skall alla restriktioner för betalningar mellan medlemsstater samt mellan medlemsstater och tredje land vara förbjudna.

Artikel 57 ⁽¹⁾

1. Bestämmelserna i artikel 56 skall inte påverka tillämpningen gentemot tredje land av restriktioner som är i kraft den 31 december 1993 enligt nationell lagstiftning eller gemenskapsrätt för sådana kapitalrörelser till eller från tredje land som gäller direktinvesteringar, inbegripet investeringar i fast egendom, etablering, tillhandahållande av finansiella tjänster eller emission och introduktion av värdepapper på kapitalmarknader. I fråga om restriktioner som är i kraft enligt nationell lagstiftning i Estland och Ungern skall det relevanta datumet vara den 31 december 1999.

2. Utan att göra avkall på sin strävan att i största möjliga utsträckning förverkliga målet om fria kapitalrörelser mellan medlemsstater och tredje land och utan att det påverkar tillämpningen av andra kapitel i detta fördrag, får rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen besluta om åtgärder beträffande kapitalrörelser till eller från tredje land som gäller direktinvesteringar, inbegripet investeringar i fast egendom, etablering, tillhandahållande av finansiella tjänster eller emission och introduktion av värdepapper på kapitalmarknader. Enhällighet krävs för sådana åtgärder enligt denna punkt som utgör ett steg tillbaka inom gemenskapsrätten när det gäller liberaliseringen av kapitalrörelser till eller från tredje land.

Artikel 58

1. Bestämmelserna i artikel 56 skall inte påverka medlemsstaternas rätt att

- a) tillämpa sådana bestämmelser i sin skattelagstiftning som skiljer mellan skattebetalare som har olika bostadsort eller som har investerat sitt kapital på olika ort,
- b) vidta alla nödvändiga åtgärder för att förhindra överträdelser av nationella lagar och andra författningar, särskilt i fråga om beskattning och tillsyn över finansinstitut, eller att i administrativt eller statistiskt informationssyfte fastställa förfaranden för deklaration av kapitalrörelser eller att vidta åtgärder som är motiverade med hänsyn till allmän ordning eller allmän säkerhet.

2. Bestämmelserna i detta kapitel skall inte påverka tillämpligheten av sådana restriktioner för etableringsrätten som är förenliga med detta fördrag.

3. De åtgärder och förfaranden som avses i punkterna 1 och 2 får inte utgöra ett medel för godtycklig diskriminering eller en förtäckt begränsning av den fria rörligheten för kapital och betalningar enligt artikel 56.

(¹) Artikeln ändrad genom 2003 års anslutningsakt. Se tillägget i slutet av denna publikation.

Artikel 59

Om kapitalrörelser till eller från tredje land under exceptionella förhållanden orsakar eller hotar att orsaka allvarliga svårigheter för den ekonomiska och monetära unionens funktion, får rådet genom beslut med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen och efter att ha hört ECB vidta skyddsåtgärder gentemot tredje land för en tid som inte får överstiga sex månader, om sådana åtgärder är absolut nödvändiga.

Artikel 60

1. Om åtgärder från gemenskapens sida anses nödvändiga i ett sådant fall som avses i artikel 301, får rådet enligt förfarandet i artikel 301 vidta nödvändiga brådskande åtgärder gentemot berörda tredje länder vad gäller kapitalrörelser och betalningar.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 297 och så länge rådet inte har vidtagit åtgärder enligt punkt 1, får en medlemsstat på allvarliga politiska grunder av brådskande karaktär vidta ensidiga åtgärder mot ett tredje land beträffande kapitalrörelser och betalningar. Kommissionen och övriga medlemsstater skall underrättas om sådana åtgärder senast då dessa träder i kraft.

Rådet får med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen besluta att den berörda medlemsstaten skall ändra eller upphäva sådana åtgärder. Rådets ordförande skall underrätta Europaparlamentet om rådet fattar ett sådant beslut.

AVDELNING IV

VISERING, ASYL, INVANDRING OCH ANNAN POLITIK SOM RÖR FRI RÖRLIGHET FÖR PERSONER

Artikel 61

För att gradvis upprätta ett område med frihet, säkerhet och rättvisa skall rådet

- a) inom fem år efter Amsterdamfördragets ikraftträdande besluta om åtgärder som syftar till att säkerställa den fria rörligheten för personer i enlighet med artikel 14, och i samband därmed besluta om direkt relaterade stödåtgärder avseende kontroller vid yttre gränser, asyl och invandring i enlighet med bestämmelserna i artikel 62.2 och 62.3 och artikel 63.1 a och 63.2 a samt om åtgärder för att förebygga och bekämpa brottslighet i enlighet med bestämmelserna i artikel 31 e i Fördraget om Europeiska unionen,

- b) besluta om andra åtgärder som rör asyl, invandring och skydd av rättigheter för medborgare i tredje land, i enlighet med bestämmelserna i artikel 63,
- c) besluta om åtgärder som rör civilrättsligt samarbete, i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 65,
- d) besluta om lämpliga åtgärder för att främja och stärka administrativt samarbete, i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 66,
- e) besluta om åtgärder som rör polissamarbete och straffrättsligt samarbete för att uppnå en hög säkerhetsnivå genom att förebygga och bekämpa brottslighet inom unionen i enlighet med bestämmelserna i Fördraget om Europeiska unionen.

Artikel 62

Rådet skall i enlighet med det förfarande som avses i artikel 67 inom fem år efter Amsterdamfördragets ikraftträdande besluta om följande:

1. Åtgärder i syfte att i överensstämmelse med artikel 14 säkerställa att det inte förekommer någon kontroll av personer, vare sig dessa är unionsmedborgare eller medborgare i tredje land, när de passerar inre gränser.
2. Åtgärder som avser passage av medlemsstaternas yttre gränser och med vilkas hjälp det skall fastställas
 - a) normer och förfaranden som medlemsstaterna skall följa när de utför personkontroller vid sådana gränser,
 - b) regler om visering för vistelser som inte är avsedda att vara längre än tre månader, inbegripet
 - i) en förteckning över tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och över de länder vars medborgare är undantagna från detta krav,
 - ii) förfaranden och villkor för medlemsstaternas utfärdande av viseringar,
 - iii) en enhetlig utformning av viseringar,
 - iv) regler för enhetligt utformade viseringar.

3. Åtgärder som anger villkoren för att medborgare i tredje land skall ha frihet att resa inom medlemsstaternas territorium under en tid av högst tre månader.

Artikel 63

Rådet skall i enlighet med det förfarande som avses i artikel 67 inom fem år efter Amsterdamfördragets ikraftträdande besluta om följande:

1. Åtgärder som avser asyl, i enlighet med Genèvekonventionen av den 28 juli 1951 och protokollet av den 31 januari 1967 om flyktingars rättsliga ställning samt andra relevanta fördrag, inom följande områden:
 - a) Kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som en medborgare i tredje land har gett in i någon medlemsstat.
 - b) Minimionormer för mottagande av asylsökande i medlemsstaterna.
 - c) Minimionormer för när medborgare i tredje land skall betraktas som flyktingar.
 - d) Minimionormer för medlemsstaternas förfaranden för att bevilja eller återkalla flyktingstatus.
2. Åtgärder som avser flyktingar och fördrivna personer inom följande områden:
 - a) Minimionormer för att ge tillfälligt skydd åt fördrivna personer från tredje land vilka inte kan återvända till sitt ursprungsland och för personer som av andra skäl behöver internationellt skydd.
 - b) Främjande av en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot flyktingar och fördrivna personer och bära följderna av detta.
3. Åtgärder som avser invandringspolitiken inom följande områden:
 - a) Villkor för inresa och bosättning, normer för medlemsstaternas förfaranden för att utfärda visering för längre tid och uppehållstillstånd, inbegripet sådana som avser familjeåterförening.
 - b) Olaglig invandring och olaglig bosättning, inbegripet återsändande av olagliga invandrare.

4. Åtgärder som fastställer de rättigheter och villkor enligt vilka medborgare i tredje land som är lagligen bosatta i en medlemsstat får bosätta sig i andra medlemsstater.

Åtgärder som rådet beslutar enligt punkterna 3 och 4 skall inte hindra någon medlemsstat från att på de berörda områdena behålla eller införa nationella bestämmelser som är förenliga med detta fördrag och internationella avtal.

Den femårsperiod som avses ovan skall inte gälla för åtgärder som skall beslutas enligt punkterna 2 b, 3 a och 4.

Artikel 64

1. Denna avdelning skall inte påverka medlemsstaternas ansvar för att upprätthålla lag och ordning och skydda den inre säkerheten.
2. Om en eller flera medlemsstater försätts i en nödsituation som kännetecknas av en plötslig inströmning av medborgare i tredje länder och utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1, kan rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen besluta om provisoriska åtgärder för en tid av högst sex månader till förmån för de berörda medlemsstaterna.

Artikel 65

Sådana åtgärder rörande civilrättsligt samarbete med gränsöverskridande följder som skall vidtas i enlighet med artikel 67 och i den mån de behövs för att den inre marknaden skall fungera väl, skall omfatta

- a) förbättring och förenkling av
 - systemet för gränsöverskridande delgivning av rättegångshandlingar och utomrättsliga handlingar,
 - samarbete som rör bevisupptagning,
 - erkännande och verkställighet av domstolsavgöranden och utomrättsliga avgöranden i mål och ärenden av civil och kommersiell natur,
- b) främjande av förenligheten mellan tillämpliga bestämmelser i medlemsstaterna om lagkonflikter och om domstolars behörighet,

- c) undanröjande av sådant som hindrar civilrättsliga förfaranden från att fungera väl, om nödvändigt genom att främja förenligheten mellan civilprocessrättsliga regler som är tillämpliga i medlemsstaterna.

Artikel 66

Rådet skall enligt förfarandet i artikel 67 vidta åtgärder för att säkerställa samarbete mellan de relevanta enheterna i medlemsstaternas förvaltningar inom de områden som omfattas av denna avdelning samt mellan dessa enheter och kommissionen.

Artikel 67

1. Rådet skall under en övergångsperiod av fem år efter Amsterdamfördragets ikraftträdande besluta enhälligt på förslag av kommissionen eller på initiativ av en medlemsstat och efter att ha hört Europaparlamentet.

2. Efter denna femårsperiod skall rådet

— besluta på förslag av kommissionen; kommissionen skall pröva varje begäran från en medlemsstat om att kommissionen skall lägga fram ett förslag för rådet,

— efter att ha hört Europaparlamentet enhälligt besluta i syfte att låta alla eller delar av de områden som omfattas av denna avdelning regleras av förfarandet i artikel 251 och att anpassa bestämmelserna om domstolens behörighet.

3. Med avvikelse från punkterna 1 och 2 skall åtgärder som avses i artikel 62.2 b i och 62.2 b iii från och med Amsterdamfördragets ikraftträdande beslutas av rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen och efter det att rådet har hört Europaparlamentet.

4. Med avvikelse från punkt 2 skall åtgärder som avses i artikel 62.2 b ii och 62.2 b iv fem år efter Amsterdamfördragets ikraftträdande beslutas av rådet enligt förfarandet i artikel 251.

5. Med avvikelse från punkt 1 skall rådet besluta enligt förfarandet i artikel 251 om

— de åtgärder som avses i artikel 63.1 och artikel 63.2 a, om rådet tidigare och i enlighet med punkt 1 i den här artikeln har antagit gemenskapslagstiftning som fastställer gemensamma regler och viktiga principer på dessa områden,

— de åtgärder som avses i artikel 65, med undantag av de aspekter som berör familjerätten.

Artikel 68

1. Artikel 234 skall tillämpas på denna avdelning under följande förhållanden och på följande villkor: om en fråga om tolkningen av denna avdelning eller om giltigheten eller tolkningen av rättsakter som beslutats av gemenskapens institutioner på grundval av denna avdelning uppkommer i ett mål vid en domstol i en medlemsstat, mot vars avgöranden det inte finns något rättsmedel enligt nationell lagstiftning, skall den nationella domstolen, om den anser att ett beslut i frågan är nödvändigt för att döma i saken, begära att domstolen meddelar ett förhandsavgörande.

2. Domstolen skall under inga omständigheter vara behörig att döma i frågor som rör sådana åtgärder eller beslut enligt artikel 62.1 som gäller upprätthållande av lag och ordning och skydd av den inre säkerheten.

3. Rådet, kommissionen eller en medlemsstat får begära att domstolen meddelar ett förhandsavgörande om tolkningen av denna avdelning eller av rättsakter som beslutats av gemenskapens institutioner på grundval av denna avdelning. Domstolens förhandsavgörande till följd av en sådan begäran skall inte tillämpas på sådana domstolsavgöranden i medlemsstaterna som har vunnit rättskraft.

Artikel 69

Tillämpningen av denna avdelning skall vara underkastad bestämmelserna i protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning och protokollet om Danmarks ställning, och skall inte påverka tillämpningen av protokollet om tillämpning av vissa inslag i artikel 14 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen på Förenade kungariket och Irland.

AVDELNING V

TRANSPORTER

Artikel 70

Medlemsstaterna skall på det område som behandlas i denna avdelning uppnå fördragets mål inom ramen för en gemensam transportpolitik.

Artikel 71

1. För att genomföra artikel 70 och med beaktande av transportfrågornas särskilda karaktär skall rådet enligt förfarandet i artikel 251 och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén fastställa

- a) gemensamma regler för internationella transporter till eller från en medlemsstats territorium eller genom en eller flera medlemsstaters territorier,
- b) de villkor under vilka utomlands hemmahörande transportföretag får utföra transporter i en medlemsstat,
- c) åtgärder för att förbättra transportsäkerheten,
- d) alla andra lämpliga bestämmelser.

2. Med avvikelse från det förfarande som anges i punkt 1 skall rådet enhälligt, på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet och Ekonomiska och sociala kommittén, fastställa sådana bestämmelser som avser principerna för regleringen av transportväsendet och vilkas tillämpning skulle kunna få allvariga återverkningar på levnadsstandarden och sysselsättningen i vissa regioner samt på utnyttjandet av transportutrustningen. Rådet skall därvid beakta det behov av anpassning till den ekonomiska utvecklingen som upprättandet av den gemensamma marknaden kommer att ge upphov till.

Artikel 72

Till dess att de bestämmelser som avses i artikel 71.1 har fastställts, får ingen medlemsstat utan rådets enhälliga samtycke vidta någon åtgärd som direkt eller indirekt ger de olika bestämmelser, som gällde på transportområdet den 1 januari 1958 eller som, för stater som senare ansluter sig gäller på detta område, vid tidpunkten för dessas anslutning, mindre gynnsamma effekter för andra medlemsstaters transportföretag än för inhemska transportföretag.

Artikel 73

Stöd är förenligt med detta fördrag, om det tillgodoser behovet av samordning av transporter eller om det innebär ersättning för allmän trafikplikt.

Artikel 74

Varje åtgärd som vidtas inom ramen för detta fördrag med avseende på fraktsatser och beföringvillkor skall avvägas med hänsyn till den ekonomiska situationen för transportföretagen.

Artikel 75

1. Vid transporter inom gemenskapen skall all sådan diskriminering avskaffas, som består i att transportföretag tillämpar olika fraktsatser och beföringvillkor för att frakta samma slag av gods samma väg på grund av godsets ursprungs- eller bestämmelseland.

2. Punkt 1 skall inte hindra rådet att vidta andra åtgärder enligt artikel 71.1.

3. Rådet skall med kvalificerad majoritet på förslag från kommissionen samt efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén utfärda föreskrifter för att genomföra bestämmelserna i punkt 1.

Rådet får särskilt meddela de bestämmelser som behövs för att göra det möjligt för gemenskapens institutioner att övervaka efterlevnaden av ordningen i punkt 1 och för att säkerställa att fördelarna med denna fullt ut kommer brukarna till godo.

4. Kommissionen skall på eget initiativ eller på begäran av en medlemsstat undersöka de fall av diskriminering som avses i punkt 1 och efter samråd med alla berörda medlemsstater fatta nödvändiga beslut inom ramen för de regler som har fastställts enligt bestämmelserna i punkt 3.

Artikel 76

1. Det är förbjudet för medlemsstaterna att på transporter inom gemenskapen tillämpa fraktsatser och villkor som i något avseende innefattar stöd eller skydd till förmån för ett eller flera särskilda företag eller näringsgrenar om inte tillstånd har getts av kommissionen.

2. Kommissionen skall på eget initiativ eller på begäran av en medlemsstat granska de fraktsatser och villkor som avses i punkt 1 och särskilt beakta, å ena sidan, krav på en ändamålsenlig regionalekonomisk politik, de underutvecklade regionernas behov och problemen i regioner som allvarligt påverkas av politiska förhållanden samt å andra sidan, sådana fraktsatsers och villkors inverkan på konkurrensen mellan olika transportgrenar.

Kommissionen skall efter samråd med alla medlemsstater som saken gäller fatta nödvändiga beslut.

3. De förbud som anges i punkt 1 gäller inte tariffer som fastställts för att bemöta konkurrens.

Artikel 77

Pålagor eller avgifter vid gränspassage som transportföretag tar ut utöver fraktsatserna får inte överstiga vad som är skäligt, sedan de kostnader som gränspassagen faktiskt föranlett beaktats.

Medlemsstaterna skall sträva efter att gradvis sänka dessa kostnader.

Kommissionen får ge medlemsstaterna rekommendationer om tillämpningen av denna artikel.

Artikel 78

Bestämmelserna i denna avdelning skall inte hindra åtgärder som vidtagits i Förbundsrepubliken Tyskland i den utsträckning sådana åtgärder är nödvändiga för att uppväga de ekonomiska nackdelar som uppkommit genom Tysklands delning för näringslivet i vissa av de områden i Förbundsrepubliken som påverkats av delningen.

Artikel 79

Vid kommissionens sida skall finnas en rådgivande kommitté som skall bestå av experter vilka utses av medlemsstaternas regeringar. När kommissionen finner det lämpligt skall den höra kommittén i transportfrågor; detta skall dock inte inskränka de befogenheter som tillkommer Ekonomiska och sociala kommittén.

Artikel 80

1. Bestämmelserna i denna avdelning skall gälla transporter på järnväg, landsväg och inre vattenvägar.

2. Rådet får med kvalificerad majoritet besluta huruvida, i vilken omfattning och på vilket sätt lämpliga bestämmelser skall kunna meddelas för sjöfart och luftfart.

Procedurreglerna i artikel 71 skall tillämpas.

AVDELNING VI

GEMENSAMMA REGLER OM KONKURRENS, BESKATTNING OCH TILLNÄRMNING AV LAGSTIFTNING

KAPITEL 1

KONKURRENSREGLER

AVSNITT 1

REGLER TILLÄMPLIGA PÅ FÖRETAG

Artikel 81

1. Följande är oförenligt med den gemensamma marknaden och förbjudet: alla avtal mellan företag, beslut av företagssammanslutningar och samordnade förfaranden som kan påverka handeln mellan medlemsstater och som har till syfte eller resultat att hindra, begränsa eller snedvrیدا konkurrensen inom den gemensamma marknaden, särskilt sådana som innebär att

- a) inköps- eller försäljningspriser eller andra affärsvillkor direkt eller indirekt fastställs,
- b) produktion, marknader, teknisk utveckling eller investeringar begränsas eller kontrolleras,
- c) marknader eller inköpskällor delas upp,
- d) olika villkor tillämpas för likvärdiga transaktioner med vissa handelspartner, varigenom dessa får en konkurrensnackdel,
- e) det ställs som villkor för att ingå avtal att den andra parten åtar sig ytterligare förpliktelser, som varken till sin natur eller enligt handelsbruk har något samband med föremålet för avtalet.

2. Avtal eller beslut som är förbjudna enligt denna artikel är ogiltiga.

3. Bestämmelserna i punkt 1 får dock förklaras icke tillämpliga

- på avtal eller grupper av avtal mellan företag,
- beslut eller grupper av beslut av företagssammanslutningar,
- samordnade förfaranden eller grupper av samordnade förfaranden,

som bidrar till att förbättra produktionen eller distributionen av varor eller till att främja tekniskt eller ekonomiskt framåtskridande, samtidigt som konsumenterna tillförsäkras en skälig andel av den vinst som därigenom uppnås och som inte

- a) ålägger de berörda företagen begränsningar som inte är nödvändiga för att uppnå dessa mål,
- b) ger dessa företag möjlighet att sätta konkurrensen ur spel för en väsentlig del av varorna i fråga.

Artikel 82

Ett eller flera företags missbruk av en dominerande ställning på den gemensamma marknaden eller inom en väsentlig del av denna är, i den mån det kan påverka handeln mellan medlemsstater, oförenligt med den gemensamma marknaden och förbjudet.

Sådant missbruk kan särskilt bestå i att

- a) direkt eller indirekt påtvinga någon oskäliga inköps- eller försäljningspriser eller andra oskäliga affärsvillkor,

- b) begränsa produktion, marknader eller teknisk utveckling till nackdel för konsumenterna,
- c) tillämpa olika villkor för likvärdiga transaktioner med vissa handelspartner, varigenom dessa får en konkurrensnackdel,
- d) ställa som villkor för att ingå avtal att den andra parten åtar sig ytterligare förpliktelser som varken till sin natur eller enligt handelsbruk har något samband med föremålet för avtalet.

Artikel 83

1. De förordningar och direktiv som behövs för att tillämpa de principer som anges i artiklarna 81 och 82 skall rådet fastställa med kvalificerad majoritet på förslag från kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet.

2. De bestämmelser som avses i punkt 1 skall särskilt syfta till att

- a) genom införande av böter och viten säkerställa att de förbud som anges i artikel 81.1 och artikel 82 iakttas,
- b) fastställa närmare regler för hur artikel 81.3 skall tillämpas med hänsyn till behovet av att å ena sidan säkerställa en effektiv övervakning och att å andra sidan så långt som möjligt förenkla den administrativa kontrollen,
- c) vid behov närmare ange räckvidden för bestämmelserna i artiklarna 81 och 82 inom olika näringsgrenar,
- d) fastställa kommissionens och domstolens uppgifter vid tillämpningen av de bestämmelser som avses i denna punkt,
- e) fastställa förhållandet mellan å ena sidan den nationella lagstiftningen och å andra sidan bestämmelserna i detta avsnitt samt bestämmelser som har antagits enligt denna artikel.

Artikel 84

Till dess att de bestämmelser som antagits enligt artikel 83 har trätt i kraft skall myndigheterna i varje medlemsstat i överensstämmelse med landets rättsordning och bestämmelserna i artikel 81, särskilt punkt 3, och artikel 82, avgöra om avtal, beslut och samordnade förfaranden är tillåtna samt om missbruk av en dominerande ställning på den gemensamma marknaden föreligger.

Artikel 85

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 84 skall kommissionen säkerställa tillämpningen av de principer som anges i artiklarna 81 och 82. Den skall på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ och i samarbete med medlemsstaternas behöriga myndigheter, som skall ge kommissionen sitt bistånd, undersöka fall av förmodade överträdelser av dessa principer. Om kommissionen finner att en överträdelse ägt rum, skall den föreslå lämpliga åtgärder för att få denna att upphöra.

2. Om överträdelsen inte upphör, skall kommissionen genom ett motiverat beslut fastslå att en överträdelse av principerna föreligger. Kommissionen får offentliggöra sitt beslut och bemyndiga medlemsstaterna att, på de villkor och enligt de regler som den fastställer, vidta de åtgärder som krävs för att avhjälpa situationen.

Artikel 86

1. Medlemsstaterna skall beträffande offentliga företag och företag som de beviljar särskilda eller exklusiva rättigheter inte vidta och inte heller bibehålla någon åtgärd som strider mot reglerna i detta fördrag, i synnerhet reglerna i artiklarna 12 samt 81–89.

2. Företag som anförtrotts att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse eller som har karaktären av fiskala monopol skall vara underkastade reglerna i detta fördrag, särskilt konkurrensreglerna, i den mån tillämpningen av dessa regler inte rättsligt eller i praktiken hindrar att de särskilda uppgifter som tilldelats dem fullgörs. Utvecklingen av handeln får inte påverkas i en omfattning som strider mot gemenskapens intresse.

3. Kommissionen skall säkerställa att bestämmelserna i denna artikel tillämpas och, när det är nödvändigt, utfärda lämpliga direktiv eller beslut vad avser medlemsstaterna.

AVSNITT 2

STATLIGT STÖD

Artikel 87

1. Om inte annat föreskrivs i detta fördrag, är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrیدا konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den gemensamma marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.

2. Förenligt med den gemensamma marknaden är
 - a) stöd av social karaktär som ges till enskilda konsumenter, under förutsättning att stödet ges utan diskriminering med avseende på varornas ursprung,
 - b) stöd för att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer eller andra exceptionella händelser,
 - c) stöd som ges till näringslivet i vissa av de områden i Förbundsrepubliken Tyskland som påverkats genom Tysklands delning i den utsträckning stödet är nödvändigt för att uppväga de ekonomiska nackdelar som uppkommit genom denna delning.
3. Som förenligt med den gemensamma marknaden kan anses
 - a) stöd för att främja den ekonomiska utvecklingen i regioner där levnadsstandarden är onormalt låg eller där det råder allvarlig brist på sysselsättning,
 - b) stöd för att främja genomförandet av viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse eller för att avhjälpa en allvarlig störning i en medlemsstats ekonomi,
 - c) stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner, när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset,
 - d) stöd för att främja kultur och bevara kulturarvet, om sådant stöd inte påverkar handelsvillkoren och konkurrensen inom gemenskapen i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset,
 - e) stöd av annat slag i enlighet med vad rådet på förslag från kommissionen kan komma att bestämma genom beslut med kvalificerad majoritet.

Artikel 88

1. Kommissionen skall i samarbete med medlemsstaterna fortlöpande granska alla stödprogram som förekommer i dessa stater. Den skall till medlemsstaterna lämna förslag till lämpliga åtgärder som krävs med hänsyn till den pågående utvecklingen eller den gemensamma marknads funktion.
2. Om kommissionen, efter att ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig, finner att stöd som lämnas av en stat eller med statliga medel inte är förenligt med den gemensamma marknaden enligt artikel 87, eller att sådant stöd missbrukas, skall den besluta om att staten i fråga skall upphäva eller ändra dessa stödåtgärder inom den tidsfrist som kommissionen fastställer.

Om staten i fråga inte rättar sig efter detta beslut inom föreskriven tid får kommissionen eller andra berörda stater, med avvikelse från artiklarna 226 och 227, hänskjuta ärendet direkt till domstolen.

På begäran av en medlemsstat kan rådet enhälligt besluta att stöd som denna stat lämnar eller avser att lämna skall anses vara förenligt med den gemensamma marknaden, med avvikelse från bestämmelserna i artikel 87 eller de förordningar som avses i artikel 89, om ett sådant beslut är motiverat på grund av exceptionella omständigheter. Om kommissionen beträffande ett sådant stöd redan har inlett det förfarande som avses i första stycket av denna punkt, skall kommissionen – i sådana fall där staten har lämnat in en begäran till rådet – skjuta upp förfarandet till dess rådet har tagit ställning till statens begäran.

Om rådet inte har tagit ställning till nämnda begäran inom tre månader efter det att den inlämnats, skall kommissionen fatta beslut i ärendet.

3. Kommissionen skall underrättas i så god tid att den kan yttra sig om alla planer på att vidta eller ändra stödåtgärder. Om den anser att någon sådan plan inte är förenlig med den gemensamma marknaden enligt artikel 87, skall den utan dröjsmål inleda det förfarande som anges i punkt 2. Medlemsstaten i fråga får inte genomföra åtgärden förrän detta förfarande lett till ett slutgiltigt beslut.

Artikel 89

Rådet får med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet anta de förordningar som behövs för tillämpningen av artiklarna 87 och 88 och får särskilt fastställa villkoren för tillämpningen av artikel 88.3 och vilka slag av stödåtgärder som skall vara undantagna från detta förfarande.

KAPITEL 2

BESTÄMMELSER OM SKATTER OCH AVGIFTER

Artikel 90

Ingen medlemsstat skall, direkt eller indirekt, på varor från andra medlemsstater lägga interna skatter eller avgifter, av vilket slag de än är, som är högre än de skatter eller avgifter som direkt eller indirekt läggs på liknande inhemska varor.

Vidare skall ingen medlemsstat på varor från andra medlemsstater lägga sådana interna skatter eller avgifter som är av sådan art att de indirekt skyddar andra varor.

Artikel 91

För varor som exporteras till någon annan medlemsstats territorium får återbetalning av interna skatter eller avgifter inte ske med belopp som överstiger de interna skatter eller avgifter som direkt eller indirekt lagts på varorna.

Artikel 92

Vad beträffar andra skatter eller avgifter än omsättningsskatter, punktskatter och andra indirekta skatter eller avgifter får befrielse och återbetalning vid export till andra medlemsstater medges och utjämningskatter eller utjämningsavgifter vid import från medlemsstaterna tas ut, endast om rådet i förväg med kvalificerad majoritet på förslag från kommissionen för en begränsad tid har godkänt de planerade åtgärderna.

Artikel 93

Rådet skall enhälligt på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet och Ekonomiska och sociala kommittén anta bestämmelser om harmonisering av lagstiftningen om omsättningsskatter, punktskatter och andra indirekta skatter eller avgifter, i den mån en sådan harmonisering är nödvändig för att säkerställa att den inre marknaden upprättas och fungerar inom den tid som anges i artikel 14.

KAPITEL 3

TILLNÄRMNING AV LAGSTIFTNING

Artikel 94

Rådet skall enhälligt på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet och Ekonomiska och sociala kommittén utfärda direktiv om tillnärmning av sådana lagar och andra författningar i medlemsstaterna som direkt inverkar på den gemensamma marknadens upprättande eller funktion.

Artikel 95

1. Med avvikelse från artikel 94 och om inte annat föreskrivs i detta fördrag skall följande bestämmelser tillämpas för att nå de mål som anges i artikel 14. Rådet skall enligt förfarandet i artikel 251 och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén, besluta om åtgärder för tillnärmning av sådana bestämmelser i lagar och andra författningar i medlemsstaterna som syftar till att upprätta den inre marknaden och få den att fungera.

2. Punkt 1 gäller inte bestämmelser om skatter och avgifter, bestämmelser om fri rörlighet för personer eller bestämmelser om anställdas rättigheter och intressen.

3. Kommissionen skall i sina förslag enligt punkt 1 om hälsa, säkerhet samt miljö- och konsumentskydd utgå från en hög skyddsnivå och särskilt beakta ny utveckling som grundas på vetenskapliga fakta. Europaparlamentet och rådet skall också, inom ramen för sina respektive befogenheter, sträva efter att nå detta mål.

4. Om en medlemsstat efter det att rådet eller kommissionen har beslutat om en harmoniseringsåtgärd anser det nödvändigt att behålla nationella bestämmelser som grundar sig på väsentliga behov enligt artikel 30 eller som avser miljö- eller arbetsmiljöskydd, skall den till kommissionen anmäla dessa bestämmelser samt skälen för att behålla dem.

5. Dessutom gäller, utan att detta påverkar tillämpningen av punkt 4, att om en medlemsstat efter det att rådet eller kommissionen har beslutat om en harmoniseringsåtgärd anser det nödvändigt att införa nationella bestämmelser grundade på nya vetenskapliga belägg med anknytning till miljöskydd eller arbetsmiljöskydd för att lösa ett problem som är specifikt för den medlemsstaten och som har uppkommit efter beslutet om harmoniseringsåtgärden, skall medlemsstaten underrätta kommissionen om de planerade bestämmelserna samt om skälen för att införa dem.

6. Kommissionen skall inom sex månader efter en sådan anmälan som avses i punkterna 4 och 5 godkänna eller förkasta de ifrågasättande nationella bestämmelserna sedan den konstaterat huruvida dessa utgör ett medel för godtycklig diskriminering eller innebär förtäckta handelshinder mellan medlemsstaterna samt huruvida de kommer att utgöra ett hinder för den inre marknadens funktion.

Om kommissionen inte fattar beslut inom denna period skall de nationella bestämmelser som avses i punkterna 4 och 5 anses godkända.

Om det är berättigat på grund av frågans komplexitet och om det inte finns någon fara för människors hälsa, får kommissionen meddela den berörda medlemsstaten att den period som avses i denna punkt kan förlängas med ytterligare högst sex månader.

7. Om en medlemsstat i enlighet med punkt 6 bemyndigas att behålla eller införa nationella bestämmelser som avviker från en harmoniseringsåtgärd, skall kommissionen omedelbart undersöka om den skall föreslå en anpassning av den åtgärden.

8. Om en medlemsstat tar upp ett särskilt problem som rör folkhälsan på ett område som tidigare har varit föremål för harmoniseringsåtgärder, skall medlemsstaten göra kommissionen uppmärksam på detta och kommissionen skall omedelbart undersöka om den skall föreslå rådet lämpliga åtgärder.

9. Med avvikelse från det förfarande som anges i artiklarna 226 och 227 kan kommissionen eller någon av medlemsstaterna hänskjuta ärendet direkt till domstolen, om kommissionen eller medlemsstaten anser att en annan medlemsstat missbrukar befogenheterna enligt denna artikel.

10. De ovannämnda harmoniseringsåtgärderna skall vid behov omfatta en skyddsklausul som tillåter medlemsstaterna att på en eller flera av de icke-ekonomiska grunder som anges i artikel 30 vidta provisoriska åtgärder, som skall vara underkastade ett kontrollförfarande från gemenskapens sida.

Artikel 96

Om kommissionen finner att en skillnad mellan bestämmelserna i medlemsstaternas lagar eller andra författningar framkallar en snedvridning av konkurrensvillkoren på den gemensamma marknaden som behöver elimineras, skall den samråda med de medlemsstater som saken gäller.

Om samrådet inte leder till ett avtal som eliminerar snedvridningen skall rådet med kvalificerad majoritet på förslag från kommissionen utfärda nödvändiga direktiv. Kommissionen och rådet får vidta alla övriga lämpliga åtgärder enligt detta fördrag.

Artikel 97

1. När det finns anledning att befara att införandet eller ändringen av en bestämmelse i lag eller annan författning skall framkalla en snedvridning enligt artikel 96, skall den medlemsstat som vill vidta åtgärden samråda med kommissionen. Efter samråd med medlemsstaterna skall kommissionen rekommendera de berörda medlemsstaterna lämpliga åtgärder för att undvika snedvridningen.

2. Om en medlemsstat som vill införa eller ändra nationella bestämmelser inte följer den rekommendation som kommissionen riktat till den, skall det vid tillämpningen av artikel 96 inte krävas av de övriga medlemsstaterna att de ändrar sina nationella bestämmelser för att eliminera snedvridningen. Bestämmelserna i artikel 96 skall inte tillämpas, om en medlemsstat som har underlåtit att ta hänsyn till kommissionens rekommendation framkallar en snedvridning som är skadlig endast för den medlemsstaten.

AVDELNING VII

EKONOMISK OCH MONETÄR POLITIK

KAPITEL 1

EKONOMISK POLITIK

Artikel 98

Medlemsstaterna skall föra sin ekonomiska politik så att de bidrar till att förverkliga gemenskapens mål, såsom dessa definieras i artikel 2 och inom ramen för de allmänna riktlinjer som avses i artikel 99.2. Medlemsstaterna och gemenskapen skall handla i överensstämmelse med principen om en öppen marknadsekonomi med fri konkurrens som främjar en effektiv resursfördelning, och i enlighet med principerna i artikel 4.

Artikel 99

1. Medlemsstaterna skall betrakta den ekonomiska politiken som en fråga av gemensamt intresse och samordna denna politik inom rådet i enlighet med bestämmelserna i artikel 98.

2. Rådet skall med kvalificerad majoritet på rekommendation av kommissionen utarbeta ett utkast till allmänna riktlinjer för medlemsstaternas och gemenskapens ekonomiska politik och rapportera sina resultat till Europeiska rådet.

Europeiska rådet skall på grundval av rådets rapport diskutera en slutsats angående de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och gemenskapens ekonomiska politik.

På grundval av denna slutsats skall rådet med kvalificerad majoritet anta en rekommendation som anger dessa allmänna riktlinjer. Rådet skall underrätta Europaparlamentet om sin rekommendation.

3. För att säkerställa en fastare samordning av den ekonomiska politiken och en varaktig konvergens mellan medlemsstaternas ekonomiska utfall skall rådet på grundval av rapporter från kommissionen övervaka den ekonomiska utvecklingen i varje medlemsstat och inom gemenskapen samt den ekonomiska politikens överensstämmelse med de allmänna riktlinjer som avses i punkt 2, och regelbundet göra en samlad bedömning.

För denna multilaterala övervakning skall medlemsstaterna lämna uppgifter till kommissionen om viktiga åtgärder som de har vidtagit inom ramen för sin ekonomiska politik och andra upplysningar som de anser nödvändiga.

4. Visar det sig inom ramen för förfarandet enligt punkt 3 att en medlemsstats ekonomiska politik inte är förenlig med de allmänna riktlinjer som avses i punkt 2 eller att det finns risk för att denna politik kan äventyra den ekonomiska och monetära unionens funktion, kan rådet med kvalificerad majoritet på rekommendation av kommissionen lämna den berörda medlemsstaten de rekommendationer som behövs. Rådet kan med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen besluta att offentliggöra sina rekommendationer.

Rådets ordförande och kommissionen skall rapportera till Europaparlamentet om resultaten av den multilaterala övervakningen. Rådets ordförande kan anmodas att framträda inför den behöriga kommittén hos Europaparlamentet, om rådet har offentliggjort sina rekommendationer.

5. Rådet kan enligt förfarandet i artikel 252 anta närmare föreskrifter om det multilaterala övervakningsförfarande som avses i punkterna 3 och 4 i denna artikel.

Artikel 100

1. Utan att det påverkar tillämpningen av andra förfaranden som föreskrivs i detta fördrag kan rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen besluta om lämpliga åtgärder med hänsyn till det ekonomiska läget, särskilt om det uppstår allvarliga försörjningsproblem i fråga om vissa varor.

2. Om en medlemsstat har svårigheter eller allvarligt hotas av stora svårigheter till följd av naturkatastrofer eller osedvanliga händelser utanför dess kontroll, kan rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen besluta att på vissa villkor bevilja den berörda medlemsstaten ekonomiskt bistånd från gemenskapen. Rådets ordförande skall underrätta Europaparlamentet om beslutet.

Artikel 101

1. Det är förbjudet för ECB och medlemsstaternas centralbanker (härefter kallade "nationella centralbanker") att ge gemenskapsinstitutioner eller gemenskapsorgan, centrala, regionala, lokala eller andra myndigheter, andra offentligrättsliga organ eller offentliga företag i medlemsstaterna rätt att övertrassera sina konton eller att ge dem andra former av krediter; detsamma gäller ECB:s och de nationella centralbankernas förvärv av skuldförbindelser direkt från dem.

2. Bestämmelserna i punkt 1 skall inte gälla offentligt ägda kreditinstitut; dessa skall behandlas av de nationella centralbankerna och ECB på samma sätt som privata kreditinstitut vad gäller tillförseln av centralbankreserver.

Artikel 102

1. Varje åtgärd som ger gemenskapsinstitutioner eller gemenskapsorgan, centrala, regionala, lokala eller andra myndigheter, andra offentligrättsliga organ eller offentliga företag i medlemsstaterna en positiv särbehandling hos finansinstitut är förbjuden i den mån åtgärden inte är baserad på tillsynsmässiga hänsyn.

2. Rådet skall före den 1 januari 1994 enligt förfarandet i artikel 252 fastställa definitioner för tillämpningen av det förbud som avses i punkt 1.

Artikel 103

1. Gemenskapen skall inte ansvara för eller åta sig förpliktelser som har ingåtts av centrala, regionala, lokala eller andra myndigheter, andra offentligrättsliga organ eller offentliga företag i en medlemsstat, dock utan att detta påverkar ömsesidiga finansiella garantier för det gemensamma genomförandet av ett visst projekt. En medlemsstat skall inte ansvara för att åta sig förpliktelser som har ingåtts av centrala, regionala, lokala eller andra myndigheter, andra offentligrättsliga organ eller offentliga företag i en annan medlemsstat, dock utan att detta påverkar ömsesidiga finansiella garantier för det gemensamma genomförandet av ett visst projekt.

2. Om det behövs, kan rådet enligt förfarandet i artikel 252 fastställa definitioner för tillämpningen av de förbud som avses i artikel 101 och i denna artikel.

Artikel 104

1. Medlemsstaterna skall undvika alltför stora underskott i den offentliga sektorns finanser.

2. Kommissionen skall övervaka utvecklingen av budgetsituationen och den offentliga sektorns skuldsättning i medlemsstaterna i syfte att upptäcka allvarliga fel. Den skall särskilt undersöka om budgetdisciplin iakttas på grundval av följande två kriterier:

a) Huruvida andelen av det förväntade eller faktiska underskottet i den offentliga sektorns finanser i procent av bruttonationalprodukten överstiger ett visst referensvärde, såvida inte

— detta procenttal har minskat väsentligt och kontinuerligt och nått en nivå som ligger nära referensvärdet, eller

- referensvärdet endast undantagsvis och övergående överskrids och procenttalet fortfarande ligger nära referensvärdet.
- b) Huruvida skuldsättningen i den offentliga sektorn i procent av bruttonationalprodukten överstiger ett visst referensvärde såvida inte detta procenttal minskar i tillräcklig utsträckning och närmar sig referensvärdet i tillfredsställande takt.

Referensvärdena anges i det protokoll om förfarandet vid alltför stora underskott som är en bilaga till detta fördrag.

3. Om en medlemsstat inte uppfyller de krav som gäller enligt det ena av eller båda dessa kriterier, skall kommissionen utarbeta en rapport. I sin rapport skall kommissionen även beakta huruvida den offentliga sektorns underskott överstiger utgifterna för de offentliga investeringarna samt alla övriga faktorer av betydelse, inbegripet medlemsstatens ekonomiska och budgetmässiga läge på medellång sikt.

Kommissionen kan också utarbeta en rapport även om kraven är uppfyllda enligt kriterierna, om den anser att det föreligger risk för ett alltför stort underskott i en medlemsstat.

4. Den kommitté som upprättas enligt artikel 114 skall yttra sig över kommissionens rapport.

5. Om kommissionen anser att det föreligger eller kan uppstå ett alltför stort underskott i en medlemsstat skall kommissionen avge ett yttrande till rådet.

6. Rådet skall med kvalificerad majoritet, på rekommendation av kommissionen och med beaktande av eventuella synpunkter från den berörda medlemsstaten, efter en allsidig bedömning avgöra om ett alltför stort underskott föreligger.

7. Om det enligt punkt 6 slås fast att ett alltför stort underskott föreligger, skall rådet ge rekommendationer till den berörda medlemsstaten i syfte att få denna situation att upphöra inom en viss tid. Om inte annat följer av bestämmelsen i punkt 8 skall sådana rekommendationer inte offentliggöras.

8. Om rådet finner att dess rekommendationer inte har medfört några effektiva åtgärder inom den fastställda tiden, får rådet offentliggöra rekommendationerna.

9. Om en medlemsstat även i fortsättningen underlåter att efterkomma rådets rekommendationer, kan rådet besluta att förelägga medlemsstaten att inom en fastställd tidsfrist vidta de åtgärder för att minska underskottet som rådet anser nödvändiga för att komma till rätta med situationen.

I sådana fall kan rådet begära att den berörda medlemsstaten inkommer med rapporter enligt en fastställd tidsplan för att göra det möjligt att granska medlemsstatens anpassningssträvanden.

10. Den i artiklarna 226 och 227 angivna rätten att föra talan kan inte utövas med avseende på punkterna 1–9 i denna artikel.

11. Så länge en medlemsstat inte efterkommer ett beslut som har fattats enligt punkt 9, kan rådet allt efter omständigheterna besluta att tillämpa eller skärpa en eller flera av följande åtgärder:

- Att kräva att den berörda medlemsstaten offentliggör de ytterligare uppgifter som rådet närmare anger, innan medlemsstaten utger obligationer och andra värdepapper.
- Att anmoda Europeiska investeringsbanken att ompröva sin utlåningspolitik gentemot den berörda medlemsstaten.
- Att kräva att den berörda medlemsstaten räntelöst deponerar ett belopp av lämplig storlek hos gemenskapen, till dess att det alltför stora underskottet enligt rådets uppfattning har korrigerats.
- Att förelägga böter av lämplig storlek.

Rådets ordförande skall underrätta Europaparlamentet om de beslut som fattas.

12. Rådet skall upphäva samtliga eller vissa av sina beslut enligt punkterna 6–9 och 11, i den mån som det alltför stora underskottet i den berörda medlemsstaten enligt rådets uppfattning har korrigerats. Om rådet tidigare har offentliggjort rekommendationer skall det så snart ett beslut enligt punkt 8 har upphävts, avge en offentlig förklaring om att det inte längre föreligger ett alltför stort underskott i den berörda medlemsstaten.

13. När rådet fattar sådana beslut som avses i punkterna 7–9, 11 och 12 skall det besluta på rekommendation av kommissionen med en majoritet av två tredjedelar av de enligt artikel 205.2 vägda rösterna för rådets medlemmar, dock utan att rösterna för den berörda medlemsstatens företrädare medräknas.

14. Protokollet om förfarandet vid alltför stora underskott, som är fogat till detta fördrag, innehåller ytterligare bestämmelser om genomförandet av det förfarande som beskrivs i denna artikel.

Rådet skall enhälligt, på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet och ECB, anta lämpliga bestämmelser som därefter skall ersätta det nämnda protokollet.

Om inte annat följer av övriga bestämmelser i denna punkt skall rådet före den 1 januari 1994 med kvalificerad majoritet, på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet, fastställa närmare regler och definitioner för tillämpningen av bestämmelserna i det nämnda protokollet.

KAPITEL 2

MONETÄR POLITIK

Artikel 105

1. Huvudmålet för ECBS skall vara att upprätthålla prisstabilitet. Utan att åsidosätta detta mål skall ECBS stödja den allmänna ekonomiska politiken inom gemenskapen i syfte att bidra till att förverkliga gemenskapens mål enligt artikel 2. ECBS skall handla i överensstämmelse med principen om en öppen marknadsekonomi med fri konkurrens som främjar en effektiv resursfördelning, och iakttar de principer som anges i artikel 4.

2. ECBS:s grundläggande uppgifter skall vara att

- utforma och genomföra gemenskapens monetära politik,
- genomföra valutatransaktioner enligt bestämmelserna i artikel 111,
- inneha och förvalta medlemsstaternas officiella valutareserver,
- främja ett väl fungerande betalningssystem.

3. Punkt 2 tredje strecksatsen skall inte beröra medlemsstaternas regeringars innehav och förvaltning av rörelsemedel i utländsk valuta.

4. ECB skall höras

- om varje förslag till gemenskapsrättsakt inom ECB:s behörighetsområde,
- av nationella myndigheter om varje förslag till rättsregler inom ECB:s behörighetsområde, dock inom de ramar och på de villkor som fastställs av rådet enligt förfarandet i artikel 107.6.

ECB får i frågor inom sitt behörighetsområde avge yttranden till behöriga institutioner eller organ inom gemenskapen eller till nationella myndigheter.

5. ECBS skall medverka till att de behöriga myndigheterna smidigt kan genomföra sin politik när det gäller tillsyn över kreditinstitut och det finansiella systemets stabilitet.

6. Rådet får genom enhälligt beslut på förslag av kommissionen efter att ha hört ECB och med Europaparlamentets samtycke tilldela ECB särskilda uppgifter i samband med tillsynen över kreditinstitut och andra finansinstitut med undantag av försäkringsföretag.

Artikel 106

1. ECB skall ha ensamrätt att tillåta sedelutgivning inom gemenskapen. ECB och de nationella centralbankerna får ge ut sedlar. Endast sedlar som ges ut av ECB och de nationella centralbankerna skall vara lagliga betalningsmedel inom gemenskapen.
2. Medlemsstaterna får ge ut mynt i den omfattning som godkänns av ECB. Rådet får enligt förfarandet i artikel 252 och efter att ha hört ECB vidta åtgärder för att harmonisera valörerna och de tekniska specifikationerna för alla mynt som skall sättas i omlopp, i den utsträckning som detta är nödvändigt för att säkerställa myntens smidiga omlopp inom gemenskapen.

Artikel 107

1. ECBS skall bestå av ECB och de nationella centralbankerna.
2. ECB skall vara en juridisk person.
3. ECBS skall ledas av ECB:s beslutande organ som skall vara ECB-rådet och direktionen.
4. ECBS-stadgan är intagen i ett protokoll som är fogat till detta fördrag.
5. Artiklarna 5.1, 5.2, 5.3, 17, 18, 19.1, 22, 23, 24, 26, 32.2, 32.3, 32.4, 32.6, 33.1 a och 36 i ECBS-stadgan kan rådet ändra antingen genom beslut med kvalificerad majoritet på rekommendation av ECB och efter att ha hört kommissionen eller genom enhälligt beslut på förslag av kommissionen och efter att ha hört ECB. I båda fallen krävs Europaparlamentets samtycke.
6. Rådet skall genom beslut med kvalificerad majoritet, antingen på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet och ECB eller på rekommendation av ECB och efter att ha hört Europaparlamentet och kommissionen, anta de bestämmelser som avses i artiklarna 4, 5.4, 19.2, 20, 28.1, 29.2, 30.4 och 34.3 i ECBS-stadgan.

Artikel 108

Då de utövar de befogenheter och fullgör de uppgifter och skyldigheter som har tilldelats dem genom detta fördrag och ECBS-stadgan skall varken ECB eller någon nationell centralbank eller någon medlem av deras beslutande organ begära eller ta emot instruktioner från gemenskapsinstitutioner eller gemenskapsorgan, från medlemsstaternas regeringar eller från något annat organ. Gemenskapsinstitutionerna, gemenskapsorganen och medlemsstaternas regeringar förbinder sig att respektera denna princip och att inte söka påverka medlemmarna av ECB:s eller de nationella centralbankernas beslutande organ när de fullgör sina uppgifter.

Artikel 109

Senast då ECBS upprättas skall varje medlemsstat säkerställa att dess nationella lagstiftning, inbegripet stadgan för dess nationella centralbank, är förenlig med detta fördrag och ECBS-stadgan.

Artikel 110

1. För att fullgöra de uppgifter som har anförtrotts ECBS skall ECB i enlighet med bestämmelserna i detta fördrag och på de villkor som anges i ECBS-stadgan

- utfärda förordningar i den utsträckning som behövs för att genomföra de uppgifter som anges i artikel 3.1 första strecksatsen, artiklarna 19.1, 22 eller 25.2 i ECBS-stadgan samt i de fall som skall anges i de rättsakter från rådet som avses i artikel 107.6,
- fatta de beslut som behövs för att fullgöra de uppgifter som har anförtrotts ECBS genom detta fördrag och ECBS-stadgan,
- avge rekommendationer och yttranden.

2. En förordning skall ha allmän giltighet. Den skall till alla delar vara bindande och direkt tillämplig i varje medlemsstat.

Rekommendationer och yttranden skall inte vara bindande.

Ett beslut skall till alla delar vara bindande för dem som det är riktat till.

Artiklarna 253, 254 och 256 skall tillämpas på ECB:s förordningar och beslut.

ECB kan besluta att offentliggöra sina beslut, rekommendationer och yttranden.

3. Inom de gränser och på de villkor som fastställs av rådet enligt förfarandet i artikel 107.6 skall ECB ha rätt att förelägga företag böter eller viten om de inte uppfyller sina förpliktelser enligt ECB:s förordningar och beslut.

Artikel 111

1. Med avvikelse från artikel 300 får rådet genom enhälligt beslut – på rekommendation av ECB eller kommissionen, efter att ha hört ECB för att söka uppnå enighet i överensstämmelse med målet om prisstabilitet och efter att ha hört Europaparlamentet samt enligt det i punkt 3 angivna förfarandet för beslut om den ordning som nämnts där – ingå formella avtal om ett växelkurs-system för ecun i förhållande till valutor i tredje land. Rådet får, genom beslut med kvalificerad majoritet på rekommendation av ECB eller kommissionen och efter att ha hört ECB för att söka uppnå enighet i överensstämmelse med målet om prisstabilitet, anta, ändra eller upphäva centralkurser för ecun inom växelkurssystemet. Rådets ordförande skall underrätta Europaparlamentet om centralkurser för ecun antas, ändras eller upphävs.

2. I avsaknad av ett växelkurssystem i förhållande till en eller flera valutor i tredje land enligt punkt 1 får rådet genom beslut med kvalificerad majoritet, antingen på rekommendation av kommissionen och efter att ha hört ECB eller på rekommendation av ECB, utarbeta allmänna riktlinjer för valutapolitiken i förhållande till dessa valutor. Dessa allmänna riktlinjer skall inte påverka huvudmålet för ECBS som är att upprätthålla prisstabilitet.

3. Om gemenskapen behöver föra förhandlingar om avtal angående monetära frågor eller växelkursfrågor med en eller flera stater eller internationella organisationer skall rådet, med avvikelse från artikel 300, med kvalificerad majoritet på rekommendation av kommissionen och efter att ha hört ECB besluta om en ordning för förhandlingarna och för hur sådana avtal skall ingås. Denna ordning skall säkerställa att gemenskapen uttrycker en gemensam ståndpunkt. Kommissionen skall i full omfattning medverka vid förhandlingarna.

Avtal som ingås enligt denna punkt skall vara bindande för gemenskapens institutioner, ECB och medlemsstaterna.

4. Om inte annat följer av punkt 1 skall rådet med kvalificerad majoritet, på förslag av kommissionen och efter att ha hört ECB, besluta om gemenskapens ståndpunkt på internationell nivå när det gäller frågor av särskild betydelse för den ekonomiska och monetära unionen och om hur denna skall företrädas, med iakttagande av den befogenhetsfördelning som anges i artiklarna 99 och 105.

5. Med förbehåll för gemenskapens befogenheter och gemenskapsavtal om den ekonomiska och monetära unionen, får medlemsstaterna föra förhandlingar i internationella organ och ingå internationella avtal.

KAPITEL 3

INSTITUTIONELLA BESTÄMMELSER

Artikel 112

1. ECB-rådet skall bestå av ECB:s direktionsledamöter samt cheferna för de nationella centralbankerna.

2. a) Direktionen skall bestå av ordföranden, vice ordföranden och fyra andra ledamöter.

b) Ordföranden, vice ordföranden och de övriga direktionsledamöterna skall på rekommendation av rådet, som skall ha hört Europaparlamentet och ECB-rådet, utses genom överenskommelse mellan medlemsstaternas regeringar på stats- eller regeringschefsnivå bland personer vars auktoritet och yrkeserfarenhet inom den finansiella sektorn är allmänt erkända.

Deras mandattid är åtta år; mandatet kan inte förnyas.

Endast medborgare i medlemsstaterna får vara direktionsledamöter.

Artikel 113

1. Rådets ordförande och en ledamot av kommissionen får delta utan rösträtt i ECB-rådets sammanträden.

Rådets ordförande får lägga fram förslag för behandling i ECB-rådet.

2. ECB:s ordförande skall inbjudas att delta i rådets sammanträden när rådet behandlar frågor som rör mål och uppgifter för ECBS.

3. ECB skall till Europaparlamentet, rådet och kommissionen samt till Europeiska rådet överlämna en årsrapport om verksamheten inom ECBS och om den monetära politiken under det föregående och det innevarande året. ECB:s ordförande skall lägga fram denna rapport för rådet och Europaparlamentet som kan hålla en allmän debatt på grundval av rapporten.

ECB:s ordförande och övriga direktionsledamöter kan på begäran av Europaparlamentet eller på eget initiativ höras av Europaparlamentets behöriga kommittéer.

Artikel 114

1. För att främja samordningen av medlemsstaternas politik i den utsträckning som är nödvändig för den inre marknadens funktion upprättas härmed en monetär kommitté med rådgivande ställning.

Denna kommitté skall ha till uppgift att

- följa den monetära och finansiella situationen i medlemsstaterna och inom gemenskapen samt medlemsstaternas allmänna betalningssystem och regelbundet rapportera om detta till rådet och kommissionen,
- på begäran av rådet eller kommissionen eller på eget initiativ avge yttranden till dessa institutioner,
- utan att det påverkar tillämpningen av artikel 207 medverka vid förberedelsen av rådets arbete enligt artiklarna 59, 60, 99.2, 99.3, 99.4, 99.5, 100, 102, 103, 104, 116.2, 117.6, 119, 120, 121.2 och 122.1,

- minst en gång om året granska situationen i fråga om kapitalrörelser och friheten att utföra betalningar mot bakgrund av tillämpningen av detta fördrag och av rådets åtgärder; granskningen skall omfatta alla åtgärder som avser kapitalrörelser och betalningar; kommittén skall rapportera till kommissionen och rådet om resultatet av denna granskning.

Varje medlemsstat och kommissionen skall var för sig utse två medlemmar av Monetära kommittén.

2. När den tredje etappen börjar skall en ekonomisk och finansiell kommitté upprättas. Den monetära kommitté som föreskrivs i punkt 1 skall upplösas.

Ekonomiska och finansiella kommittén skall ha till uppgift att

- på begäran av rådet eller kommissionen eller på eget initiativ avge yttranden till dessa institutioner,
- följa den ekonomiska och finansiella situationen i medlemsstaterna och inom gemenskapen och regelbundet rapportera om detta till rådet och kommissionen, särskilt i fråga om finansiella relationer med tredje land och internationella institutioner,
- utan att det påverkar tillämpningen av artikel 207 medverka vid förberedelsen av rådets arbete enligt artiklarna 59, 60, 99.2, 99.3, 99.4, 99.5, 100, 102, 103, 104, 105.6, 106.2, 107.5, 107.6, 111, 119, 120.2, 120.3, 122.2, 123.4 och 123.5 och utföra andra rådgivande och förberedande uppgifter på uppdrag av rådet,
- minst en gång om året granska situationen i fråga om kapitalrörelser och friheten att utföra betalningar mot bakgrund av tillämpningen av detta fördrag och av rådets åtgärder; granskningen skall omfatta alla åtgärder som avser kapitalrörelser och betalningar; kommittén skall rapportera till kommissionen och rådet om resultatet av denna granskning.

Varje medlemsstat, kommissionen och ECB skall var för sig utse högst två medlemmar av kommittén.

3. Rådet skall med kvalificerad majoritet, på förslag av kommissionen och efter att ha hört ECB och den kommitté som avses i denna artikel fastställa närmare bestämmelser om sammansättningen av Ekonomiska och finansiella kommittén. Rådets ordförande skall underrätta Europaparlamentet om sådana beslut.

4. Utöver de uppgifter som anges i punkt 2 skall kommittén, om och så länge som det finns medlemsstater som omfattas av undantag enligt artiklarna 122 och 123, följa den monetära och finansiella situationen och det allmänna betalningssystemet i dessa medlemsstater och regelbundet rapportera om detta till rådet och kommissionen.

Artikel 115

I frågor som faller inom tillämpningsområdet för artiklarna 99.4, 104 med undantag av punkt 14, 111, 121, 122, 123.4 och 123.5, kan rådet eller en medlemsstat anmoda kommissionen att lägga fram en rekommendation eller ett förslag, allt efter omständigheterna. Kommissionen skall behandla en sådan begäran och utan dröjsmål förelägga rådet sina slutsatser.

KAPITEL 4

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

Artikel 116

1. Den andra etappen för att förverkliga den ekonomiska och monetära unionen skall börja den 1 januari 1994.

2. Före den dagen

a) skall varje medlemsstat

— vid behov vidta lämpliga åtgärder för att rätta sig efter de förbud som anges i artiklarna 56 och 101 och artikel 102.1,

— om det behövs för att möjliggöra den bedömning som avses i b, anta fleråriga program avsedda att säkerställa den varaktiga konvergens som är nödvändig för genomförandet av den ekonomiska och monetära unionen, särskilt med hänsyn till prisstabilitet och sunda offentliga finanser,

b) skall rådet på grundval av en rapport från kommissionen bedöma de framsteg som har gjorts i fråga om ekonomisk och monetär konvergens, särskilt i fråga om prisstabilitet och sunda offentliga finanser, samt de framsteg som har gjorts i fråga om att genomföra gemenskapslagstiftningen om den inre marknaden.

3. Bestämmelserna i artiklarna 101, 102.1, 103.1 och 104 med undantag av punkterna 1, 9, 11 och 14 skall tillämpas från början av den andra etappen.

Bestämmelserna i artiklarna 100.2, 104.1, 104.9, 104.11, 105, 106, 108, 111, 112, 113, 114.2 och 114.4 skall tillämpas från början av den tredje etappen.

4. Under den andra etappen skall medlemsstaterna sträva efter att undvika alltför stora underskott i den offentliga sektorns finanser.

5. Under den andra etappen skall i förekommande fall varje medlemsstat i enlighet med artikel 109 inleda det förfarande som leder till oberoende för dess centralbank.

Artikel 117

1. När den andra etappen börjar skall ett europeiskt monetärt institut (härefter kallat "EMI") upprättas och börja sin verksamhet; EMI skall vara en juridisk person samt ledas och förvaltas av ett råd som består av en ordförande och de nationella centralbankscheferna, av vilka en skall vara vice ordförande.

Ordföranden skall utses genom överenskommelse på stats- eller regeringschefsnivå mellan medlemsstaternas regeringar på rekommendation av EMI:s råd och efter samråd med Europaparlamentet och rådet. Ordföranden skall utses bland personer vilkas auktoritet och yrkeserfarenhet inom den finansiella sektorn är allmänt erkända. Endast medborgare i medlemsstaterna får vara ordförande för EMI. EMI:s råd skall utse vice ordföranden.

EMI:s stadga fastställs i ett protokoll som är fogat till detta fördrag.

2. EMI skall

- stärka samarbetet mellan de nationella centralbankerna,
- stärka samordningen av medlemsstaternas monetära politik med målet att säkerställa prisstabilitet,
- övervaka Europeiska monetära systemets funktion,
- samråda om frågor som ligger inom de nationella centralbankernas behörighet och som inverkar på finansinstitutens och de finansiella marknadernas stabilitet,
- överta de uppgifter som ankommer på Europeiska fonden för monetärt samarbete, vilken skall upplösas: närmare bestämmelser om upplösningen finns i EMI:s stadga,
- underlätta användningen av ecun och övervaka dess utveckling, inklusive att clearingsystemet för ecun fungerar smidigt.

3. Som förberedelse för den tredje etappen skall EMI

- förbereda de instrument och förfaranden som behövs för att en gemensam monetär politik skall kunna föras under den tredje etappen,

- främja, om det behövs, harmoniseringen av de regler och den praxis som gäller för insamling, sammanställning och distribution av statistik inom dess behörighetsområde,
- utarbeta regler för transaktioner och transfereringar som skall genomföras av de nationella centralbankerna inom ramen för ECBS,
- främja effektiviteten hos gränsöverskridande betalningar,
- övervaka de tekniska förberedelserna för att ge ut ecusedlar.

Senast den 31 december 1996 skall EMI precisera den rättsliga, organisatoriska och logistiska ram som är nödvändig för att ECBS skall kunna fullgöra sina uppgifter under den tredje etappen. Denna ram skall föreläggas ECB för beslut då ECB upprättas.

4. EMI får genom beslut med två tredjedels majoritet av ledamöterna av dess råd
 - avge yttranden eller rekommendationer om den allmänna inriktningen av penning- och valutapolitiken i varje medlemsstat samt om åtgärder som har vidtagits i samband därmed,
 - förelägga regeringarna och rådet yttranden eller rekommendationer om åtgärder som kan påverka den penning- och valutapolitiska situationen i gemenskapen och särskilt Europeiska monetära systemets funktion,
 - avge rekommendationer till medlemsstaternas monetära myndigheter om hur deras monetära politik skall föras.
5. EMI får enhälligt besluta att offentliggöra sina yttranden och rekommendationer.
6. Rådet skall höra EMI om varje förslag till gemenskapsrättsakt inom dess behörighetsområde.

Inom de gränser och på de villkor som rådet fastställer genom beslut med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet och EMI, skall medlemsstaternas myndigheter höra EMI om varje förslag till rättsregler inom dess behörighetsområde.

7. Rådet får genom enhälligt beslut på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet och EMI tilldela EMI andra uppgifter för att förbereda den tredje etappen.
8. I de fall där ECB enligt detta fördrag skall ha en rådgivande funktion skall hänvisningar till ECB före dess upprättande avse EMI.

9. Under den andra etappen skall uttrycket "ECB" i artiklarna 230, 232, 233, 234, 237 och 288 avse EMI.

Artikel 118

Valutasammansättningen i ecukorgen skall inte ändras.

Från och med den tredje etappens början skall ecuns värde oåterkalleligen låsas i enlighet med artikel 123.4.

Artikel 119

1. Om en medlemsstat har svårigheter eller allvarligt hotas av svårigheter beträffande sin betalningsbalans antingen som följd av en obalans i betalningsbalansen som helhet eller som följd av beskaffenheten av den valuta som staten förfogar över och om sådana svårigheter är särskilt ägnade att äventyra den gemensamma marknadens funktion eller det gradvisa genomförandet av den gemensamma handelspolitiken, skall kommissionen genast undersöka situationen i den staten och de åtgärder som staten har vidtagit eller med anlitande av alla de medel som den förfogar över kan vidta enligt bestämmelserna i detta fördrag. Kommissionen skall ange åtgärder som den rekommenderar staten att vidta.

Om åtgärder som vidtagits av en medlemsstat eller föreslagits av kommissionen inte visar sig vara tillräckliga för att avlägsna uppkomna eller hotande svårigheter, skall kommissionen efter att ha hört den kommitté som avses i artikel 114 rekommendera rådet att bevilja ömsesidigt bistånd och föreslå lämpliga former för detta.

Kommissionen skall regelbundet underrätta rådet om situationen och dess utveckling.

2. Rådet skall med kvalificerad majoritet besluta om sådant ömsesidigt bistånd; det skall utfärda direktiv eller beslut som anger villkoren för och den närmare utformningen av biståndet. Detta bistånd kan bestå av

- a) ett samordnat uppträdande mot eller inom andra internationella organisationer till vilka medlemsstaterna kan vända sig,
- b) nödvändiga åtgärder för att undvika omläggning av handeln när den stat som befinner sig i svårigheter upprätthåller eller återinför kvantitativa restriktioner gentemot tredje land,
- c) beviljande av begränsade krediter från andra medlemsstater, under förutsättning att dessa ger sitt samtycke.

3. Om ömsesidigt bistånd som kommissionen rekommenderat inte beviljas av rådet eller om beviljat ömsesidigt bistånd och vidtagna åtgärder är otillräckliga, skall kommissionen bemyndiga den stat som befinner sig i svårigheter att vidta skyddsåtgärder för vilka kommissionen skall fastställa villkoren och den närmare utformningen.

Rådet får med kvalificerad majoritet återkalla ett sådant bemyndigande eller ändra villkoren för och den närmare utformningen av skyddsåtgärderna.

4. Om inte annat följer av artikel 122.6, skall denna artikel upphöra att gälla när den tredje etappen börjar.

Artikel 120

1. Om en plötslig kris inträffar i fråga om betalningsbalansen och ett beslut enligt artikel 119.2 inte fattas omedelbart, får den berörda medlemsstaten av försiktighetsskäl vidta nödvändiga skyddsåtgärder. Sådana åtgärder skall medföra minsta möjliga störningar i den gemensamma marknadens funktion och får inte gå utöver vad som är helt nödvändigt för att avhjälpa de plötsligt uppkomna svårigheterna.

2. Kommissionen och övriga medlemsstater skall underrättas om dessa skyddsåtgärder senast vid den tidpunkt då de träder i kraft. Kommissionen får rekommendera rådet att bevilja ömsesidigt bistånd enligt artikel 119.

3. Rådet får, efter att ha inhämtat yttrande från kommissionen och efter att ha hört den kommitté som avses i artikel 114, med kvalificerad majoritet besluta att den berörda staten skall ändra, skjuta upp eller upphäva skyddsåtgärderna.

4. Om inte annat följer av artikel 122.6, skall denna artikel upphöra att gälla när den tredje etappen börjar.

Artikel 121

1. Kommissionen och EMI skall rapportera till rådet om hur medlemsstaterna fullgör sina förpliktelser när det gäller att förverkliga den ekonomiska och monetära unionen. Dessa rapporter skall omfatta en granskning av i vilken utsträckning som varje medlemsstats nationella lagstiftning, inklusive stadgan för dess centralbank, är förenlig med artiklarna 108 och 109 i detta fördrag och med ECBS-stadgan. I rapporterna skall också granskas om en hög grad av varaktig konvergens har uppnåtts; detta skall ske genom en analys av i vad mån varje medlemsstat har uppfyllt följande kriterier:

- En hög grad av prisstabilitet; detta skall framgå av att inflationstakten ligger nära den i de högst tre medlemsstater som har uppnått de bästa resultaten i fråga om prisstabilitet.
- En hållbar finansiell ställning för den offentliga sektorn; detta skall framgå av att den offentliga sektorns finanser inte uppvisar ett alltför stort underskott enligt bestämmelserna i artikel 104.6.
- Ett iakttagande av det normala fluktuationsutrymmet enligt Europeiska monetära systemets växelkursmekanism under minst två år utan devalvering i förhållande till någon annan medlemsstats valuta.
- En varaktighet i den konvergens som medlemsstaten har uppnått och i dess deltagande i Europeiska monetära systemets växelkursmekanism, såsom det kommer till uttryck i den långfristiga räntenivån.

De fyra kriterier som nämns i denna punkt och de tider under vilka de skall uppfyllas, anges närmare i ett protokoll som är fogat till detta fördrag. Kommissionens och EMI:s rapporter skall också beakta ecuns utveckling, resultaten av marknadsintegrationen, situationen för och utvecklingen av bytesbalansen samt utvecklingen av enhetsarbetskostnader och andra prisindex.

2. På grundval av dessa rapporter skall rådet, genom beslut med kvalificerad majoritet på rekommendation av kommissionen, bedöma

- om varje enskild medlemsstat uppfyller de nödvändiga villkoren för införande av en gemensam valuta,
- om en majoritet av medlemsstaterna uppfyller de nödvändiga villkoren för införande av en gemensam valuta,

och i form av en rekommendation meddela resultaten till rådet som skall sammanträda på stats- eller regeringschefsnivå. Europaparlamentet skall höras och yttra sig till rådet i dess sammansättning på stats- eller regeringschefsnivå.

3. Med beaktande av de rapporter som avses i punkt 1 och det yttrande från Europaparlamentet som avses i punkt 2 skall rådet, som skall sammanträda på stats- eller regeringschefsnivå, med kvalificerad majoritet och senast den 31 december 1996

- på grundval av rådets rekommendationer enligt punkt 2 besluta i frågan om en majoritet av medlemsstaterna uppfyller de nödvändiga villkoren för införande av en gemensam valuta,

— besluta i frågan om det är ändamålsenligt för gemenskapen att gå över till den tredje etappen,

och, om så är fallet,

— fastställa den tidpunkt då den tredje etappen skall börja.

4. Om den tidpunkt då den tredje etappen skall börja inte har fastställts vid utgången av år 1997, skall den tredje etappen börja den 1 januari 1999. Före den 1 juli 1998 skall rådet, som skall sammanträda på stats- och regeringschefs nivå – efter det att det förfarande som anges i punkterna 1 och 2 med undantag av punkt 2 andra strecksatsen på nytt har iakttagits – med beaktande av de rapporter som avses i punkt 1 och Europaparlamentets yttrande, genom beslut med kvalificerad majoritet och på grundval av rådets rekommendationer enligt punkt 2 bekräfta vilka medlemsstater som uppfyller de nödvändiga villkoren för införande av en gemensam valuta.

Artikel 122

1. Om tidpunkten har bestämts enligt artikel 121.3, skall rådet på grundval av sina rekommendationer enligt artikel 121.2 med kvalificerad majoritet på rekommendation av kommissionen besluta i frågan om några och i så fall vilka medlemsstater som skall ges undantag enligt punkt 3 i den här artikeln. Sådana medlemsstater skall i detta fördrag betecknas som "medlemsstater med undantag".

Om rådet har bekräftat vilka medlemsstater som uppfyller de nödvändiga villkoren för införandet av en gemensam valuta i enlighet med artikel 121.4, skall de medlemsstater som inte uppfyller villkoren ges undantag enligt punkt 3 i den här artikeln. Sådana medlemsstater skall i detta fördrag betecknas som "medlemsstater med undantag".

2. Minst en gång vartannat år eller på begäran av en medlemsstat med undantag skall kommissionen och ECB rapportera till rådet enligt förfarandet i artikel 121.1. Efter att ha hört Europaparlamentet och efter överläggningar i rådet, som skall sammanträda på stats- eller regeringschefs nivå, skall rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen besluta om vilka medlemsstater med undantag som uppfyller de nödvändiga villkoren på grundval av kriterierna i artikel 121.1 samt upphäva de berörda medlemsstaternas undantag.

3. Ett undantag enligt punkt 1 skall innebära att följande artiklar inte skall tillämpas på den berörda medlemsstaten, nämligen artiklarna 104.9, 104.11, 105.1, 105.2, 105.3, 105.5, 106, 110, 111 och 112.2 b. Kapitel IX i ECBS-stadgan innehåller bestämmelser om att en sådan medlemsstat och dess nationella centralbank skall undantas från rättigheter och skyldigheter inom ramen för ECBS.

4. Med "medlemsstater" i artiklarna 105.1, 105.2, 105.3, 106, 110, 111 och 112.2 b avses "medlemsstater utan undantag".

5. Medlemsstater med undantag får inte utöva rösträtt vid beslut av rådet enligt de artiklar i detta fördrag som nämns i punkt 3. I dessa fall skall med avvikelse från artikel 205 och artikel 250.1 som kvalificerad majoritet gälla två tredjedelar av de enligt artikel 205.2 vägda rösterna som avges av företrädarna för medlemsstater utan undantag. Enhällighet mellan dessa medlemsstater fordras för en rättsakt som kräver enhällighet.

6. Artiklarna 119 och 120 skall fortsätta att tillämpas på medlemsstater med undantag.

Artikel 123

1. Omedelbart efter det att beslutet om tidpunkten för början av den tredje etappen har fattats i enlighet med artikel 121.3 eller i förekommande fall omedelbart efter den 1 juli 1998

— skall rådet anta de bestämmelser som avses i artikel 107.6,

— skall regeringarna i medlemsstaterna utan undantag i enlighet med förfarandet i artikel 50 i ECBS-stadgan utse ordföranden, vice ordföranden och de övriga ledamöterna i ECB:s direktion. Om det finns medlemsstater med undantag får antalet ledamöter i direktionen vara lägre än det som anges i artikel 11.1 i ECBS-stadgan, dock skall det under inga omständigheter vara lägre än fyra.

Så snart direktionen har utsetts skall ECBS och ECB upprättas och förbereda sig på att starta sin verksamhet i full omfattning enligt detta fördrag och ECBS-stadgan. De skall utöva sina befogenheter fullt ut från och med den första dagen av den tredje etappen.

2. Så snart ECB har upprättats skall ECB om det behövs, överta EMI:s uppgifter. När ECB har upprättats skall EMI träda i likvidation; närmare bestämmelser om likvidationen finns i stadgan för EMI.

3. Om och så länge som det finns medlemsstater med undantag och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 107.3 i detta fördrag, skall det allmänna råd för ECB som avses i artikel 45 i ECBS-stadgan upprättas som ECB:s tredje beslutande organ.

4. Den dag då den tredje etappen börjar skall rådet genom enhälligt beslut av medlemsstaterna utan undantag, på förslag av kommissionen och efter att ha hört ECB, fastställa de omräkningskurser till vilka deras valutor oåterkalleligen skall låsas och den oåterkalleligen låsta kurs till vilken ecun skall ersätta dessa valutor; ecun skall därmed bli en självständig valuta. Denna åtgärd skall inte i sig ändra ecuns externa värde. Rådet skall genom beslut med kvalificerad majoritet av nämnda medlemsstater, på förslag av kommissionen och efter att ha hört ECB, vidta de övriga åtgärder som behövs för att snabbt införa ecun som dessa medlemsstaters gemensamma valuta. Artikel 122.5 andra meningen skall tillämpas.

5. Om beslut fattas enligt förfarandet i artikel 122.2 om att upphäva ett undantag skall rådet genom enhälligt beslut av medlemsstaterna utan undantag och den berörda medlemsstaten på förslag av kommissionen och efter att ha hört ECB, fastställa den kurs till vilken ecun skall ersätta den berörda medlemsstatens valuta samt vidta de övriga åtgärder som behövs för att införa ecun som enda valuta i den berörda medlemsstaten.

Artikel 124

1. Fram till början av den tredje etappen skall varje medlemsstat behandla sin valutapolitik som en fråga av gemensamt intresse. Därvid skall medlemsstaterna ta hänsyn till erfarenheterna från samarbetet inom ramen för Europeiska monetära systemet (EMS) och från utvecklingen av ecun samt beakta gällande befogenheter på detta område.

2. Från och med början av den tredje etappen och så länge som någon medlemsstat omfattas av undantag skall punkt 1 tillämpas på den medlemsstatens valutapolitik.

AVDELNING VIII

SYSSELSÄTTNING

Artikel 125

Medlemsstaterna och gemenskapen skall i enlighet med denna avdelning arbeta för att utveckla en samordnad sysselsättningsstrategi och särskilt för att främja en kvalificerad, utbildad och anpassningsbar arbetskraft och en arbetsmarknad som är mottaglig för ekonomiska förändringar i syfte att uppnå de mål som uppställs i artikel 2 i Fördraget om Europeiska unionen och i artikel 2 i det här fördraget.

Artikel 126

1. Medlemsstaterna skall genom sin sysselsättningspolitik bidra till att de mål som avses i artikel 125 uppnås på ett sätt som stämmer överens med de allmänna riktlinjer för medlemsstaternas och gemenskapens ekonomiska politik som antas enligt artikel 99.2.
2. Medlemsstaterna skall, med beaktande av nationell praxis i fråga om arbetsmarknadens parter ansvar, betrakta främjande av sysselsättningen som en fråga av gemensamt intresse och skall inom rådet samordna sina åtgärder i detta hänseende i enlighet med bestämmelserna i artikel 128.

Artikel 127

1. Gemenskapen skall bidra till en hög sysselsättningsnivå genom att uppmuntra samarbete mellan medlemsstaterna samt genom att stödja och, när det är nödvändigt, komplettera deras åtgärder. Därvid skall medlemsstaternas befogenheter respekteras.
2. Målet att uppnå en hög sysselsättningsnivå skall beaktas när gemenskapens politik och verksamhet utformas och genomförs.

Artikel 128

1. Europeiska rådet skall varje år överväga sysselsättningssituationen i gemenskapen och anta slutsatser i fråga om denna på grundval av en gemensam årsrapport från rådet och kommissionen.
2. På grundval av Europeiska rådets slutsatser skall rådet, med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén och den sysselsättningskommitté som avses i artikel 130, varje år lägga fast riktlinjer, som medlemsstaterna skall beakta i sin sysselsättningspolitik. Dessa riktlinjer skall stämma överens med de allmänna riktlinjer som antas enligt artikel 99.2.
3. Varje medlemsstat skall till rådet och kommissionen överlämna en årsrapport om de viktigaste åtgärder som den har vidtagit för att genomföra sin sysselsättningspolitik mot bakgrund av de riktlinjer för sysselsättningen som avses i punkt 2.
4. På grundval av de rapporter som avses i punkt 3 och efter att ha mottagit synpunkter från sysselsättningskommittén skall rådet varje år mot bakgrund av riktlinjerna för sysselsättningen granska genomförandet av medlemsstaternas sysselsättningspolitik. Rådet kan om det anser det lämpligt mot bakgrund av den granskningen med kvalificerad majoritet på rekommendation av kommissionen avge rekommendationer till medlemsstaterna.

5. Rådet och kommissionen skall på grundval av resultaten av denna granskning upprätta en gemensam årsrapport till Europeiska rådet om sysselsättningssituationen i gemenskapen och om genomförandet av riktlinjerna för sysselsättningen.

Artikel 129

Rådet, som skall besluta enligt förfarandet i artikel 251, får efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén besluta om stödåtgärder för att främja samarbete mellan medlemsstaterna och stödja deras insatser på sysselsättningsområdet genom initiativ som syftar till att utveckla utbyte av information och beprövade erfarenheter, tillhandahålla jämförande analys och rådgivning, främja nyskapande tillvägagångssätt och utvärdera erfarenheter, särskilt med hjälp av pilotprojekt.

Dessa åtgärder får inte omfatta harmonisering av medlemsstaternas lagar eller andra författningar.

Artikel 130

Rådet skall, efter att ha hört Europaparlamentet, inrätta en sysselsättningskommitté med rådgivande funktion för att främja en samordning av medlemsstaternas sysselsättnings- och arbetsmarknads- politik. Kommittén skall ha till uppgift att

- övervaka sysselsättningssituationen och sysselsättningspolitiken i medlemsstaterna och gemenskapen,
- utan att det påverkar tillämpningen av artikel 207, på begäran av rådet eller kommissionen eller på eget initiativ utforma yttranden och medverka i förberedelserna av rådets arbete enligt artikel 128.

Kommittén skall när den utför sitt uppdrag höra arbetsmarknadens parter.

Varje medlemsstat och kommissionen skall var för sig utse två ledamöter i kommittén.

AVDELNING IX

GEMENSAM HANDELSPOLITIK

Artikel 131

Genom att upprätta en tullunion avser medlemsstaterna att i gemensamt intresse bidra till en harmonisk utveckling av världshandeln, en gradvis avveckling av restriktionerna i den internationella handeln och en sänkning av tullmurarna.

Den gemensamma handelspolitiken skall ta hänsyn till den gynnsamma verkan som avvecklingen av tullar mellan medlemsstaterna kan ha på ökningen av konkurrensförmågan hos företagen i dessa stater.

Artikel 132

1. Utan att det påverkar de förpliktelser som medlemsstaterna har åtagit sig inom ramen för andra internationella organisationer skall medlemsstaterna gradvis harmonisera sina regler för exportstöd till tredje land, i den mån det behövs för att undvika att konkurrensen mellan företagen inom gemenskapen snedvrids.

På förslag från kommissionen skall rådet med kvalificerad majoritet utfärda de direktiv som krävs för detta ändamål.

2. De ovannämnda bestämmelserna skall inte tillämpas vid sådan återbetalning av tullar eller avgifter med motsvarande verkan eller vid sådan återbetalning av indirekta skatter eller avgifter, inbegripet omsättningsskatter, punktskatter och andra indirekta skatter, som har beviljats vid varuexport från en medlemsstat till tredje land, i den mån återbetalningen inte överstiger de belopp som direkt eller indirekt har lagts på de exporterade varorna.

Artikel 133

1. Den gemensamma handelspolitiken skall grundas på enhetliga principer, särskilt när det gäller att ändra tulltaxor, ingå tull- och handelsavtal, uppnå enhetlighet i fråga om liberaliseringsåtgärder, exportpolitik samt handelspolitiska skyddsåtgärder, inbegripet åtgärder vid dumpning och subventioner.

2. Kommissionen skall lägga fram förslag för rådet om hur den gemensamma handelspolitiken skall genomföras.

3. Behöver förhandlingar om avtal föras med en eller flera stater eller internationella organisationer, skall kommissionen förelägga rådet rekommendationer och rådet bemyndiga kommissionen att inleda nödvändiga förhandlingar. Rådet och kommissionen skall se till att de avtal som förhandlas fram är förenliga med gemenskapens interna politik och interna regler.

Inom ramen för de direktiv som rådet får utfärda skall kommissionen föra förhandlingarna i samråd med en särskild kommitté, som utsetts av rådet för att biträda kommissionen i denna uppgift. Kommissionen skall regelbundet rapportera till den särskilda kommittén om läget i förhandlingarna.

De relevanta bestämmelserna i artikel 300 skall tillämpas.

4. När rådet utövar sina befogenheter enligt denna artikel, skall det besluta med kvalificerad majoritet.

5. Punkterna 1–4 skall även tillämpas på förhandlingar om och ingående av avtal på de områden som rör handel med tjänster och handelsrelaterade aspekter av immateriella rättigheter, i den mån avtalen inte omfattas av dessa punkter och utan att det påverkar tillämpningen av punkt 6.

Med avvikelse från punkt 4 skall rådet besluta enhälligt om förhandlingar om och ingående av ett avtal på något av de områden som avses i första stycket, om avtalet omfattar bestämmelser för vilka enhällighet krävs för att anta interna regler eller om ett sådant avtal avser ett område där gemenskapen ännu inte har utövat sina befogenheter enligt detta fördrag genom att anta interna regler.

Rådet skall besluta enhälligt om förhandlingar om och ingående av ett avtal av horisontell karaktär, i den mån avtalet också avser föregående stycke eller punkt 6 andra stycket.

Denna punkt skall inte påverka medlemsstaternas rätt att behålla och ingå avtal med tredje land eller internationella organisationer, under förutsättning att gemenskapsrätten och andra relevanta internationella avtal respekteras i nämnda avtal.

6. Rådet får inte ingå ett avtal om det innehåller bestämmelser som går utöver gemenskapens interna behörighet, särskilt om det medför en harmonisering av medlemsstaternas lagar eller andra författningar inom ett område där detta fördrag utesluter en sådan harmonisering.

I detta avseende skall, med avvikelse från punkt 5 första stycket, avtal rörande handel med kulturella och audiovisuella tjänster, utbildningstjänster samt sociala tjänster och tjänster som rör människors hälsa omfattas av delad behörighet mellan gemenskapen och dess medlemsstater. Förhandlingar om sådana avtal kräver därför, utöver ett gemenskapsbeslut som fattas i enlighet med relevanta bestämmelser i artikel 300, samförstånd mellan medlemsstaterna. De avtal som förhandlas fram på detta sätt skall ingås gemensamt av gemenskapen och medlemsstaterna.

Förhandlingar om och ingående av internationella avtal på transportområdet skall även i fortsättningen omfattas av bestämmelserna i avdelning V och artikel 300.

7. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 6 första stycket får rådet genom enhälligt beslut, på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet, utvidga tillämpningen av punkterna 1–4 till att avse internationella förhandlingar och avtal om immateriella rättigheter, i den mån de inte omfattas av punkt 5.

Artikel 134

För att säkerställa att genomförandet av de handelspolitiska åtgärder som medlemsstaterna vidtagit i överensstämmelse med detta fördrag inte hindras genom omläggning av handeln, eller när olikheter i dessa åtgärder leder till ekonomiska svårigheter i en eller flera medlemsstater, skall kommissionen lämna rekommendationer om metoderna för det samarbete som krävs mellan medlemsstaterna. Om detta inte är tillräckligt skall kommissionen bemyndiga medlemsstaterna att vidta nödvändiga skyddsåtgärder, för vilka den skall fastställa villkoren och den närmare utformningen.

I brådskande fall skall medlemsstaterna begära kommissionens bemyndigande att själva vidta nödvändiga åtgärder; kommissionen skall besluta så snart som möjligt och de berörda medlemsstaterna skall därefter underrätta övriga medlemsstater om åtgärderna. Kommissionen får när som helst besluta att medlemsstaterna skall ändra eller upphäva åtgärderna.

I första hand skall sådana åtgärder väljas som medför minsta möjliga störningar i den gemensamma marknadens funktion.

AVDELNING X

TULLSAMARBETE

Artikel 135

Inom detta fördrags tillämpningsområde skall rådet i enlighet med förfarandet i artikel 251 vidta åtgärder för att förstärka tullsamarbetet mellan medlemsstaterna och mellan de senare och kommissionen. Dessa åtgärder skall inte gälla tillämpningen av nationell straffrätt eller den nationella rättsskipningen.

AVDELNING XI

SOCIALPOLITIK, UTBILDNING, YRKESUTBILDNING OCH UNGDOMSFRÅGOR

KAPITEL 1

SOCIALA BESTÄMMELSER

Artikel 136

Gemenskapens och medlemsstaternas mål skall under beaktande av sådana grundläggande sociala rättigheter som anges i den europeiska sociala stadgan, som undertecknades i Turin den 18 oktober 1961, och i 1989 års gemenskapsstadga om arbetstagares grundläggande sociala rättigheter, vara att främja sysselsättningen, att förbättra levnads- och arbetsvillkor och därigenom möjliggöra en harmonisering samtidigt som förbättringarna bibehålls, att åstadkomma ett fullgott socialt skydd, en dialog mellan arbetsmarknadens parter och en utveckling av de mänskliga resurserna för att möjliggöra en varaktigt hög sysselsättning samt att bekämpa social utslagning.

I detta syfte skall gemenskapen och medlemsstaterna genomföra åtgärder som tar hänsyn till skillnaderna i nationell praxis, särskilt när det gäller avtalsförhållanden, och till behovet av att bevara gemenskapsekonomins konkurrenskraft.

De anser att en sådan utveckling kommer att följa såväl av den gemensamma marknadens funktion, vilken kommer att främja en harmonisering av de sociala systemen, som av de förfaranden som föreskrivs i detta fördrag och av tillnärmningen av bestämmelser i lagar och andra författningar.

Artikel 137

1. För att uppnå målen i artikel 136 skall gemenskapen understödja och komplettera medlemsstaternas verksamhet inom följande områden:

- a) Förbättringar, särskilt av arbetsmiljön, för att skydda arbetstagarnas hälsa och säkerhet.
- b) Arbetsvillkor.
- c) Social trygghet och socialt skydd för arbetstagarna.
- d) Skydd för arbetstagarna då deras anställningsavtal slutar gälla.
- e) Information till och samråd med arbetstagarna.
- f) Företrädande och kollektivt tillvaratagande av arbetstagarnas och arbetsgivarnas intressen, inbegripet medbestämmande, om inte annat följer av punkt 5.
- g) Anställningsvillkor för medborgare i tredje land som lagligt vistas inom gemenskapens territorium.
- h) Integrering av personer som står utanför arbetsmarknaden, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 150.
- i) Jämställdhet mellan kvinnor och män på arbetsmarknaden och lika behandling av kvinnor och män på arbetsplatsen.
- j) Kampen mot social utslagning.
- k) Modernisering av systemen för socialt skydd, utan att det påverkar tillämpningen av punkt c.

2. I detta syfte kan rådet

- a) besluta om åtgärder som är avsedda att främja samarbetet mellan medlemsstaterna genom initiativ som syftar till att öka kunskapen, utveckla utbytet av information och beprövade erfarenheter, främja nyskapande tillvägagångssätt och utvärdera erfarenheter, med undantag av åtgärder som omfattar harmonisering av medlemsstaternas lagar eller andra författningar,

- b) på de områden som avses i punkt 1 a–i genom direktiv anta minimikrav, som skall genomföras gradvis, varvid hänsyn skall tas till rådande förhållanden och tekniska bestämmelser i var och en av medlemsstaterna. I dessa direktiv skall sådana administrativa, finansiella och rättsliga ålägganden undvikas som motverkar tillkomsten och utvecklingen av små och medelstora företag.

Rådet skall besluta i enlighet med förfarandet i artikel 251 efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, utom på de områden som avses i punkt 1 c, d, f och g i den här artikeln, där rådet skall besluta enhälligt på förslag av kommissionen efter att ha hört Europaparlamentet och nämnda kommittéer. Rådet kan genom enhälligt beslut på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet besluta att göra förfarandet i artikel 251 tillämpligt på punkt 1 d, f och g i den här artikeln.

3. En medlemsstat kan på gemensam begäran av arbetsmarknadens parter överlåta åt dessa att genomföra direktiv som har antagits enligt punkt 2.

I så fall skall medlemsstaten se till att arbetsmarknadens parter, senast då ett direktiv skall vara genomfört enligt artikel 249, i samförstånd har vidtagit de åtgärder som behövs; den berörda medlemsstaten skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att kontinuerligt kunna säkerställa de resultat som föreskrivs i direktivet.

4. De bestämmelser som antagits enligt denna artikel

- skall inte påverka medlemsstaternas erkända rätt att fastställa de grundläggande principerna för sina system för social trygghet och skall inte i väsentlig grad påverka den finansiella jämvikten i dessa,
- skall inte hindra någon medlemsstat från att bibehålla eller införa sådana mera långtgående skyddsåtgärder som är förenliga med detta fördrag.

5. Bestämmelserna i denna artikel skall inte tillämpas på löneförhållanden, föreningsrätt, strejkrätt eller rätt till lockout.

Artikel 138

1. Kommissionen skall ha till uppgift att främja samråd mellan arbetsmarknadens parter på gemenskapsnivå och skall vidta alla åtgärder som behövs för att underlätta dialogen mellan dem genom att säkerställa ett väl avvägt stöd till båda parter.

2. I detta syfte skall kommissionen innan den lägger fram socialpolitiska förslag samråda med arbetsmarknadens parter om den möjliga inriktningen av en gemenskapsåtgärd.

3. Om kommissionen efter sådant samråd finner att en gemenskapsåtgärd är önskvärd, skall den samråda med arbetsmarknadens parter om det planerade förslaget innehåll. Arbetsmarknadens parter skall avge ett yttrande eller, i förekommande fall, en rekommendation till kommissionen.

4. Samtidigt som sådant samråd sker kan arbetsmarknadens parter meddela kommissionen att de önskar inleda det förfarande som anges i artikel 139. Förfarandets längd skall begränsas till nio månader, om inte de berörda parterna och kommissionen gemensamt beslutar om en förlängning.

Artikel 139

1. Om arbetsmarknadens parter önskar det kan dialogen mellan dem på gemenskapsnivå leda till avtalsbundna relationer, inklusive ingående av avtal.

2. Avtal som ingås på gemenskapsnivå skall genomföras antingen i enlighet med de förfaranden och den praxis som arbetsmarknadens parter och medlemsstaterna särskilt tillämpar eller, i frågor som omfattas av artikel 137, på gemensam begäran av de undertecknande parterna genom ett beslut av rådet på förslag av kommissionen.

Rådet skall besluta med kvalificerad majoritet utom när avtalet i fråga innehåller en eller flera bestämmelser som hänför sig till något av de områden för vilka enhällighet krävs enligt artikel 137.2. I så fall skall rådet fatta beslut med enhällighet.

Artikel 140

För att nå de mål som anges i artikel 136 och utan att det påverkar tillämpningen av övriga bestämmelser i detta fördrag, skall kommissionen främja samarbetet mellan medlemsstaterna och underlätta för dem att samordna sina åtgärder på alla de socialpolitiska områden som omfattas av detta kapitel, särskilt i frågor om

- sysselsättning,
- arbetsrätt och arbetsvillkor,
- grundläggande och kvalificerad yrkesutbildning,
- social trygghet,
- arbetarskydd,
- arbetshygien,
- förenings- och förhandlingsrätt.

I detta syfte skall kommissionen i nära kontakt med medlemsstaterna företa utredningar, avge yttranden och organisera samråd både i fråga om problem som uppstår på det nationella planet och i fråga om problem som berör internationella organisationer.

Kommissionen skall höra Ekonomiska och sociala kommittén innan den avger de yttranden som avses i denna artikel.

Artikel 141

1. Varje medlemsstat skall säkerställa att principen om lika lön för kvinnor och män för lika arbete eller likvärdigt arbete tillämpas.

2. I denna artikel skall med "lön" förstås den gängse grund- eller minimilönen samt alla övriga förmåner i form av kontanter eller naturaförmåner som arbetstagaren, direkt eller indirekt, får av arbetsgivaren på grund av anställningen.

Lika lön utan könsdiskriminering innebär att

- a) ackordslön för lika arbete skall fastställas enligt samma beräkningsgrunder,
- b) tidlön skall vara lika för lika arbete.

3. Rådet skall enligt förfarandet i artikel 251 och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén besluta om åtgärder för att säkerställa tillämpningen av principen om lika möjligheter och lika behandling av kvinnor och män i frågor som rör anställning och yrke, inklusive principen om lika lön för lika eller likvärdigt arbete.

4. I syfte att i praktiken säkerställa full jämställdhet i arbetslivet mellan kvinnor och män får principen om likabehandling inte hindra en medlemsstat från att behålla eller besluta om åtgärder som rör särskilda förmåner för att göra det lättare för det underrepresenterade könet att bedriva en yrkesverksamhet eller för att förebygga eller kompensera nackdelar i yrkeskarriären.

Artikel 142

Medlemsstaterna skall sträva efter att bibehålla den likvärdighet som finns mellan deras system för betald ledighet.

Artikel 143

Kommissionen skall årligen utarbeta en rapport om förverkligandet av de mål som anges i artikel 136, inbegripet den demografiska situationen inom gemenskapen. Den skall överlämna rapporten till Europaparlamentet, rådet och Ekonomiska och sociala kommittén.

Europaparlamentet får anmoda kommissionen att utarbeta rapporter om särskilda problem som gäller det sociala området.

Artikel 144

Rådet skall, efter att ha hört Europaparlamentet, inrätta en rådgivande kommitté för socialt skydd för att främja samarbetet mellan medlemsstaterna och med kommissionen i fråga om socialt skydd. Kommittén skall ha följande uppgifter:

- Övervaka den sociala situationen och utvecklingen av politiken för socialt skydd i medlemsstaterna och gemenskapen.
- Underlätta utbytet av information, erfarenheter och goda rutiner mellan medlemsstaterna och med kommissionen.
- Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 207 sammanställa rapporter och yttranden eller bedriva annan verksamhet inom sitt behörighetsområde på begäran av rådet eller kommissionen eller på eget initiativ.

Kommittén skall, när den utför sitt uppdrag, upprätta lämpliga kontakter med arbetsmarknadens parter.

Varje medlemsstat och kommissionen skall utse två ledamöter i kommittén.

Artikel 145

Kommissionen skall i sin årsrapport till Europaparlamentet ägna ett särskilt kapitel åt den sociala utvecklingen inom gemenskapen.

Europaparlamentet får anmoda kommissionen att avge rapporter om särskilda problem som gäller sociala förhållanden.

KAPITEL 2

EUROPEISKA SOCIALFONDEN

Artikel 146

För att förbättra arbetstagarnas sysselsättningsmöjligheter på den inre marknaden och på så sätt bidra till en höjning av levnadsstandarden skall en europeisk socialfond upprättas enligt nedan nämnda bestämmelser; den skall ha till uppgift att inom gemenskapen främja möjligheterna till sysselsättning och arbetstagarnas geografiska och yrkesmässiga rörlighet samt att underlätta deras anpassning till förändringar inom industrin och i produktionssystemen, särskilt genom yrkesutbildning och omskolning.

Artikel 147

Fonden skall förvaltas av kommissionen.

Kommissionen skall i denna uppgift biträdas av en kommitté som har en av kommissionens ledamöter som ordförande och som är sammansatt av företrädare för regeringarna samt arbetstagar- och arbetsgivarorganisationer.

Artikel 148

Rådet skall enligt förfarandet i artikel 251 och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén besluta om genomförandebestämmelser för Europeiska socialfonden.

KAPITEL 3

UTBILDNING, YRKESUTBILDNING OCH UNGDOMSFRÅGOR

Artikel 149

1. Gemenskapen skall bidra till utvecklingen av en utbildning av god kvalitet genom att främja samarbetet mellan medlemsstaterna och genom att vid behov stödja och komplettera deras insatser, samtidigt som gemenskapen fullt ut skall respektera medlemsstaternas ansvar för undervisningens innehåll och utbildningssystemens organisation samt medlemsstaternas kulturella och språkliga mångfald.

2. Målen för gemenskapens insatser skall vara att

- utveckla den europeiska dimensionen inom utbildningen särskilt genom undervisning i och spridning av medlemsstaternas språk,
- främja rörligheten för studerande och lärare, bl.a. genom att verka för ett akademiskt erkännande av examensbevis och studietider,
- främja samarbete mellan utbildningsanstalter,
- utveckla informations- och erfarenhetsutbyte i frågor som är gemensamma för medlemsstaternas utbildningssystem,
- främja utvecklingen av ungdoms- och ungdomsledarutbyte,
- främja utvecklingen av distansundervisning.

3. Gemenskapen och medlemsstaterna skall främja samarbetet med tredje land och behöriga internationella organisationer på utbildningsområdet, särskilt Europarådet.

4. För att bidra till att de mål som anges i denna artikel uppnås, skall rådet

- enligt förfarandet i artikel 251 och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén besluta om stimulansåtgärder som dock inte får omfatta någon harmonisering av medlemsstaternas lagar eller andra författningar,

- genom beslut med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen anta rekommendationer.

Artikel 150

1. Gemenskapen skall genomföra en yrkesutbildningspolitik som skall understödja och komplettera medlemsstaternas insatser, samtidigt som gemenskapen fullt ut skall respektera medlemsstaternas ansvar för yrkesutbildningens innehåll och organisation.

2. Målen för gemenskapens insatser skall vara att

- underlätta anpassningen till industriella förändringar, särskilt genom yrkesutbildning och om-
skolning,

- förbättra den grundläggande och fortsatta yrkesutbildningen för att underlätta inträde och återinträde på arbetsmarknaden,

- underlätta tillträde till yrkesutbildning och främja rörligheten för yrkeslärare och för elever i sådan utbildning, särskilt de unga,

- stimulera samarbete i fråga om yrkesutbildning mellan undervisningsanstalter och företag,

- utveckla informations- och erfarenhetsutbyte i frågor som är gemensamma för medlemsstaternas yrkesutbildningssystem.

3. Gemenskapen och medlemsstaterna skall främja samarbetet med tredje land och behöriga internationella organisationer på yrkesutbildningens område.

4. Rådet skall enligt förfarandet i artikel 251 och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén besluta om åtgärder för att bidra till att de mål som anges i denna artikel uppnås, dock utan att dessa åtgärder får omfatta någon harmonisering av medlemsstaternas lagar eller andra författningar.

AVDELNING XII

KULTUR

Artikel 151

1. Gemenskapen skall bidra till kulturens utveckling i medlemsstaterna med respekt för dessas nationella och regionala mångfald samtidigt som gemenskapen skall framhäva det gemensamma kulturarvet.

2. Gemenskapens insatser skall syfta till att främja samarbetet mellan medlemsstaterna och vid behov stödja och komplettera deras verksamhet när det gäller
 - att förbättra kunskaperna om och att sprida de europeiska folkens kultur och historia,
 - att bevara och skydda det kulturarv som har europeisk betydelse,
 - icke-kommersiellt kulturutbyte,
 - konstnärligt och litterärt skapande, även inom den audiovisuella sektorn.
3. Gemenskapen och medlemsstaterna skall främja samarbetet med tredje land och behöriga internationella organisationer på kulturområdet, särskilt Europarådet.
4. Gemenskapen skall beakta de kulturella aspekterna då den handlar enligt andra bestämmelser i detta fördrag, särskilt för att respektera och främja sin kulturella mångfald.
5. För att bidra till att de mål som anges i denna artikel uppnås skall rådet
 - enligt förfarandet i artikel 251 och efter att ha hört Regionkommittén besluta om stimulanståtgärder som dock inte får omfatta någon harmonisering av medlemsstaternas lagar eller andra författningar; rådet skall besluta enhälligt under hela förfarandet enligt artikel 251,
 - genom enhälligt beslut på förslag av kommissionen anta rekommendationer.

AVDELNING XIII

FOLKHÄLSA

Artikel 152

1. En hög hälsoskyddsnivå för människor skall säkerställas vid utformning och genomförande av all gemenskapspolitik och alla gemenskapsåtgärder.

Gemenskapens insatser, som skall komplettera den nationella politiken, skall inriktas på att förbättra folkhälsan, förebygga ohälsa och sjukdomar hos människor och undanröja faror för människors hälsa. Sådana insatser skall innefatta kamp mot de stora folksjukdomarna genom att främja forskning om deras orsaker, hur de överförs och hur de kan förebyggas samt hälsouppllysning och hälsoundervisning.

Gemenskapen skall komplettera medlemsstaternas insatser för att minska narkotikarelaterade hälsoskador, inklusive uppllysning och förebyggande verksamhet.

2. Gemenskapen skall främja samarbete mellan medlemsstaterna på de områden som avses i denna artikel och vid behov stödja deras insatser.

Medlemsstaterna skall i samverkan med kommissionen inbördes samordna sin politik och sina program på de områden som avses i punkt 1. Kommissionen kan i nära kontakt med medlemsstaterna ta lämpliga initiativ för att främja en sådan samordning.

3. Gemenskapen och medlemsstaterna skall främja samarbetet med tredje land och behöriga internationella organisationer på folkhälsans område.

4. Rådet skall, enligt förfarandet i artikel 251 och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, bidra till att de mål som anges i denna artikel uppnås genom att

- a) besluta om åtgärder för att fastställa höga kvalitets- och säkerhetsstandarder i fråga om organ och ämnen av mänskligt ursprung, blod och blodderivat; dessa åtgärder skall inte hindra någon medlemsstat från att upprätthålla eller införa strängare skyddsåtgärder,
- b) med undantag från artikel 37 besluta om sådana åtgärder på veterinär- och växtskyddsområdet som direkt syftar till att skydda folkhälsan,
- c) besluta om stimulansåtgärder som är utformade för att skydda och förbättra människors hälsa, dock utan att dessa åtgärder får omfatta någon harmonisering av medlemsstaternas lagar eller andra författningar.

Rådet kan också med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen anta rekommendationer för de syften som anges i denna artikel.

5. När gemenskapen handlar på folkhälsoområdet skall den fullt ut respektera medlemsstaternas ansvar för att organisera och ge hälso- och sjukvård. Särskilt får inte de åtgärder som avses i punkt 4 a påverka nationella bestämmelser om donation eller medicinsk användning av organ och blod.

AVDELNING XIV

KONSUMENTSKYDD

Artikel 153

1. För att främja konsumenternas intressen och säkerställa en hög konsumentskyddsnivå skall gemenskapen bidra till att skydda konsumenternas hälsa, säkerhet och ekonomiska intressen samt till att främja deras rätt till information och utbildning och deras rätt att organisera sig för att tillvarata sina intressen.

2. Konsumentskyddskraven skall beaktas när gemenskapens övriga politik och verksamhet utformas och genomförs.
3. Gemenskapen skall bidra till att uppnå de mål som avses i punkt 1 genom
 - a) åtgärder som beslutas enligt artikel 95 inom ramen för förverkligandet av den inre marknaden,
 - b) åtgärder som understöder, kompletterar och övervakar medlemsstaternas politik.
4. Rådet skall enligt förfarandet i artikel 251 och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén besluta om de åtgärder som avses i punkt 3 b.
5. Åtgärder som beslutas enligt punkt 4 skall inte hindra någon medlemsstat från att upprätthålla eller införa strängare skyddsåtgärder. Sådana åtgärder måste vara förenliga med detta fördrag. Kommissionen skall underrättas om åtgärderna.

AVDELNING XV

TRANSEUROPEISKA NÄT

Artikel 154

1. För att medverka till att de mål som anges i artiklarna 14 och 158 uppnås och för att göra det möjligt för unionsmedborgare, ekonomiska aktörer samt regionala och lokala samhällen att i full utsträckning utnyttja fördelarna med att skapa ett område utan inre gränser, skall gemenskapen bidra till att upprätta och utveckla transeuropeiska nät för infrastrukturerna inom transport-, telekommunikations- och energisektorerna.
2. Inom ramen för ett system med öppna och konkurrensutsatta marknader skall gemenskapens insatser inriktas på att främja de nationella nätens samtrafikförmåga och driftskompatibilitet samt tillträdet till sådana nät. Därvid skall särskild hänsyn tas till behovet av att förbinda öar, inlandsområden och randområden med gemenskapens centrala områden.

Artikel 155

1. För att förverkliga de mål som anges i artikel 154
 - skall gemenskapen ställa upp en serie riktlinjer som omfattar mål, prioriteringar och huvudlinjer för de åtgärder som förutses när det gäller de transeuropeiska näten: i dessa riktlinjer skall projekt av gemensamt intresse preciseras,

- skall gemenskapen genomföra de åtgärder som kan visa sig nödvändiga för att säkerställa nätens driftskompatibilitet, särskilt när det gäller teknisk standardisering,
- kan gemenskapen stödja projekt av gemensamt intresse som stöds av medlemsstaterna och som preciseras i de riktlinjer som avses i första strecksatsen, särskilt genom genomförbarhetsstudier, lånegarantier eller räntesubventioner; gemenskapen kan också genom den enligt artikel 161 upprättade sammanhållningsfonden bidra till finansieringen av särskilda infrastrukturprojekt på transportområdet inom medlemsstaterna.

Vid gemenskapens insatser skall hänsyn tas till projektens potentiella ekonomiska livskraft.

2. I samverkan med kommissionen skall medlemsstaterna inbördes samordna den politik på nationell nivå som kan få väsentlig betydelse för att förverkliga de mål som anges i artikel 154. Kommissionen får i nära samarbete med medlemsstaterna ta lämpliga initiativ för att främja en sådan samordning.

3. Gemenskapen kan besluta om att samarbeta med tredje land för att främja projekt av gemensamt intresse och för att säkerställa nätens driftskompatibilitet.

Artikel 156

De riktlinjer och övriga åtgärder som avses i artikel 155.1 skall antas av rådet som skall besluta enligt förfarandet i artikel 251 och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén.

Riktlinjer och projekt av gemensamt intresse som angår en medlemsstats territorium kräver den berörda medlemsstatens godkännande.

AVDELNING XVI

INDUSTRI

Artikel 157

1. Gemenskapen och medlemsstaterna skall säkerställa att det finns nödvändiga förutsättningar för gemenskapsindustrins konkurrensförmåga.

För detta ändamål skall deras insatser, i överensstämmelse med ett system av öppna och konkurrensutsatta marknader, inriktas på att

- påskynda industrins anpassning till strukturförändringar,
- främja en miljö som är gynnsam för initiativ och för utveckling av företag inom hela gemenskapen, särskilt i fråga om små och medelstora företag,

- främja en miljö som är gynnsam för samarbete mellan företag,
- främja ett bättre utnyttjande av de industriella möjligheter som skapas genom politiken inom sektorerna för innovation, forskning och teknisk utveckling.

2. I samverkan med kommissionen skall medlemsstaterna samråda inbördes och vid behov samordna sina insatser. Kommissionen får ta lämpliga initiativ för att främja en sådan samordning.

3. Gemenskapen skall bidra till att förverkliga de mål som anges i punkt 1 genom sin politik och verksamhet enligt andra bestämmelser i detta fördrag. Rådet får i enlighet med förfarandet i artikel 251 och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén besluta om särskilda åtgärder för att stödja de insatser som görs av medlemsstaterna för att förverkliga de mål som anges i punkt 1.

Denna avdelning får inte utgöra en grund för gemenskapen att införa åtgärder som kan medföra att konkurrensen snedvrids eller som omfattar bestämmelser om skatter eller bestämmelser om anställdas rättigheter och intressen.

AVDELNING XVII

EKONOMISK OCH SOCIAL SAMMANHÅLLNING

Artikel 158

För att främja en harmonisk utveckling inom hela gemenskapen skall denna utveckla och fullfölja sin verksamhet för att stärka sin ekonomiska och sociala sammanhållning.

Gemenskapen skall särskilt sträva efter att minska skillnaderna mellan de olika regionernas utvecklingsnivåer och eftersläpningen i de minst gynnade regionerna eller öarna, inbegripet landsbygdsområdena.

Artikel 159

Medlemsstaterna skall bedriva och samordna sin ekonomiska politik i syfte även att uppnå de mål som anges i artikel 158. Vid utformningen och genomförandet av gemenskapens politik och åtgärder och vid genomförandet av den inre marknaden skall de beakta målen i artikel 158 och bidra till att dessa uppnås. Gemenskapen skall även understödja strävandena att uppnå mål genom de åtgärder som den vidtar genom strukturfonderna (utvecklingssektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket, Europeiska socialfonden, Europeiska regionala utvecklingsfonden), Europeiska investeringsbanken och andra befintliga finansieringsorgan.

Kommissionen skall vart tredje år lägga fram en rapport för Europaparlamentet, rådet, Ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén om de framsteg som har gjorts för att uppnå ekonomisk och social sammanhållning och om hur de olika medel som anges i denna artikel har bidragit till detta. Denna rapport skall vid behov åtföljas av lämpliga förslag.

Om särskilda åtgärder behöver vidtas utanför fonderna och utan att det påverkar tillämpningen av de åtgärder som beslutas inom ramen för gemenskapens övriga politik, får rådet besluta om sådana särskilda åtgärder i enlighet med förfarandet i artikel 251 och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén.

Artikel 160

Europeiska regionala utvecklingsfondens syfte är att bistå med att avhjälpa de viktigaste regionala obalanserna i gemenskapen genom att delta i utvecklingen och den strukturella anpassningen av regioner som utvecklas långsammare samt i omstruktureringen av industriregioner på tillbakagång.

Artikel 161

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 162 skall rådet genom enhälligt beslut på förslag av kommissionen, med Europaparlamentets samtycke och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, fastställa strukturfondernas uppgifter, huvudmål och organisation, vilket kan omfatta en omgruppering av fonderna. Rådet skall enligt samma förfarande också fastställa de allmänna regler som skall tillämpas på fonderna och de bestämmelser som behövs för att säkerställa deras effektivitet och samordningen av fonderna med varandra och med andra befintliga finansieringsorgan.

En av rådet enligt samma förfarande upprättad sammanhållningsfond skall lämna ekonomiska bidrag till projekt på miljöområdet och till transeuropeiska nät inom infrastrukturen på transportområdet.

Från och med den 1 januari 2007 skall rådet besluta med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen, efter Europaparlamentets samtycke och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, under förutsättning att den fleråriga budgetplan som skall tillämpas från och med den 1 januari 2007 och det därmed sammanhörande interinstitutionella avtalet har antagits vid den tidpunkten. I annat fall skall det förfarande som föreskrivs i detta stycke tillämpas från och med den tidpunkt då de antas.

Artikel 162

Rådet skall besluta om genomförandebestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden enligt förfarandet i artikel 251 och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén.

I fråga om utvecklingssektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket samt Europeiska socialfonden skall artiklarna 37 och 148 fortfarande tillämpas.

AVDELNING XVIII

FORSKNING OCH TEKNISK UTVECKLING

Artikel 163

1. Gemenskapen skall ha som mål att stärka den vetenskapliga och teknologiska grunden för gemenskapsindustrin, att främja utvecklingen av dennas internationella konkurrensförmåga och att underlätta alla forskningsinsatser som anses nödvändiga enligt andra kapitel i detta fördrag.

2. För att uppnå detta skall gemenskapen inom hela sitt område stimulera företag, inklusive små och medelstora företag, forskningscentra och universitet i deras insatser för forskning och teknisk utveckling av hög kvalitet; gemenskapen skall stödja deras ansträngningar att samarbeta med varandra, främst i syfte att möjliggöra för företagen att fullt ut utnyttja den inre marknadens möjligheter, och detta särskilt genom att skapa tillträde till de nationella offentliga upphandlingsmarknaderna, genom att fastställa gemensamma standarder samt genom att avlägsna rättsliga och fiskala hinder för samarbetet.

3. Alla gemenskapens åtgärder enligt detta fördrag inom forskning och teknisk utveckling, inklusive demonstrationsprojekt, skall beslutas och genomföras enligt bestämmelserna i denna avdelning.

Artikel 164

För att nå dessa mål skall gemenskapen som komplement till de verksamheter som bedrivs i medlemsstaterna

- a) genomföra program för forskning, teknisk utveckling och demonstration, varvid samarbete med och mellan företag, forskningscentra och universitet skall gynnas,

- b) främja samarbete på gemenskapsnivå med tredje land och internationella organisationer inom området för forskning, teknisk utveckling och demonstration,
- c) sprida och fullt ut utnyttja resultaten av verksamheter rörande forskning, teknisk utveckling och demonstration på gemenskapsnivå,
- d) stimulera utbildning och rörlighet för forskare inom gemenskapen.

Artikel 165

1. Gemenskapen och medlemsstaterna skall samordna sin verksamhet inom forskning och teknisk utveckling för att säkerställa det inbördes sammanhanget mellan medlemsstaternas politik och gemenskapens politik.
2. I nära samarbete med medlemsstaterna får kommissionen ta alla lämpliga initiativ för att främja den samordning som avses i punkt 1.

Artikel 166

1. Ett flerårigt ramprogram som anger alla gemenskapens verksamheter skall antas av rådet som skall besluta enligt förfarandet i artikel 251 och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén.

Ramprogrammet skall

- fastställa de vetenskapliga och teknologiska mål som skall uppnås genom den verksamhet som anges i artikel 164 samt de prioriteringar som skall gälla i detta sammanhang,
- ange huvudlinjerna för denna verksamhet,
- fastställa det högsta totalbeloppet och de närmare villkoren för gemenskapens finansiella deltagande i ramprogrammet samt de planerade verksamheternas andelar.

2. Ramprogrammet skall anpassas eller utökas efterhand som förhållandena ändras.

3. Ramprogrammet skall genomföras genom särskilda program som utvecklas inom varje verksamhet. I varje särskilt program skall fastställas de närmare villkoren för genomförandet, programmets längd och de medel som bedöms nödvändiga. Summan av de belopp som bedöms nödvändiga och som fastställs i de särskilda programmen får inte överstiga det högsta totalbelopp som har fastställts för ramprogrammet och för varje verksamhet.

4. Rådet skall anta de särskilda programmen med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet och Ekonomiska och sociala kommittén.

Artikel 167

För att genomföra det fleråriga ramprogrammet skall rådet

- fastställa regler för deltagande av företag, forskningscentra och universitet,
- fastställa regler för spridning av forskningsresultaten.

Artikel 168

Vid genomförandet av det fleråriga ramprogrammet kan tilläggsprogram fastställas som endast vissa medlemsstater deltar i och som, om inte annat följer av ett eventuellt deltagande från gemenskapens sida, skall finansieras av dessa stater.

Rådet skall anta de regler som skall tillämpas på tilläggsprogrammen särskilt vad avser spridning av kunskap samt tillträde för andra medlemsstater.

Artikel 169

Vid genomförandet av det fleråriga ramprogrammet får gemenskapen med de berörda medlemsstaternas samtycke vidta åtgärder för ett deltagande i sådana program för forskning och utveckling som har inletts av flera medlemsstater, inklusive ett deltagande i de organisationer som har skapats för att genomföra programmen.

Artikel 170

Vid genomförandet av det fleråriga ramprogrammet får gemenskapen vidta åtgärder för samarbete på gemenskapsnivå med tredje land eller internationella organisationer inom forskning, teknisk utveckling och demonstration.

De närmare villkoren för detta samarbete kan bli föremål för sådana avtal mellan gemenskapen och berörda tredje parter som skall förhandlas fram och ingås enligt artikel 300.

Artikel 171

Gemenskapen kan bilda gemensamma företag eller andra organisationer som krävs för att effektivt genomföra gemenskapens program för forskning, teknisk utveckling och demonstration.

Artikel 172

Rådet skall med kvalificerad majoritet, på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet och Ekonomiska och sociala kommittén, anta de bestämmelser som avses i artikel 171.

Rådet skall enligt förfarandet i artikel 251 och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén anta de bestämmelser som avses i artiklarna 167, 168 och 169. Antagandet av tilläggsprogrammen kräver de berörda medlemsstaternas samtycke.

Artikel 173

I början av varje år skall kommissionen överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet. Rapporten skall särskilt avse dels verksamheterna inom området för forskning och teknisk utveckling och spridningen av resultaten av dessa verksamheter under det föregående året, dels arbetsprogrammet för det innevarande året.

AVDELNING XIX

MILJÖ

Artikel 174

1. Gemenskapens miljöpolitik skall bidra till att följande mål uppnås:

- Att bevara, skydda och förbättra miljön.
- Att skydda människors hälsa.
- Att utnyttja naturresurserna varsamt och rationellt.
- Att främja åtgärder på internationell nivå för att lösa regionala eller globala miljöproblem.

2. Gemenskapens miljöpolitik skall syfta till en hög skyddsnivå med beaktande av de olikartade förhållandena inom gemenskapens olika regioner. Den skall bygga på försiktighetsprincipen och på principerna att förebyggande åtgärder bör vidtas, att miljöförstöring företrädesvis bör hejdas vid källan och att förorenaren skall betala.

I detta sammanhang skall de harmoniseringsåtgärder som motsvarar miljöskyddskraven i förekommande fall innehålla en skyddsklausul som tillåter medlemsstaterna att av icke-ekonomiska miljömässiga skäl vidta provisoriska åtgärder, som skall vara föremål för ett kontrollförfarande på gemenskapsnivå.

3. När gemenskapen utarbetar sin miljöpolitik skall den beakta

- tillgängliga vetenskapliga och tekniska data,
- miljöförhållanden i gemenskapens olika regioner,
- de potentiella fördelar och kostnader som är förenade med att åtgärder vidtas eller inte vidtas,
- den ekonomiska och sociala utvecklingen i gemenskapen som helhet och den balanserade utvecklingen i dess regioner.

4. Inom sina respektive kompetensområden skall gemenskapen och medlemsstaterna samarbeta med tredje land och med behöriga internationella organisationer. De närmare villkoren för samarbete från gemenskapens sida kan bli föremål för avtal mellan gemenskapen och berörda tredje parter; avtalen skall förhandlas fram och ingås enligt artikel 300.

Föregående stycke skall inte inverka på medlemsstaternas behörighet att förhandla i internationella organ och att ingå internationella avtal.

Artikel 175

1. Rådet skall enligt förfarandet i artikel 251 och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén besluta om vilka åtgärder som skall vidtas av gemenskapen för att uppnå de mål som anges i artikel 174.

2. Med avvikelse från den beslutsordning som anges i punkt 1 och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 95 skall rådet enhälligt, på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, besluta om

- a) bestämmelser av främst skattekaraktär,
- b) åtgärder som påverkar
 - fysisk planering,
 - kvantitativ förvaltning av vattenresurser eller sådana åtgärder som direkt eller indirekt berör tillgången till dessa resurser,
 - markanvändning, med undantag av avfallshantering,

- c) åtgärder som väsentligt påverkar en medlemsstats val mellan olika energikällor och den allmänna strukturen hos dess energiförsörjning.

Rådet får enligt de villkor som anges i första stycket definiera de i denna punkt avsedda frågorna i vilka beslut skall fattas med kvalificerad majoritet.

3. På andra områden skall rådet enligt förfarandet i artikel 251 och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén anta allmänna handlingsprogram som anger de mål som skall prioriteras.

Rådet skall enligt villkoren i punkt 1 respektive punkt 2 besluta om de åtgärder som behövs för att genomföra dessa program.

4. Utan att det påverkar vissa åtgärder av gemenskapskaraktär skall medlemsstaterna finansiera och genomföra miljöpolitiken.

5. Om en på bestämmelserna i punkt 1 grundad åtgärd innebär kostnader som anses oproportionerligt stora för en medlemsstats myndigheter skall rådet, utan att det påverkar tillämpningen av principen att förorenaren skall betala, i den rättsakt där åtgärden beslutas fastställa lämpliga bestämmelser om

- tillfälliga undantag, och/eller
- ekonomiskt stöd ur den enligt artikel 161 upprättade sammanhållningsfonden.

Artikel 176

De skyddsåtgärder som antas enligt artikel 175 skall inte hindra någon medlemsstat från att behålla eller införa strängare skyddsåtgärder. Sådana åtgärder måste vara förenliga med detta fördrag. De skall anmälas till kommissionen.

AVDELNING XX

UTVECKLINGSSAMARBETE

Artikel 177

1. Gemenskapens politik inom området för utvecklingssamarbete, som skall vara ett komplement till medlemsstaternas politik, skall främja

- en varaktig ekonomisk och social utveckling i utvecklingsländerna, särskilt i de mest missgynnade bland dessa,

- en harmonisk och successiv integration av utvecklingsländerna i världsekonomin,
- kampen mot fattigdomen i utvecklingsländerna.

2. Gemenskapens politik på detta område skall bidra till det allmänna målet att utveckla demokratin och rättsstaten samt till målet att respektera de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.

3. Gemenskapen och medlemsstaterna skall uppfylla de åtaganden och beakta de mål som de har godkänt inom ramen för Förenta nationerna och andra behöriga internationella organisationer.

Artikel 178

Gemenskapen skall beakta målen i artikel 177 då den genomför sådan politik som kan beröra utvecklingsländerna.

Artikel 179

1. Utan att det påverkar tillämpningen av övriga bestämmelser i detta fördrag skall rådet enligt förfarandet i artikel 251 besluta om de åtgärder som behövs för att främja de mål som anges i artikel 177. Sådana åtgärder kan ta formen av fleråriga program.

2. Europeiska investeringsbanken skall enligt villkoren i sin stadga bidra till att genomföra de åtgärder som avses i punkt 1.

3. Bestämmelserna i denna artikel skall inte påverka samarbetet med länderna i Afrika, Västindien och Stilla Havet inom ramen för AVS-EG-konventionen.

Artikel 180

1. Gemenskapen och medlemsstaterna skall samordna sin politik inom området för utvecklingssamarbete och samråda med varandra om sina biståndsprogram, även inom internationella organisationer och på internationella konferenser. De kan vidta gemensamma åtgärder. Medlemsstaterna skall om det behövs bidra till att genomföra gemenskapens biståndsprogram.

2. Kommissionen får ta lämpliga initiativ för att främja den samordning som avses i punkt 1.

Artikel 181

Inom sina respektive kompetensområden skall gemenskapen och medlemsstaterna samarbeta med tredje land och med behöriga internationella organisationer. De närmare villkoren för samarbete från gemenskapens sida kan bli föremål för avtal mellan gemenskapen och berörda tredje parter; avtalen skall förhandlas fram och ingås enligt artikel 300.

Föregående stycke skall inte inverka på medlemsstaternas behörighet att förhandla i internationella organ och att ingå internationella avtal.

AVDELNING XXI

EKONOMISKT, FINANSIELLT OCH TEKNISKT SAMARBETE MED TREDJE LAND

Artikel 181a

1. Utan att det påverkar tillämpningen av de andra bestämmelserna i detta fördrag, särskilt bestämmelserna i avdelning XX, skall gemenskapen inom ramen för sin behörighet bedriva ekonomiskt, finansiellt och tekniskt samarbete med tredje land. Dessa åtgärder skall komplettera medlemsstaternas åtgärder och vara samstämmiga med gemenskapens utvecklingspolitik.

Gemenskapens politik på detta område skall bidra till det allmänna målet att utveckla och befästa demokratin och rättsstaten samt till målet att respektera de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.

2. Rådet skall med kvalificerad majoritet, på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet, besluta om de åtgärder som behövs för att genomföra punkt 1. Rådet skall besluta enhälligt om de associeringsavtal som avses i artikel 310 och om de avtal som skall ingås med unionens kandidatstater.

3. Inom sina respektive behörighetsområden skall gemenskapen och medlemsstaterna samarbeta med tredje land och med behöriga internationella organisationer. De närmare villkoren för samarbete från gemenskapens sida kan bli föremål för avtal mellan gemenskapen och berörda tredje parter; avtalen skall förhandlas fram och ingås i enlighet med artikel 300.

Första stycket skall inte påverka medlemsstaternas behörighet att förhandla i internationella organ och att ingå internationella avtal.

FJÄRDE DELEN

ASSOCIERING AV UTOMEUROPEISKA LÄNDER OCH TERRITORIER

Artikel 182

Medlemsstaterna är ense om att med gemenskapen associera de utomeuropeiska länder och territorier som upprätthåller särskilda förbindelser med Danmark, Frankrike, Nederländerna och Förenade kungariket. Dessa länder och territorier, i det följande kallade "länder och territorier", är förtecknade i bilaga II till detta fördrag.

Syftet med associeringen skall vara att främja den ekonomiska och sociala utvecklingen i dessa länder och territorier samt att upprätta nära ekonomiska förbindelser mellan dem och gemenskapen som helhet.

I överensstämmelse med principerna i ingressen till detta fördrag skall associeringen av dessa länder och territorier i första hand främja invånarnas intressen och välstånd för att på så sätt föra dem mot den ekonomiska, sociala och kulturella utveckling som de eftersträvar.

Artikel 183

Associeringen skall ha följande mål:

1. Medlemsstaterna skall i handeln med dessa länder och territorier tillämpa samma regler som de enligt detta fördrag tillämpar inbördes.
2. Varje land eller territorium skall i handeln med medlemsstaterna och med de övriga länderna och territorierna tillämpa samma regler som det tillämpar gentemot den europeiska stat med vilken det upprätthåller särskilda förbindelser.
3. Medlemsstaterna skall bidra till de investeringar som behövs för den gradvisa utvecklingen av dessa länder och territorier.
4. För investeringar som finansieras av gemenskapen skall deltagande i anbud och leveranser vara öppet på samma villkor för alla fysiska och juridiska personer som är medborgare respektive hemmahörande i medlemsstaterna eller i dessa länder och territorier.
5. I förbindelserna mellan medlemsstaterna och dessa länder och territorier skall etableringsrätten för medborgare och bolag regleras enligt de bestämmelser och den ordning som anges i kapitlet om etableringsrätt samt på icke-diskriminerande grund om inte annat följer av särskilda bestämmelser som antagits enligt artikel 187.

Artikel 184

1. Tullar vid import till medlemsstaterna av varor med ursprung i dessa länder och territorier skall förbjudas vilket skall ske i takt med att tullarna förbjuds mellan medlemsstaterna enligt bestämmelserna i detta fördrag.

2. I varje land och territorium skall tullar vid import från medlemsstaterna och från de övriga länderna och territorierna förbjudas enligt bestämmelserna i artikel 25.

3. Länderna och territorierna får dock uppbära tullar som är nödvändiga för deras utveckling och industrialisering eller som har till syfte att öka statsinkomsterna.

De tullar som avses i föregående stycke får inte överstiga dem som gäller för import av varor från en medlemsstat med vilken landet eller territoriet upprätthåller särskilda förbindelser.

4. Punkt 2 skall inte tillämpas på länder och territorier som på grund av särskilda internationella förpliktelser redan tillämpar en icke-diskriminerande tulltaxa.

5. Införande eller ändring av tullsatser för varor som importeras till dessa länder och territorier får inte rättsligt eller i praktiken leda till direkt eller indirekt diskriminering av varor som importeras från de olika medlemsstaterna.

Artikel 185

Om tullnivån för varor från tredje land vid import till ett land eller territorium vid tillämpning av bestämmelserna i artikel 184.1 kan orsaka omläggning i handeln till nackdel för en medlemsstat, får denna begära att kommissionen föreslår övriga medlemsstater nödvändiga motåtgärder.

Artikel 186

Om inte annat följer av bestämmelserna om folkhälsa, allmän säkerhet och allmän ordning skall den fria rörligheten inom medlemsstaterna för arbetstagare från dessa länder och territorier samt inom dessa länder och territorier för arbetstagare från medlemsstaterna regleras av avtal, som skall ingås senare och som skall kräva medlemsstaternas enhälliga godkännande.

Artikel 187

Rådet skall med utgångspunkt i de resultat som uppnåtts inom ramen för dessa länders och territoriers associering med gemenskapen och på grundval av principerna i det här fördraget enhälligt anta bestämmelser om de närmare riktlinjerna för och förfarandet vid dessa länders och territoriers associering med gemenskapen.

Artikel 188

Bestämmelserna i artiklarna 182–187 skall tillämpas beträffande Grönland, om inte annat följer av de särskilda bestämmelser för Grönland som fastställts i det protokoll om en särskild ordning för Grönland som fogats till detta fördrag.

FEMTE DELEN

GEMENSKAPENS INSTITUTIONER

AVDELNING I

INSTITUTIONELLA BESTÄMMELSER

KAPITEL 1

INSTITUTIONERNA

AVSNITT 1

EUROPAPARLAMENTET

Artikel 189

Europaparlamentet, som skall bestå av företrädare för folken i de i gemenskapen sammanslutna staterna, skall utöva de befogenheter som det har tilldelats genom detta fördrag.

Antalet ledamöter i Europaparlamentet får inte överstiga 732.

Artikel 190 ⁽¹⁾

1. Europaparlamentets företrädare för folken i de stater som slutit sig samman i gemenskapen skall väljas genom allmänna direkta val.

⁽¹⁾ Artikeln ändrad genom 2003 års anslutningsakt. Se tillägget i slutet av denna publikation.

2. I varje medlemsstat skall följande antal företrädare i Europaparlamentet väljas:

Belgien	24
Tjeckien	24
Danmark	14
Tyskland	99
Estland	6
Grekland	24
Spanien	54
Frankrike	78
Irland	13
Italien	78
Cypern	6
Lettland	9
Litauen	13
Luxemburg	6
Ungern	24
Malta	5
Nederländerna	27
Österrike	18
Polen	54
Portugal	24
Slovenien	7
Slovakien	14
Finland	14
Sverige	19
Förenade kungariket	78

Om ändringar skall genomföras i denna punkt måste antalet företrädare som väljs i varje medlemsstat säkerställa en lämplig representation för folken i de stater som slutit sig samman i gemenskapen.

3. Företrädarna skall väljas för en period av fem år.

4. Europaparlamentet skall utarbeta ett förslag till allmänna direkta val enligt en i alla medlemsstater enhetlig ordning eller i enlighet med principer som är gemensamma för alla medlemsstater.

Efter samtycke från Europaparlamentet, som skall besluta med en majoritet av sina ledamöter, skall rådet enhälligt fastställa bestämmelser om detta och rekommendera medlemsstaterna att anta bestämmelserna i enlighet med deras konstitutionella föreskrifter.

5. Europaparlamentet skall, efter yttrande från kommissionen och sedan rådet genom beslut med kvalificerad majoritet gett sitt godkännande, fastställa regler och allmänna villkor för hur dess ledamöter skall utföra sina åligganden. Alla regler eller villkor som rör beskattning av ledamöter eller före detta ledamöter kräver enhällighet i rådet.

Artikel 191

Politiska partier på europeisk nivå är viktiga som en integrationsfaktor inom unionen. De bidrar till att skapa ett europeiskt medvetande och till att uttrycka unionsmedborgarnas politiska vilja.

Rådet skall i enlighet med förfarandet i artikel 251 fastställa regler för politiska partier på europeisk nivå och särskilt bestämmelser om deras finansiering.

Artikel 192

Europaparlamentet skall i den omfattning som anges i detta fördrag delta i den process som leder fram till antagandet av gemenskapsrättsakter genom att utöva sina befogenheter enligt förfarandet i artiklarna 251 och 252, genom att ge sitt samtycke eller genom att avge rådgivande yttranden.

Europaparlamentet får genom beslut av en majoritet av sina ledamöter anmoda kommissionen att lägga fram lämpliga förslag i frågor som enligt Europaparlamentets uppfattning kräver att en gemenskapsrättsakt utarbetas för att detta fördrag skall kunna genomföras.

Artikel 193

Då Europaparlamentet fullgör sina uppgifter får det på begäran av en fjärdedel av sina ledamöter tillsätta en tillfällig undersökningskommitté för att – utan att detta inverkar på de befogenheter som genom detta fördrag tilldelas andra institutioner eller organ – undersöka påstådda överträdelser eller missförhållanden vid tillämpningen av gemenskapsrätten, såvida inte de påstådda förhållandena är föremål för en domstolsprövning och domstolsförfarandet ännu inte har avslutats.

Den tillfälliga undersökningskommittén skall upplösas när den har överlämnat sin rapport.

Närmare föreskrifter om utövandet av undersökningsrätten skall fastställas av Europaparlamentet, rådet och kommissionen i samförstånd.

Artikel 194

Varje unionsmedborgare och varje fysisk eller juridisk person som är bosatt eller har sitt säte i en medlemsstat skall ha rätt att ensam eller tillsammans med andra medborgare eller personer göra en framställning till Europaparlamentet i frågor som hör till gemenskapens verksamhetsområden och som direkt berör honom.

Artikel 195

1. Europaparlamentet skall utse en ombudsman med befogenhet att från varje unionsmedborgare eller varje annan fysisk eller juridisk person som är bosatt eller har sitt säte i en medlemsstat ta emot klagomål om missförhållanden i gemenskapsinstitutionernas eller gemenskapsorganens verksamhet, med undantag för domstolen och förstainstansrätten då dessa utövar sina domstolsfunktioner.

Ombudsmannen skall inom ramen för sitt uppdrag företa de undersökningar som han finner berättigade, antingen på eget initiativ eller på grundval av de klagomål som framförs till honom direkt eller genom en ledamot av Europaparlamentet; detta gäller dock inte om de påstådda förhållandena är eller har varit föremål för ett domstolsförfarande. Om ombudsmannen konstaterar att ett missförhållande har förekommit, skall han hänskjuta frågan till den berörda institutionen som skall ha en frist på tre månader för att delge honom sina synpunkter. Ombudsmannen skall därefter lämna en rapport till Europaparlamentet och den berörda institutionen. Den klagande skall underrättas om resultatet av dessa undersökningar.

Ombudsmannen skall förelägga Europaparlamentet en årlig rapport om resultatet av sina undersökningar.

2. Ombudsmannen skall utses efter varje val till Europaparlamentet för dess valperiod. Ombudsmannen kan utses på nytt.

Ombudsmannen kan på begäran av Europaparlamentet avsättas av domstolen om han inte längre uppfyller de krav som ställs för att han skall kunna utföra sina uppgifter eller om han gjort sig skyldig till allvarlig försummelse.

3. Ombudsmannen skall vara fullständigt oavhängig i sin ämbetsutövning. Då han fullgör sina uppgifter får han inte vare sig begära eller ta emot instruktioner från något organ. Ombudsmannen får inte under sin ämbets tid utöva någon avlönad eller oavlönad yrkesverksamhet.

4. Efter yttrande från kommissionen och med godkännande av rådet med kvalificerad majoritet skall Europaparlamentet fastställa regler och allmänna villkor för ombudsmannens ämbetsutövning.

Artikel 196

Europaparlamentet skall hålla en årlig session. Det skall sammanträda utan särskild kallelse den andra tisdagen i mars.

Europaparlamentet får sammanträda till extra session på begäran av en majoritet av sina ledamöter samt på begäran av rådet eller kommissionen.

Artikel 197

Europaparlamentet skall välja sin ordförande och sitt presidium bland sina ledamöter.

Kommissionens ledamöter får närvara vid samtliga sammanträden och skall på egen begäran få uttala sig på kommissionens vägnar.

Kommissionen skall muntligen eller skriftligen besvara frågor som ställs till den av Europaparlamentet eller dess ledamöter.

Rådet skall höras av Europaparlamentet under de förutsättningar som rådet fastställer i sin arbetsordning.

Artikel 198

Om inte annat föreskrivs i detta fördrag, skall Europaparlamentet besluta med absolut majoritet av de avgivna rösterna.

I arbetsordningen skall fastställas när beslutförhet föreligger.

Artikel 199

Europaparlamentet skall anta sin arbetsordning genom beslut som biträds av majoriteten av parlamentets ledamöter.

Europaparlamentets protokoll skall offentliggöras enligt arbetsordningens bestämmelser.

Artikel 200

Europaparlamentet skall vid offentligt sammanträde diskutera den allmänna årsrapport som kommissionen förelägger parlamentet.

Artikel 201

Om ett förslag om misstroendevotum läggs fram rörande kommissionens verksamhet får Europaparlamentet inte ta ställning till förslaget förrän tidigast tre dagar efter det att detta framlagts och endast genom öppen omröstning.

Om förslaget om misstroendevotum antas med en majoritet av två tredjedelar av de avgivna rösterna och med majoritet av Europaparlamentets ledamöter, skall kommissionens ledamöter avgå. De skall fortsätta att handlägga löpande ärenden till dess de har ersatts enligt artikel 214. I så fall skall mandattiden för de ledamöter av kommissionen som utses att ersätta dem löpa ut samma dag som mandattiden skulle ha löpt ut för de ledamöter av kommissionen som samfällt har tvingats avgå.

AVSNITT 2

RÅDET

Artikel 202

För att säkerställa att målen för detta fördrag uppnås skall rådet i enlighet med de bestämmelser som anges i fördraget

- se till att medlemsstaternas allmänna ekonomiska politik samordnas,
- ha befogenhet att fatta beslut,
- i de rättsakter som rådet antar ge kommissionen befogenhet att genomföra de regler som rådet beslutar. Rådet får uppställa närmare villkor för utövandet av denna befogenhet. Rådet kan också, i särskilda fall, förbehålla sig rätten att direkt utöva befogenheten att genomföra reglerna. De villkor som avses ovan måste stå i överensstämmelse med de principer och regler som rådet i förväg har fastställt genom enhälligt beslut på förslag från kommissionen och efter det att Europaparlamentet har yttrat sig.

Artikel 203

Rådet skall bestå av en företrädare för varje medlemsstat på ministernivå med befogenhet att fatta bindande beslut för denna medlemsstats regering.

Ordförandeskapet i rådet skall utövas av varje medlemsstat i sex månader åt gången enligt den turordning som bestäms genom enhälligt beslut av rådet.

Artikel 204

Rådet skall sammanträda efter kallelse av ordföranden, på dennes initiativ eller på begäran av någon rådsmedlem eller kommissionen.

Artikel 205 ⁽¹⁾

1. Om inte annat föreskrivs i detta fördrag skall rådets beslut fattas med en majoritet av medlemmarna.

2. När rådets beslut skall fattas med kvalificerad majoritet skall medlemsstaternas röster vägas på följande sätt:

Belgien	12
Tjeckien	12
Danmark	7
Tyskland	29
Estland	4
Grekland	12
Spanien	27
Frankrike	29
Irland	7
Italien	29
Cypern	4
Lettland	4
Litauen	7
Luxemburg	4

⁽¹⁾ Artikeln ändrad genom 2003 års anslutningsakt. Se tillägget i slutet av denna publikation.

Ungern	12
Malta	3
Nederländerna	13
Österrike	10
Polen	27
Portugal	12
Slovenien	4
Slovakien	7
Finland	7
Sverige	10
Förenade kungariket	29

Rådets beslut skall fattas med minst 232 röster från majoriteten av medlemsstaterna när beslutet enligt detta fördrag skall fattas på förslag från kommissionen.

I andra fall skall rådets beslut fattas med minst 232 röster från minst två tredjedelar av medlemsstaterna.

3. Att personligen närvarande eller företrädde medlemmar avstår från att rösta hindrar inte att rådet fattar beslut som kräver enhällighet.

4. När rådet skall fatta ett beslut med kvalificerad majoritet får en rådsmedlem begära en kontroll av att de medlemsstater som utgör denna kvalificerade majoritet motsvarar minst 62 % av unionens hela befolkning. Om detta villkor inte är uppfyllt, skall beslutet inte antas.

Artikel 206

Ingen rådsmedlem får vid omröstning företräda mer än en annan medlem.

Artikel 207

1. En kommitté som består av medlemsstaternas ständiga representanter skall ansvara för att förbereda rådets arbete och att utföra de uppdrag som rådet ger den. Kommittén får fatta beslut i procedurfrågor i de fall som föreskrivs i rådets arbetsordning.

2. Rådet skall biträdas av ett generalsekretariat som skall lyda under en generalsekreterare, som är den höge representanten för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och som skall biträdas av en ställföreträdande generalsekreterare, vilken skall ansvara för verksamheten vid generalsekretariatet. Generalsekreteraren och den ställföreträdande generalsekreteraren skall utses av rådet genom beslut med kvalificerad majoritet.

Rådet skall besluta om generalsekretariatets organisation.

3. Rådet skall anta sin egen arbetsordning.

För tillämpningen av artikel 255.3 skall rådet i sin arbetsordning utarbeta villkoren för allmänhetens tillgång till rådets handlingar. För tillämpningen av denna punkt skall rådet fastställa de fall då det skall anses handla i sin egenskap av lagstiftare, i syfte att medge större tillgång till handlingar i dessa fall, samtidigt som effektiviteten i beslutsprocessen bevaras. När rådet handlar i sin egenskap av lagstiftare skall omröstningsresultaten och röstmotiveringarna samt uttalandena till protokollet alltid offentliggöras.

Artikel 208

Rådet får anmoda kommissionen att företa de utredningar som rådet finner nödvändiga för att förverkliga de gemensamma målen samt att förelägga rådet lämpliga förslag.

Artikel 209

Rådet skall efter yttrande från kommissionen fastställa stadgar för de kommittéer som föreskrivs i detta fördrag.

Artikel 210

Rådet skall med kvalificerad majoritet fastställa löner, arvoden och pensioner för kommissionens ordförande och ledamöter, domstolens ordförande, domare, generaladvokater och justitiesekreterare samt för förstainstansrättens ledamöter och justitiesekreterare. Rådet skall med samma majoritet också fastställa alla betalningar som utgår i stället för sådan ersättning.

AVSNITT 3

KOMMISSIONEN

Artikel 211

För att säkerställa den gemensamma marknadens funktion och utveckling skall kommissionen

— övervaka tillämpningen av bestämmelserna i detta fördrag och av bestämmelser som antagits av institutionerna med stöd av fördraget,

- lämna rekommendationer eller yttranden i ämnen som behandlas i detta fördrag, om fördraget uttryckligen anger detta eller kommissionen anser det nödvändigt,
- ha befogenhet att själv fatta beslut och medverka vid tillkomsten av rådets och Europaparlamentets rättsakter på de villkor som anges i fördraget,
- utöva de befogenheter som rådet ger kommissionen för att genomföra de regler som fastställts av rådet.

Artikel 212

Kommissionen skall årligen, senast en månad före öppnandet av Europaparlamentets session offentliggöra en allmän rapport om gemenskapens verksamhet.

Artikel 213 ⁽¹⁾

1. Kommissionens ledamöter skall utses på grundval av sin allmänna duglighet och deras oavhängighet skall inte kunna ifrågasättas.

I kommissionen skall ingå en medborgare från varje medlemsstat.

Antalet ledamöter av kommissionen får ändras genom enhälligt beslut av rådet.

2. Ledamöterna av kommissionen skall i gemenskapens allmänna intresse fullgöra sina skyldigheter under full oavhängighet.

Vid fullgörandet av dessa skyldigheter skall de inte vare sig begära eller ta emot instruktioner från någon regering eller något annat organ. De skall avhålla sig från varje handling som är oförenlig med deras skyldigheter. Varje medlemsstat förbinder sig att respektera denna princip och att inte söka påverka kommissionens ledamöter när de utför sina uppgifter.

Ledamöterna av kommissionen får inte under sin ämbets tid utöva någon annan avlönad eller oavlönad yrkesverksamhet. De skall när de tillträder avge en högtidlig försäkran att såväl under som efter sin ämbets tid respektera de förpliktelser som följer med ämbetet, särskilt deras skyldighet att iakttä redbarhet och visa omdöme vid mottagande av vissa uppdrag eller förmåner efter ämbets tiden. Om dessa förpliktelser åsidosätts får domstolen, på begäran av rådet eller kommissionen, allt efter omständigheterna besluta antingen att den berörda ledamoten skall avsättas från ämbetet enligt artikel 216 eller berövas rätten till pension eller andra förmåner i dess ställe.

Artikel 214

1. Ledamöterna av kommissionen skall utses enligt förfarandet i punkt 2 för en tid av fem år, om inte i förekommande fall annat följer av artikel 201.

Deras mandat kan förnyas.

⁽¹⁾ Artikeln ändrad genom protokollet om utvidgningen av Europeiska unionen.

2. Rådet, som skall sammanträda på stats- eller regeringschefsnivå, skall med kvalificerad majoritet nominera den person som det vill utse till kommissionens ordförande; nomineringen skall godkännas av Europaparlamentet.

Rådet skall med kvalificerad majoritet och i samförstånd med den nominerade ordföranden anta förteckningen över de övriga personer som det vill utse till ledamöter av kommissionen, vilken skall upprättas i enlighet med förslag från varje medlemsstat.

Ordföranden och de övriga ledamöterna av kommissionen som har nominerats på detta sätt skall som kollegium godkännas vid en omröstning i Europaparlamentet. Efter Europaparlamentets godkännande skall rådet genom beslut med kvalificerad majoritet utse ordföranden och de övriga ledamöterna av kommissionen.

Artikel 215

En kommissionsledamots ämbete skall, fränsett vid normala ny tillsättningar och vid dödsfall, upphöra när ledamoten begär sitt entledigande eller avsätts.

För den entledigade, avsatte eller avlidne ledamotens återstående mandattid skall en ersättare utses av rådet genom beslut med kvalificerad majoritet. Rådet får enhälligt besluta att någon ersättare inte behöver utses.

Om ordföranden begär sitt entledigande, avsätts eller avlider, skall en ersättare utses för återstoden av hans mandattid. Förfarandet enligt artikel 214.2 skall tillämpas när en sådan skall utses.

En ledamot av kommissionen skall kvarstå i ämbetet till dess en ersättare har utsetts eller rådet i enlighet med andra stycket i denna artikel har beslutat att någon ersättare inte behöver utses, utom vid fall av avsättning enligt artikel 216.

Artikel 216

Om en ledamot av kommissionen inte längre uppfyller de krav som ställs för att han skall kunna utföra sina uppgifter eller om han har gjort sig skyldig till allvarlig försummelse, får domstolen på begäran av rådet eller kommissionen avsätta honom.

Artikel 217

1. Kommissionen skall arbeta under politisk ledning av sin ordförande, som skall besluta om den interna organisationen för att säkerställa konsekvens, effektivitet och kollegialitet i kommissionens handlande.

2. Kommissionens olika ansvarsområden skall struktureras och fördelas mellan dess ledamöter av ordföranden. Ordföranden får ändra denna ansvarsfördelning under mandatperioden. Kommissionens ledamöter skall under ledning av ordföranden utföra de uppgifter som denne ålägger dem.

3. Efter kollegiets godkännande skall ordföranden bland kommissionens ledamöter utse vice ordförande.

4. En kommissionsledamot skall begära sitt entledigande om ordföranden efter kollegiets godkännande begär detta.

Artikel 218

1. Rådet och kommissionen skall samråda och i samförstånd reglera formerna för sitt samarbete.

2. Kommissionen skall anta sin arbetsordning för att säkerställa att både den själv och dess avdelningar fullgör sina uppgifter enligt detta fördrag. Den skall se till att arbetsordningen offentliggörs.

Artikel 219

Kommissionen skall fatta sina beslut med en majoritet av det antal ledamöter som anges i artikel 213.

Kommissionen kan sammanträda med giltig verkan endast om det antal ledamöter som fastställts i arbetsordningen är närvarande.

AVSNITT 4

DOMSTOLEN

Artikel 220

Domstolen och förstainstansrätten skall inom ramen för sina respektive behörighetsområden säkerställa att lag och rätt följs vid tolkning och tillämpning av detta fördrag.

Dessutom får särskilda rättsinstanser knytas till förstainstansrätten enligt villkoren i artikel 225a för att, på vissa särskilda områden, utöva domsrätt enligt detta fördrag.

Artikel 221

Domstolen skall bestå av en domare per medlemsstat.

Domstolen skall sammanträda i olika avdelningar eller i stor avdelning, i enlighet med föreskrifterna i domstolens stadga.

När så föreskrivs i stadgan kan domstolen även sammanträda i plenum.

Artikel 222

Domstolen skall biträdas av åtta generaladvokater. På begäran av domstolen får rådet genom enhälligt beslut utöka antalet generaladvokater.

Generaladvokaterna skall vid offentliga domstolssessioner, fullständigt opartiskt och oavhängigt, lägga fram motiverade yttranden i ärenden som enligt domstolens stadga kräver deras deltagande.

Artikel 223

Domstolens domare och generaladvokater skall utses bland personer vars oavhängighet inte kan ifrågasättas och som uppfyller nödvändiga villkor för utövande av de högsta domarämbetena i hemlandet eller är jurister med allmänt erkända kvalifikationer; de skall utses för en tid av sex år av medlemsstaternas regeringar i samförstånd.

En del av domartjänsterna och tjänsterna som generaladvokat skall nytillsättas vart tredje år i enlighet med föreskrifterna i domstolens stadga.

Domarna skall bland sig välja domstolens ordförande för en tid av tre år. Ordföranden kan återväljas.

Avgående domare och generaladvokater kan utnämnas på nytt.

Domstolen skall utse sin justitiesekreterare och fastställa instruktioner för denne.

Domstolen skall fastställa sina rättegångsregler. Dessa regler skall godkännas av rådet med kvalificerad majoritet.

Artikel 224

Förstainstansrätten skall ha minst en domare per medlemsstat. Antalet domare skall fastställas i domstolens stadga. I stadgan kan det föreskrivas att förstainstansrätten skall biträdas av generaladvokater.

Ledamöterna av förstainstansrätten skall utses bland personer vars oavhängighet inte kan ifrågasättas och som uppfyller nödvändiga villkor för utövande av höga domarämbeten. De skall utses för en tid av sex år av medlemsstaternas regeringar i samförstånd. En del av ledamöterna skall nytillsättas vart tredje år. Avgående ledamöter kan utnämnas på nytt.

Domarna skall bland sig välja förstainstansrättens ordförande för en tid av tre år. Ordföranden kan återväljas.

Förstainstansrätten skall utse sin justitiesekreterare och fastställa instruktioner för denne.

Förstainstansrätten skall fastställa sina rättegångsregler i samförstånd med domstolen. Dessa regler skall godkännas av rådet med kvalificerad majoritet.

Om inte annat föreskrivs i domstolens stadga, skall de bestämmelser i detta fördrag som avser domstolen tillämpas på förstainstansrätten.

Artikel 225

1. Förstainstansrätten skall vara behörig att i första instans pröva och avgöra de ärenden som anges i artiklarna 230, 232, 235, 236 och 238, med undantag av de ärenden som åvilar en särskild rättsinstans och de som enligt stadgan faller under domstolens behörighet. I stadgan kan det fastställas att förstainstansrätten skall vara behörig för andra grupper av ärenden.

Förstainstansrättens avgöranden enligt denna punkt kan överklagas till domstolen, dock endast i rättsfrågor, i enlighet med de villkor och begränsningar som fastställs i stadgan.

2. Förstainstansrätten skall vara behörig att pröva och avgöra överklaganden mot avgöranden som fattas av de särskilda rättsinstanser som upprättas enligt artikel 225a.

Förstainstansrättens avgöranden enligt denna punkt kan i undantagsfall omprövas av domstolen, i enlighet med de villkor och begränsningar som fastställs i stadgan, om det finns en allvarlig risk för att de undergräver enhetligheten eller konsekvensen i gemenskapsrätten.

3. Förstainstansrätten skall vara behörig att pröva och avgöra frågor som hänskjutits för förhandsavgörande enligt artikel 234 på särskilda områden som fastställs i stadgan.

Om förstainstansrätten anser att ett ärende kräver ett principbeslut som kan påverka enhetligheten eller konsekvensen i gemenskapsrätten, kan den hänskjuta ärendet till domstolen för beslut.

Förstainstansrättens avgöranden av frågor som hänskjutits för förhandsavgörande kan i undantagsfall omprövas av domstolen, i enlighet med de villkor och begränsningar som fastställs i stadgan, om det finns en allvarlig risk för att de undergräver enhetligheten eller konsekvensen i gemenskapsrätten.

Artikel 225a

Rådet får genom enhälligt beslut, på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet och domstolen, eller på begäran av domstolen och efter att ha hört Europaparlamentet och kommissionen, upprätta särskilda rättsinstanser med uppgift att i första instans pröva och avgöra vissa grupper av ärenden på särskilda områden.

I beslutet om upprättandet av en särskild rättsinstans skall bestämmelser om rättsinstansens sammansättning fastställas och omfattningen av dess behörighet preciseras.

De särskilda rättsinstansernas beslut kan överklagas till förstainstansrätten endast i rättsfrågor eller, om det i beslutet om upprättande av rättsinstansen så fastställs, även i sakfrågor.

Ledamöterna av de särskilda rättsinstanserna skall utses bland personer vars oavhängighet inte kan ifrågasättas och som uppfyller nödvändiga villkor för utövande av domarämbeten. De skall utses av rådet genom enhälligt beslut.

De särskilda rättsinstanserna skall fastställa sina rättegångsregler i samförstånd med domstolen. Dessa regler skall godkännas av rådet med kvalificerad majoritet.

Om inte annat föreskrivs i beslutet om upprättandet av den särskilda rättsinstansen, skall de bestämmelser i detta fördrag som avser domstolen och bestämmelserna i domstolens stadga tillämpas på de särskilda rättsinstanserna.

Artikel 226

Om kommissionen anser att en medlemsstat har underlåtit att uppfylla en skyldighet enligt detta fördrag, skall kommissionen avge ett motiverat yttrande i ärendet efter att ha givit den berörda staten tillfälle att inkomma med sina synpunkter.

Om den berörda staten inte rättar sig efter yttrandet inom den tid som angivits av kommissionen, får denna föra ärendet vidare till domstolen.

Artikel 227

En medlemsstat som anser att en annan medlemsstat har underlåtit att uppfylla en skyldighet enligt detta fördrag får anhängiggöra ärendet vid domstolen.

Innan en medlemsstat väcker talan mot en annan medlemsstat på grund av ett påstått åsidosättande av en skyldighet enligt detta fördrag, skall den lägga fram saken för kommissionen.

Kommissionen skall avge ett motiverat yttrande efter det att var och en av de berörda staterna beretts tillfälle att skriftligen och muntligen lägga fram sin egen sak och yttra sig över vad motparten anfört.

Om kommissionen inte yttrat sig inom tre månader efter det att saken lagts fram för den, skall detta inte hindra att ärendet anhängiggörs vid domstolen.

Artikel 228

1. Om domstolen finner att en medlemsstat har underlåtit att uppfylla en skyldighet enligt detta fördrag, skall denna stat vidta de åtgärder som krävs för att följa domstolens dom.

2. Om kommissionen anser att den berörda medlemsstaten inte har vidtagit sådana åtgärder skall kommissionen, efter att ha gett staten tillfälle att framföra sina synpunkter, avge ett motiverat yttrande i vilket den preciserar på vilka punkter den berörda medlemsstaten har underlåtit att följa domstolens dom.

Om den berörda medlemsstaten underlåter att inom den tidsfrist som kommissionen bestämt vidta de åtgärder som krävs för att följa domstolens dom, får kommissionen väcka talan vid domstolen. Därvid skall kommissionen ange det standardbelopp eller det vite som den med hänsyn till omständigheterna anser det lämpligt att den berörda medlemsstaten skall betala.

Om domstolen finner att den berörda medlemsstaten har underlåtit att efterkomma dess dom, kan den förelägga staten att betala ett standardbelopp eller ett vite.

Detta förfarande skall inte inverka på tillämpningen av artikel 227.

Artikel 229

I de förordningar som Europaparlamentet och rådet gemensamt eller rådet ensamt antar enligt bestämmelserna i detta fördrag får domstolen ges en obegränsad behörighet i fråga om de påföljder som föreskrivs i förordningarna.

Artikel 229a

Utan att det påverkar tillämpningen av övriga bestämmelser i detta fördrag får rådet enhälligt, på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet, anta bestämmelser för att i den omfattning som det beslutar ge domstolen behörighet att avgöra tvister som rör tillämpningen av de rättsakter som antagits på grundval av detta fördrag och genom vilka gemenskapsrättigheter avseende industriellt rättsskydd skapas. Rådet skall rekommendera medlemsstaterna att anta dessa bestämmelser i enlighet med sina konstitutionella bestämmelser.

Artikel 230

Domstolen skall granska lagenligheten av de rättsakter som antas av Europaparlamentet och rådet gemensamt, av rådet, av kommissionen eller av ECB och som inte är rekommendationer och yttranden, samt sådana rättsakter som antas av Europaparlamentet och som skall ha rättsverkan i förhållande till tredje man.

För detta ändamål skall domstolen vara behörig att pröva talan som väcks av en medlemsstat, av Europaparlamentet, av rådet eller av kommissionen rörande bristande behörighet, åsidosättande av väsentliga formföreskrifter, åsidosättande av detta fördrag eller av någon rättsregel som gäller dess tillämpning eller rörande maktmissbruk.

Domstolen skall på samma villkor vara behörig att pröva en talan som revisionsrätten eller ECB väcker för att tillvarata sina rättigheter.

Varje fysisk eller juridisk person får på samma villkor väcka talan mot ett beslut som är riktat till honom eller mot ett beslut som, även om det utfärdats i form av en förordning eller ett beslut riktat till en annan person, direkt och personligen berör honom.

Talan som avses i denna artikel skall väckas inom två månader från den dag då åtgärden offentliggjordes eller delgavs klaganden eller, om så inte skett, från den dag då denne fick kännedom om åtgärden, allt efter omständigheterna.

Artikel 231

Om talan är välgrundad, skall domstolen förklara den berörda rättsakten ogiltig.

Vad gäller förordningar skall dock domstolen, om den anser det nödvändigt, ange vilka verkningar av den ogiltigförklarade förordningen som skall betraktas som bestående.

Artikel 232

Om Europaparlamentet, rådet eller kommissionen i strid med detta fördrag underlåter att vidta åtgärder, får medlemsstaterna och gemenskapens övriga institutioner väcka talan vid domstolen för att få överträdelsen fastslagen.

En sådan talan skall endast tas upp om den berörda institutionen dessförinnan anmodats att vidta åtgärder. Om institutionen inom två månader efter denna anmodan inte tagit ställning får talan väckas inom en ytterligare frist av två månader.

Varje fysisk eller juridisk person får på de villkor som anges i föregående stycken föra talan vid domstolen om att någon av gemenskapens institutioner underlåtit att till personen i fråga rikta någon annan rättsakt än en rekommendation eller ett yttrande.

Domstolen skall på samma villkor vara behörig att pröva en talan som har väckts av ECB inom ECB:s kompetensområde eller som har väckts mot ECB.

Artikel 233

Den eller de institutioner vars rättsakt har förklarats ogiltig eller vars underlåtenhet att agera har förklarats strida mot detta fördrag skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa domen.

Denna skyldighet skall inte påverka någon förpliktelse som kan följa av tillämpningen av artikel 288 andra stycket.

Denna artikel skall även tillämpas på ECB.

Artikel 234

Domstolen skall vara behörig att meddela förhandsavgöranden angående

- a) tolkningen av detta fördrag,
- b) giltigheten och tolkningen av rättsakter som beslutas av gemenskapens institutioner och av ECB,
- c) tolkningen av stadgar för organ som upprättats genom rättsakter som beslutats av rådet, när stadgarna föreskriver detta.

När en sådan fråga uppkommer vid en domstol i en medlemsstat får den domstolen, om den anser att ett beslut i frågan är nödvändigt för att döma i saken, begära att domstolen meddelar ett förhandsavgörande.

När en sådan fråga uppkommer i ett ärende vid en domstol i en medlemsstat, mot vars avgöranden det inte finns något rättsmedel enligt nationell lagstiftning, skall den nationella domstolen föra frågan vidare till domstolen.

Artikel 235

Domstolen skall vara behörig att avgöra tvister om sådant skadestånd som avses i artikel 288 andra stycket.

Artikel 236

Domstolen skall vara behörig att avgöra alla tvister mellan gemenskapen och dess anställda inom de gränser och på de villkor som fastställts i tjänsteföreskrifterna eller som följer av anställningsvillkoren.

Artikel 237

Domstolen skall inom de gränser som anges nedan vara behörig att avgöra tvister om

- a) fullgörandet av medlemsstaternas förpliktelser enligt Europeiska investeringsbankens stadga; bankens styrelse skall i detta avseende ha de befogenheter som tilldelats kommissionen i artikel 226,
- b) beslut av Europeiska investeringsbankens råd; varje medlemsstat, kommissionen och bankens styrelse får väcka talan i dessa frågor på de villkor som anges i artikel 230,
- c) beslut av Europeiska investeringsbankens styrelse; talan mot dessa beslut får endast föras av medlemsstaterna eller kommissionen på de villkor som anges i artikel 230 och endast på den grund att de formföreskrifter som avses i artikel 21.2, 21.5, 21.6 och 21.7 i bankens stadga har åsidosatts,
- d) fullgörandet av de nationella centralbankernas förpliktelser enligt detta fördrag och ECBS-stadgan. Därvid skall ECB-rådet gentemot de nationella centralbankerna ha samma befogenheter som enligt artikel 226 tillkommer kommissionen gentemot medlemsstaterna. Om domstolen finner att en nationell centralbank har underlåtit att fullgöra en förpliktelse enligt detta fördrag, skall banken vidta de åtgärder som behövs för att följa domstolens dom.

Artikel 238

Domstolen skall vara behörig att träffa avgöranden med stöd av en skiljedoms klausul i ett offentligt eller privaträttsligt avtal, som ingåtts av gemenskapen eller för dess räkning.

Artikel 239

Domstolen skall vara behörig att avgöra varje tvist mellan medlemsstater som berör ämnesområden som regleras i detta fördrag, om tvisten hänskjuts till domstolen enligt ett särskilt avtal mellan parterna.

Artikel 240

Utom i de fall där domstolen är behörig enligt detta fördrag skall tvister i vilka gemenskapen är part inte på denna grund vara undantagna från de nationella domstolarnas behörighet.

Artikel 241

Utan hinder av att den frist som avses i artikel 230 femte stycket har löpt ut får parterna i en tvist om en förordning som Europaparlamentet och rådet gemensamt, rådet, kommissionen eller ECB har antagit, med stöd av artikel 230 andra stycket inför domstolen göra gällande att förordningen inte skall tillämpas.

Artikel 242

Talan som förs vid domstolen skall inte hindra verkställighet. Domstolen får dock om den anser att omständigheterna så kräver förordna om uppskov med verkställigheten av den påtalade rättsakten.

Artikel 243

I ärenden som anhängiggjorts vid domstolen får denna föreskriva nödvändiga interimistiska åtgärder.

Artikel 244

Domstolens domar skall vara verkställbara enligt artikel 256.

Artikel 245

Domstolens stadga skall fastställas i ett särskilt protokoll.

Rådet får genom enhälligt beslut, på begäran av domstolen och efter att ha hört Europaparlamentet och kommissionen, eller på begäran av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet och domstolen, ändra bestämmelserna i stadgan med undantag av avdelning I i denna.

AVSNITT 5

REVISIONSRÄTTEN

Artikel 246

Revisionsrätten skall revidera räkenskaperna.

Artikel 247

1. Revisionsrätten skall bestå av en medborgare från varje medlemsstat.
2. Ledamöterna av revisionsrätten skall utses bland personer som i sina respektive länder hör till eller har hört till externa revisionsorgan eller som är kvalificerade för detta ämbete. Deras oavhängighet får inte kunna ifrågasättas.
3. Revisionsrättens ledamöter skall utses för en tid av sex år. Rådet skall med kvalificerad majoritet efter att ha hört Europaparlamentet anta den förteckning över ledamöter som skall upprättas i enlighet med förslag från varje medlemsstat. Revisionsrättens ledamöter kan utnämnas på nytt.

Dessa skall bland sig välja revisionsrättens ordförande för en tid av tre år. Ordföranden kan återväljas.

4. Ledamöterna av revisionsrätten skall i gemenskapens allmänna intresse fullgöra sina skyldigheter under full oavhängighet.

Vid fullgörandet av dessa skyldigheter skall de inte vare sig begära eller ta emot instruktioner från någon regering eller något annat organ. De skall avhålla sig från varje handling som är oförenlig med deras skyldigheter.

5. Ledamöterna av revisionsrätten får inte under sin ämbets tid utöva någon annan avlönad eller oavlönad yrkesverksamhet. De skall när de tillträder avge en högtidlig försäkran att såväl under som efter sin ämbets tid respektera de förpliktelser som följer av ämbetet, särskilt deras skyldighet att iaktta redbarhet och visa omdöme vid mottagande av vissa uppdrag eller förmåner efter ämbets tiden.

6. Ämbetet för en ledamot av revisionsrätten skall, frånsett vid normala ny tillsättningar och vid dödsfall, upphöra när ledamoten begär sitt entledigande eller avsätts genom ett avgörande av domstolen enligt punkt 7.

För den återstående mandattiden skall en ersättare utses.

Utom vid avsättning skall ledamöterna av revisionsrätten kvarstå i ämbetet till dess att de ersatts.

7. En ledamot av revisionsrätten får endast skiljas från sitt ämbete eller berövas rätten till pension eller andra förmåner i dess ställe, om domstolen på begäran av revisionsrätten finner att han inte längre uppfyller de förutsättningar som krävs eller fullgör de skyldigheter som följer av ämbetet.

8. Rådet skall med kvalificerad majoritet fastställa anställningsvillkoren för revisionsrättens ordförande och ledamöter, särskilt deras löner, arvoden och pensioner. Rådet skall också med samma majoritet fastställa alla betalningar som utgår i stället för sådan ersättning.

9. De bestämmelser i protokollet om immunitet och privilegier för Europeiska gemenskaperna som är tillämpliga på domstolens domare, skall också tillämpas på ledamöterna av revisionsrätten.

Artikel 248

1. Revisionsrätten skall granska räkenskaperna över gemenskapens samtliga inkomster och utgifter. Den skall också granska räkenskaperna över samtliga inkomster och utgifter för varje organ som gemenskapen har upprättat, såvida inte den rättsakt varigenom organet upprättats utesluter en sådan granskning.

Revisionsrätten skall till Europaparlamentet och rådet avge en förklaring om räkenskapernas tillförlitlighet och de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet, vilken skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*. Denna förklaring får kompletteras med särskilda bedömningar av varje större område i gemenskapens verksamhet.

2. Revisionsrätten skall pröva om samtliga inkomster och utgifter varit lagliga och korrekta och om den ekonomiska förvaltningen varit sund. Därvid skall den särskilt rapportera om alla fall av oegentligheter.

Granskningen av inkomsterna skall ske på grundval av både fastställda inkomstbelopp och inkomstbelopp som betalats in till gemenskapen.

Granskningen av utgifterna skall ske på grundval av både gjorda åtaganden och verkställda utbetalningar.

Dessa granskningar får göras innan räkenskaperna avslutas för det ifrågavarande budgetåret.

3. Granskningen skall grundas på bokföringsmaterial och vid behov ske på platsen i gemenskapens övriga institutioner, i lokalerna hos varje organ som förvaltar inkomster eller utgifter för gemenskapens räkning och i medlemsstaterna, inbegripet i lokalerna hos varje fysisk eller juridisk person som erhåller betalningar från budgeten. I medlemsstaterna skall granskningen genomföras i samarbete med de nationella revisionsorganen eller, om dessa inte har nödvändiga befogenheter, i samarbete med behöriga nationella myndigheter. Revisionsrätten och medlemsstaternas nationella revisionsorgan skall samarbeta i en anda av förtroende och med bibehållet oberoende. Dessa organ eller myndigheter skall underrätta revisionsrätten om de avser att delta i granskningen.

Gemenskapens övriga institutioner, alla organ som förvaltar inkomster eller utgifter för gemenskapens räkning, alla fysiska eller juridiska personer som erhåller betalningar från budgeten samt de nationella revisionsorganen eller, om dessa inte har nödvändiga befogenheter, behöriga nationella myndigheter, skall på revisionsrättens begäran till denna överlämna de handlingar eller den information som rätten behöver för att kunna fullgöra sin uppgift.

När det gäller Europeiska investeringsbankens förvaltning av gemenskapens utgifter och inkomster skall revisionsrättens rätt till tillgång till den information som innehas av banken regleras av en överenskommelse mellan rätten, banken och kommissionen. Om ingen sådan överenskommelse finns, skall rätten likväl ha tillgång till den information som är nödvändig för att granska de gemenskapsutgifter och gemenskapsinkomster som banken förvaltar.

4. Revisionsrätten skall upprätta en årsrapport efter utgången av varje budgetår. Rapporten skall överlämnas till gemenskapens övriga institutioner och tillsammans med institutionernas yttranden över revisionsrättens iakttagelser offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning.

Revisionsrätten får också när som helst framföra synpunkter i särskilda frågor, speciellt i form av särskilda rapporter, och yttra sig på begäran av någon av gemenskapens övriga institutioner.

Revisionsrätten skall anta sina årsrapporter, särskilda rapporter eller yttranden med en majoritet av sina ledamöter. Den kan emellertid inom sig inrätta avdelningar för att anta vissa kategorier av rapporter eller yttranden enligt de villkor som anges i dess arbetsordning.

Den skall biträda Europaparlamentet och rådet när dessa utövar sina kontrollbefogenheter i fråga om genomförandet av budgeten.

Revisionsrätten skall själv fastställa sin arbetsordning. Denna skall godkännas av rådet med kvalificerad majoritet.

KAPITEL 2

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER FÖR FLERA INSTITUTIONER

Artikel 249

För att fullgöra sina uppgifter och enligt bestämmelserna i detta fördrag skall Europaparlamentet och rådet gemensamt, rådet eller kommissionen utfärda förordningar och direktiv, fatta beslut samt avge rekommendationer eller yttranden.

En förordning skall ha allmän giltighet. Den skall till alla delar vara bindande och direkt tillämplig i varje medlemsstat.

Ett direktiv skall med avseende på det resultat som skall uppnås vara bindande för varje medlemsstat till vilken det är riktat, men skall överlåta åt de nationella myndigheterna att bestämma form och tillvägagångssätt för genomförandet.

Ett beslut skall till alla delar vara bindande för dem som det är riktat till.

Rekommendationer och yttranden skall inte vara bindande.

Artikel 250

1. När rådet enligt detta fördrag fattar beslut om förslag från kommissionen krävs enhällighet för att ändra förslaget, om inte annat följer av artikel 251.4 och 251.5.

2. Så länge rådet inte har fattat något beslut, får kommissionen ändra sitt förslag när som helst under de förfaranden som leder fram till att en gemenskapsrättsakt antas.

Artikel 251

1. När det i detta fördrag hänvisas till denna artikel för antagandet av en rättsakt, skall följande förfarande tillämpas.

2. Kommissionen skall lägga fram ett förslag för Europaparlamentet och rådet.

Efter att ha inhämtat Europaparlamentets yttrande

- får rådet med kvalificerad majoritet, om det godkänner alla ändringar i Europaparlamentets yttrande, anta det på så sätt ändrade förslaget till rättsakt,
- får rådet med kvalificerad majoritet, om Europaparlamentet inte föreslår några ändringar, anta den föreslagna rättsakten,
- skall rådet i övriga fall med kvalificerad majoritet anta en gemensam ståndpunkt som skall delges Europaparlamentet. Rådet skall lämna Europaparlamentet en fullständig redogörelse för grunderna för sin gemensamma ståndpunkt. Kommissionen skall lämna Europaparlamentet en fullständig redogörelse för sin ståndpunkt.

Om Europaparlamentet inom tre månader efter en sådan delgivning

- a) godkänner den gemensamma ståndpunkten, eller inte har fattat något beslut, skall rättsakten i fråga anses som antagen i enlighet med den gemensamma ståndpunkten,
- b) med en absolut majoritet av sina ledamöter avvisar den gemensamma ståndpunkten, skall den föreslagna rättsakten anses som icke antagen,
- c) med en absolut majoritet av sina ledamöter föreslår ändringar i den gemensamma ståndpunkten, skall den ändrade texten översändas till rådet och till kommissionen; kommissionen skall yttra sig över ändringarna.

3. Om rådet inom tre månader efter det att ärendet har hänskjutits dit med kvalificerad majoritet godkänner alla Europaparlamentets ändringar, skall rättsakten i fråga anses som antagen i form av den på så sätt ändrade gemensamma ståndpunkten; rådet skall dock besluta enhälligt om ändringar som kommissionen har avstyrkt. Om rådet inte godkänner alla ändringar, skall rådets ordförande i samförstånd med Europaparlamentets ordförande inom sex veckor sammankalla förlikningskommittén.

4. Förlikningskommittén, som skall bestå av rådets medlemmar eller företrädare för dessa och lika många företrädare för Europaparlamentet, skall ha till uppgift att med en kvalificerad majoritet av rådets medlemmar eller företrädarna för dessa och en majoritet av företrädarna för Europaparlamentet uppnå enighet om ett gemensamt utkast. Kommissionen skall delta i förlikningskommitténs arbete och ta alla nödvändiga initiativ för att närma Europaparlamentets och rådets ståndpunkter till varandra. När förlikningskommittén fullgör denna uppgift skall den behandla den gemensamma ståndpunkten på grundval av de ändringar som Europaparlamentet föreslagit.

5. Om förlikningskommittén inom sex veckor efter det att den har sammankallats godkänner ett gemensamt utkast, skall Europaparlamentet och rådet var för sig ha sex veckor på sig från godkännandet för att anta rättsakten i fråga i enlighet med det gemensamma utkastet; Europaparlamentet skall därvid besluta med absolut majoritet av de avgivna rösterna och rådet med kvalificerad majoritet. Om någon av de båda institutionerna inte antar den föreslagna rättsakten inom denna tid, skall den föreslagna rättsakten anses som icke antagen.

6. Om förlikningskommittén inte godkänner något gemensamt utkast skall den föreslagna rättsakten anses som icke antagen.

7. De tidsfrister på tre månader respektive sex veckor som anges i denna artikel skall på Europaparlamentets eller rådets initiativ förlängas med högst en månad respektive två veckor.

Artikel 252

När det i detta fördrag hänvisas till denna artikel för antagandet av en rättsakt, skall följande förfarande tillämpas:

- a) Rådet skall med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen och efter att ha inhämtat Europaparlamentets yttrande anta en gemensam ståndpunkt.
- b) Rådets gemensamma ståndpunkt skall delges Europaparlamentet. Rådet och kommissionen skall fullständigt underrätta Europaparlamentet om grunderna för rådets gemensamma ståndpunkt samt om kommissionens ståndpunkt.

Om Europaparlamentet inom tre månader efter en sådan underrättelse godkänner rådets gemensamma ståndpunkt eller inte har fattat något beslut inom denna period, skall rådet slutligt anta rättsakten i fråga i enlighet med den gemensamma ståndpunkten.

- c) Europaparlamentet kan inom den tremånadersperiod som anges under b med absolut majoritet av sina ledamöter föreslå ändringar i rådets gemensamma ståndpunkt. Europaparlamentet kan också, med samma majoritet avvisa rådets gemensamma ståndpunkt. Resultatet av dessa förfaranden skall meddelas rådet och kommissionen.

Om Europaparlamentet har avvisat rådets gemensamma ståndpunkt, krävs enhällighet i rådet för att detta skall kunna fatta beslut vid en andra behandling av ärendet.

- d) Utifrån de ändringar som Europaparlamentet föreslagit skall kommissionen inom en månad ompröva det förslag på grund av vilket rådet antog sin gemensamma ståndpunkt.

Kommissionen skall till rådet, tillsammans med sitt omprövade förslag, översända de ändringar från Europaparlamentet som kommissionen inte har godkänt och samtidigt yttra sig över ändringarna. Rådet kan anta dessa ändringar genom enhälligt beslut.

- e) Rådet skall med kvalificerad majoritet anta förslaget i dess lydelse efter kommissionens omprövning.

Enhällighet krävs för att rådet skall kunna ändra förslaget i dess lydelse efter kommissionens omprövning.

- f) I de fall som avses i c, d och e skall rådet fatta sitt beslut inom tre månader. Om inget beslut fattas inom denna period, skall kommissionens förslag anses som icke antaget.
- g) De perioder som avses i b och f kan utsträckas med högst en månad av rådet och Europaparlamentet i samförstånd.

Artikel 253

Förordningar, direktiv och beslut som antas av Europaparlamentet och rådet gemensamt, av rådet eller av kommissionen skall vara motiverade och hänvisa till de förslag eller yttranden som skall inhämtas enligt detta fördrag.

Artikel 254

1. Förordningar, direktiv och beslut som antas enligt förfarandet i artikel 251 skall undertecknas av Europaparlamentets ordförande och rådets ordförande samt offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*. De skall träda i kraft den dag som anges i rättsakterna eller, i annat fall, den tjugonde dagen efter offentliggörandet.

2. Rådets och kommissionens förordningar samt dessa institutioners direktiv som är riktade till samtliga medlemsstater skall offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning. De skall träda i kraft den dag som anges i rättsakterna eller, i annat fall, den tjugonde dagen efter offentliggörandet.

3. Andra direktiv och beslut skall delges dem som de riktar sig till och bli gällande genom denna delgivning.

Artikel 255

1. Varje unionsmedborgare och varje fysisk eller juridisk person som är bosatt eller har sitt säte i en medlemsstat skall ha rätt till tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar enligt de principer och villkor som skall bestämmas i enlighet med punkterna 2 och 3.

2. Rådet skall, under hänsynstagande till allmänna eller enskilda intressen, inom två år efter Amsterdamfördragets ikraftträdande i enlighet med förfarandet i artikel 251 fastställa allmänna principer och gränser för rätten till tillgång till handlingar.

3. De institutioner som avses ovan skall i sina arbetsordningar utarbeta särskilda bestämmelser om tillgång till institutionens handlingar.

Artikel 256

Beslut av rådet eller kommissionen som medför betalningsskyldighet för andra än stater skall vara verkställbara.

Verkställigheten skall följa de civilprocessrättsliga regler som gäller i den medlemsstat inom vars territorium den sker. Beslutet om att verkställighet skall ske skall bifogas avgörandet utan andra formaliteter än kontroll av avgörandets äkthet genom den nationella myndighet som varje medlemsstats regering skall utse för detta ändamål samt meddela kommissionen och domstolen.

När dessa formaliteter uppfyllts på begäran av den berörda parten, får denne fullfölja verkställigheten enligt den nationella lagstiftningen genom att hänskjuta ärendet direkt till den behöriga myndigheten.

Verkställigheten får skjutas upp endast genom beslut av domstolen. Domstolarna i de berörda staterna skall dock vara behöriga beträffande klagomål om att verkställigheten inte genomförs på regelrätt sätt.

KAPITEL 3

EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN

Artikel 257

En ekonomisk och social kommitté upprättas härmed. Den skall ha en rådgivande funktion.

Kommittén skall vara sammansatt av företrädare för de olika ekonomiska och sociala grupperingarna i det organiserade civila samhället, särskilt företrädare för tillverkare, jordbrukare, transportföretag, arbetstagare, köpmän, hantverkare, fria yrken, konsumenter och allmänna samhällsintressen.

Artikel 258 ⁽¹⁾

Antalet ledamöter i Ekonomiska och sociala kommittén får inte överstiga 350.

⁽¹⁾ Artikeln ändrad genom 2003 års anslutningsakt. Se tillägget i slutet av denna publikation.

Antalet ledamöter i kommittén skall vara följande:

Belgien	12
Tjeckien	12
Danmark	9
Tyskland	24
Estland	7
Grekland	12
Spanien	21
Frankrike	24
Irland	9
Italien	24
Cypern	6
Lettland	7
Litauen	9
Luxemburg	6
Ungern	12
Malta	5
Nederländerna	12
Österrike	12
Polen	21
Portugal	12
Slovenien	7
Slovakien	9
Finland	9
Sverige	12
Förenade kungariket	24

Kommitténs ledamöter får inte bindas av några instruktioner. De skall i gemenskapens allmänna intresse fullgöra sina skyldigheter under full oavhängighet.

Rådet skall med kvalificerad majoritet fastställa kommittéledamöternas arvoden.

Artikel 259

1. Kommitténs ledamöter skall utses för en tid av fyra år på förslag av medlemsstaterna. Rådet skall med kvalificerad majoritet anta den förteckning över ledamöter som skall upprättas i enlighet med förslag från varje medlemsstat. Kommitténs ledamöter kan utnämnas på nytt.

2. Rådet skall höra kommissionen. Det får inhämta synpunkter från europeiska organisationer, som representerar de olika ekonomiska och sociala sektorer som berörs av gemenskapens verksamhet.

Artikel 260

Kommittén skall bland sina medlemmar välja sin ordförande och sitt presidium för en tid av två år.

Den skall anta sin egen arbetsordning.

Kommittén skall sammankallas av ordföranden på begäran av rådet eller kommissionen. Den kan också sammanträda på eget initiativ.

Artikel 261

Kommittén skall ha facksektioner för de viktigaste av de områden som detta fördrag omfattar.

Facksektionerna skall utöva sin verksamhet inom ramen för kommitténs allmänna behörighet. De får inte höras oberoende av kommittén.

Inom kommittén får även upprättas underkommittéer som i bestämda frågor eller på bestämda områden skall utarbeta utkast till yttranden som skall underställas kommittén för övervägande.

Arbetsordningen skall bestämma hur facksektionerna och underkommittéerna skall vara sammansatta och vilka behörighetsregler som skall gälla för dem.

Artikel 262

Kommittén skall höras av rådet eller kommissionen i de fall som anges i detta fördrag. Den får höras av dessa institutioner i samtliga fall då dessa finner det lämpligt. Den får på eget initiativ avge ett yttrande i sådana fall där den anser att det är lämpligt.

Om rådet eller kommissionen anser det nödvändigt, skall de utsätta en frist inom vilken kommittén skall avge sitt yttrande; denna får inte understiga en månad från den dag kommitténs ordförande fått meddelande om ärendet. Efter fristens utgång får saken behandlas, även om något yttrande inte föreligger.

Kommitténs och facksektionernas yttranden med protokoll från överläggningarna skall överlämnas till rådet och kommissionen.

Europaparlamentet kan höra kommittén.

KAPITEL 4

REGIONKOMMITTÉN

Artikel 263 ⁽¹⁾

En rådgivande kommitté, nedan kallad Regionkommittén, som består av företrädare för regionala och lokala organ som valts till ett regionalt eller lokalt organ eller som är politiskt ansvariga inför en vald församling, upprättas härmed.

Antalet ledamöter i Regionkommittén får inte överstiga 350.

Antalet ledamöter i kommittén skall vara följande:

Belgien	12
Tjeckien	12
Danmark	9
Tyskland	24
Estland	7
Grekland	12
Spanien	21
Frankrike	24
Irland	9
Italien	24
Cypern	6
Lettland	7

⁽¹⁾ Artikeln ändrad genom 2003 års anslutningsakt. Se tillägget i slutet av denna publikation.

Litauen	9
Luxemburg	6
Ungern	12
Malta	5
Nederländerna	12
Österrike	12
Polen	21
Portugal	12
Slovenien	7
Slovakien	9
Finland	9
Sverige	12
Förenade kungariket	24

Kommitténs ledamöter och lika många suppleanter skall utses för en tid av fyra år på förslag av respektive medlemsstater. De kan återväljas. Rådet skall med kvalificerad majoritet anta den förteckning över ledamöter och suppleanter som skall upprättas i enlighet med förslag från varje medlemsstat. När ett sådant mandat som avses i första stycket och som ligger till grund för att ledamoten har föreslagits upphöra, skall mandatet i kommittén automatiskt upphöra, och ledamoten skall för den återstående delen av mandatperioden ersättas enligt samma förfarande. Ingen ledamot av kommittén får samtidigt vara ledamot av Europaparlamentet.

Kommitténs ledamöter får inte bindas av några instruktioner. De skall i gemenskapens allmänna intresse fullgöra sina skyldigheter under full oavhängighet.

Artikel 264

Regionkommittén skall bland sina medlemmar välja sin ordförande och sitt presidium för en tid av två år.

Den skall anta sin arbetsordning.

Kommittén skall sammankallas av ordföranden på begäran av rådet eller kommissionen. Den kan också sammanträda på eget initiativ.

Artikel 265

Regionkommittén skall höras av rådet eller kommissionen i de fall som anges i detta fördrag och i alla övriga fall, särskilt sådana som rör gränsöverskridande samarbete, där en av dessa båda institutioner finner det lämpligt.

Om rådet eller kommissionen anser det nödvändigt, skall de utsätta en frist inom vilken kommittén skall avge sitt yttrande; denna får inte understiga en månad från den dag kommitténs ordförande fått meddelande om ärendet. Efter fristens utgång får saken behandlas, även om något yttrande inte föreligger.

Om Ekonomiska och sociala kommittén hörs enligt artikel 262, skall rådet eller kommissionen underrätta Regionkommittén om denna begäran om yttrande. Om Regionkommittén anser att särskilda regionala intressen berörs, får den avge ett yttrande i saken.

Europaparlamentet kan höra Regionkommittén.

Den får på eget initiativ avge ett yttrande i sådana fall där den anser att det är lämpligt.

Kommitténs yttrande med protokoll från överläggningarna skall överlämnas till rådet och kommissionen.

KAPITEL 5

EUROPEISKA INVESTERINGSBANKEN

Artikel 266

Europeiska investeringsbanken skall vara en juridisk person.

Medlemmarna i Europeiska investeringsbanken är medlemsstaterna.

Europeiska investeringsbankens stadga är såsom protokoll fogad till detta fördrag. Rådet kan med enhällighet, på begäran av Europeiska investeringsbanken och efter att ha hört Europaparlamentet och kommissionen, eller på begäran av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet och Europeiska investeringsbanken, ändra artiklarna 4, 11, 12 och 18.5 i bankens stadga.

Artikel 267

Europeiska investeringsbanken skall ha till uppgift att genom att anlita kapitalmarknaderna och utnyttja egna medel bidra till en balanserad och störningsfri utveckling av den gemensamma marknaden i gemenskapens intresse. I detta syfte skall den genom att bevilja lån och garantier utan vinstsyfte underlätta finansieringen av följande projekt inom alla områden av ekonomin:

- a) Projekt som syftar till utveckling av mindre utvecklade regioner.
- b) Projekt som syftar till en modernisering eller omställning av företag eller till att skapa nya verksamheter med anledning av det gradvisa upprättandet av den gemensamma marknaden och som på grund av sin storlek eller sin natur inte helt kan finansieras med de olika medel som är tillgängliga i de enskilda medlemsstaterna.
- c) Projekt av gemensamt intresse för flera medlemsstater, vilka på grund av sin storlek eller sin natur inte helt kan finansieras med de olika medel som är tillgängliga i de enskilda medlemsstaterna.

När banken fullgör sina uppgifter skall den underlätta finansieringen av investeringsprogram i samband med stöd från strukturfonderna och andra av gemenskapens finansieringsorgan.

AVDELNING II

FINANSIELLA BESTÄMMELSER

Artikel 268

Gemenskapens samtliga inkomster och utgifter, inbegripet de som hänför sig till Europeiska socialfonden, skall beräknas för varje budgetår och tas upp i budgeten.

Förvaltningsutgifter för institutionerna till följd av bestämmelserna i Fördraget om Europeiska unionen om en gemensam utrikes- och säkerhetspolitik samt om samarbete i rättsliga och inre angelägenheter skall belasta budgeten. Driftutgifterna till följd av att de nämnda bestämmelserna genomförs, kan på de villkor som anges i bestämmelserna belasta budgeten.

Budgetens inkomster och utgifter skall balansera varandra.

Artikel 269

Utan att det inverkar på andra inkomster skall budgeten finansieras helt av egna medel.

Rådet skall enhälligt, på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet, fastställa bestämmelser om gemenskapens system för egna medel samt rekommendera medlemsstaterna att anta dessa bestämmelser i enlighet med deras konstitutionella bestämmelser.

Artikel 270

För att budgetdisciplinen skall upprätthållas får kommissionen inte lägga fram något förslag till gemenskapsrättsakt eller ändra sina förslag eller besluta om någon genomförandeåtgärd som kan medföra betydande verkningar för budgeten, utan att avge en försäkran om att förslaget eller åtgärden kan finansieras inom ramen för gemenskapens egna medel i enlighet med de bestämmelser som fastställts av rådet enligt artikel 269.

Artikel 271

De utgifter som tas upp i budgeten skall beviljas för ett budgetår, om inte något annat har bestämts i den budgetförordning som utfärdats enligt artikel 279.

På de villkor som skall fastställas enligt artikel 279 får anslag som inte avser personalutgifter och som inte förbrukats vid budgetårets utgång föras över, dock endast till det närmast följande budgetåret.

Anslagen skall delas in i avdelningar alltefter utgifternas art eller ändamål och i mån av behov ytterligare delas in i överensstämmelse med den budgetförordning som utfärdats enligt artikel 279.

Europaparlamentets, rådets, kommissionens och domstolens utgifter skall tas upp i särskilda delar av budgeten om inte annat följer av någon särskild ordning för vissa gemensamma utgifter.

Artikel 272

1. Budgetåret skall börja den 1 januari och sluta den 31 december.
2. Var och en av gemenskapens institutioner skall före den 1 juli upprätta en beräkning över sina utgifter. Kommissionen skall sammanställa dessa beräkningar i ett preliminärt budgetförslag. Den skall bifoga ett yttrande som får innehålla avvikande beräkningar.

Det preliminära budgetförslaget skall innehålla en beräkning över inkomster och en över utgifter.

3. Kommissionen skall förelägga rådet det preliminära budgetförslaget senast den 1 september året före det budgetår som förslaget avser.

Rådet skall samråda med kommissionen och i förekommande fall med övriga berörda institutioner, när det avser att avvika från det preliminära budgetförslaget.

Rådet skall med kvalificerad majoritet fastställa budgetförslaget och överlämna det till Europaparlamentet.

4. Budgetförslaget skall föreläggas Europaparlamentet senast den 5 oktober året före det budgetår som förslaget avser.

Europaparlamentet har rätt att genom beslut av en majoritet av dess ledamöter ändra budgetförslaget och att genom beslut med en absolut majoritet av de avgivna rösterna föreslå rådet ändringar i budgetförslaget beträffande utgifter som är en nödvändig följd av detta fördrag eller av rättsakter som har antagits i enlighet med detta.

Om Europaparlamentet inom 45 dagar efter att ha förelagts budgetförslaget har godkänt detta är budgeten slutgiltigt antagen. Om Europaparlamentet inom denna frist inte har ändrat budgetförslaget och inte heller föreslagit ändringar i detta skall budgeten anses vara slutgiltigt antagen.

Om Europaparlamentet inom denna frist har antagit ändringar eller lagt fram ändringsförslag, skall budgetförslaget tillsammans med ändringarna eller ändringsförslagen överlämnas till rådet.

5. Efter att ha överlagt om budgetförslaget med kommissionen och vid behov med övriga berörda institutioner, skall rådet besluta enligt följande villkor:

- a) Rådet får genom beslut med kvalificerad majoritet modifiera varje ändring som har antagits av Europaparlamentet.
- b) I fråga om ändringsförslagen får rådet
 - med kvalificerad majoritet avslå ett av Europaparlamentet framlagt ändringsförslag, om detta inte resulterar i någon ökning av en institutions totala utgifter, framför allt beroende på att den ökning av utgifterna som ändringsförslaget skulle medföra uttryckligen skulle kompenseras av en eller flera föreslagna ändringar som i motsvarande grad minskar utgifterna; om något avslagsbeslut inte fattats, skall ändringsförslaget anses godkänt,
 - med kvalificerad majoritet godkänna ett av Europaparlamentet framlagt ändringsförslag, om detta resulterar i en ökning av en institutions totala utgifter; om något godkännandebeslut inte fattas, skall ändringsförslaget anses avslaget,
 - när rådet enligt någon av de två föregående strecksatserna har avslagit ett ändringsförslag genom beslut med kvalificerad majoritet antingen låta beloppet i budgetförslaget stå kvar eller fastställa ett annat belopp.

Budgetförslaget skall ändras på grundval av de ändringsförslag som godkänts av rådet.

Om rådet inte inom 15 dagar efter att ha förelagts budgetförslaget har modifierat någon av de ändringar som antagits av Europaparlamentet och om de ändringsförslag som lagts fram av Europaparlamentet har godkänts, skall budgeten anses vara slutgiltigt antagen. Rådet skall underrätta Europaparlamentet om att det inte har modifierat någon av ändringarna och om att ändringsförslagen har godkänts.

Om rådet inom denna frist har modifierat en eller flera av de ändringar som antagits av Europaparlamentet eller om Europaparlamentets ändringsförslag har avslagits eller modifierats skall det modifierade budgetförslaget åter överlämnas till Europaparlamentet. Rådet skall underrätta Europaparlamentet om resultatet av sina överväganden.

6. Inom 15 dagar efter det att budgetförslaget förelagts Europaparlamentet får parlamentet som skall ha underrättats om de åtgärder som vidtagits beträffande dess ändringsförslag genom beslut av en majoritet av dess ledamöter och med tre femtedelar av de avgivna rösterna ändra eller avslå de modifieringar av Europaparlamentets ändringar som gjorts av rådet och skall anta budgeten i enlighet därmed. Om Europaparlamentet inte har fattat något beslut inom denna frist skall budgeten anses slutgiltigt antagen.

7. När det förfarande som anges i denna artikel har fullföljts, skall Europaparlamentets ordförande förklara att budgeten blivit slutgiltigt antagen.

8. Om viktiga skäl föreligger får dock Europaparlamentet genom beslut av en majoritet av dess ledamöter och med två tredjedelar av de avgivna rösterna avslå budgetförslaget och begära att få ett nytt förslag framlagt.

9. För samtliga utgifter utom sådana som är en nödvändig följd av detta fördrag eller av rättsakter som antagits i enlighet med detta skall årligen fastställas en maximal procentuell ökning i förhållande till utgifter av samma slag under det innevarande året.

Kommissionen skall efter samråd med kommittén för ekonomisk politik bestämma denna maximala procentsats beroende på

- volymutvecklingen av bruttonationalinkomsten inom gemenskapen,
- den genomsnittliga förändringen av medlemsstaternas budgetar, och
- utvecklingen av levnadskostnaderna under det föregående budgetåret.

Gemenskapens alla institutioner skall före den 1 maj underrättas om den maximala procentsatsen. Institutionerna är skyldiga att rätta sig efter denna under budgetförfarandet, om inte annat följer av bestämmelserna i denna punkt fjärde och femte styckena.

Om den procentuella ökningen i det budgetförslag som upprättats av rådet beträffande andra utgifter än sådana som är en nödvändig följd av detta fördrag eller av rättsakter som antagits i enlighet med detta, överstiger hälften av den maximala procentsatsen, får Europaparlamentet då det utövar sin ändringsrätt ytterligare öka den totala summan av dessa utgifter med upp till hälften av den maximala procentsatsen.

Om Europaparlamentet, rådet eller kommissionen anser att gemenskapernas verksamhet kräver att den enligt förfarandet i denna punkt fastställda procentsatsen skall överskridas, får en annan procentsats fastställas genom avtal mellan rådet, som skall besluta med kvalificerad majoritet och Europaparlamentet, vars beslut skall fattas av en majoritet av dess ledamöter och tre femtedelar av de avgivna rösterna.

10. Varje institution skall utöva de befogenheter den tilldelats genom denna artikel med vederbörlig hänsyn till fördragets bestämmelser och till rättsakter som antagits i enlighet med dessa, särskilt de som avser gemenskapens egna medel och balansen mellan inkomster och utgifter.

Artikel 273

Om budgeten ännu inte har antagits i början av ett budgetår, får ett belopp som motsvarar högst en tolfedel av budgetanslagen för det föregående budgetåret användas varje månad för en avdelning eller en underavdelning i budgeten i enlighet med bestämmelserna i den budgetförordning som utfärdats enligt artikel 279; detta arrangemang skall dock inte få till följd att kommissionen får förfoga över medel som överstiger en tolfedel av de anslag som anges i det budgetförslag som är under utarbetande.

Under förutsättning att övriga villkor i första stycket iakttas får rådet genom beslut med kvalificerad majoritet ge sitt tillstånd till utgifter som överstiger en tolfedel.

Om beslutet avser utgifter som inte är en nödvändig följd av detta fördrag eller av rättsakter som antagits i enlighet med detta, skall rådet omedelbart överlämna beslutet till Europaparlamentet; inom 30 dagar får Europaparlamentet genom beslut av en majoritet av dess ledamöter och med tre femtedelar av de avgivna rösterna fatta ett avvikande beslut beträffande de utgifter som överstiger den tolfedel som avses i första stycket. I fråga om sistnämnda utgifter skall rådets beslut skjutas upp till dess att Europaparlamentet har fattat sitt beslut. Om Europaparlamentet inte inom denna frist har fattat ett beslut som avviker från rådets beslut skall det senare beslutet betraktas som slutgiltigt antaget.

I de beslut som avses i andra och tredje styckena skall redovisas de åtgärder som krävs i fråga om resurser för att säkerställa tillämpningen av denna artikel.

Artikel 274

I överensstämmelse med principerna för en sund ekonomisk förvaltning skall kommissionen genomföra budgeten under eget ansvar och inom ramen för de beviljade anslagen enligt bestämmelserna i den budgetförordning som utfärdats enligt artikel 279. Medlemsstaterna skall samarbeta med kommissionen för att säkerställa att anslagen används i överensstämmelse med principerna för en sund ekonomisk förvaltning.

Budgetförordningen skall innehålla närmare bestämmelser om hur varje institution skall medverka när dess egna utgifter effektueras.

Kommissionen får inom budgeten föra över anslag från en avdelning till en annan och från en underavdelning till en annan, inom de gränser och på de villkor som anges i budgetförordningen.

Artikel 275

Kommissionen skall årligen till rådet och Europaparlamentet överlämna en redovisning för hur budgeten genomförts under det föregående budgetåret. Kommissionen skall till dem också överlämna en redovisning för gemenskapens tillgångar och skulder.

Artikel 276

1. På rekommendation av rådet, som skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet, skall Europaparlamentet bevilja kommissionen ansvarsfrihet för budgetens genomförande. I detta syfte skall rådet och Europaparlamentet i tur och ordning granska räkenskaperna och de redovisningar som avses i artikel 275, revisionsrättens årsrapport tillsammans med de granskade institutionernas yttranden över revisionsrättens iakttagelser, den förklaring om räkenskapernas tillförlitlighet som avses i artikel 248.1 andra stycket samt de av revisionsrättens särskilda rapporter som är av betydelse i detta sammanhang.

2. Innan Europaparlamentet beviljar kommissionen ansvarsfrihet eller för andra ändamål i samband med att Europaparlamentet utövar sina befogenheter beträffande budgetens genomförande, kan det anmoda kommissionen att redogöra för verkställigheten av utgifterna eller för hur de finansiella kontrollsystemen fungerar. Kommissionen skall på begäran lägga fram alla nödvändiga uppgifter för Europaparlamentet.

3. Kommissionen skall vidta alla lämpliga åtgärder för att rätta sig efter iakttagelserna i besluten om ansvarsfrihet, andra iakttagelser från Europaparlamentet om verkställigheten av utgifterna samt de kommentarer som är fogade till rådets rekommendationer om ansvarsfrihet.

På begäran av Europaparlamentet eller rådet skall kommissionen rapportera om de åtgärder som den har vidtagit mot bakgrund av dessa iakttagelser och kommentarer, särskilt om de instruktioner som den har gett de avdelningar som ansvarar för budgetens genomförande. Dessa rapporter skall också översändas till revisionsrätten.

Artikel 277

Budgeten skall upprättas i den beräkningsenhet som bestämts i överensstämmelse med föreskrifterna i den budgetförordning som utfärdats enligt artikel 279.

Artikel 278

Under förutsättning att kommissionen underrättar berörda medlemsstaters behöriga myndigheter får kommissionen överföra tillgångar som den innehar i en medlemsstats valuta till en annan medlemsstats valuta i den mån det behövs för att dessa tillgångar skall kunna användas för ändamål som avses i detta fördrag. Kommissionen skall så långt som möjligt undvika att företa sådana överföringar, om den har kontanter eller likvida medel i de valutor som den behöver.

Kommissionen skall stå i förbindelse med varje medlemsstat genom den myndighet som medlemsstaten utser. Vid genomförandet av finansiella transaktioner skall kommissionen anlita den berörda medlemsstatens sedelutgivande bank eller något annat finansinstitut som godkänts av medlemsstaten.

Artikel 279

1. Rådet skall genom enhälligt beslut, på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet och erhållit revisionsrättens yttrande,

- a) utfärda budgetförordningar som särskilt skall innehålla närmare bestämmelser om budgetens uppställning och genomförande och om redovisning och revision,
- b) bestämma regler för styrekonomers, utanordnares och räkenskapsförarens ansvar och lämplig ordning för kontroll.

Från och med den 1 januari 2007 skall rådet fatta beslut med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet och erhållit revisionsrättens yttrande.

2. Rådet skall genom enhälligt beslut, på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet och erhållit revisionsrättens yttrande, fastställa de sätt och det förfarande enligt vilka de budgetinkomster som fastställs i den ordning som gäller för gemenskapens egna medel skall ställas till kommissionens förfogande samt bestämma nödvändiga åtgärder för att möta ett eventuellt likviditetsbehov.

Artikel 280

1. Gemenskapen och medlemsstaterna skall bekämpa bedrägerier och all annan olaglig verksamhet som riktar sig mot gemenskapens ekonomiska intressen genom åtgärder som skall vidtas i enlighet med denna artikel och som skall ha avskräckande effekt och ge ett effektivt skydd i medlemsstaterna.

2. Medlemsstaterna skall vidta samma åtgärder för att bekämpa bedrägerier som riktar sig mot gemenskapens ekonomiska intressen, som de vidtar för att bekämpa bedrägerier som riktar sig mot deras egna ekonomiska intressen.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av andra bestämmelser i detta fördrag skall medlemsstaterna samordna sina åtgärder för att skydda gemenskapens ekonomiska intressen mot bedrägerier. De skall för detta ändamål tillsammans med kommissionen organisera ett nära och regelbundet samarbete mellan de behöriga myndigheterna.

4. Rådet skall i enlighet med förfarandet i artikel 251 och efter att ha hört revisionsrätten besluta om nödvändiga åtgärder som rör förebyggande av och kamp mot bedrägerier som riktar sig mot gemenskapens ekonomiska intressen för att ge effektivt och likvärdigt skydd i medlemsstaterna. Dessa åtgärder skall inte gälla tillämpningen av nationell straffrätt eller den nationella rättsskipningen.

5. Kommissionen skall i samarbete med medlemsstaterna varje år för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport om de åtgärder som vidtagits för att genomföra denna artikel.

SJÄTTE DELEN

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 281

Gemenskapen skall vara en juridisk person.

Artikel 282

Gemenskapen skall i varje medlemsstat ha den mest vittgående rättskapacitet som tillerkänns juridiska personer enligt den nationella lagstiftningen: den skall särskilt kunna förvärva och avyttra fast och lös egendom samt föra talan inför domstolar och andra myndigheter. Den skall i sådana fall företrädas av kommissionen.

Artikel 283

Rådet skall på förslag från kommissionen och efter att ha hört övriga berörda institutioner, med kvalificerad majoritet fastställa tjänsteföreskrifter för tjänstemännen i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkor för övriga anställda i gemenskaperna.

Artikel 284

Kommissionen får inom de gränser och på de villkor som fastställts av rådet i enlighet med bestämmelserna i detta fördrag inhämta den information och företa de kontroller som behövs för att fullgöra de uppgifter som anförtrots kommissionen.

Artikel 285

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5 i protokollet om stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken skall rådet enligt förfarandet i artikel 251 besluta om åtgärder för att framställa sådan statistik som behövs för gemenskapens verksamhet.

2. Framställningen av gemenskapsstatistik skall uppfylla krav på opartiskhet, tillförlitlighet, objektivitet, vetenskapligt oberoende, kostnadseffektivitet och insynsskydd för statistiska uppgifter; den får inte innebära en alltför stor belastning för de ekonomiska aktörerna.

Artikel 286

1. Från och med den 1 januari 1999 skall gemenskapsrättsakter om skydd för enskilda när det gäller behandling av och fri rörlighet för personuppgifter vara tillämpliga på de institutioner och organ som inrättas genom eller på grundval av detta fördrag.

2. Före den tidpunkt som avses i punkt 1 skall rådet enligt förfarandet i artikel 251 inrätta ett oberoende övervakningsorgan som skall ansvara för att övervaka att dessa gemenskapsrättsakter tillämpas på gemenskapens institutioner och organ samt vid behov anta andra för ändamålet relevanta bestämmelser.

Artikel 287

Medlemmarna av gemenskapens institutioner, medlemmarna av kommittéer samt tjänstemän och övriga anställda i gemenskapen skall, även efter det att deras uppdrag upphört, vara förpliktade att inte lämna ut upplysningar som omfattas av tystnadsplikt, särskilt uppgifter om företag, deras affärsförbindelser eller deras kostnadsförhållanden.

Artikel 288

Gemenskapens avtalsrättsliga ansvar skall regleras av den lagstiftning som är tillämplig på avtalet i fråga.

Vad beträffar utomobligatoriskt ansvar skall gemenskapen ersätta skada, som orsakats av dess institutioner eller av dess anställda under tjänsteutövning, i enlighet med de allmänna principer som är gemensamma för medlemsstaternas rättsordningar.

Föregående stycke skall på samma villkor tillämpas på skada som orsakats av ECB eller av dess anställda under tjänsteutövning.

De anställdas personliga ansvar gentemot gemenskapen skall regleras av bestämmelserna i de tjänsteföreskrifter eller de anställningsvillkor som gäller för dem.

Artikel 289

Säte för gemenskapens institutioner skall fastställas av medlemsstaternas regeringar i samförstånd.

Artikel 290

Reglerna i fråga om språk för gemenskapens institutioner skall, med förbehåll för bestämmelserna i domstolens stadga, enhälligt fastställas av rådet.

Artikel 291

Gemenskapen skall, på de villkor som anges i protokollet av den 8 april 1965 om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier, inom medlemsstaternas territorier åtnjuta den immunitet och de privilegier som krävs för att den skall kunna fullgöra sin uppgift. Detsamma skall gälla för Europeiska centralbanken, Europeiska monetära institutet och Europeiska investeringsbanken.

Artikel 292

Medlemsstaterna förbinder sig att inte lösa tvister om tolkningen eller tillämpningen av detta fördrag på annat sätt än som bestämts genom fördraget.

Artikel 293

Medlemsstaterna skall i den utsträckning det är nödvändigt, inleda förhandlingar med varandra i syfte att till förmån för sina medborgare säkerställa

- skydd till person samt åtnjutande och skydd av rättigheter på de villkor som varje stat tillerkänner sina egna medborgare,
- avskaffandet av dubbelbeskattning inom gemenskapen,
- ömsesidigt erkännande av bolag som avses i artikel 48 andra stycket, bibehållande av ställningen som juridisk person för det fall att ett bolags säte flyttas från ett land till ett annat samt möjlighet till fusion av bolag som lyder under olika nationella lagar,
- förenkling av formaliteter för ömsesidigt erkännande och verkställighet av rättsliga avgöranden och skiljedomar.

Artikel 294

Medlemsstaterna skall, utan att det påverkar tillämpningen av övriga bestämmelser i fördraget, ge medborgare i andra medlemsstater samma behandling som sina egna medborgare med avseende på kapitalplacering i bolag som avses i artikel 48.

Artikel 295

Detta fördrag skall inte i något hänseende ingripa i medlemsstaternas egendomsordning.

Artikel 296

1. Bestämmelserna i detta fördrag skall inte hindra tillämpningen av följande regler:
 - a) Ingen medlemsstat skall vara förpliktad att lämna sådan information vars avslöjande den anser strida mot sina väsentliga säkerhetsintressen.
 - b) Varje medlemsstat får vidta åtgärder, som den anser nödvändiga för att skydda sina väsentliga säkerhetsintressen i fråga om tillverkning av eller handel med vapen, ammunition och krigsmateriel; sådana åtgärder får inte försämra konkurrensvillkoren på den gemensamma marknaden vad gäller varor som inte är avsedda speciellt för militärändamål.
2. Rådet får på förslag från kommissionen genom enhälligt beslut ändra den lista som rådet den 15 april 1958 fastställde över varor på vilka bestämmelserna i punkt 1b skall tillämpas.

Artikel 297

Medlemsstaterna skall samråda med varandra för att genom gemensamma åtgärder hindra att den gemensamma marknadens funktion påverkas av åtgärder som en medlemsstat kan se sig tvungen att vidta vid allvarliga interna störningar som påverkar upprätthållandet av lag och ordning, i händelse av krig eller vid en allvarlig internationell spänning som innebär krigsfara eller för att fullgöra de skyldigheter den har tagit på sig i syfte att bevara fred och internationell säkerhet.

Artikel 298

Om åtgärder som vidtagits i de fall som avses i artiklarna 296 och 297 leder till att konkurrensvillkoren inom den gemensamma marknaden snedvrids, skall kommissionen tillsammans med den berörda medlemsstaten undersöka hur åtgärderna kan anpassas till bestämmelserna i detta fördrag.

Med avvikelse från det förfarande som anges i artiklarna 226 och 227 får kommissionen eller en medlemsstat vända sig direkt till domstolen, om kommissionen eller medlemsstaten anser att en annan medlemsstat missbrukar sina befogenheter enligt artiklarna 296 och 297. Domstolen skall meddela sitt avgörande inom stängda dörrar.

Artikel 299 ⁽¹⁾

1. Detta fördrag skall gälla för Konungariket Belgien, Republiken Tjeckien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Estland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Irland, Republiken Italien, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Storhertigdömet Luxemburg, Republiken Ungern, Republiken Malta, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Polen, Republiken Portugal, Republiken Slovenien, Republiken Slovakien, Republiken Finland, Konungariket Sverige och Förenta konungariket Storbritannien och Nordirland.

2. Bestämmelserna i detta fördrag skall gälla för de franska utomeuropeiska departementen, Azorerna, Madeira och Kanarieöarna.

Rådet skall dock med beaktande av den strukturella, sociala och ekonomiska situationen i de franska utomeuropeiska departementen och på Azorerna, Madeira och Kanarieöarna, vilken förvärras av dessas avlägsna belägenhet, ökaraktär, ringa storlek, besvärliga terräng- och klimatförhållanden samt ekonomiska beroende av ett fåtal produkter, vilka faktorer på grund av sin bestående natur och sammanlagda verkan allvarligt hämmar områdenas utveckling, med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet besluta om specifika åtgärder för att särskilt fastställa villkoren för hur detta fördrag skall tillämpas beträffande dessa områden, inklusive den gemensamma politiken.

⁽¹⁾ Artikeln ändrad genom 2003 års anslutningsakt. Se tillägget i slutet av denna publikation.

Rådet skall, när det beslutar om de relevanta åtgärder som avses i andra stycket, beakta sådana områden som tull- och handelspolitik, skattepolitik, frizoner, jordbruks- och fiskepolitik, villkor för leverans av råvaror och viktiga konsumtionsvaror, statligt stöd samt villkor för tillgång till strukturfonder och övergripande gemenskapsprogram.

Rådet skall besluta om de åtgärder som avses i andra stycket med beaktande av de yttersta randområdenas särdrag och särskilda begränsningar, utan att undergräva integriteten och sammanhanget hos gemenskapsrätten, inklusive den inre marknaden och den gemensamma politiken.

3. De utomeuropeiska länder och territorier som anges i bilaga II till detta fördrag skall omfattas av den särskilda associeringsordning som fastställts i fjärde delen i detta fördrag.

Detta fördrag skall inte tillämpas på de utomeuropeiska länder och territorier som har särskilda förbindelser med Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland och som inte har tagits med i den nämnda bilagan.

4. Bestämmelserna i detta fördrag skall tillämpas på de europeiska territorier vilkas utrikes angelägenheter omhändertas av en medlemsstat.

5. Bestämmelserna i detta fördrag skall omfatta Åland i enlighet med bestämmelserna i protokoll nr 2 i akten om villkoren för Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutning.

6. Utan hinder av föregående punkter skall följande gälla:

- a) Detta fördrag skall inte tillämpas beträffande Färöarna.
- b) Detta fördrag skall inte tillämpas beträffande Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands suveräna basområden Akrotiri och Dhekelia i Cypern, utom i den mån det är nödvändigt för genomförandet av arrangemangen i det protokoll om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands suveräna basområden i Cypern som bifogas akten om villkoren för Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning till Europeiska unionen och i enlighet med bestämmelserna i det protokollet.
- c) Detta fördrag skall tillämpas beträffande Kanalöarna och Isle of Man endast i den utsträckning det är nödvändigt för att säkerställa genomförandet av den ordning för dessa öar som anges i det fördrag om anslutning av nya medlemsstater till Europeiska ekonomiska gemenskapen och till Europeiska atomenergigemenskapen som undertecknats den 22 januari 1972.

Artikel 300

1. När detta fördrag föreskriver att avtal skall ingås mellan gemenskapen och en eller flera stater eller internationella organisationer skall kommissionen ge rekommendationer till rådet som skall bemyndiga kommissionen att inleda de förhandlingar som behövs. Kommissionen skall föra dessa förhandlingar i samråd med de särskilda kommittéer som rådet har tillsatt för att biträda kommissionen i dess uppgift och inom ramen för de direktiv som rådet kan komma att utfärda för kommissionen.

När rådet utövar de befogenheter som det har tillerkänts enligt denna punkt skall rådet besluta med kvalificerad majoritet utom i de fall då rådet enligt punkt 2 första stycket skall besluta enhälligt.

2. Om inte annat följer av kommissionens befogenheter på detta område skall både under-tecknandet, som kan åtföljas av ett beslut om provisorisk tillämpning före ikraftträdandet, och ingåendet av avtalen beslutas av rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen. Rådet skall besluta enhälligt om avtalet omfattar ett område där det krävs enhällighet för att interna regler skall kunna antas, samt om det är fråga om ett sådant avtal som avses i artikel 310.

Med avvikelse från bestämmelserna i punkt 3 skall samma förfaranden tillämpas för att besluta om att tillfälligt upphöra att tillämpa ett avtal samt för att bestämma vilka ståndpunkter som på gemenskapens vägnar skall intas i ett organ som inrättats genom ett avtal, när detta organ skall fatta beslut med rättslig verkan, med undantag av sådana beslut som kompletterar eller ändrar avtalets institutionella ram.

Europaparlamentet skall omedelbart och fullständigt informeras om alla beslut som fattas enligt denna punkt när det gäller provisorisk tillämpning eller tillfälligt upphävande av avtal, eller intagandet av gemenskapens ståndpunkt i ett organ som inrättats genom ett avtal.

3. Med undantag för sådana avtal som avses i artikel 133.3 skall rådet ingå avtal efter att ha hört Europaparlamentet och detta även om avtalet omfattar ett område där interna regler skall antas enligt förfarandet i artikel 251 eller 252. Europaparlamentet skall avge sitt yttrande inom den tid som rådet får bestämma med hänsyn till hur brådskande ärendet är. Om ett yttrande inte har avgetts inom denna tid, får rådet fatta beslut.

Med avvikelse från föregående stycke krävs Europaparlamentets samtycke för ingåendet av sådana avtal som avses i artikel 310, andra avtal som skapar en särskild institutionell ram genom att samarbetsförfaranden inrättas, sådana avtal som har betydande budgetmässiga följder för gemenskapen samt sådana avtal som medför ändring av en rättsakt som har antagits enligt förfarandet i artikel 251.

Rådet och Europaparlamentet får i brådskande fall komma överens om den tid inom vilken samtycke skall ges.

4. När rådet ingår ett avtal får det med avvikelse från punkt 2 bemyndiga kommissionen att godkänna ändringar för gemenskapens räkning, om dessa ändringar enligt avtalet skall antas genom ett förenklat förfarande eller av ett organ som inrättas genom avtalet; rådet får förena ett sådant bemyndigande med särskilda villkor.

5. Om rådet avser att ingå ett avtal som förutsätter ändringar i detta fördrag, skall ändringarna dessförinnan antas enligt förfarandet i artikel 48 i Fördraget om Europeiska unionen.

6. Europaparlamentet, rådet, kommissionen eller en medlemsstat får inhämta domstolens yttrande om huruvida ett tilltänkt avtal är förenligt med bestämmelserna i detta fördrag. Om domstolen i sitt yttrande finner att så inte är fallet, får avtalet endast träda i kraft i enlighet med artikel 48 i Fördraget om Europeiska unionen.

7. Avtal som ingåtts i den ordning som anges i denna artikel skall vara bindande för gemenskapens institutioner och för medlemsstaterna.

Artikel 301

Om en gemensam ståndpunkt eller en gemensam åtgärd som har beslutats enligt bestämmelserna om en gemensam utrikes- och säkerhetspolitik i Fördraget om Europeiska unionen förutsätter ett handlande från gemenskapens sida som helt eller delvis avbryter eller begränsar de ekonomiska förbindelserna med ett eller flera tredje länder, skall rådet besluta om de brådskande åtgärder som är nödvändiga. Rådet skall besluta med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen.

Artikel 302

Kommissionen skall säkerställa att ändamålsenliga förbindelser upprätthålls med Förenta nationernas organ och dess fackorgan.

Den skall vidare säkerställa att lämpliga förbindelser upprätthålls med alla internationella organisationer.

Artikel 303

Gemenskapen skall upprätta samarbete i alla lämpliga former med Europarådet.

Artikel 304

Gemenskapen skall upprätta ett nära samarbete med Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling; de närmare villkoren för detta skall fastställas i samförstånd.

Artikel 305

1. Bestämmelserna i detta fördrag skall inte medföra någon ändring i bestämmelserna i Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen, särskilt inte vad avser medlemsstaternas rättigheter och förpliktelser, befogenheterna för den gemenskapens institutioner och bestämmelserna i sistnämnda fördrag om hur den gemensamma marknaden för kol och stål skall fungera.

2. Bestämmelserna i detta fördrag skall inte inverka på bestämmelserna i Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen.

Artikel 306

Bestämmelserna i detta fördrag skall inte hindra förekomsten och genomförandet av de regionala unionerna mellan Belgien och Luxemburg samt mellan Belgien, Luxemburg och Nederländerna, i den mån syftena med dessa regionala unioner inte uppnås genom tillämpning av detta fördrag.

Artikel 307

De rättigheter och förpliktelser som följer av avtal som ingåtts före den 1 januari 1958 eller, för stater som senare ansluter sig, före tidpunkten för deras anslutning mellan å ena sidan en eller flera medlemsstater och å andra sidan ett eller flera tredje länder skall inte påverkas av bestämmelserna i detta fördrag.

I den mån dessa avtal inte är förenliga med detta fördrag skall den eller de berörda medlemsstaterna vidta alla lämpliga åtgärder för att undanröja det som är oförenligt med fördraget. Medlemsstaterna skall vid behov bistå varandra i detta syfte och i förekommande fall inta en gemensam hållning.

Vid tillämpning av sådana avtal som avses i första stycket skall medlemsstaterna beakta att de fördelar som varje medlemsstat beviljar enligt detta fördrag utgör en integrerad del av upprättandet av gemenskapen och härigenom är oskiljaktigt förbundna med upprättandet av gemensamma institutioner, med överlämnandet av befogenheter till dessa och med beviljandet av samma fördelar av alla övriga medlemsstater.

Artikel 308

Om en åtgärd från gemenskapens sida skulle visa sig nödvändig för att inom den gemensamma marknadens ram förverkliga något av gemenskapens mål och om detta fördrag inte innehåller de nödvändiga befogenheterna, skall rådet genom enhälligt beslut på förslag från kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet vidta de åtgärder som behövs.

Artikel 309

1. Om ett beslut har fattats enligt artikel 7.3 i Fördraget om Europeiska unionen om att tillfälligt upphäva rösträtten för företrädaren för en medlemsstats regering, gäller det tillfälliga upphävandet även med avseende på det här fördraget.

2. Om det i enlighet med artikel 7.2 i Fördraget om Europeiska unionen har fastslagits att en medlemsstat allvarligt och ihållande åsidosätter principer som anges i artikel 6.1 i det fördraget, får rådet dessutom med kvalificerad majoritet besluta att tillfälligt upphäva vissa av de rättigheter som den ifrågavarande medlemsstaten har till följd av tillämpningen av det här fördraget. Rådet skall därvid beakta de möjliga följder som ett sådant tillfälligt upphävande kan få för fysiska och juridiska personers rättigheter och skyldigheter.

Den ifrågavarande medlemsstatens skyldigheter enligt det här fördraget skall under alla omständigheter fortsätta att vara bindande för den staten.

3. Rådet får senare med kvalificerad majoritet besluta om att ändra eller återkalla åtgärder som har vidtagits enligt punkt 2, när den situation som ledde till att åtgärderna infördes har förändrats.

4. Rådet skall när det fattar sådana beslut som avses i punkterna 2 och 3 inte beakta rösterna från företrädaren för den ifrågavarande medlemsstatens regering. Med avvikelse från artikel 205.2 skall en kvalificerad majoritet anses vara samma andel av de berörda rådsmedlemmarnas vägda röster som den som anges i artikel 205.2.

Denna punkt skall också tillämpas om rösträtt i enlighet med punkt 1 tillfälligt inte får utövas. I så fall skall ett beslut som kräver enhällighet fattas utan att företrädaren för den ifrågavarande medlemsstatens regering röstar.

Artikel 310

Gemenskapen får med en eller flera stater eller internationella organisationer ingå avtal som innebär en associering med ömsesidiga rättigheter och förpliktelser, gemensamt uppträdande och särskilda förfaranden.

Artikel 311

De protokoll som medlemsstaterna i samförstånd fogar till detta fördrag skall utgöra en integrerad del av fördraget.

Artikel 312

Detta fördrag har ingåtts på obegränsad tid.

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 313

Detta fördrag skall ratificeras av de höga fördragsslutande parterna i enlighet med deras konstitutionella bestämmelser. Ratifikationsinstrumenten skall deponeras hos Italienska republikens regering.

Detta fördrag träder i kraft den första dagen i den månad som följer efter det att det sista ratifikationsinstrumentet har deponerats. Om emellertid detta har deponerats mindre än femton dagar före följande månads början, träder fördraget inte i kraft förrän den första dagen i den andra månaden efter det att det har deponerats.

Artikel 314 ⁽¹⁾

Detta fördrag, upprättat i ett enda original på franska, italienska, nederländska och tyska språken, vilka fyra texter är lika giltiga, skall deponeras i arkiven hos Italienska republikens regering, som skall överlämna en bestyrkt kopia till var och en av regeringarna i övriga signatärstater.

Till följd av anslutningsfördragen är även de danska, engelska, estniska, finska, grekiska, iriska, lettiska, litauiska, maltesiska, polska, portugisiska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska och ungerska texterna giltiga.

TILL BEVIS HÄRPÅ har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta fördrag.

Som skedde i Rom den tjugofemte mars nittonhundrafemtiosju.

(förteckningen över befullmäktigade återges inte här)

⁽¹⁾ Se tillägget i slutet av denna publikation.

BILAGOR

BILAGA I

LISTA

som avses i artikel 32 i detta fördrag

1. Nummer i Brysselnomenklaturen	2. Varuslag
Kapitel 1	Levande djur
Kapitel 2	Kött, fläsk och andra ätbara djurdelar
Kapitel 3	Fisk, kräftdjur och blötdjur
Kapitel 4	Mjölk och mejeriprodukter; ägg, naturlig honung
Kapitel 5	
05.04	Tarmar, blåsor och magar (hela eller sönderdelade) av andra djur än fiskar
05.15	Animaliska produkter, ej hänförliga till annat nummer; döda djur av de slag som avses i kapitel 1 och 3, otjänliga till människoföda
Kapitel 6	Levande växter och alster av blomsterodling
Kapitel 7	Köksväxter m.m.
Kapitel 8	Ätbara frukter, skal av citrusfrukter eller melon
Kapitel 9	Kaffe, te och kryddor med undantag av matte (nr 0903)
Kapitel 10	Spannmål
Kapitel 11	Produkter av kvarnindustri; malt, stärkelse, inulin och gluten
Kapitel 12	Oljehaltiga frön och frukter; diverse andra frön och frukter; växter för industriellt eller medicinskt bruk; halm och foderväxter
Kapitel 13	
ex 13.03	Pektin
Kapitel 15	
15.01	Ister och annat fett av svin eller fjäderfä, utsmält eller utpressat

1. Nummer i Brysselnomenklaturen	2. Varuslag
15.02	Talg (av nötkreatur, får eller getter), rå eller utsmält, premier jus härunder inbegripen
15.03	Solarstearin och oleostearin (presstalg); isterolja, talgolja och oleomargarin, icke emulgerade, blandade eller på annat sätt beredda
15.04	Fetter och oljor, även raffinerade, av fisk eller havsdäggdjur
15.07	Vegetabiliska fetter och feta oljor, råa, renade eller raffinerade
15.12	Härdade animaliska eller vegetabiliska fetter och feta oljor, även raffinerade men icke vidare bearbetade
15.13	Margarin, konstister och annat berett ätbart fett
15.17	Återstoder från bearbetning av fetter eller feta oljor eller animaliska eller vegetabiliska vaxer
Kapitel 16	Varor av kött, fläsk, fisk, kräftdjur eller blötdjur
Kapitel 17	
17.01	Bet- och rörsocker i fast form
17.02	Annat socker; sirap och andra sockerlösningar; konstgjord honung samt blandningar av konstgjord och naturlig honung; sockerkulör
17.03	Melass, även avfärgad
17.05	Socker, sirap och andra sockerlösningar samt melass, aromatiserade eller färgade, utom fruktsaft med tillsats av socker, oavsett mängd
Kapitel 18	
18.01	Kakaoböner, hela eller krossade, även rostade
18.02	Kakaoskal och kakaoavfall

1. Nummer i Brysselnomenklaturen	2. Varuslag
Kapitel 20	Varor av köksväxter och frukter samt av andra växter och växtdelar
Kapitel 22	
22.04	Druvmust i jäsning, även druvmust vars jäsning avbrutits på annat sätt än genom tillsats av alkohol
22.05	Vin av färska druvor; druvmust vars jäsning avbrutits genom tillsats av alkohol
22.07	Andra jästa drycker, såsom cider (äppel- och päronvin) och mjöd
ex 22.08 ex 22.09	Etylalkohol, denaturerad eller ej, oavsett styrka, som är framställd av jordbruksprodukter som finns uppräknade i bilaga I till fördraget, utom likörer och andra sprithaltiga drycker och sammansatta alkoholhaltiga beredningar (så kallade "koncentrerade extrakt") för framställning av drycker
ex 22.10	Ättika
Kapitel 23	Återstoder och avfall från livsmedelsindustrin; beredda fodermedel
Kapitel 24	
24.01	Råtobak samt avfall av tobak
Kapitel 45	
45.01	Naturkork, obearbetad, krossad, granulerad eller malen; även som korkavfall
Kapitel 54	
54.01	Lin, oberett eller berett men icke spunnet; blånor och avfall av lin, rivna varor härunder inbegripna
Kapitel 57	
57.01	Mjuk hampa (<i>Cannabis sativa</i>), oberedd eller beredd men icke spunnen; blånor och avfall av mjuk hampa, rivna varor härunder inbegripna

*BILAGA II***UTOMEUROPEISKA LÄNDER OCH TERRITORIER****PÅ VILKA BESTÄMMELSERNA I FJÄRDE DELEN I DETTA FÖRDRAG SKALL TILL-
LÄMPAS**

- Grönland
- Nya Kaledonien och tillhörande områden
- Franska Polynesien
- De franska sydliga och antarktiska områdena
- Wallis- och Futunaöarna
- Mayotte
- Saint-Pierre och Miquelon
- Aruba
- Nederländska Antillerna:
 - Bonaire
 - Curaçao
 - Saba
 - Sint Eustatius
 - Sint Maarten
- Anguilla
- Caymanöarna
- Falklandsöarna
- Sydgeorgien och Sydsandwichöarna
- Montserrat
- Pitcairn
- S:ta Helena med tillhörande områden
- Brittiska antarktiska territoriet
- Brittiska territoriet i Indiska oceanen
- Turks- och Caicosöarna
- Brittiska Jungfruöarna
- Bermuda

B. PROTOKOLL SOM FOGAS TILL FÖRDRAGET OM
EUROPEISKA UNIONEN OCH FÖRDRAGET OM
UPPRÄTTANDET AV EUROPEISKA GEMENSKAPEN

Protokoll (nr 2)

**om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska
unionens ramar (1997)**

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM KONSTATERAR att de avtal om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna som några av Europeiska unionens medlemsstater undertecknade i Schengen den 14 juni 1985 och den 19 juni 1990, samt de därmed förbundna avtal och de regler som har antagits på grundval av dessa avtal, syftar till att förstärka den europeiska integrationen och särskilt till att göra det möjligt för Europeiska unionen att snabbare utvecklas till ett område med frihet, säkerhet och rättvisa,

SOM ÖNSKAR införliva de ovannämnda avtalen och reglerna inom Europeiska unionens ramar,

SOM BEKRÄFTAR att bestämmelserna i Schengenregelverket är tillämpliga endast om och i den utsträckning som de är förenliga med unions- och gemenskapsrätten,

SOM BEAKTAR Danmarks särskilda ställning,

SOM BEAKTAR att Irland och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland inte är parter i och inte har undertecknat de ovannämnda avtalen, men att dessa stater dock bör ges möjlighet att godta vissa av eller alla dessa bestämmelser,

SOM INSER att det följaktligen är nödvändigt att använda bestämmelserna i Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen när det gäller ett närmare samarbete mellan vissa medlemsstater och att de bestämmelserna endast bör användas som en sista utväg,

SOM BEAKTAR behovet att behålla särskilda förbindelser med Republiken Island och Konungariket Norge, eftersom båda dessa stater har bekräftat att de avser att bli bundna av de ovannämnda bestämmelserna på grundval av det avtal som undertecknades i Luxemburg den 19 december 1996,

HAR ENATS om följande bestämmelser som skall fogas till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Artikel 1

Konungariket Belgien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Helleniska republiken, Konungariket Spanien, Franska republiken, Italienska republiken, Storhertigdömet Luxemburg, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Portugisiska republiken, Republiken Finland och Konungariket Sverige, som har undertecknat Schengenavtalen, bemyndigas att upprätta ett närmare samarbete sinsemellan inom tillämpningsområdet för dessa avtal och de med dem förbundna bestämmelserna enligt förteckningen i bilagan till detta protokoll, nedan kallade "Schengenregelverket". Detta samarbete skall genomföras inom Europeiska unionens institutionella och rättsliga ramar och med iakttagande av de relevanta bestämmelserna i Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Artikel 2

1. Från och med den tidpunkt då Amsterdamfördraget träder i kraft skall Schengenregelverket, inbegripet de beslut som den enligt Schengenavtalen inrättade verkställande kommittén har fattat före denna tidpunkt, omedelbart gälla för de tretton medlemsstater som avses i artikel 1, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 i denna artikel. Från och med samma tidpunkt skall rådet ersätta den nämnda verkställande kommittén.

Rådet, som skall besluta med enhällighet bland de medlemmar som avses i artikel 1, skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att genomföra denna punkt. Rådet skall enhälligt och i överensstämmelse med de relevanta bestämmelserna i fördragen avgöra vad som är den rättsliga grunden för var och en av de bestämmelser eller vart och ett av de beslut som utgör Schengenregelverket.

När det gäller sådana bestämmelser och beslut och i enlighet med det nämnda avgörandet skall Europeiska gemenskapernas domstol utöva den behörighet som den tilldelats genom de relevanta tillämpliga bestämmelserna i fördragen. Domstolen skall dock inte vara behörig i fråga om åtgärder eller beslut som rör upprätthållandet av lag och ordning och skyddet av den inre säkerheten.

Innan de åtgärder som avses ovan har vidtagits och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5.2, skall de bestämmelser eller beslut som utgör Schengenregelverket betraktas som rättsakter som har sin grund i avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen.

2. Bestämmelserna i punkt 1 skall gälla för de medlemsstater som har undertecknat protokoll om anslutning till Schengenavtalen från och med de tidpunkter som rådet beslutar med enhällighet bland de medlemmar som nämns i artikel 1, om inte villkoren för någon av dessa medlemsstaters anslutning till Schengenregelverket är uppfyllda före den tidpunkt då Amsterdamfördraget träder i kraft.

Artikel 3

Efter ett sådant avgörande som avses i artikel 2.1 andra stycket skall Danmark behålla samma rättigheter och skyldigheter i förhållande till de övriga stater som har undertecknat Schengenavtalen som före det nämnda avgörandet med avseende på de delar av Schengenregelverket som anses ha sin rättsliga grund i avdelning IV i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Med avseende på de delar av Schengenavtalens regelverk som anses ha sin rättsliga grund i avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen skall Danmark fortsätta att ha samma rättigheter och skyldigheter som de övriga stater som har undertecknat Schengenavtalen.

Artikel 4

Irland och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, som inte är bundna av Schengenregelverket, får när som helst begära att vissa eller samtliga bestämmelser i detta regelverk skall tillämpas på dem.

Rådets beslut i anledning av en sådan begäran skall fattas med enhällighet bland de medlemmar som avses i artikel 1 och företrädaren för regeringen i den berörda staten.

Artikel 5

1. Förslag och initiativ som grundar sig på Schengenregelverket skall omfattas av de relevanta bestämmelserna i fördragen.

Om varken Irland, Förenade kungariket eller båda inom rimlig tid skriftligen har underrättat rådets ordförande om att de önskar delta skall, i detta sammanhang, de medlemsstater som avses i artikel 1 samt Irland och Förenade kungariket anses ha fått ett sådant bemyndigande som avses i artikel 11 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen eller i artikel 40 i Fördraget om Europeiska unionen om någon av dem önskar delta i de ifrågavarande samarbetsområdena.

2. De relevanta bestämmelserna i de fördrag som avses i punkt 1 första stycket är tillämpliga även om rådet inte har beslutat om de åtgärder som avses i artikel 2.1 andra stycket.

Artikel 6

Republiken Island och Konungariket Norge skall associeras till genomförandet av Schengenavtalens regelverk och den vidare utvecklingen av detta på grundval av det avtal som undertecknades i Luxemburg den 19 december 1996. Rådet skall med dessa stater avtala om lämpliga förfaranden för detta och härvid besluta med enhällighet bland de medlemmar som nämns i artikel 1. Det avtalet skall innehålla bestämmelser om Islands och Norges bidrag till eventuella ekonomiska konsekvenser av genomförandet av detta protokoll.

Rådet skall genom enhälligt beslut ingå ett särskilt avtal med Island och Norge för att fastställa rättigheter och skyldigheter mellan å ena sidan Irland och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland och å andra sidan Island och Norge på sådana områden som omfattas av Schengenregelverket och som är tillämpliga på dessa stater.

Artikel 7

Rådet skall med kvalificerad majoritet besluta om närmare föreskrifter för Schengensekretariatets införlivande med rådets generalsekretariat.

Artikel 8

I samband med förhandlingarna om nya medlemsstaters tillträde till Europeiska unionen skall Schengenregelverket samt ytterligare åtgärder som institutionerna beslutar på detta regelverks tillämpningsområde betraktas som ett regelverk som måste godtas fullt ut av alla stater som ansöker om tillträde.

*BILAGA***SCHENGENREGLVERKET**

1. Det i Schengen den 14 juni 1985 undertecknade avtalet om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna mellan regeringarna i de stater som ingår i den ekonomiska unionen Benelux, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken.
 2. Den i Schengen den 19 juni 1990 undertecknade tillämpningskonventionen till Schengenavtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, med tillhörande slutakt och gemensamma förklaringar, mellan Konungariket Belgien, Förbundsrepubliken Tyskland, Franska republiken, Storhertigdömet Luxemburg och Konungariket Nederländerna.
 3. Protokoll och avtal om anslutning till 1985 års avtal och 1990 års tillämpningskonvention som har ingåtts med Italien (undertecknade i Paris den 27 november 1990), Spanien och Portugal (undertecknade i Bonn den 25 juni 1991), Grekland (undertecknade i Madrid den 6 november 1992), Österrike (undertecknade i Bryssel den 28 april 1995) samt Danmark, Finland och Sverige (undertecknade i Luxemburg den 19 december 1996), med tillhörande slutakter och förklaringar.
 4. Beslut och förklaringar som har antagits av den verkställande kommitté som inrättades genom 1990 års tillämpningskonvention samt rättsakter för att genomföra konventionen som har antagits av de organ som den verkställande kommittén har givit befogenhet att fatta beslut.
-

Protokoll (nr 3)
**om tillämpning av vissa inslag i artikel 14 i Fördraget om
upprättandet av Europeiska gemenskapen på Förenade kunga-
riket och Irland (1997)**

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM ÖNSKAR avgöra vissa frågor som rör Förenade kungariket och Irland,

SOM BEAKTAR att det under många år förekommit särskilda arrangemang för resor mellan Förenade kungariket och Irland,

HAR ENATS OM följande bestämmelser som skall fogas till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och Fördraget om Europeiska unionen.

Artikel 1

Förenade kungariket skall – utan hinder av artikel 14 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, andra bestämmelser i det fördraget eller i Fördraget om Europeiska unionen, åtgärder som har beslutats enligt de fördragen eller internationella avtal som ingåtts av gemenskapen eller av gemenskapen och dess medlemsstater med en eller flera tredje stater – ha rätt att vid sina gränser med andra medlemsstater genomföra sådana kontroller av personer som vill resa in i Förenade kungariket som det anser nödvändiga i syfte att

- a) kontrollera rätten att resa in i Förenade kungariket för medborgare i stater som är parter i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och för deras familjemedlemmar när de utövar rättigheter som följer av gemenskapsrätten, liksom för sådana medborgare i andra stater som har fått sådana rättigheter genom en överenskommelse som Förenade kungariket är bundet av, och
- b) avgöra om andra personer skall ges tillstånd att resa in i Förenade kungariket.

Artikel 14 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen eller andra bestämmelser i det fördraget eller Fördraget om Europeiska unionen eller andra åtgärder som har beslutats inom ramen för dessa fördrag skall inte på något sätt påverka Förenade kungarikets rätt att införa eller genomföra sådana kontroller. Hänvisningar till Förenade kungariket i denna artikel skall anses inbegripa territorier för vars yttre förbindelser Förenade kungariket ansvarar.

Artikel 2

Förenade kungariket och Irland får fortsätta att komma överens om inbördes arrangemang rörande fri rörlighet för personer mellan sina territorier ("den gemensamma resezon"), samtidigt som rättigheterna för de personer som avses i artikel 1 första stycket a i detta protokoll fullt ut skall respekteras. Följaktligen skall bestämmelserna i artikel 1 i detta protokoll, så länge dessa länder upprätthåller sådana arrangemang, vara tillämpliga på Irland på samma villkor och under samma förhållanden som på Förenade kungariket. Artikel 14 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen eller andra bestämmelser i det fördraget eller Fördraget om Europeiska unionen eller andra åtgärder som har beslutats inom ramen för dessa fördrag, skall inte på något sätt påverka några sådana arrangemang.

Artikel 3

De andra medlemsstaterna skall ha rätt att vid sina gränser eller vid varje plats för inresa till deras territorium genomföra kontroller av personer som vill resa in på deras territorium från Förenade kungariket eller andra territorier för vars yttre förbindelser det landet ansvarar för samma ändamål som i artikel 1 i detta protokoll eller från Irland under den tid som bestämmelserna i artikel 1 i detta protokoll är tillämpliga på Irland.

Artikel 14 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen eller andra bestämmelser i det fördraget eller Fördraget om Europeiska unionen eller andra åtgärder som beslutats inom ramen för dessa fördrag skall inte på något sätt påverka de andra medlemsstaternas rätt att införa eller genomföra sådana kontroller.

Protokoll (nr 4)
om Förenade kungarikets och Irlands ställning (1997)

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM ÖNSKAR avgöra vissa frågor som rör Förenade kungariket och Irland,

SOM BEAKTAR protokollet om tillämpning av vissa inslag i artikel 14 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen på Förenade kungariket och Irland,

HAR ENATS om följande bestämmelser som skall fogas till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och Fördraget om Europeiska unionen.

Artikel 1

Om inte annat följer av artikel 3 skall Förenade kungariket och Irland inte delta i rådets beslut om föreslagna åtgärder i enlighet med avdelning IV i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen. Med avvikelse från artikel 205.2 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen skall en kvalificerad majoritet anses vara samma andel av de berörda rådsmedlemmarnas vägda röster som den som anges i den nämnda artikel 205.2. Enhällighet bland rådets medlemmar, med undantag av företrädarna för Förenade kungarikets och Irlands regeringar, skall krävas för sådana beslut i rådet som skall antas enhälligt.

Artikel 2

Till följd av artikel 1 och om inte annat följer av artiklarna 3, 4 och 6 skall inga bestämmelser i avdelning IV i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, inga åtgärder som beslutas enligt den avdelningen, inga bestämmelser i ett internationellt avtal som ingås av gemenskapen i enlighet med den avdelningen och inga beslut av domstolen som innebär en tolkning av en sådan bestämmelse eller åtgärd vara bindande för eller tillämpliga i Förenade kungariket eller Irland; inga sådana bestämmelser, åtgärder eller beslut skall på något sätt påverka dessa staters befogenheter, rättigheter och skyldigheter; inga sådana bestämmelser, åtgärder eller beslut skall på något sätt påverka gemenskapens regelverk eller utgöra en del av gemenskapsrätten, såsom detta regelverk och denna rätt gäller för Förenade kungariket eller Irland.

Artikel 3

1. Förenade kungariket eller Irland kan inom tre månader efter det att ett förslag eller initiativ har lagts fram för rådet i enlighet med avdelning IV i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen skriftligen meddela rådets ordförande att Förenade kungariket eller Irland önskar delta i beslutet om och tillämpningen av en sådan föreslagen åtgärd, varefter den staten skall

ha rätt att göra detta. Med avvikelse från artikel 205.2 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen skall en kvalificerad majoritet anses vara samma andel av de berörda rådsmedlemmarnas vägda röster som den som anges i den nämnda artikel 205.2.

Enhällighet bland rådets medlemmar, med undantag av en medlem som inte har lämnat ett sådant meddelande, skall krävas för sådana beslut i rådet som skall antas enhälligt. En åtgärd som beslutats enligt denna punkt skall vara bindande för alla medlemsstater som deltog i beslutet.

2. Om beslut om en sådan åtgärd som avses i punkt 1 efter en rimlig tidsperiod inte kan fattas med Förenade kungariket eller Irland som deltagare, får rådet besluta om en sådan åtgärd i enlighet med artikel 1 utan att Förenade kungariket eller Irland deltar. I det fallet är artikel 2 tillämplig.

Artikel 4

Förenade kungariket eller Irland får när som helst efter beslut om en åtgärd i rådet i enlighet med avdelning IV i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen underrätta rådet och kommissionen om sin önskan att godta åtgärden. I så fall skall det förfarande som avses i artikel 11.3 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen gälla i tillämpliga delar.

Artikel 5

En medlemsstat som inte är bunden av en åtgärd som har beslutats i enlighet med avdelning IV i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen skall inte på något sätt belastas ekonomiskt av den åtgärden utöver de administrativa kostnader detta åsamkar institutionerna.

Artikel 6

När Förenade kungariket eller Irland i sådana fall som avses i detta protokoll är bundet av en åtgärd som rådet har beslutat om i enlighet med avdelning IV i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen skall relevanta bestämmelser i det fördraget, inbegripet artikel 68, vara tillämpliga på den staten när det gäller den åtgärden.

Artikel 7

Artiklarna 3 och 4 skall inte påverka tillämpningen av protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar.

Artikel 8

Irland får skriftligen meddela rådets ordförande att landet inte längre önskar omfattas av detta protokoll. I så fall kommer de normala bestämmelserna i fördraget att gälla för Irland.

Protokoll (nr 5)
om Danmarks ställning (1997)

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM ERINRAR OM det beslut som fattades av stats- eller regeringscheferna, församlade i Europeiska rådet i Edinburgh den 12 december 1992, om vissa problem som togs upp av Danmark med avseende på Fördraget om Europeiska unionen,

SOM HAR NOTERAT Danmarks ståndpunkt när det gäller medborgarskap, Ekonomiska och monetära unionen, försvarspolitik samt rättsliga och inrikes frågor, enligt vad som anges i Edinburghbeslutet,

SOM ÄR MEDVETNA OM artikel 3 i protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar,

HAR ENATS OM följande bestämmelser som skall fogas till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och Fördraget om Europeiska unionen.

DEL I

Artikel 1

Danmark skall inte delta i rådets beslut om föreslagna åtgärder i enlighet med avdelning IV i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen. Med avvikelse från artikel 205.2 i Fördraget om Europeiska gemenskapen skall en kvalificerad majoritet anses vara samma andel av de berörda rådsmedlemmarnas vägda röster som den som anges i den nämnda artikel 205.2. Enhällighet bland rådsmedlemmarna, med undantag av företrädaren för Danmarks regering, skall krävas för sådana beslut i rådet som skall antas enhälligt.

Artikel 2

Inga bestämmelser i avdelning IV i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, inga åtgärder som beslutas i enlighet med den avdelningen, inga bestämmelser i ett internationellt avtal som ingåtts av gemenskapen i enlighet med den avdelningen och inga beslut av domstolen som innebär en tolkning av en sådan bestämmelse eller åtgärd eller något sådant beslut skall vara bindande för eller tillämpliga i Danmark; inga sådana bestämmelser, åtgärder eller beslut skall på något sätt påverka Danmarks befogenheter, rättigheter eller skyldigheter; inga sådana bestämmelser, åtgärder eller beslut skall på något sätt påverka gemenskapens regelverk eller utgöra en del av gemenskapsrätten, såsom detta regelverk och denna rätt gäller för Danmark.

Artikel 3

De åtgärder som avses i artikel 1 skall inte medföra några ekonomiska konsekvenser för Danmark, annat än de administrativa kostnader som åsamkas institutionerna.

Artikel 4

Artiklarna 1, 2 och 3 skall inte tillämpas på åtgärder för att bestämma de tredje länder vars medborgare är skyldiga att ha visering när de passerar medlemsstaternas yttre gränser eller på åtgärder som avser en enhetlig utformning av viseringar.

Artikel 5

1. Danmark skall, inom en tid av sex månader efter det att rådet har beslutat om ett förslag eller initiativ om utbyggnad av Schengenregelverket enligt bestämmelserna i avdelning IV i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, besluta huruvida det skall genomföra detta beslut i sin nationella lagstiftning. Om det beslutar att göra detta, kommer beslutet att i enlighet med internationell rätt ge upphov till en förpliktelse mellan Danmark och de övriga medlemsstater som avses i artikel 1 i protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar samt mellan Danmark och Irland eller Förenade kungariket om dessa medlemsstater deltar i de ifrågavarande samarbetsområdena.

2. Om Danmark beslutar att inte genomföra ett sådant beslut av rådet som avses i punkt 1 kommer de medlemsstater som avses i artikel 1 i protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar att överväga vilka lämpliga åtgärder som skall vidtas.

DEL II

Artikel 6

När det gäller åtgärder rådet beslutar på det område som omfattas av artiklarna 13.1 och 17 i Fördraget om Europeiska unionen kommer Danmark inte att delta i arbetet med att utarbeta och genomföra sådana unionsbeslut och unionsåtgärder som har anknytning till försvarsfrågor, men kommer inte att hindra utvecklingen av närmare samarbete mellan medlemsstaterna på detta område. Därför skall Danmark inte delta i beslut om sådana åtgärder. Danmark behöver inte bidra till finansieringen av driftsutgifter som uppkommer till följd av sådana åtgärder.

DEL III

Artikel 7

Danmark kan när som helst i enlighet med sina konstitutionella bestämmelser meddela de övriga medlemsstaterna att Danmark inte längre vill utnyttja hela eller delar av detta protokoll. I sådana fall kommer Danmark att fullt ut tillämpa alla relevanta åtgärder som då är i kraft och som har vidtagits inom Europeiska unionens ramar.

C. PROTOKOLL SOM FOGAS TILL FÖRDRAGET OM EUROPEISKA UNIONEN, TILL FÖRDRAGET OM UPPRÄTTANDET AV EUROPEISKA GEMENSKAPEN OCH TILL FÖRDRAGET OM UPPRÄTTANDET AV EUROPEISKA ATOMENERGIGEMENSKAPEN

Protokoll (nr 6)
om domstolens stadga (2001)

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM ÖNSKAR fastställa den stadga för domstolen som avses i artikel 245 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och artikel 160 i Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen,

HAR ENATS om följande bestämmelser som skall fogas till Fördraget om Europeiska unionen, Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen.

Artikel 1

Domstolen skall bildas och fullgöra sina uppgifter i enlighet med bestämmelserna i Fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget), Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (EG-fördraget), Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen (Euratomfördraget) och denna stadga.

AVDELNING I

DOMARE OCH GENERALADVOKATER

Artikel 2

Varje domare skall, innan han tillträder sitt ämbete, vid offentligt sammanträde avlägga ed att opartiskt och samvetsgrant utöva sitt ämbete och att inte yppa vad som förekommit vid domstolens överläggningar.

Artikel 3

Domarna skall åtnjuta immunitet mot rättsliga förfaranden. De skall åtnjuta immunitet vad avser åtgärder, inbegripet muntliga och skriftliga uttalanden, som de vidtagit i sin tjänsteutövning, även sedan deras uppdrag har upphört.

Domstolen får, efter beslut i plenum, häva immuniteten.

När immuniteten har hävts och straffrättsliga förfaranden vidtas mot en domare, skall denne ställas inför rätta i någon av medlemsstaterna endast vid den domstol som är behörig att döma ledamöterna av de högsta nationella domstolarna.

Artiklarna 12–15 och artikel 18 i protokollet om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier skall vara tillämpliga på domstolens domare, generaladvokater, justitiesekreterare och biträdande referenter, utan att det påverkar tillämpningen av de bestämmelser om immunitet mot rättsliga förfaranden för domare som framgår av föregående stycken.

Artikel 4

Domarna får inte inneha något politiskt eller administrativt ämbete.

De får inte utöva någon avlönad eller oavlönad yrkesverksamhet om inte rådet undantagsvis medger avvikelser härifrån.

De skall vid sitt tillträde avge en högtidlig försäkran att såväl under som efter sin ämbetsperiod respektera de förpliktelser som följer av ämbetet, särskilt skyldigheten att iaktta redbarhet och visa omdöme vid mottagande av vissa uppdrag eller förmåner efter ämbetsperioden.

I tveksamma fall skall domstolen fatta beslut.

Artikel 5

En domares ämbete skall, fränsett vid normala ny tillsättningar och vid dödsfall, upphöra genom att domaren avgår.

När en domare avgår, skall hans avgångsskrivelse ställas till domstolens ordförande för vidare befordran till rådets ordförande. När så skett, blir platsen vakant.

Utom i de fall som avses i artikel 6 skall domaren kvarstå i ämbetet till dess hans efterträdare har tillträtt.

Artikel 6

En domare får endast skiljas från sitt ämbete eller berövas rätten till pension eller andra förmåner, om han enligt domarnas och generaladvokaternas enhälliga bedömning inte längre uppfyller de förutsättningar som krävs eller fullgör de skyldigheter som följer av ämbetet. Den berörde domaren får inte delta i överläggningen.

Domstolens justitiesekreterare skall underrätta Europaparlamentets och kommissionens ordförande om domstolens beslut samt anmäla detta för rådets ordförande.

Om beslutet innebär att en domare skiljs från sitt ämbete, skall sistnämnda anmälan medföra att platsen blir vakant.

Artikel 7

En domare som skall ersätta en ledamot av domstolen vars ämbetstid inte har gått ut, skall utses för återstoden av företrädarens mandattid.

Artikel 8

Bestämmelserna i artiklarna 2–7 skall tillämpas på generaladvokaterna.

AVDELNING II

ORGANISATION

Artikel 9⁽¹⁾

Den nytillsättning av en del av domartjänsterna som skall äga rum vart tredje år skall avse omväxlande tretton och tolv domare.

Den nytillsättning av en del av tjänsterna som generaladvokat som skall äga rum vart tredje år skall varje gång avse fyra generaladvokater.

Artikel 10

Justitiesekreteraren skall inför domstolen avlägga ed att opartiskt och samvetsgrant utöva sitt ämbete och att inte yppa vad som förekommit vid domstolens överläggningar.

Artikel 11

Domstolen skall utse en ersättare för justitiesekreteraren i händelse av förhinder för denne.

(¹) Artikeln ändrad genom 2003 års anslutningsakt. Se tillägget i slutet av denna publikation.

Artikel 12

Till domstolen skall knytas tjänstemän och andra anställda så att den kan fungera. De skall ansvara inför justitiesekreteraren under ordförandens överinseende.

Artikel 13

Rådet får på förslag av domstolen enhälligt besluta att biträdande referenter skall utses samt fastställa instruktioner för dem. De biträdande referenterna får inkallas i enlighet med rättegångsreglernas bestämmelser för att delta i den förberedande handläggningen av ärenden som anhängiggjorts vid domstolen samt för att samarbeta med den domare som är referent.

Biträdande referenter skall utses bland personer vilkas oavhängighet inte kan ifrågasättas och som har de juridiska kvalifikationer som behövs; de skall utses av rådet. De skall inför domstolen avlägga ed att opartiskt och samvetsgrant utöva sitt ämbete och att inte yppa vad som förekommit vid domstolens överläggningar.

Artikel 14

Domarna, generaladvokaterna och justitiesekreteraren är skyldiga att vara bosatta där domstolen har sitt säte.

Artikel 15

Domstolen skall tjänstgöra permanent. Den skall fastställa semesterperioder med vederbörlig hänsyn till verksamhetens krav.

Artikel 16

Domstolen skall inom sig upprätta avdelningar med tre och fem domare. Domarna skall bland sig välja avdelningarnas ordförande. Ordförandena på avdelningar med fem domare skall väljas för en tid av tre år. De kan återväljas en gång.

Den stora avdelningen skall ha tretton domare. Ordförandeskapet för avdelningen skall innehas av domstolens ordförande. I den stora avdelningen skall även ordförandena på avdelningar med fem domare ingå och andra domare som skall utses i enlighet med domstolens rättegångsregler.

Domstolen skall sammanträda i stor avdelning när en medlemsstat eller en gemenskapsinstitution som är part i ärendet begär det.

Domstolen skall sammanträda i plenum när ett ärende överlämnas för prövning i enlighet med artikel 195.2, 213.2, 216 eller 247.7 i EG-fördraget eller artikel 107d.2, 126.2, 129 eller 160b.7 i Euratomfördraget.

Domstolen kan dessutom, efter att ha hört generaladvokaten, besluta att hänskjuta ett ärende till sammanträde i plenum när den bedömer att ett ärende har särskilt stor betydelse.

Artikel 17

Domstolens beslut skall vara giltiga endast om ett ojämnt antal domare är närvarande.

Om en avdelning består av tre eller fem domare, är avdelningens beslut giltiga endast om tre domare är närvarande.

Den stora avdelningens beslut är giltiga endast om nio domare är närvarande.

Vid sammanträde i plenum är domstolens beslut giltiga endast om femton domare är närvarande.

Vid förhinder för en domare på en avdelning får en domare på en annan avdelning tillkallas i enlighet med rättegångsreglerna.

Artikel 18

En domare eller en generaladvokat får inte delta i behandlingen av ett ärende i vilket han tidigare uppträtt som parts ombud, rådgivare eller advokat eller i vilket han som medlem av en domstol, en undersökningskommission eller i annan egenskap haft i uppgift att uttala sig.

Om en domare eller en generaladvokat av särskilda skäl inte anser att han bör delta i avgörandet eller handläggningen av ett visst ärende, skall han underrätta ordföranden om detta. Om ordföranden anser att en domare eller en generaladvokat av särskilda skäl inte bör delta eller framlägga förslag i ett visst ärende, skall han underrätta vederbörande om detta.

Vid svårighet att tillämpa denna artikel skall domstolen besluta i saken.

En part får inte åberopa en domares nationalitet eller att en domare av hans egen nationalitet inte tillhör domstolen eller en av dess avdelningar som skäl för att begära ändring i domstolens eller avdelningens sammansättning.

AVDELNING III

FÖRFARANDE

Artikel 19

Medlemsstaterna och gemenskapernas institutioner skall vid domstolen företrädas av ett ombud som utses för varje ärende; ombudet får biträdas av en rådgivare eller av en advokat.

De andra stater än medlemsstaterna som är parter i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet samt Eftas övervakningsmyndighet enligt det avtalet skall företrädas på samma sätt.

Övriga parter skall företrädas av en advokat.

Endast en advokat som är behörig att uppträda inför domstol i någon av medlemsstaterna eller i en annan stat som är part i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet får företräda eller biträda en part vid domstolen.

Ombud, rådgivare och advokater som uppträder inför domstolen skall på de villkor som skall anges i rättegångsreglerna ha de rättigheter och den immunitet som behövs för att de oavhängigt skall kunna fullgöra sina uppgifter.

Domstolen skall i enlighet med rättegångsreglerna gentemot de rådgivare och advokater som uppträder inför domstolen ha de befogenheter som domstolar normalt har.

Universitetslärare som är medborgare i medlemsstater vilkas lagstiftning ger dem rätt att företräda part inför domstol skall vid domstolen ha samma rättigheter som enligt denna artikel tillkommer advokater.

Artikel 20

Förfarandet vid domstolen skall bestå av en skriftlig och en muntlig del.

Det skriftliga förfarandet skall innebära att parterna och de gemenskapsinstitutioner vilkas beslut är föremål för tvist delges ansökningar, inlagor, svaromål samt förklaringar och eventuella bemötanden samt alla handlingar och dokument som åberopas eller bestyrkta kopior av dessa.

Delgivningen skall ombesörjas av justitiesekreteraren i den ordning och inom de tidsfrister som föreskrivs i rättegångsreglerna.

Det muntliga förfarandet skall bestå i uppläsning av referentens rapport, hörande av ombud, rådgivare och advokater samt generaladvokatens förslag till avgörande och i förekommande fall förhör med vittnen och sakkunniga.

Om domstolen anser att ärendet inte omfattar någon ny rättsfråga kan den, efter att ha hört generaladvokaten, besluta att ärendet skall avgöras utan yttrande från generaladvokaten.

Artikel 21

Talan skall väckas vid domstolen genom en skriftlig ansökan som är ställd till justitiesekreteraren. Ansökan skall innehålla uppgifter om sökandens namn och hemvist samt den undertecknandes ställning, motpartens eller motparternas namn, tvisteföremålet, yrkanden samt en kort framställning av grunderna för talan.

Ansökan skall i förekommande fall åtföljas av den rättsakt som begärs ogiltigförklarad eller, i fall enligt artikel 232 i EG-fördraget och artikel 148 i Euratomfördraget, av skriftligt bevis om dagen för den anmodan som avses i nämnda artiklar. Om ansökan inte åtföljs av dessa handlingar, skall justitiesekreteraren anmoda vederbörande att inom skälig tid inge dem; dock får talan inte avvisas på den grund att dessa handlingar inkommit först efter det att tiden för att väcka talan har gått ut.

Artikel 22

I fall som avses i artikel 18 i Euratomfördraget skall talan väckas vid domstolen genom en ansökan som är ställd till justitiesekreteraren. Ansökan skall innehålla uppgifter om sökandens namn och hemvist samt den undertecknandes ställning, en hänvisning till det beslut som överklagas, motparternas namn, tvisteföremålet, yrkandena och en kort framställning av grunderna för talan.

Ansökan skall åtföljas av en bestyrkt kopia av det beslut av skiljedomskommittén som överklagas.

Om domstolen avvisar talan, blir skiljedomskommitténs beslut slutgiltigt.

Om domstolen upphäver skiljedomskommitténs beslut, får saken i förekommande fall på begäran av någon av parterna tas upp på nytt inför skiljedomskommittén. Denna är bunden av domstolens rättsliga bedömning.

Artikel 23

I fall som avses i artikel 35.1 i EU-fördraget, artikel 234 i EG-fördraget och artikel 150 i Euratomfördraget skall beslut av en nationell domstol att uppskjuta handläggningen av ett ärende och hänskjuta det till domstolen anmälas till denna av den nationella domstolen. Om detta beslut skall därefter justitiesekreteraren underrätta parterna, medlemsstaterna och kommissionen, liksom även rådet eller Europeiska centralbanken, om den rättsakt vars giltighet eller tolkning är omtvistad härrör från en av dem, samt Europaparlamentet och rådet, om den rättsakt vars giltighet eller tolkning är omtvistad har antagits gemensamt av dessa två institutioner.

Inom två månader efter underrättelsen har parterna, medlemsstaterna, kommissionen och i förekommande fall Europaparlamentet, rådet och Europeiska centralbanken rätt att till domstolen inkomma med inlagor eller skriftliga synpunkter.

I fall som avses i artikel 234 i EG-fördraget skall domstolens justitiesekreterare dessutom underrätta de andra stater än medlemsstaterna som är parter i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, samt Eftas övervakningsmyndighet enligt det avtalet, om den nationella domstolens beslut, och dessa har rätt att inom två månader efter underrättelsen inkomma med inlagor eller skriftliga synpunkter till domstolen, om något av avtalets tillämpningsområden berörs.

När det i ett avtal, som avser ett bestämt område och som har ingåtts av rådet och en eller flera tredje stater, föreskrivs att de senare skall ha rätt att inkomma med inlagor eller skriftliga synpunkter när en domstol i en medlemsstat har hänskjutit en fråga rörande avtalets tillämpningsområde till domstolen för förhandsavgörande, skall även de berörda tredje staterna underrättas om den nationella domstolens beslut som innehåller en sådan fråga, och de skall inom två månader efter underrättelsen ha rätt att till domstolen inkomma med inlagor eller skriftliga synpunkter.

Artikel 24

Domstolen får begära att en part inkommer med alla de dokument och upplysningar som domstolen anser önskvärda. Om parten vägrar skall domstolen ta detta till protokollet.

Domstolen får även begära att medlemsstater och institutioner som inte är parter i målet skall lämna alla upplysningar som domstolen anser behövs för handläggningen.

Artikel 25

Domstolen får när som helst efter eget val anförtro sakkunniguppdrag åt enskilda personer, organ, myndigheter, kommittéer eller organisationer.

Artikel 26

Vittnen får höras i enlighet med rättegångsreglerna.

Artikel 27

Domstolen skall gentemot tredskande vittnen ha de befogenheter som i allmänhet tillkommer domstolar och får i enlighet med rättegångsreglerna döma till böter.

Artikel 28

Vittnen och sakkunniga får höras under ed enligt det formulär som fastställts i rättegångsreglerna eller på det sätt som lagstiftningen i vittnets eller den sakkunniges hemland föreskriver.

Artikel 29

Domstolen får förordna att ett vittne eller en sakkunnig skall höras av den behöriga rättsliga myndigheten på hans bostadsort.

Detta förordnande skall tillställas den behöriga rättsliga myndigheten för åtgärd i enlighet med föreskrifter som fastställts i rättegångsreglerna. De handlingar som utfärdats med anledning av begäran om förhör skall överlämnas till domstolen enligt samma regler.

Domstolen skall stå för kostnaderna med förbehåll för att de i förekommande fall påläggs parterna.

Artikel 30

En medlemsstat skall behandla mened eller ovarsam utsaga som ett vittne eller en sakkunnig gjort sig skyldig till, som om motsvarande brott begåtts inför nationell domstol i tvistemål. På anmodan av domstolen skall den berörda medlemsstaten väcka åtal mot gärningsmannen vid behörig nationell domstol.

Artikel 31

Domstolens förhandlingar skall vara offentliga om inte domstolen, när synnerliga skäl föreligger, på eget initiativ eller på begäran av parterna, bestämmer något annat.

Artikel 32

Domstolen får under förhandlingarna höra sakkunniga och vittnen samt parterna själva. De sistnämnda får dock föra sin talan muntligt endast genom ombud.

Artikel 33

Protokoll skall föras vid varje förhandling och undertecknas av ordföranden och justitiesekreteraren.

Artikel 34

Turordningslista för förhandlingarna skall fastställas av ordföranden.

Artikel 35

Domstolens överläggningar skall vara och förbli hemliga.

Artikel 36

Domar skall ange skälen för domsluten. De skall uppta namnen på de domare som deltog i överläggningarna.

Artikel 37

Domar skall undertecknas av ordföranden och justitiesekreteraren. De skall avkunnas vid offentligt sammanträde.

Artikel 38

Domstolen skall besluta i fråga om rättegångskostnader.

Artikel 39

Genom ett förenklat förfarande, som vid behov får avvika från enskilda föreskrifter i denna stadga och som skall fastställas i rättegångsreglerna, får domstolens ordförande besluta i fråga om framställning om uppskov enligt artikel 242 i EG-fördraget och artikel 157 i Euratomfördraget, om tillämpning av interimistiska åtgärder enligt artikel 243 i EG-fördraget eller artikel 158 i Euratomfördraget eller om uppskov med verkställighet enligt artikel 256 fjärde stycket i EG-fördraget eller artikel 164 tredje stycket i Euratomfördraget.

Vid förhinder för ordföranden skall denne ersättas av en annan domare i enlighet med rättegångsreglerna.

Avgöranden av ordföranden eller den domare som ersätter honom skall endast vara interimistiska och på intet sätt föregripa domstolens beslut i huvudsaken.

Artikel 40

Medlemsstaterna och gemenskapernas institutioner får intervensera i tvister inför domstolen.

Samma rätt skall gälla för varje annan person som har ett berättigat intresse av utgången av den tvist som underställts domstolen; undantag utgör tvister mellan medlemsstater, mellan gemenskapernas institutioner eller mellan medlemsstater och gemenskapernas institutioner.

Utan att det påverkar tillämpningen av andra stycket får de andra stater än medlemsstaterna som är parter i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet samt Eftas övervakningsmyndighet enligt det avtalet intervensera i tvister inför domstolen om något av avtalets tillämpningsområden berörs.

Genom yrkanden i interventionsansökan får endast en av parternas yrkanden biträdas.

Artikel 41

Om en rätteligen instämmd part inte inkommer med skriftligt svaromål, skall treskodom meddelas mot honom. Talan mot domen får föras inom en månad efter delgivning. Sådan talan skall inte medföra uppskov med verkställigheten av treskodomen om inte domstolen beslutar något annat.

Artikel 42

Medlemsstaterna, gemenskapernas institutioner och varje annan fysisk eller juridisk person får i de fall och på de villkor som skall anges i rättegångsreglerna i egenskap av tredje man föra talan mot en dom som meddelats utan att de blivit hörda, om domen berör deras rätt.

Artikel 43

I händelse av tveksamhet rörande innebörden och räckvidden av en dom, skall det ankomma på domstolen att klargöra dess rätta innebörd på begäran av en part eller en av gemenskapernas institutioner som har ett berättigat intresse därav.

Artikel 44

Framställning hos domstolen om ändring av en dom får endast grundas på upptäckten av en omständighet som kan utöva ett avgörande inflytande på ärendets utgång och som när domen meddelades var okänd för domstolen och för den som begär ändring.

Ändringsförfarandet skall inledas med ett beslut av domstolen i vilket uttryckligen konstateras att förekomsten av den nya omständigheten är av sådan art att det finns anledning till ändring och att framställningen av denna anledning kan tas upp till prövning.

Framställning om ändring får inte göras senare än tio år från den dag domen gavs.

Artikel 45

Tidsfrister med hänsyn till avstånd skall fastställas i rättegångsreglerna.

Försutten tid skall inte medföra rättsförlust, om vederbörande styrker förekomsten av oförutsebara omständigheter eller force majeure.

Artikel 46

Talan mot gemenskaperna om ansvar i utomobligatoriska rättsförhållanden skall preskriberas fem år efter den händelse som föranleder ansvarstalan. Preskription skall avbrytas genom att talan väcks vid domstolen eller genom att den skadelidande dessförinnan gör framställning hos en av gemenskapernas behöriga institutioner. I sistnämnda fall skall talan väckas inom den frist av två månader som anges i artikel 230 i EG-fördraget och artikel 146 i Euratomfördraget; bestämmelserna i artikel 232 andra stycket i EG-fördraget respektive artikel 148 andra stycket i Euratomfördraget skall tillämpas i förekommande fall.

AVDELNING IV

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS FÖRSTAINSTANSRÄTT

Artikel 47

Artiklarna 2–8, artiklarna 14 och 15, artikel 17 första, andra, fjärde och femte styckena samt artikel 18 skall tillämpas på förstainstansrätten och dess ledamöter. Den ed som avses i artikel 2 skall avläggas inför domstolen, som också skall fatta de beslut som avses i artiklarna 3, 4 och 6 efter att ha hört förstainstansrätten.

Artikel 3 fjärde stycket och artiklarna 10, 11 och 14 skall också tillämpas på förstainstansrättens justitiesekreterare.

Artikel 48 ⁽¹⁾

Förstainstansrätten skall ha tjugofem domare.

Artikel 49

Förstainstansrättens ledamöter kan kallas att tjänstgöra som generaladvokat.

För att biträda förstainstansrätten då denna fullgör sin uppgift skall generaladvokaten fullständigt opartiskt och oavhängigt vid offentliga domstolssessioner lägga fram motiverade yttranden i vissa ärenden som handläggs vid förstainstansrätten.

Kriterierna för att välja ut sådana ärenden liksom förfarandet vid tillsättning av generaladvokater skall fastställas i förstainstansrättens rättegångsregler.

⁽¹⁾ Artikeln ändrad genom 2003 års anslutningsakt. Se tillägget i slutet av denna publikation.

En ledamot av förstainstansrätten som kallats att tjänstgöra som generaladvokat i ett ärende får inte delta i ärendets avgörande.

Artikel 50

Förstainstansrätten skall sammanträda i avdelningar med tre eller fem domare. Domarna skall bland sig välja avdelningarnas ordförande. Ordförandena på avdelningar med fem domare skall väljas för en tid av tre år. De kan återväljas en gång.

Avdelningarnas sammansättning och tilldelningen av ärenden skall bestämmas i rättegångsreglerna. I vissa fall, som bestäms i rättegångsreglerna, kan förstainstansrätten sammanträda i plenum eller med en domare.

I rättegångsreglerna får också föreskrivas att förstainstansrätten skall sammanträda i stor avdelning i de fall och på de villkor som den själv skall fastställa.

Artikel 51

Med avvikelse från regeln i artikel 225.1 i EG-fördraget och artikel 140a.1 i Euratomfördraget skall domstolen ha exklusiv behörighet i talan enligt artiklarna 230 och 232 i EG-fördraget och 146 och 148 i Euratomfördraget vilken väcks av en medlemsstat

- a) mot en rättsakt antagen av Europaparlamentet eller rådet eller av dessa två institutioner gemensamt eller mot dessa institutioners underlåtenhet att vidta åtgärder, med undantag av
 - beslut som rådet har fattat med stöd av artikel 88.2 tredje stycket i EG-fördraget,
 - rättsakter som rådet har antagit enligt en rådsförordning som rör handelspolitiska skyddsåtgärder i den mening som avses i artikel 133 i EG-fördraget,
 - rättsakter antagna av rådet genom vilka detta utövar genomförandebefogenheter i enlighet med artikel 202 tredje strecksatsen i EG-fördraget,
- b) mot en rättsakt antagen av kommissionen eller mot dess underlåtenhet att fatta beslut enligt artikel 11a i EG-fördraget.

Talan enligt samma artiklar skall också omfattas av domstolens exklusiva behörighet, om talan väcks av en gemenskapsinstitution eller av Europeiska centralbanken mot en rättsakt antagen av Europaparlamentet, av rådet, av dessa två institutioner gemensamt eller av kommissionen eller mot dessa institutioners underlåtenhet att vidta åtgärder samt av en gemenskapsinstitution mot en rättsakt antagen av Europeiska centralbanken eller mot dess underlåtenhet att vidta åtgärder.

Artikel 52

Domstolens ordförande och förstainstansrättens ordförande skall gemensamt bestämma under vilka villkor tjänstemän och andra anställda vid domstolen skall tjänstgöra vid förstainstansrätten så att den kan fungera. Vissa tjänstemän och andra anställda skall ansvara inför förstainstansrättens justitiesekreterare under överinseende av förstainstansrättens ordförande.

Artikel 53

Avdelning III skall tillämpas på förfarandet vid förstainstansrätten.

Vid behov skall förfarandet vid förstainstansrätten preciseras och kompletteras genom förstainstansrättens rättegångsregler. Rättegångsreglerna får avvika från artikel 40 fjärde stycket och artikel 41 för att ta hänsyn till de särskilda förhållandena i de tvister som rör immateriella rättigheter.

Utan hinder av artikel 20 fjärde stycket får generaladvokaten framlägga sina motiverade yttranden skriftligen.

Artikel 54

Om en ansökan eller någon annan rättegångsinlaga som är ställd till förstainstansrätten av misstag ges in till domstolens justitiesekreterare skall denne omedelbart skicka handlingen till förstainstansrättens justitiesekreterare; likaså skall förstainstansrättens justitiesekreterare, om en ansökan eller någon annan rättegångsinlaga som är ställd till domstolen av misstag ges in till honom, omedelbart skicka den till domstolens justitiesekreterare.

Om förstainstansrätten finner att den inte har behörighet att pröva och avgöra ett ärende som omfattas av domstolens behörighet skall den hänskjuta ärendet till domstolen; likaså skall domstolen, om den finner att ett ärende omfattas av förstainstansrättens behörighet, hänskjuta ärendet till förstainstansrätten. Denna kan inte därefter förklara sig obehörig.

Om domstolen och förstainstansrätten behandlar ärenden som avser samma sak eller samma tolkningsfrågor eller angår giltigheten av samma rättsakt, kan förstainstansrätten efter att ha hört parterna skjuta upp handläggningen fram till dess att domstolen har dömt i ärendet, eller, om det gäller talan som väcks i enlighet med artikel 230 i EG-fördraget eller artikel 146 i Euratomfördraget, förklara sig obehörig så att domstolen får avgöra sådan talan. Under samma omständigheter kan domstolen också besluta att skjuta upp sin handläggning; i så fall skall handläggningen vid förstainstansrätten fortsätta.

Om en medlemsstat och en gemenskapsinstitution bestrider samma rättsakt, skall förstainstansrätten förklara sig obehörig så att domstolen får avgöra sådan talan.

Artikel 55

Justitiesekreteraren skall meddela alla parter, samt alla medlemsstater och gemenskapernas institutioner, även om dessa inte intervenerat i tvisten inför förstainstansrätten, om förstainstansrättens slutliga avgöranden liksom om avgöranden som endast delvis avgör frågan om saken eller som avgör en rättegångsfråga om bristande behörighet eller något annat processhinder.

Artikel 56

Förstainstansrättens slutliga avgöranden samt avgöranden av den rätten som endast delvis avgör sakfrågan eller som avgör en rättegångsfråga om bristande behörighet eller något annat processhinder får överklagas till domstolen inom två månader efter delgivningen av det avgörande som överklagas.

Varje part som helt eller delvis inte har vunnit bifall till sin talan har rätt att överklaga. Andra intervenienter än medlemsstaterna och gemenskapernas institutioner får emellertid endast överklaga om förstainstansrättens beslut påverkar dem direkt.

Med undantag av ärenden som rör tvister mellan gemenskaperna och deras anställda får även medlemsstater och gemenskapsinstitutioner som inte intervenerat i tvisten inför förstainstansrätten överklaga. Dessa medlemsstater och gemenskapsinstitutioner skall i sådana fall ha samma ställning som de medlemsstater och gemenskapsinstitutioner som intervenerat i första instans.

Artikel 57

En person som av förstainstansrätten fått avslag på sin interventionsansökan kan överklaga till domstolen inom två veckor efter delgivning av avslagsbeslutet.

Beslut av förstainstansrätten enligt artikel 242 eller 243 eller artikel 256 fjärde stycket i EG-fördraget eller enligt artikel 157 eller 158 eller artikel 164 tredje stycket i Euratomfördraget får överklagas till domstolen av parterna i ärendet inom två månader efter delgivning av beslutet.

Ett överklagande enligt första och andra styckena skall prövas och avgöras enligt förfarandet i artikel 39.

Artikel 58

Ett överklagande till domstolen skall vara begränsat till rättsfrågor. Det kan endast grundas på bristande behörighet hos förstainstansrätten, på rättegångsfel som kränker den överklagandes intressen eller på att förstainstansrätten har åsidosatt gemenskapsrätten.

Ett överklagande får inte avse endast rättegångskostnadernas storlek och fördelning.

Artikel 59

Vid överklagande av ett beslut av förstainstansrätten skall förfarandet vid domstolen bestå av en skriftlig och en muntlig del. I enlighet med villkoren i rättegångsreglerna kan domstolen efter att ha hört generaladvokaten och parterna avgöra ärendet utan muntligt förfarande.

Artikel 60

Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 242 och 243 i EG-fördraget eller artiklarna 157 och 158 i Euratomfördraget skall ett överklagande inte hindra verkställighet.

Med avvikelse från artikel 244 i EG-fördraget och artikel 159 i Euratomfördraget skall ett avgörande av förstainstansrätten varigenom ett allmängiltigt beslut förklaras ogiltigt gälla först efter utgången av den tid som anges i artikel 56 första stycket i denna stadga eller, om ett överklagande har skett inom den tiden, efter det att överklagandet har avslagits. En part kan dock enligt artiklarna 242 och 243 i EG-fördraget eller artiklarna 157 och 158 i Euratomfördraget föra talan vid domstolen med yrkande om uppskov med verkställigheten av det beslut som har förklarats ogiltigt eller med yrkande om någon annan interimistisk åtgärd.

Artikel 61

Om överklagandet är välgrundat skall domstolen upphäva förstainstansrättens avgörande. Domstolen kan själv slutligt avgöra ärendet, om detta är färdigt för avgörande, eller återförvisa ärendet till förstainstansrätten för avgörande.

Om ett ärende återförvisas till förstainstansrätten är denna bunden av domstolens beslut i rättsfrågor.

Om en medlemsstat eller en av gemenskapernas institutioner som inte intervenerat i tvisten inför förstainstansrätten har överklagat och överklagandet är välgrundat kan domstolen, om den anser det nödvändigt, ange vilka verkningar av förstainstansrättens upphävda avgörande som skall betraktas som bestående för parterna i ärendet.

Artikel 62

I fall som avses i artikel 225.2 och 225.3 i EG-fördraget och artikel 140a.2 och 140a.3 i Euratomfördraget kan förste generaladvokaten föreslå att domstolen omprövar förstainstansrättens avgörande om han anser att det föreligger en allvarlig risk för att enhetligheten eller konsekvensen i gemenskapsrätten undergrävs.

Förslaget skall läggas fram inom en månad efter det att förstainstansrätten har meddelat sitt avgörande. Domstolen skall inom en månad efter det att förslaget har lagts fram av förste generaladvokaten besluta om avgörandet skall omprövas eller inte.

Artikel 62a

Domstolen skall pröva de frågor som omprövningen avser enligt ett brådskande förfarande på grundval av de handlingar som överlämnats av förstainstansrätten.

Parter och övriga som avses i artikel 23 i denna stadga samt, i de fall som avses i artikel 225.2 i EG-fördraget och artikel 140a.2 i Euratomfördraget, parterna i målet vid förstainstansrätten har rätt att inom en för detta ändamål fastställd frist inge inlagor eller skriftliga yttranden till domstolen rörande de frågor som omprövningen avser.

Domstolen kan besluta att inleda det muntliga förfarandet innan den prövar målet.

Artikel 62b

I de fall som avses i artikel 225.2 i EG-fördraget samt i artikel 140a.2 i Euratomfördraget skall, utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 242 och 243 i EG-fördraget, ett förslag om omprövning och ett beslut att inleda omprövningsförfarandet inte hindra verkställighet. Om domstolen finner att förstainstansrättens avgörande innebär att enhetligheten eller konsekvensen i gemenskapsrätten undergrävs, skall den återförvisa målet till förstainstansrätten, som är bunden av de bedömningar avseende rättsfrågor som domstolen har gjort. Domstolen får ange de verkningar av förstainstansrättens avgörande som skall anses ha vunnit rättskraft i förhållande till parterna i målet. Om utgången i målet, mot bakgrund av resultatet av omprövningen, framgår av de faktiska omständigheter som förstainstansrättens avgörande grundar sig på, skall domstolen emellertid avgöra målet slutligt.

I de fall som avses i artikel 225.3 i EG-fördraget och artikel 140a.3 i Euratomfördraget skall, i avsaknad av ett förslag om omprövning eller ett beslut om inledande av omprövningsförfarande, förstainstansrättens svar på de frågor som den förelagts få verkan vid utgången av de tidsfrister som föreskrivs i artikel 62 andra stycket. Om ett omprövningsförfarande inleds, skall det svar eller de svar som omprövningsförfarandet avser få verkan vid slutet av förfarandet, såvida inte domstolen beslutar annat. Om domstolen finner att förstainstansrättens avgörande innebär att enhetligheten eller konsekvensen i gemenskapsrätten undergrävs, skall domstolens svar på de frågor som omprövningen avser ersätta förstainstansrättens svar.

AVDELNING IVA

SÄRSKILDA RÄTTSPINSTANSER

Artikel 62c

Bestämmelserna om behörighet, sammansättning, organisation och förfarande för de särskilda rättsinstanser som upprättas med stöd av artikel 225a i EG-fördraget och artikel 140b i Euratomfördraget återfinns i bilaga till denna stadga.

AVDELNING V

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 63

Domstolens och förstainstansrättens rättegångsregler skall innehålla alla bestämmelser som är nödvändiga för att tillämpa och vid behov komplettera denna stadga.

Artikel 64

Till dess att regler om språkanvändningen vid domstolen och förstainstansrätten har antagits i denna stadga skall bestämmelserna om språkanvändning i domstolens rättegångsregler och förstainstansrättens rättegångsregler fortsätta att gälla. Dessa bestämmelser får ändras eller upphävas endast enligt det förfarande som föreskrivs för ändringar i denna stadga.

*BILAGA I***EUROPEISKA UNIONENS PERSONALDOMSTOL***Artikel 1*

Europeiska unionens personaldomstol, nedan kallad "personaldomstolen", skall i första instans utöva den behörighet att avgöra tvister mellan gemenskaperna och deras anställda, inbegripet tvister mellan organ eller byråer och deras personal, som tilldelats domstolen genom artikel 236 i EG-fördraget och artikel 152 i Euratomfördraget.

Artikel 2

Personaldomstolen skall bestå av sju domare. Om domstolen så begär får rådet med kvalificerad majoritet utöka antalet domare.

Domarna skall utnämnas av rådet för en tid av sex år. Avgående domare kan utnämnas på nytt.

Varje ledig befattning skall tillsättas genom att en ny domare utnämns för en tid av sex år.

Artikel 3

1. I enlighet med artikel 225a fjärde stycket i EG-fördraget och artikel 140b fjärde stycket i Euratomfördraget skall domarna utnämnas av rådet efter samråd med den kommitté som avses i denna artikel. Vid utnämningen skall rådet se till att domstolens sammansättning är välavvägd, med rekrytering bland medlemsstaternas medborgare över största möjliga geografiska område vad gäller företrädna nationella rättsordningar.

2. Alla som är medborgare i unionen och uppfyller villkoren enligt artikel 225a fjärde stycket i EG-fördraget och 140b fjärde stycket i Euratomfördraget får inge ansökan. Rådet skall med kvalificerad majoritet och på rekommendation av domstolen fastställa villkoren och formerna för ingivande och handläggning av ansökningar.

3. Det skall inrättas en kommitté bestående av sju personer utsedda bland före detta ledamöter av domstolen och förstainstansrätten och jurister med allmänt erkända kvalifikationer. Rådet skall utse kommitténs ledamöter och fastställa reglerna för dess arbetssätt genom beslut med kvalificerad majoritet på förslag av domstolens ordförande.

4. Kommittén skall avge yttrande om kandidaternas lämplighet att utöva ämbetet som domare vid personaldomstolen. Kommittén skall till sitt yttrande foga en förteckning över kandidater som har den lämpligaste erfarenheten på hög nivå. En sådan förteckning skall innehålla minst dubbelt så många kandidater som det antal domare som rådet skall utnämna.

Artikel 4

1. Domarna skall bland sig välja personaldomstolens ordförande för en tid av tre år. Ordföranden kan återväljas.

2. Personaldomstolen skall sammanträda i avdelningar med tre domare. I vissa fall, som bestäms i rättegångsreglerna, kan domstolen avgöra tvister i plenum, i en avdelning med fem domare eller med en enda domare.
3. Personaldomstolens ordförande skall vara ordförande i plenum och för avdelningen med fem domare. Ordförandena för avdelningarna med tre domare skall utses i enlighet med punkt 1. Om Europeiska unionens personaldomstols ordförande tjänstgör på en avdelning med tre domare skall han inneha ordförandeskapet på denna avdelning.
4. Behörigheten och beslutförhållningen i plenum samt avdelningarnas sammansättning och tilldelningen av ärenden skall bestämmas i rättegångsreglerna.

Artikel 5

Artiklarna 2–6, 14, 15, artikel 17 första, andra och femte styckena samt artikel 18 i domstolens stadga skall tillämpas på personaldomstolen och dess ledamöter.

Den ed som avses i artikel 2 i stadgan skall avläggas inför domstolen, som också skall fatta de beslut som avses i artiklarna 3, 4 och 6 efter att ha hört personaldomstolen.

Artikel 6

1. Personaldomstolen skall stödja sig på domstolens och förstainstansrättens administrativa enheter. Domstolens ordförande eller, i förekommande fall, förstainstansrättens ordförande skall gemensamt med personaldomstolens ordförande bestämma under vilka villkor tjänstemän och andra anställda vid domstolen eller förstainstansrätten skall tjänstgöra vid personaldomstolen så att den kan fungera. Vissa tjänstemän och andra anställda vid domstolen skall ansvara inför personaldomstolens justitiesekreterare under dess ordförandes överinseende.
2. Personaldomstolen skall utse sin justitiesekreterare och fastställa instruktioner för denne. Artikel 3 fjärde stycket och artiklarna 10, 11 och 14 i domstolens stadga skall också tillämpas på personaldomstolens justitiesekreterare.

Artikel 7

1. Avdelning III i domstolens stadga skall med undantag för artiklarna 22 och 23 tillämpas på förfarandet vid personaldomstolen. Vid behov skall förfarandet preciseras och kompletteras genom personaldomstolens rättegångsregler.
2. De regler i fråga om språkanvändning som gäller för förstainstansrätten skall även gälla för personaldomstolen.
3. Den skriftliga delen av förfarandet skall omfatta ingivande av ansökan och svaromål, om inte personaldomstolen beslutar att en andra skriftväxling är nödvändig. När en andra skriftväxling har ägt rum kan personaldomstolen med parternas godkännande besluta att avgöra ärendet utan muntligt förfarande.
4. Personaldomstolen får i varje skede av förfarandet, även omedelbart efter ingivandet av ansökan, undersöka möjligheterna till förlikning och sträva efter att underlätta förlikning.
5. Personaldomstolen skall besluta i fråga om rättegångskostnader. Om inte annat föreskrivs i rättegångsreglerna, skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.

Artikel 8

1. Om en ansökan eller någon annan rättegångsinlaga som är ställd till personaldomstolen av misstag ges in till domstolens eller förstainstansrättens justitiesekreterare skall denne omedelbart skicka handlingen till personaldomstolens justitiesekreterare. Likaså skall personaldomstolens justitiesekreterare, om en ansökan eller någon annan rättegångsinlaga som är ställd till domstolen eller förstainstansrätten av misstag ges in till honom, omedelbart skicka den till domstolens eller förstainstansrättens justitiesekreterare.

2. Om personaldomstolen finner att den inte har behörighet att pröva och avgöra ett ärende som omfattas av domstolens eller förstainstansrättens behörighet skall den hänskjuta ärendet till domstolen eller förstainstansrätten. Likaså skall domstolen eller förstainstansrätten, om den finner att ett ärende omfattas av personaldomstolens behörighet, hänskjuta ärendet till personaldomstolen; denna kan inte därefter förklara sig obehörig.

3. Om personaldomstolen och förstainstansrätten behandlar ärenden som avser samma tolkningsfråga eller angår giltigheten av samma rättsakt kan personaldomstolen efter att ha hört parterna skjuta upp förfarandet till dess att förstainstansrätten har dömt i ärendet.

Om personaldomstolen och förstainstansrätten behandlar ärenden som avser samma sakfråga skall personaldomstolen förklara sig obehörig för att förstainstansrätten skall kunna döma i ärendet.

Artikel 9

Personaldomstolens slutliga avgöranden samt avgöranden av den domstolen som endast delvis avgör sakfrågan eller som avgör en rättegångsfråga om bristande behörighet eller något annat processhinder får överklagas till förstainstansrätten inom två månader efter delgivningen av det avgörande som överklagas.

Varje part vars talan helt eller delvis har lämnats utan bifall har rätt att överklaga. Andra intervenienter än medlemsstaterna och gemenskapernas institutioner får emellertid endast överklaga om personaldomstolens beslut påverkar dem direkt.

Artikel 10

1. En person som av personaldomstolen fått avslag på sin interventionsansökan kan överklaga till förstainstansrätten inom två veckor efter delgivning av avslagsbeslutet.

2. Beslut av personaldomstolen enligt artiklarna 242, 243 eller artikel 256 fjärde stycket i EG-fördraget eller enligt artiklarna 157, 158 eller artikel 164 tredje stycket i Euratomfördraget får överklagas till förstainstansrätten av parterna i ärendet inom två månader efter delgivning av beslutet.

3. Ett överklagande enligt punkterna 1 och 2 kan prövas och avgöras av förstainstansrättens ordförande genom ett förenklat förfarande, som vid behov får avvika från enskilda föreskrifter i denna bilaga och som kommer att fastställas i förstainstansrättens rättegångsregler.

Artikel 11

1. Ett överklagande till förstainstansrätten skall vara begränsat till rättsfrågor. Det kan endast grundas på bristande behörighet hos personaldomstolen, på rättegångsfel vid denna domstol som kränker den berörda partens intressen eller på att personaldomstolen har åsidosatt gemenskapsrätten.
2. Ett överklagande får inte avse endast rättegångskostnadernas storlek och fördelning.

Artikel 12

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 242 och 243 i EG-fördraget eller artiklarna 157 och 158 i Euratomfördraget skall ett överklagande till förstainstansrätten inte hindra verkställighet.
2. Vid överklagande av ett beslut av personaldomstolen skall förfarandet vid förstainstansrätten bestå av en skriftlig och en muntlig del. I enlighet med villkoren i dess rättegångsregler kan förstainstansrätten efter att ha hört parterna avgöra ärendet utan muntligt förfarande.

Artikel 13

1. Om överklagandet är välgrundat skall förstainstansrätten upphäva personaldomstolens avgörande och själv avgöra ärendet. Förstainstansrätten skall återförvisa ärendet till personaldomstolen för avgörande om ärendet inte är färdigt för avgörande.
 2. Om ett ärende återförvisas till personaldomstolen är denna bunden av förstainstansrättens beslut i rättsfrågor.
-

Protokoll (nr 7)
**som fogas till Fördraget om Europeiska unionen och fördragen
om upprättandet av Europeiska gemenskaperna (1992)**

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA

HAR ENATS OM följande bestämmelse som skall fogas till Fördraget om Europeiska unionen och fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna.

Inga bestämmelser i Fördraget om Europeiska unionen, i fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna eller i fördrag eller rättsakter om ändring eller komplettering av dessa fördrag skall påverka tillämpningen i Irland av artikel 40.3.3 i Irlands författning.

Protokoll (nr 8)
**om lokalisering av säten för Europeiska gemenskapernas
institutioner och vissa av deras organ och enheter samt för
Europol (1997)**

FÖRETRÄDARNA FÖR MEDLEMSSTATERNAS REGERINGAR,

SOM BEAKTAR artikel 289 i Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, artikel 77 i Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen och artikel 189 i Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen,

SOM BEAKTAR Fördraget om Europeiska unionen, och

SOM PÅMINNER OM OCH BEKRÄFTAR beslutet av den 8 april 1965 och som, utan att det påverkar tillämpningen av beslut om säten för framtida institutioner, organ och enheter,

HAR ENATS OM följande bestämmelser som skall fogas till Fördraget om Europeiska unionen och fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna.

Enda artikel

- a) Europaparlamentet skall ha sitt säte i Strasbourg där de tolv månatliga plenarsammanträdena, inklusive budgetsammanträdet, skall hållas. Extra plenarsammanträden skall hållas i Bryssel. Europaparlamentets utskott skall sammanträda i Bryssel. Europaparlamentets generalsekretariat och dess enheter skall vara kvar i Luxemburg.
 - b) Rådet skall ha sitt säte i Bryssel. Under april, juni och oktober skall rådet hålla sina sammanträden i Luxemburg.
 - c) Kommissionen skall ha sitt säte i Bryssel. De enheter som förtecknas i artiklarna 7, 8 och 9 i beslutet av den 8 april 1965 skall inrättas i Luxemburg.
 - d) Domstolen och förstainstansrätten skall ha sitt säte i Luxemburg.
 - e) Revisionsrätten skall ha sitt säte i Luxemburg.
 - f) Ekonomiska och sociala kommittén skall ha sitt säte i Bryssel.
 - g) Regionkommittén skall ha sitt säte i Bryssel.
 - h) Europeiska investeringsbanken skall ha sitt säte i Luxemburg.
 - i) Europeiska monetära institutet och Europeiska centralbanken skall ha sitt säte i Frankfurt.
 - j) Europeiska polisbyrån (Europol) skall ha sitt säte i Haag.
-

Protokoll (nr 9)
**om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen
(1997)**

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM ERINRAR OM att de enskilda nationella parlamentens granskning av sin egen regering i fråga om unionens verksamhet är en angelägenhet för varje medlemsstats särskilda konstitutionella organisation och praxis,

SOM DOCK ÖNSKAR uppmuntra till en större delaktighet från de nationella parlamentens sida i Europeiska unionens verksamhet och öka deras möjligheter att uttrycka sin uppfattning i frågor som kan vara av särskilt intresse för dem,

HAR ENATS om följande bestämmelser, som skall fogas till Fördraget om Europeiska unionen och fördragen om upprättande av Europeiska gemenskaperna.

I. Information till medlemsstaternas nationella parlament

1. Samtliga kommissionens samrådsdokument (grön- och vitböcker och meddelanden) skall skyndsamt tillställas medlemsstaternas nationella parlament.

2. Kommissionens förslag till lagstiftning, enligt den definition som rådet gör i enlighet med artikel 207.3 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, skall göras tillgängliga i så god tid att varje medlemsstats regering kan säkerställa att dess eget nationella parlament erhåller dem på lämpligt sätt.

3. En sexveckorsperiod skall förflyta mellan den dag då ett lagstiftningsförslag eller ett förslag till en åtgärd som skall beslutas enligt avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen av kommissionen görs tillgängligt för Europaparlamentet och rådet på alla språken och den dag då förslaget sätts upp på rådets dagordning för beslut, antingen för antagande av en rättsakt eller för antagande av en gemensam ståndpunkt i enlighet med artiklarna 251 eller 252 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen; i brådskande fall kan dock undantag göras, varvid skälen skall anges i rättsakten eller den gemensamma ståndpunkten.

II. Konferensen mellan organ för EG-frågor

4. Den konferens mellan organ för EG-frågor, nedan kallad COSAC, som inrättades i Paris den 16–17 november 1989, får bidra med allt som den finner att Europeiska unionens institutioner bör uppmärksamma, särskilt på grundval av utkast till lagtexter som företrädare för medlemsstaternas regeringar med hänsyn till frågans art i samförstånd får besluta att tillställa COSAC.

5. COSAC får granska alla lagförslag eller initiativ som rör upprättandet av ett område med frihet, säkerhet och rättvisa som direkt kan påverka enskilda personers fri- och rättigheter. Europaparlamentet, rådet och kommissionen skall informeras om alla bidrag från COSAC enligt denna punkt.
 6. COSAC får till Europaparlamentet, rådet och kommissionen överlämna alla bidrag som konferensen finner lämpliga när det rör unionens lagstiftande verksamhet, särskilt beträffande tillämpningen av subsidiaritetsprincipen, området med frihet, säkerhet och rättvisa, samt frågor som rör de grundläggande rättigheterna.
 7. Bidrag från COSAC skall inte på något sätt vara bindande för de nationella parlamenten eller föregripa deras ståndpunkt.
-

Protokoll (nr 10)
om utvidgningen av Europeiska unionen (2001)

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA

HAR ANTAGIT följande bestämmelser som skall fogas till Fördraget om Europeiska unionen och fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna.

Artikel 1

Upphävande av protokollet om institutionerna

Protokollet om institutionerna inför en utvidgning av Europeiska unionen, som fogats till Fördraget om Europeiska unionen och fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna, skall upphöra att gälla.

Artikel 2

Bestämmelser om Europaparlamentet

1. Den 1 januari 2004 och med verkan från och med början av valperioden 2004–2009 skall artikel 190.2 första stycket i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och artikel 108.2 första stycket i Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen ersättas med följande:

”I varje medlemsstat skall följande antal företrädare i Europaparlamentet väljas:

Belgien	22
Danmark	13
Tyskland	99
Grekland	22
Spanien	50
Frankrike	72
Irland	12
Italien	72
Luxemburg	6
Nederländerna	25

Österrike	17
Portugal	22
Finland	13
Sverige	18
Förenade kungariket	72”

2. Med förbehåll för tillämpningen av punkt 3 skall det sammanlagda antalet företrädare i Europaparlamentet för valperioden 2004–2009 vara lika med det antal företrädare som anges i artikel 190.2 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och artikel 108.2 i Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, vartill kommer det antal företrädare för de nya medlemsstaterna som följer av de anslutningsfördrag som undertecknas senast den 1 januari 2004.

3. Om det sammanlagda antal ledamöter som avses i punkt 2 understiger 732, skall det antal företrädare som skall väljas i varje medlemsstat korrigeras proportionellt på ett sådant sätt att det sammanlagda antalet blir så nära 732 som möjligt, utan att denna korrigeringsmedför att antalet företrädare som skall väljas i varje medlemsstat överstiger det som föreskrivs i artikel 190.2 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och artikel 108.2 i Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen för valperioden 1999–2004.

Rådet skall fatta beslut om detta.

4. Genom undantag från artikel 189 andra stycket i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och artikel 107 andra stycket i Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen får antalet ledamöter i Europaparlamentet, om anslutningsfördrag träder i kraft efter det att rådet fattat det beslut som föreskrivs i punkt 3 andra stycket i den här artikeln, tillfälligt överstiga 732 under den period då detta beslut gäller. Samma korrigeringsmedför avses i punkt 3 första stycket i den här artikeln skall tillämpas på antalet företrädare som skall väljas i de berörda medlemsstaterna.

Artikel 3

Bestämmelser om vägning av rösterna i rådet

1. ⁽¹⁾ (Upphävd)

⁽¹⁾ Punkten upphävd genom 2003 års anslutningsakt.

2. Vid varje ny anslutning skall den tröskel som avses i artikel 205.2 andra stycket i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och artikel 118.2 andra stycket i Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen beräknas så att tröskeln för den kvalificerade majoriteten uttryckt i röster inte överstiger tröskeln enligt tabellen i den förklaring om utvidgningen av Europeiska unionen som förts in i slutakten från den konferens som antog Nicefördraget.

Artikel 4

Bestämmelser om kommissionen

1. ⁽¹⁾ Den 1 november 2004 och med verkan från och med den dag då den första kommissionen därefter tillträder skall artikel 213.1 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och artikel 126.1 i Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen ersättas med följande:

”1. Kommissionens ledamöter skall utses på grundval av sin allmänna duglighet och deras oavhängighet skall inte kunna ifrågasättas.

I kommissionen skall ingå en medborgare från varje medlemsstat.

Antalet ledamöter av kommissionen får ändras genom enhälligt beslut av rådet.”

2. När unionen har 27 medlemsstater skall artikel 213.1 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och artikel 126.1 i Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen ersättas med följande:

”1. Kommissionens ledamöter skall utses på grundval av sin allmänna duglighet och deras oavhängighet skall inte kunna ifrågasättas.

Antalet ledamöter av kommissionen skall vara lägre än antalet medlemsstater. De skall utses på grundval av en jämlik rotation, för vilken rådet genom enhälligt beslut skall fastställa närmare föreskrifter.

Antalet ledamöter av kommissionen skall fastställas genom enhälligt beslut av rådet.”

Denna ändring skall tillämpas från och med den tidpunkt då den första kommissionen tillträder efter den dag då den 27:e medlemsstaten ansluter sig till unionen.

3. Efter det att anslutningsfördraget för den 27:e medlemsstaten i unionen har undertecknats skall rådet enhälligt besluta om

— antalet ledamöter av kommissionen,

⁽¹⁾ Punkten ändrad genom 2003 års anslutningsakt.

- närmare föreskrifter för den jämlika rotationen med alla de kriterier och regler som är nödvändiga för att automatiskt fastställa sammansättningen av de på varandra följande kollegierna, på grundval av följande principer:
- a) Medlemsstaterna skall behandlas på strikt lika villkor vid fastställandet av ordningen för övergång och tiden som ledamot av kommissionen när det gäller deras medborgare. Skillnaden mellan det totala antal mandatperioder som innehas av medborgare från två givna medlemsstater får därför aldrig överstiga ett.
 - b) Med förbehåll för punkt a skall var och en av de på varandra följande kollegierna ha en sådan sammansättning att den på ett tillfredsställande sätt speglar unionens samtliga medlemsstaters demografiska och geografiska spännvidd.
4. Varje stat som ansluter sig till unionen skall ha rätt att vid sin anslutning ha en medborgare som ledamot av kommissionen till dess att punkt 2 skall tillämpas.
-

D. PROTOKOLL SOM FOGAS TILL FÖRDRAGET OM UPPRÄTTANDET AV EUROPEISKA GEMENSKAPEN

Protokoll (nr 11) om Europeiska investeringsbankens stadga (1957)

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM ÖNSKAR fastställa den stadga för Europeiska investeringsbanken, som avses i artikel 266 i detta fördrag,

HAR ENATS OM följande bestämmelser som skall fogas till detta fördrag.

Artikel 1

Den enligt artikel 266 i detta fördrag upprättade Europeiska investeringsbanken, härafter kallad "banken", är härmed bildad; den skall fullgöra sina uppgifter och utöva sin verksamhet i överensstämmelse med bestämmelserna i fördraget och denna stadga.

Bankens säte skall fastställas av medlemsstaternas regeringar i samförstånd.

Artikel 2

Banken skall ha den uppgift som anges i artikel 267 i detta fördrag.

Artikel 3 ⁽¹⁾

I överensstämmelse med artikel 266 i detta fördrag skall följande stater vara medlemmar i banken:

- Belgien
- Tjeckien
- Danmark
- Tyskland
- Estland
- Grekland

(¹) Artikeln ändrad genom protokoll nr 1 till 2003 års anslutningsakt. Se tillägget i slutet av denna publikation.

- Spanien
- Frankrike
- Irland
- Italien
- Cypern
- Lettland
- Litauen
- Luxemburg
- Ungern
- Malta
- Nederländerna
- Österrike
- Polen
- Portugal
- Slovenien
- Slovakien
- Finland
- Sverige
- Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland

Artikel 4

1. ⁽¹⁾ Banken skall ha ett kapital på 163 727 670 000 EUR, som skall tecknas av medlemsstaterna med följande belopp ^(*):

Tyskland	26 649 532 500
Frankrike	26 649 532 500

⁽¹⁾ Punkten ändrad genom protokoll nr 1 till 2003 års anslutningsakt. Se tillägget i slutet av denna publikation.

^(*) De angivna sifferuppgifterna för de nya medlemsstaterna är preliminära och grundar sig på de prognoser för 2002 som offentliggjorts av Eurostat (*New Cronos*).

Italien	26 649 532 500
Förenade kungariket	26 649 532 500
Spanien	15 989 719 500
Belgien	7 387 065 000
Nederländerna	7 387 065 000
Sverige	4 900 585 500
Danmark	3 740 283 000
Österrike	3 666 973 500
Polen	3 635 030 500
Finland	2 106 816 000
Grekland	2 003 725 500
Portugal	1 291 287 000
Tjeckien	1 212 590 000
Ungern	1 121 583 000
Irland	935 070 000
Slovakien	408 489 500
Slovenien	379 429 000
Litauen	250 852 000
Luxemburg	187 015 500
Cypern	180 747 000
Lettland	156 192 500
Estland	115 172 000
Malta	73 849 000

Beräkningsenheten skall vara den euro som är fastställd som den gemensamma valutan för de medlemsstater som deltar i den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen. Bankens råd kan genom enhälligt beslut på förslag av styrelsen ändra definitionen av beräkningsenheten.

Medlemsstaterna skall vara ansvariga endast intill det belopp av deras andelar av det tecknade kapitalet som inte inbetalats.

2. När en ny medlem upptas skall detta medföra en ökning av det tecknade kapitalet som motsvarar det tilläggskapital den nya medlemmen skall bidra med.
3. Bankens råd får enhälligt besluta om ökning av det tecknade kapitalet.
4. En medlems andel av det tecknade kapitalet får varken överlåtas, pantsättas eller utmätas.

Artikel 5

1. Det tecknade kapitalet skall inbetalas av medlemsstaterna med 5 procent i genomsnitt av de belopp som fastställts i artikel 4.1.
2. Om det tecknade kapitalet skall ökas, skall bankens råd enhälligt fastställa den procentsats som skall inbetalas och formerna för inbetalningen.
3. Styrelsen kan begära att den återstående delen av det tecknade kapitalet betalas in, i den mån detta behövs för att uppfylla bankens förpliktelser gentemot dess långivare.

Varje medlemsstat skall betala i proportion till sin andel av det tecknade kapitalet och i de valutor banken behöver för att uppfylla dessa förpliktelser.

Artikel 6

1. Bankens råd får med kvalificerad majoritet på förslag av styrelsen besluta att medlemsstaterna skall bevilja banken särskilda räntebärande lån, om och i den mån banken behöver sådana lån för att finansiera bestämda projekt och förutsatt att styrelsen kan visa att banken inte kan få erforderliga medel på kapitalmarknaderna på sådana villkor som är lämpliga med hänsyn till projektets art och ändamål.
2. De särskilda lånen får begäras först från och med ingången av fjärde året efter fördragets ikraftträdande. De får inte överskrida vare sig 400 miljoner beräkningsenheter totalt eller 100 miljoner beräkningsenheter per år.
3. De särskilda lånens löptid skall fastställas med hänsyn till löptiden för de krediter eller garantier som banken har för avsikt att bevilja med dessa särskilda lån; den får inte överstiga 20 år. Bankens råd får med kvalificerad majoritet på förslag av styrelsen besluta om förtida återbetalning av de särskilda lånen.

4. De särskilda lånen skall löpa med en ränta av 4 procent per år om bankens råd inte med hänsyn till räntesatsernas utveckling och nivå på kapitalmarknaderna beslutar fastställa en annan räntesats.
5. De särskilda lånen skall beviljas av medlemsstaterna i förhållande till deras andelar av det tecknade kapitalet; lånen skall inbetalas i nationell valuta inom sex månader efter anfordran.
6. Om banken träder i likvidation skall medlemsstaternas särskilda lån återbetalas först sedan bankens övriga skulder betalats.

Artikel 7

1. Om parivärdet av en medlemsstats valuta sänks i förhållande till den beräkningsenhet som fastställts i artikel 4, skall denna stat justera den del av sin kapitalandel som den betalat in i nationell valuta i proportion till den uppkomna ändringen i parivärdet genom en tilläggsinbetalning till banken.
2. Om parivärdet av en medlemsstats valuta höjs i förhållande till den beräkningsenhet som fastställts i artikel 4, skall banken justera den del av kapitalandelen som staten betalat in i nationell valuta i proportion till den uppkomna ändringen i parivärdet genom en återbetalning till denna stat.
3. I denna artikel skall parivärdet av en medlemsstats valuta i förhållande till den beräkningsenhet som fastställts i artikel 4 motsvara kursen för omräkning av beräkningsenheten till denna valuta och omvänt, beräknade på grundval av marknadskurserna.
4. Bankens råd får genom enhälligt beslut på förslag av styrelsen ändra metoden för att räkna om de belopp som angetts i beräkningsenheter till nationella valutor och omvänt.

Vidare får bankens råd genom enhälligt beslut på förslag av styrelsen fastställa närmare föreskrifter för justering av det kapital som avses i denna artikel punkt 1 och 2; betalningar som avser sådan justering skall göras minst en gång om året.

Artikel 8

Banken skall förvaltas och ledas av ett bankens råd, en styrelse och en direktion.

Artikel 9

1. Bankens råd skall vara sammansatt av ministrar utsedda av medlemsstaterna.
2. Bankens råd skall fastställa allmänna riktlinjer för bankens kreditpolitik, särskilt med avseende på de syften som skall vara vägledande efter hand som den gemensamma marknaden förverkligas.

Bankens råd skall se till att dessa riktlinjer följs.

3. Bankens råd skall vidare
 - a) besluta om ökning av det tecknade kapitalet enligt artikel 4.3 och artikel 5.2,
 - b) utöva de befogenheter som anges i artikel 6 i fråga om särskilda lån,
 - c) utöva de befogenheter som anges i artiklarna 11 och 13 när ledamöter av styrelsen och direktionen skall utses eller avsättas samt de befogenheter som anges i artikel 13.1 andra stycket,
 - d) bevilja det undantag som anges i artikel 18.1,
 - e) godkänna styrelsens årsrapport,
 - f) godkänna den årliga balansräkningen och resultaträkningen,
 - g) utöva de befogenheter och fullgöra de uppgifter som anges i artiklarna 4, 7, 14, 17, 26 och 27,
 - h) godkänna bankens arbetsordning.
4. Inom ramen för detta fördrag och denna stadga skall bankens råd vara behörigt att enhälligt fatta beslut om att bankens verksamhet skall inställas och om dess eventuella likvidation.

Artikel 10

Om inte annat föreskrivs i denna stadga skall bankens råds beslut fattas med en majoritet av ledamöterna. Denna majoritet skall företräda minst 50 % av det tecknade kapitalet. Omröstningar i bankens råd skall ske enligt bestämmelserna i artikel 205 i fördraget.

Artikel 11

1. Styrelsen skall ensam vara behörig att besluta om att bevilja lån och garantier samt om att ta upp lån; den skall fastställa räntesatserna för beviljade lån och garantiprovisioner; den skall se till att banken förvaltas enligt sunda principer; den skall se till att banken leds i överensstämmelse med bestämmelserna i detta fördrag och denna stadga samt de allmänna riktlinjer som fastställts av bankens råd.

Styrelsen skall vara skyldig att vid räkenskapsårets utgång förelägga bankens råd en rapport och efter godkännande offentliggöra denna.

2. ⁽¹⁾ Styrelsen skall bestå av tjugosex ledamöter och sexton suppleanter.

Ledamöterna skall utses av bankens råd för en tid av fem år, med en ledamot nominerad av varje medlemsstat och en nominerad av kommissionen.

Suppleanterna skall utses av bankens råd för en tid av fem år enligt följande:

- Två suppleanter skall nomineras av Tyskland.
- Två suppleanter skall nomineras av Frankrike.
- Två suppleanter skall nomineras av Italien.
- Två suppleanter skall nomineras av Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland.
- En suppleant skall nomineras i samförstånd mellan Spanien och Portugal.
- En suppleant skall nomineras i samförstånd mellan Belgien, Luxemburg och Nederländerna.
- En suppleant skall nomineras i samförstånd mellan Danmark, Grekland och Irland.
- En suppleant skall nomineras i samförstånd mellan Österrike, Finland och Sverige.
- Tre suppleanter skall nomineras i samförstånd mellan Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien.

⁽¹⁾ Punkten ändrad genom protokoll nr 1 till 2003 års anslutningsakt. Se tillägget i slutet av denna publikation.

— En suppleant skall nomineras av kommissionen.

Styrelsen skall adjungera sex experter utan rösträtt: tre som ledamöter och tre som suppleanter.

Ledamöternas och suppleanternas mandat kan förnyas.

Suppleanterna får delta i styrelsens sammanträden. Suppleanter som nominerats av en stat, av flera stater i samförstånd eller av kommissionen kan ersätta ledamöter som har nominerats av denna stat, en av dessa stater eller kommissionen. Suppleanterna skall inte ha rösträtt utom när de ersätter en eller flera ledamöter eller när de fått fullmakt att rösta i enlighet med artikel 12.1.

Ordföranden eller vid förfall för denne en av de vice ordförandena i direktionen skall leda styrelsens sammanträden, dock utan att delta i omröstningar.

Till ledamöter av styrelsen skall utses personer vilkas oavhängighet och duglighet inte kan ifrågasättas; de skall vara ansvariga endast gentemot banken.

3. En ledamot skall kunna avsättas av bankens råd endast om han inte längre uppfyller de villkor som krävs för att han skall kunna utföra sina uppgifter; bankens råd skall med kvalificerad majoritet besluta om detta.

Om årsrapporten inte godkänns, skall styrelsen avgå.

4. I händelse av vakans till följd av dödsfall eller frivillig avgång, avsättning eller samfällid avgång, skall platsen besättas enligt punkt 2. För en ledamots återstående mandattid skall en ersättare utses utom vid allmän nytillsättning.

5. Bankens råd skall fastställa ersättning åt styrelsens ledamöter. Det skall enhälligt fastställa vilken verksamhet som är oförenlig med en ledamots eller en suppleants uppgifter.

Artikel 12

1. Varje ledamot skall ha en röst i styrelsen. Han får delegera sin rösträtt i samtliga fall enligt de närmare föreskrifter som skall fastställas i bankens arbetsordning.

2. ⁽¹⁾ Om inte annat bestäms i denna stadga skall styrelsen fatta beslut med minst en tredjedel av de röstberättigade ledamöterna, vilka skall representera minst femtio procent av det tecknade kapitalet. För kvalificerad majoritet skall det krävas arton röster och sextioåtta procent av det tecknade kapitalet. I bankens arbetsordning skall det fastställas hur många ledamöter som skall vara närvarande för att styrelsen skall vara beslutför.

⁽¹⁾ Punkten ändrad genom protokoll nr 1 till 2003 års anslutningsakt.

Artikel 13

1. ⁽¹⁾ Direktionen skall bestå av en ordförande och åtta vice ordförande, vilka på förslag av styrelsen skall utses av bankens råd för en tid av sex år. Deras mandat kan förnyas.

Bankens råd kan enhälligt ändra antalet ledamöter av direktionen.

2. På förslag av styrelsen som skall besluta med kvalificerad majoritet får bankens råd, likaså genom beslut med kvalificerad majoritet, avsätta ledamöter av direktionen.

3. Direktionen skall, under ordförandens ledning och under styrelsens kontroll, ansvara för bankens löpande verksamhet.

Den skall förbereda styrelsens beslut, särskilt i fråga om upptagande av lån och beviljande av lån och garantier; den skall se till att dessa beslut verkställs.

4. Direktionen skall genom majoritetsbeslut yttra sig över förslag till beviljande av lån och garantier samt över förslag till upptagande av lån.

5. Bankens råd skall fastställa ersättning åt direktionens ledamöter och skall fastställa vilken verksamhet som är oförenlig med deras uppgifter.

6. Ordföranden eller vid förhinder för honom en av de vice ordförandena skall företräda banken i rättsliga och andra frågor.

7. Bankens tjänstemän och övriga anställda skall lyda under ordföranden. De skall anställas och avskedas av honom. Vid valet av personal skall hänsyn tas inte endast till personlig lämplighet och yrkesmeriter, utan också till skälig representation av medlemsstaternas medborgare.

8. Direktionen och bankens personal skall ansvara endast gentemot banken och utöva sina uppdrag i full oavhängighet.

Artikel 14

1. En kommitté bestående av tre medlemmar, som utsetts av bankens råd på grund av deras duglighet, skall varje år pröva om bankens verksamhet bedrivits enligt gällande regler och om räkenskaperna förts i föreskriven ordning.

(¹) Punkten ändrad genom protokoll nr 1 till 2003 års anslutningsakt.

2. Kommittén skall intyga att balansräkningen och resultaträkningen överensstämmer med bokföringen och korrekt visar bankens ställning beträffande tillgångar och skulder.

Artikel 15

Banken skall stå i förbindelse med varje medlemsstat genom den myndighet som utsetts av medlemsstaten. När banken skall genomföra finansiella transaktioner, skall den anlita den sedelutgivande banken i den berörda medlemsstaten eller andra finansinstitut som godkänts av medlemsstaten.

Artikel 16

1. Banken skall samarbeta med alla internationella organisationer med liknande verksamhetsområden.

2. Banken skall sträva efter att upprätta lämpliga förbindelser för samarbete med bank- och finansinstitut i de länder där den bedriver sin verksamhet.

Artikel 17

På begäran av en medlemsstat eller kommissionen eller på eget initiativ skall bankens råd på samma villkor som gällde för utfärdandet av riktlinjerna tolka eller komplettera de riktlinjer som rådet fastställt enligt artikel 9 i denna stadga.

Artikel 18

1. Inom ramen för de uppgifter som fastställts i artikel 267 i detta fördrag skall banken bevilja lån till sina medlemmar eller till privata eller offentliga företag för investeringsprojekt som skall genomföras inom medlemsstaternas europeiska territorier, i den mån medel från andra källor inte är tillgängliga på skäliga villkor.

Banken får dock genom ett undantag som bankens råd enhälligt medgivit på förslag av styrelsen, bevilja lån för investeringsprojekt, som helt eller delvis skall genomföras utanför medlemsstaternas europeiska territorier.

2. Lån skall, så långt det är möjligt, beviljas endast under förutsättning att även andra finansieringskällor utnyttjas.

3. När ett lån beviljas ett företag eller en organisation som inte är en medlemsstat, skall banken bevilja lånet under förutsättning av antingen en garanti från den medlemsstat inom vars territorium projektet skall genomföras eller andra tillräckliga garantier.

4. Banken får garantera lån som upptas av offentliga eller privata företag eller andra organisationer för att genomföra sådana projekt som avses i artikel 267 i detta fördrag.

5. Den totala utestående summan av lån och garantier som beviljats av banken skall inte överstiga 250 procent av det tecknade kapitalet.

6. Banken skall säkra sig mot kursrisker genom att förse låne- och garantiavtal med sådana klausuler som den finner lämpliga.

Artikel 19

1. Räntesatserna för bankens lån samt garantiprovisionerna skall anpassas till gällande villkor på kapitalmarknaden och skall beräknas så att intäkterna härav gör det möjligt för banken att uppfylla sina förpliktelser, täcka sina kostnader och bilda en reservfond enligt artikel 24.

2. Banken skall inte bevilja någon sänkning av räntesatserna. Om en sänkning av räntesatsen synes påkallad med hänsyn till finansieringsprojektets särskilda art, får den berörda medlemsstaten eller tredje part bevilja räntegottgörelse i den utsträckning som detta är förenligt med reglerna i artikel 87 i detta fördrag.

Artikel 20

Banken skall i sin låne- och garantiverksamhet beakta följande principer:

1. Den skall säkerställa att dess medel utnyttjas på mest effektiva sätt i gemenskapens intresse.

Den får endast bevilja lån eller ställa garantier för upptagande av lån

a) när betalningar av ränta och amortering i fråga om projekt som genomförts av företag inom produktionssektorn säkerställs genom verksamhetens avkastning eller, i fråga om andra projekt, genom en förbindelse tecknad av den stat i vilken projektet utförs eller på annat sätt, och

b) när projektets genomförande bidrar till en höjning av den allmänna ekonomiska produktiviteten och främjar förverkligandet av den gemensamma marknaden.

2. Den skall inte förvärva intressen i företag eller ta på sig ansvar för dessas ledning, om inte skyddet av bankens rättigheter så kräver för att säkerställa återbetalning av dess fordran.

3. Den får överlåta sina fordringar på kapitalmarknaden och får för detta ändamål kräva att dess låntagare utfärdar obligationer eller andra värdepapper.
4. Varken banken eller medlemsstaterna får ställa villkor om att de belopp som lånats ut av banken skall användas inom en viss medlemsstat.
5. Den får bevilja lån på villkor att internationella anbud infordras.
6. Den skall inte finansiera projekt, vare sig helt eller delvis, om den medlemsstat på vars territorium projektet skall genomföras motsätter sig detta.

Artikel 21

1. Ansökningar om lån eller garantier får ges in till banken antingen genom kommissionen eller genom den medlemsstat på vars territorium projektet skall genomföras. Ett företag får även vända sig direkt till banken med ansökan om lån eller garanti.

2. När ansökningar ges in genom kommissionen, skall de föreläggas den medlemsstat på vars territorium projektet skall genomföras för yttrande. När de ges in genom en stat, skall de föreläggas kommissionen för yttrande. Ansökningar som kommer direkt från företag skall föreläggas den berörda medlemsstaten och kommissionen.

Den berörda medlemsstaten och kommissionen skall yttra sig inom två månader. Om svar inte har kommit in inom denna tid, får banken utgå från att projektet i fråga inte möter några invändningar.

3. Styrelsen skall besluta om låne- eller garantiansökningar som förelagts den av direktionen.

4. Direktionen skall undersöka om låne- eller garantiansökningar som förelagts den står i överensstämmelse med bestämmelserna i denna stadga, särskild de i artikel 20. Om direktionen tillstyrker att lånet eller garantin beviljas, skall den förelägga styrelsen ett utkast till avtal; direktionen får göra sin tillstyrkan beroende av sådana villkor som den anser vara väsentliga. Om direktionen avstyrker att lånet eller garantin beviljas, skall den förelägga styrelsen de relevanta handlingarna tillsammans med sitt yttrande.

5. Om direktionen avstyrkt, får styrelsen endast bevilja ifrågavarande lån eller garanti genom enhälligt beslut.

6. Om kommissionen avstyrkt, får styrelsen endast bevilja ifrågavarande lån eller garanti genom enhälligt beslut, varvid den ledamot som utsetts efter nominering av kommissionen skall avstå från att delta i omröstningen.

7. Om både direktionen och kommissionen avstyrkt, får styrelsen inte bevilja ifrågavarande lån eller garanti.

Artikel 22

1. Banken skall på de internationella kapitalmarknaderna låna upp de medel som den behöver för att kunna fullgöra sina uppgifter.

2. Banken får ta upp lån på en medlemsstats kapitalmarknad antingen inom ramen för de författningsbestämmelser som gäller för emissioner inom landet eller, i avsaknad av sådana bestämmelser i en medlemsstat, när den berörda staten och banken efter samråd har uppnått enighet om lånet.

Medlemsstatens behöriga myndigheter får vägra att ge sitt samtycke endast om allvarliga störningar kan befaras på denna stats kapitalmarknad.

Artikel 23

1. På följande sätt får banken använda disponibla medel som den inte omedelbart behöver för att uppfylla sina förpliktelser:

- a) Den får företa placeringar på penningmarknaderna.
- b) Om inte annat följer av bestämmelserna i artikel 20.2, får den köpa eller sälja värdepapper som utfärdats av banken eller av dess låntagare.
- c) Den får företa varje annan finansiell transaktion inom ramen för sina uppgifter.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 25 skall banken vid förvaltningen av sina placeringar inte företa valutaarbitrage, som inte direkt behövs för att genomföra dess utlåning eller fullgöra förbindelser som den ingått i samband med att lån tagits upp eller garantier beviljats.

3. Banken skall i frågor som avses i denna artikel handla i samförstånd med behöriga myndigheter eller sedelutgivande bank i den berörda medlemsstaten.

Artikel 24

1. En reservfond som uppgår till 10 procent av det tecknade kapitalet skall gradvis bildas. Om bankens åtaganden motiverar det, får styrelsen besluta om att bilda ytterligare reserver. Så länge reservfonden inte färdigbildats, skall den tillföras

- a) ränteintäkter från lån som banken beviljat av de belopp som medlemsstaterna skall inbetala enligt artikel 5,

- b) ränteintäkter från lån som banken beviljat av de belopp som utgör återbetalning av de lån som avses under a,

i den utsträckning dessa ränteintäkter inte är nödvändiga för att uppfylla bankens förpliktelser och för att täcka dess kostnader.

2. Reservfondens medel skall placeras så, att de när som helst är tillgängliga för fondens ändamål.

Artikel 25

1. Banken skall alltid ha rätt att föra över tillgångar som den innehar i en medlemsstats valuta till en annan medlemsstats valuta för att genomföra finansiella transaktioner i överensstämmelse med dess uppgifter enligt artikel 267 i detta fördrag och med beaktande av bestämmelserna i artikel 23 i denna stadga. Banken skall så långt som möjligt undvika att företa sådana överföringar, om den har kontanter eller likvida medel i den valuta som den behöver.

2. Banken får inte konvertera sina tillgångar i en medlemsstats valuta till ett tredje lands valuta utan medlemsstatens samtycke.

3. Banken får fritt förfoga över den del av sitt kapital som inbetalats i guld eller inkonvertibla valutor och över valutor som upplånats på marknader utanför gemenskapen.

4. Medlemsstaterna förbinder sig att ställa de valutor till bankens gäldenärens förfogande som behövs för betalning av kapital och ränta på sådana lån, som banken beviljat eller garanterat för projekt som skall genomföras på medlemsstaternas territorier.

Artikel 26

Om en medlemsstat inte uppfyller de förpliktelser som följer av medlemskap enligt denna stadga, särskilt förpliktelsen att inbetala sin andel av det tecknade kapitalet, sina särskilda lån eller sina räntebetalningar och amorteringar, får bankens råd med kvalificerad majoritet besluta att beviljandet av lån eller garantier till denna medlemsstat eller dess medborgare skall inställas.

Ett sådant beslut befriar varken staten eller dess medborgare från deras förpliktelser gentemot banken.

Artikel 27

1. Om bankens råd beslutar att inställa bankens verksamhet skall all verksamhet utan dröjsmål upphöra, med undantag för sådana åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att bankens tillgångar används, skyddas och bevaras i behörig ordning samt att dess åtaganden infrias.

2. I händelse av likvidation skall bankens råd utse likvidatorer och ge dem instruktioner för att genomföra likvidationen.

Artikel 28

1. Banken skall i varje medlemsstat ha den mest vittgående rättskapacitet som tillerkänns juridiska personer enligt den nationella lagstiftningen; den skall särskilt kunna förvärva och avyttra fast och lös egendom samt föra talan inför domstolar och andra myndigheter.

(Se även artikel 9.4 i Amsterdamfördraget som har följande lydelse:

Europeiska gemenskaperna skall, på de villkor som anges i det protokoll som avses i punkt 5, inom medlemsstaternas territorier åtnjuta den immunitet och de privilegier som krävs för att de skall kunna fullgöra sina uppgifter. Detsamma skall gälla för Europeiska centralbanken, Europeiska monetära institutet och Europeiska investeringsbanken.)

2. Bankens tillgångar skall undantas från varje slag av rekvisition eller expropriation.

Artikel 29

Utom då domstolen är behörig, skall tvister mellan å ena sidan banken och å andra sidan dess långivare, låntagare eller tredje man avgöras av de behöriga nationella domstolarna.

Banken skall ha domicil i var och en av medlemsstaterna. Den får emellertid i avtal fastställa ett särskilt domicil eller föreskriva ett skiljedomsförfarande.

Bankens tillgångar får endast genom ett avgörande av domstol tas i beslag eller göras till föremål för exekution.

Artikel 30

1. Bankens råd kan enhälligt besluta om att upprätta en europeisk investeringsfond, som skall vara en juridisk person och ha ekonomisk självbestämmanderätt och som skall ha banken som en av sina stiftande medlemmar.

2. Bankens råd skall enhälligt anta stadgar för Europeiska investeringsfonden. Stadgarna skall särskilt bestämma fondens mål, struktur, kapital, medlemsregler, finansiella medel, interventionsmöjligheter och förfarande vid revision samt förhållandet mellan bankens och fondens organ.

3. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 20.2 skall banken ha rätt att delta i förvaltningen av fonden och att bidra till dess tecknade kapital upp till det belopp som bankens råd enhälligt bestämmer.

4. Europeiska ekonomiska gemenskapen kan bli medlem i fonden och bidra till dess tecknade kapital. Finansiella institutioner med intresse av fondens mål får erbjudas medlemskap.

5. Protokollet om immunitet och privilegier för Europeiska gemenskaperna skall tillämpas på fonden, på medlemmarna i dess organ då de fullgör sina uppgifter och på dess personal.

Fonden skall dessutom vara befriad från alla skatter och liknande avgifter vid ökning av dess kapital och från de olika formaliteter som kan vara förbundna med en sådan kapitalökning i den stat där fonden har sitt säte. Inte heller skall fondens upplösning eller likvidation medföra uttag av någon skatt eller liknande avgift. Slutligen skall inte någon omsättningsskatt erläggas med anledning av den verksamhet som fonden och dess organ utövar i enlighet med stadgarna.

Utdelningar, kapitalvinster och övriga inkomster från fonden som andra medlemmar än Europeiska ekonomiska gemenskapen och banken har rätt till, skall dock vara underkastade gällande skattelagstiftning.

6. Domstolen skall, inom de gränser som fastställs i det följande, vara behörig att pröva tvister om åtgärder av fondens organ. Sådana åtgärder får överklagas av varje medlem i fonden i egenskap av medlem eller av medlemsstaterna enligt villkoren i artikel 230 i fördraget.

Upprättat i Rom den tjugofemte mars nittonhundrafemtiosju.

Protokoll (nr 12)
om Italien (1957)

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM ÖNSKAR lösa vissa problem avseende Italien,

HAR ENATS OM följande bestämmelser som skall fogas till detta fördrag.

GEMENSKAPENS MEDLEMSSTATER

BEAKTAR att den italienska regeringen genomför ett tioårigt ekonomiskt utvecklingsprogram vars mål är att rätta till obalanserna i den italienska ekonomin, i synnerhet genom att bygga upp en infrastruktur i de mindre utvecklade områdena i södra Italien och på de italienska öarna samt genom att skapa nya arbetstillfällen för att avskaffa arbetslösheten,

HÄNVISAR TILL att principerna och målen i den italienska regeringens program har övervägts och blivit godkända av internationella samarbetsorgan, i vilka medlemsstaterna är medlemmar,

INSER att det ligger i deras gemensamma intresse att målen i det italienska programmet uppnås,

ÄR ENIGA OM att rekommendera gemenskapens institutioner att använda alla de medel och förfaranden som föreskrivs i detta fördrag och då särskilt att på ett lämpligt sätt utnyttja Europeiska investeringsbankens och Europeiska sociala fondens resurser, för att underlätta genomförandet av den italienska regeringens uppgift,

ANSER att gemenskapens institutioner vid tillämpningen av detta fördrag bör beakta de stora påfrestningar som Italiens ekonomi kommer att utsättas för under de kommande åren och det önskvärda i att undvika sådana riskfyllda belastningar, särskilt vad gäller betalningsbalansen och sysselsättningsnivån, som skulle kunna äventyra tillämpningen av fördraget i Italien,

ERKÄNNER särskilt att det vid tillämpningen av artiklarna 119 och 120 blir nödvändigt att se till att de åtgärder som krävs av den italienska regeringen inte äventyrar genomförandet av regeringens program för ekonomisk utveckling och höjning av befolkningens levnadsstandard.

Upprättat i Rom den tjugofemte mars nittonhundrafemtiosju.

Protokoll (nr 13)

om varor som har sitt ursprung i och kommer från vissa länder och som särbehandlas vid import till en medlemsstat (1957)

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM ÖNSKAR närmare bestämma hur detta fördrag skall tillämpas på vissa varor som har sitt ursprung i och kommer från vissa länder och som särbehandlas vid import till en medlemsstat,

HAR ENATS OM följande bestämmelser som skall fogas till detta fördrag.

1. Tillämpningen av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen skall inte kräva någon ändring av de tullbestämmelser som den 1 januari 1958 tillämpas vid import till Beneluxländerna av varor med ursprung i och som kommer från Surinam (*) eller Nederländska Antillerna (**).
2. Varor som har importerats till en medlemsstat enligt de ovan angivna reglerna skall vid återexport till någon annan medlemsstat inte anses kunna omsättas fritt i den förstnämnda medlemsstaten enligt artikel 24 i detta fördrag.
3. Varje medlemsstat skall underrätta kommissionen och de övriga medlemsstaterna om sina regler angående sådan särbehandling som avses i detta protokoll och samtidigt överlämna en lista över de varor som särbehandlas.
Varje medlemsstat skall också informera kommissionen och de övriga medlemsstaterna om senare ändringar i listan eller i särbehandlingen.
4. Kommissionen skall säkerställa att tillämpningen av dessa regler inte är till skada för de övriga medlemsstaterna. För att uppnå detta mål får den vidta lämpliga åtgärder vad gäller förbindelserna mellan medlemsstaterna.

Upprättat i Rom den tjugofemte mars nittonhundrafemtiosju.

(*) Bestämmelserna i fjärde delen av fördraget tillämpades på Surinam från och med den 1 september 1962 till och med den 16 juli 1976 med stöd av en tilläggsakt som deponerades av Konungariket Nederländerna som ett supplement till ratifikationsinstrumentet.

(**) Enligt artikel 1 i konventionen av den 13 november 1962 om ändring av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT nr 150, 1.10.1964, s. 2414/64) tillämpas protokollet inte längre på Nederländska Antillerna.

Protokoll (nr 14)
**om import till Europeiska ekonomiska gemenskapen av olje-
produkter som raffinerats i Nederländska Antillerna (*) (1962)**

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM ÖNSKAR närmare reglera det handelssystem som tillämpas vid import till Europeiska ekonomiska gemenskapen av oljeprodukter som raffinerats i Nederländska Antillerna,

HAR ENATS OM följande bestämmelser som skall fogas till detta fördrag.

Artikel 1

Detta protokoll gäller för oljeprodukter som omfattas av nr 27.10, 27.11, 27.12, ur 27.13 (paraffin, petroleumvax eller "scale wax" och återstoden från paraffin) och 27.14 i Brysselnomenklaturen och som importeras för att användas i medlemsstaterna.

Artikel 2

På de villkor som anges i detta protokoll skall medlemsstaterna åta sig att för oljeprodukter som har raffinerats i Nederländska Antillerna bevilja de tullförmåner som följer av detta territoriums associering med gemenskapen. Dessa bestämmelser skall gälla oavsett vilka ursprungsregler som medlemsstaterna tillämpar.

Artikel 3

1. Om kommissionen på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ konstaterar att import till gemenskapen, enligt den i artikel 2 angivna ordningen, av oljeprodukter som raffinerats i Nederländska Antillerna skapar faktiska svårigheter på marknaden i en eller flera medlemsstater, skall kommissionen besluta om att medlemsstaterna i fråga skall införa, höja eller återinföra tullar på denna import i sådan utsträckning och för en så lång tid som behövs för att komma till rätta med situationen. De tullar som införs, höjs eller återinförs får inte överstiga dem som för samma produkter tillämpas gentemot tredje land.

2. Bestämmelserna i punkt 1 kan under alla omständigheter tillämpas om gemenskapens import av oljeprodukter som raffinerats i Nederländska Antillerna uppgår till två miljoner ton per år.

(*) Tillagt genom artikel 2 i konventionen av den 13 november 1962 om ändring av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT nr L 150, 1.10.1964).

3. Rådet skall informeras om de beslut som kommissionen fattar enligt punkterna 1 och 2, inklusive de beslut som syftar till att avslå en medlemsstats begäran. Rådet skall på begäran av en medlemsstat pröva besluten och kan med kvalificerad majoritet när som helst ändra eller upphäva dem.

Artikel 4

1. Om en medlemsstat anser att den import av i Nederländska Antillerna raffinerade oljeprodukter som sker antingen direkt eller via en annan medlemsstat och enligt den ordning som föreskrivs i artikel 2, skapar faktiska svårigheter på den förstnämnda statens marknad och att åtgärder för att komma till rätta med svårigheterna omedelbart måste vidtas, kan staten på eget initiativ besluta om att tillämpa tullar på sådan import; tullarna får dock inte överstiga dem som för samma produkter tillämpas gentemot tredje land. Medlemsstaten skall underrätta kommissionen om sitt beslut och kommissionen skall inom en månad besluta om huruvida de av staten vidtagna åtgärderna skall bestå, ändras eller upphävas. Bestämmelserna i artikel 3.3 skall tillämpas på kommissionens beslut.

2. Om de kvantiteter av i Nederländska Antillerna raffinerade oljeprodukter, som antingen direkt eller via någon annan medlemsstat och enligt den i artikel 2 föreskrivna ordningen importeras till en eller flera medlemsstater i gemenskapen, under ett kalenderår överstiger det antal ton som anges i bilagan till detta protokoll, skall de åtgärder som den eller de medlemsstaterna har vidtagit enligt punkt 1 för det aktuella året anses berättigade; efter att ha förvissat sig om att det fastställda antalet ton har uppnåtts, skall kommissionen protokollföra åtgärderna. I sådana fall får inte de övriga medlemsstaterna föra saken inför rådet.

Artikel 5

Om gemenskapen beslutar att tillämpa kvantitativa restriktioner på oljeprodukter oavsett varifrån dessa importeras, kan restriktionerna även tillämpas på import av sådana produkter från Nederländska Antillerna. I sådana fall skall Nederländska Antillerna beviljas en fördelaktigare behandling än tredje land.

Artikel 6

1. Rådet skall enhälligt och efter att ha hört Europaparlamentet och kommissionen ompröva bestämmelserna i artikel 2–5 när en gemensam ursprungsdefinition antas för oljeprodukter, som kommer från tredje land eller associerade länder, när beslut fattas inom ramen för en gemensam handelspolitik för produkterna i fråga eller när en gemensam energipolitik fastställs.

2. Vid en sådan omprövning skall dock under alla omständigheter likvärdiga fördelar behållas för Nederländska Antillerna i lämplig form och för en minsta kvantitet av 2½ miljoner ton oljeprodukter.

3. Gemenskapens åtaganden i fråga om de likvärdiga fördelar som anges i punkt 2 kan om det behövs fördelas på ländernivå; därvid skall hänsyn tas till det antal ton som anges i bilagan till detta protokoll.

Artikel 7

För att genomföra detta protokoll skall kommissionen följa utvecklingen av importen till medlemsstaterna av oljeprodukter som har raffinerats i Nederländska Antillerna. Medlemsstaterna skall i enlighet med av kommissionen utfärdade administrativa föreskrifter lämna kommissionen all ändamålsenlig information; kommissionen skall sprida informationen.

Som skedde i Bryssel den trettonde november nittonhundrasextiotvå.

Bilaga till protokollet

För genomförandet av artikel 4.2 i protokollet om import till Europeiska ekonomiska gemenskapen av oljeprodukter som raffinerats i Nederländska Antillerna, har de höga fördragsslutande parterna beslutat att kvantiteten 2 miljoner ton oljeprodukter från Antillerna skall fördelas mellan medlemsstaterna enligt följande:

Tyskland	625 000 ton
Den ekonomiska unionen mellan Belgien och Luxemburg	200 000 ton
Frankrike	75 000 ton
Italien	100 000 ton
Nederländerna	1 000 000 ton

Protokoll (*) (nr 15)
om en särskild ordning för Grönland (1985)

Artikel 1

1. Vid import till gemenskapen av sådana produkter som omfattas av den gemensamma marknadsorganisationen för fiskeprodukter och som har sitt ursprung på Grönland skall produkterna, samtidigt som den gemensamma marknadsorganisationen följs, vara undantagna från tullar och avgifter med motsvarande verkan samt från kvantitativa restriktioner och åtgärder med motsvarande verkan, om de möjligheter till tillgång till grönländska fiskezoner som har beviljats gemenskapen med stöd av ett avtal mellan gemenskapen och den behöriga myndigheten för Grönland är tillfredsställande för gemenskapen.

2. Alla åtgärder, inklusive beslut om åtgärderna, som avser ordningen för import av sådana produkter, skall vidtas enligt förfarandet i artikel 37 i Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen.

Artikel 2

Kommissionen skall föreslå rådet, som skall besluta med kvalificerad majoritet, de övergångsbestämmelser som kommissionen på grund av den nya ordningens ikraftträdande anser nödvändiga för att bevara de rättigheter som fysiska och juridiska personer har förvärvat under den tid då Grönland var medlem av gemenskapen och för att reglera situationen när det gäller ekonomiskt bistånd som gemenskapen har beviljat Grönland under samma tid.

(*) I artikel 3 i fördraget om Grönland föreskrivs att detta protokoll, som fogats till nämnda fördrag, skall fogas till Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT nr L 29, 1.2.1985).

Protokoll (nr 16)
om förvärv av egendom i Danmark (1992)

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM ÖNSKAR lösa vissa särskilda problem av intresse för Danmark,

HAR ENATS OM följande bestämmelse som skall fogas till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Utan hinder av bestämmelserna i detta fördrag får Danmark fortsätta att tillämpa sin gällande lagstiftning om förvärv av fritidsbostäder.

Protokoll (nr 17)

om artikel 141 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (1992)

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

HAR ENATS OM följande bestämmelse som skall fogas till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Vid tillämpningen av artikel 141 i detta fördrag skall förmåner för arbetstagare på grund av sociala trygghetssystem inte anses som lön om och i den mån förmånerna kan hänföras till anställningstider före den 17 maj 1990, utom när det gäller arbetstagare eller deras förmånsberättigade anhöriga som före den tidpunkten har väckt talan vid domstol eller inlett ett likvärdigt förfarande enligt tillämplig nationell lagstiftning.

Protokoll (nr 18)
**om stadgan för Europeiska centralbankssystemet och
Europeiska centralbanken (1992)**

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM ÖNSKAR fastställa den stadga för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken som avses i artikel 8 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

HAR ENATS om följande bestämmelser som skall fogas till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

KAPITEL I

BILDANDE AV ECBS

Artikel 1

Europeiska centralbankssystemet

1.1 Europeiska centralbankssystemet (ECBS) och Europeiska centralbanken (ECB) skall upprättas enligt artikel 8 i detta fördrag; de skall fullgöra sina uppgifter och utöva sin verksamhet i enlighet med bestämmelserna i detta fördrag och denna stadga.

1.2 Enligt artikel 107.1 i detta fördrag skall ECBS bestå av ECB och medlemsstaternas centralbanker ("nationella centralbanker"). Institut monétaire luxembourgeois skall vara Luxemburgs centralbank.

KAPITEL II

MÅL OCH UPPGIFTER FÖR ECBS

Artikel 2

Mål

Enligt artikel 105.1 i detta fördrag skall huvudmålet för ECBS vara att upprätthålla prisstabilitet. Utan att åsidosätta detta mål skall ECBS stödja den allmänna ekonomiska politiken inom gemenskapen i syfte att bidra till att förverkliga gemenskapens mål enligt artikel 2 i fördraget. ECBS skall handla i överensstämmelse med principen om en öppen marknadsekonomi med fri konkurrens som främjar en effektiv resursfördelning, och iaktta de principer som anges i artikel 4 i fördraget.

Artikel 3

Uppgifter

3.1 Enligt artikel 105.2 i detta fördrag skall de grundläggande uppgifterna för ECBS vara att

- utforma och genomföra gemenskapens monetära politik,
- genomföra valutatransaktioner enligt bestämmelserna i artikel 111 i detta fördrag,
- inneha och förvalta medlemsstaternas officiella valutareserver,
- främja väl fungerande betalningssystem.

3.2 Enligt artikel 105.3 i detta fördrag skall artikel 3.1 tredje strecksatsen inte beröra medlemsstaternas regeringars innehav och förvaltning av rörelsemedel i utländsk valuta.

3.3 Enligt artikel 105.5 i detta fördrag skall ECBS medverka till att de behöriga myndigheterna smidigt kan genomföra sin politik när det gäller tillsyn över kreditinstitut och det finansiella systemets stabilitet.

Artikel 4

Rådgivande funktioner

Enligt artikel 105.4 i detta fördrag

- a) skall ECB höras
 - om varje förslag till gemenskapsrättsakt inom ECB:s behörighetsområde,
 - av nationella myndigheter om varje förslag till rättsregler inom ECB:s behörighetsområde, dock inom de ramar och på de villkor som fastställs av rådet enligt förfarandet i artikel 42;
- b) får ECB i frågor inom sitt behörighetsområde avge yttranden till berörda institutioner eller organ inom gemenskapen eller till nationella myndigheter.

Artikel 5

Insamling av statistiska uppgifter

5.1 För att utföra ECBS uppgifter skall ECB med de nationella centralbankernas stöd samla in de statistiska uppgifter som behövs, antingen från de behöriga nationella myndigheterna eller direkt från de ekonomiska aktörerna. För detta ändamål skall ECB samarbeta med gemenskapsinstitutioner och gemenskapsorgan, med behöriga myndigheter i medlemsstaterna eller i tredje land samt med internationella organisationer.

5.2 De nationella centralbankerna skall så långt som möjligt utföra de uppgifter som anges i artikel 5.1.

5.3 ECB skall vid behov bidra till harmoniseringen av de regler och den praxis som gäller för insamling, sammanställning och distribution av statistik inom dess behörighetsområde.

5.4 Rådet skall enligt förfarandet i artikel 42 fastställa kretsen av uppgiftsskyldiga fysiska och juridiska personer, sekretessföreskrifter samt lämpliga bestämmelser om genomförande och påföljder.

Artikel 6

Internationellt samarbete

6.1 I fråga om sådant internationellt samarbete som angår de uppgifter som har anförtrotts ECBS, skall ECB bestämma hur ECBS skall företrädas.

6.2 ECB och, med dess godkännande, de nationella centralbankerna får delta i internationella monetära institutioner.

6.3 Artiklarna 6.1 och 6.2 skall inte påverka tillämpningen av artikel 111.4 i detta fördrag.

KAPITEL III

ECBS ORGANISATION

Artikel 7

Oavhängighet

Enligt artikel 108 i detta fördrag skall varken ECB eller någon nationell centralbank eller någon medlem av deras beslutande organ, då de utövar de befogenheter och fullgör de uppgifter och skyldigheter som har tilldelats dem genom detta fördrag och denna stadga, begära eller ta emot instruktioner från gemenskapsinstitutioner eller gemenskapsorgan, från medlemsstaternas regeringar eller från något annat organ. Gemenskapsinstitutionerna, gemenskapsorganen och medlemsstaternas regeringar förbinder sig att respektera denna princip och att inte söka påverka medlemmarna av ECB:s eller de nationella centralbankernas beslutande organ när dessa fullgör sina uppgifter.

Artikel 8

Allmän princip

ECBS skall ledas av ECB:s beslutande organ.

Artikel 9

Europeiska centralbanken

9.1 ECB, som enligt artikel 107.2 i detta fördrag skall vara en juridisk person, skall i varje medlemsstat ha den mest vittgående rättskapacitet som tillerkänns juridiska personer enligt den nationella lagstiftningen; ECB skall särskilt kunna förvärva och avyttra fast och lös egendom samt föra talan inför domstolar och andra myndigheter.

9.2 ECB skall säkerställa att de uppgifter som har tilldelats ECBS enligt artikel 105.2, 105.3 och 105.5 i detta fördrag utförs antingen inom ramen för ECB:s egen verksamhet enligt denna stadga eller genom de nationella centralbankerna enligt artiklarna 12.1 och 14.

9.3 Enligt artikel 107.3 i detta fördrag skall ECB:s beslutande organ vara ECB-rådet och direktionen.

Artikel 10

ECB-rådet

10.1 Enligt artikel 112.1 i detta fördrag skall ECB-rådet bestå av ECB:s direktionsledamöter samt cheferna för de nationella centralbankerna.

10.2 Varje medlem av ECB-rådet skall ha en röst. Från och med den dag då antalet medlemmar i ECB-rådet överstiger 21, skall varje direktionsledamot ha en röst och antalet centralbankschefer med rösträtt uppgå till 15. Dessa senare rösträtter skall tilldelas och alternera enligt följande:

- Från och med den dag då antalet centralbankschefer överstiger 15 och fram till den dag då antalet uppgår till 22 skall centralbankscheferna delas in i två grupper baserat på centralbanksmedlemsstatens andel i den sammanlagda bruttonationalprodukten till marknadspris i medlemsstater utan undantag och i den totala aggregerade balansräkningen för de monetära finansinstituten i medlemsstater som har antagit euron. Andelen i den sammanlagda bruttonationalprodukten till marknadspris och i den totala aggregerade balansräkningen skall tilldelas en vikt av 5/6 respektive 1/6. Den första gruppen skall bestå av fem centralbankschefer och den andra gruppen av de återstående centralbankscheferna. Rösträttsfrekvensen för centralbankscheferna i den första gruppen skall inte vara lägre än rösträttsfrekvensen för dem i den andra gruppen. Med förbehåll för vad som sägs i föregående mening skall den första gruppen tilldelas fyra rösträtter och den andra gruppen elva rösträtter.

- Från och med den dag då antalet centralbankschefer uppgår till 22 skall centralbankscheferna delas in i tre grupper enligt en rangordning utifrån kriterierna ovan. Den första gruppen skall bestå av fem centralbankschefer och tilldelas fyra rösträtter. Den andra gruppen skall bestå av hälften av det totala antalet centralbankschefer, rundat till närmaste högre heltal, och tilldelas åtta rösträtter. Den tredje gruppen skall bestå av de återstående centralbankscheferna och tilldelas tre rösträtter.
- Inom varje grupp skall centralbankscheferna ha rösträtt för lika långa tidsperioder.
- För beräkningen av andelarna i den sammanlagda bruttonationalprodukten till marknadspris skall artikel 29.2 i stadgan tillämpas. Den totala aggregerade balansräkningen för de monetära finansinstituten skall beräknas i enlighet med det statistiska regelverk som gäller inom Europeiska gemenskapen vid tidpunkten för beräkningen.
- Så snart den sammanlagda bruttonationalprodukten till marknadspris ändras i enlighet med artikel 29.3, eller närhelst antalet nationella centralbankschefer ökar, skall storleken och sammansättningen på grupperna justeras i enlighet med ovan angivna principer.
- ECB-rådet skall genom beslut med två tredjedelars majoritet av samtliga röstberättigade och icke röstberättigade medlemmar vidta nödvändiga åtgärder för att genomföra ovan angivna principer och kan besluta att senarelägga införandet av rotationssystemet till dess antalet centralbankschefer överstiger 18.

Personlig närvaro krävs för att rösträtt skall kunna utövas. Med avvikelse från denna regel kan det i den arbetsordning som avses i artikel 12.3 fastställas att medlemmar av ECB-rådet får rösta vid telefonkonferenser. I arbetsordningen skall också föreskrivas att en medlem av ECB-rådet som är förhindrad att delta i ECB-rådets möten under en längre period får utse en ersättare som medlem av ECB-rådet.

Bestämmelserna ovan påverkar inte den rösträtt som samtliga medlemmar av ECB-rådet, både röstberättigade och icke röstberättigade medlemmar, har enligt artiklarna 10.3, 10.6 och 41.2.

Om inte annat sägs i denna stadga skall ECB-rådet besluta med enkel majoritet av de röstberättigade medlemmarna. Vid lika röstetal skall ordföranden ha utslagsröst.

ECB-rådet är beslutfört om minst två tredjedelar av de röstberättigade medlemmarna är närvarande. Om ECB-rådet inte är beslutfört får ordföranden kalla till ett extra sammanträde, där beslut kan fattas utan hänsyn till närvaroregeln.

10.3 Vid beslut som fattas enligt artiklarna 28–30, 32, 33, och 51 skall rösterna i ECB-rådet vägas enligt de nationella centralbankernas andelar i ECB:s tecknade kapital. Direktionsledamöternas röstvikt skall vara noll. Ett beslut som kräver kvalificerad majoritet skall antas om det stöds av röster som representerar minst två tredjedelar av ECB:s tecknade kapital och minst hälften av andelsägarna. Om en centralbankschef inte kan närvara, får han utse en ersättare för att avge hans vägda röst.

10.4 Sammanträdena skall vara hemliga. ECB-rådet kan besluta om att offentliggöra resultaten av sina överläggningar.

10.5 ECB-rådet skall sammanträda minst tio gånger om året.

10.6 Artikel 10.2 får ändras av rådet på stats- eller regeringschefs nivå genom enhälligt beslut, antingen på rekommendation från ECB och efter att ha hört Europaparlamentet och kommissionen, eller på rekommendation från kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet och ECB. Rådet skall rekommendera medlemsstaterna att anta dessa ändringar. Ändringarna skall träda i kraft efter det att samtliga medlemsstater har ratificerat dem i enlighet med sina respektive konstitutionella bestämmelser.

En rekommendation från ECB enligt denna punkt kräver ett enhälligt beslut av ECB-rådet.

Artikel 11

Direktionen

11.1 Enligt artikel 112.2 a i detta fördrag skall direktionen bestå av ordföranden, vice ordföranden och fyra andra ledamöter.

Ledamöterna skall utföra sina uppgifter på heltid. De får inte utöva någon annan avlönad eller oavlönad yrkesverksamhet, om inte ECB-rådet undantagsvis ger tillstånd till det.

11.2 Enligt artikel 112.2 b i detta fördrag skall ordföranden, vice ordföranden och de övriga direktionsledamöterna på rekommendation av rådet, som skall ha hört Europaparlamentet och ECB-rådet, utses genom överenskommelse mellan medlemsstaternas regeringar på stats- eller regeringschefs nivå bland personer vars auktoritet och yrkeserfarenhet inom den finansiella sektorn är allmänt erkända.

Deras mandattid är åtta år; mandatet kan inte förnyas.

Endast medborgare i medlemsstaterna får vara direktionsledamöter.

11.3 Anställningsvillkoren för direktionsledamöterna, särskilt deras löner, pensioner och andra sociala trygghetsförmåner, skall bestämmas i avtal med ECB och fastställas av ECB-rådet på förslag av en kommitté som skall bestå av tre medlemmar utsedda av ECB-rådet och tre medlemmar utsedda av rådet. Direktionsledamöterna skall inte ha rösträtt i de frågor som avses i denna punkt.

11.4 Om en direktionsledamot inte längre uppfyller de krav som ställs för att han skall kunna utföra sina uppgifter eller om han gjort sig skyldig till allvarlig försummelse, får domstolen på begäran av ECB-rådet eller direktionen avsätta honom.

11.5 Varje direktionsledamot som är personligen närvarande skall ha rösträtt och för detta ändamål förfoga över en röst. Om inte något annat har bestämts, skall direktionen besluta med enkel majoritet av de avgivna rösterna. Vid lika röstetal skall ordföranden ha utslagsröst. Närmare bestämmelser om omröstningen skall fastställas i den arbetsordning som avses i artikel 12.3.

11.6 Direktionen skall ansvara för ECB:s löpande verksamhet.

11.7 Vid en vakans i direktionen skall en ny ledamot utses enligt artikel 11.2.

Artikel 12

De beslutande organens ansvarsområden

12.1 ECB-rådet skall anta de riktlinjer och fatta de beslut som behövs för att säkerställa att de uppgifter utförs som har anförtrotts ECBS enligt detta fördrag och denna stadga. ECB-rådet skall utforma gemenskapens monetära politik, efter omständigheterna inklusive beslut om mellanliggande monetära mål, nyckelräntesatser och tillförseln av reserver inom ECBS, samt anta de riktlinjer som behövs för att genomföra besluten.

Direktionen skall genomföra den monetära politiken enligt ECB-rådets riktlinjer och beslut. Därvid skall direktionen ge de nationella centralbankerna de anvisningar som behövs. Dessutom kan vissa befogenheter genom beslut av ECB-rådet delegeras till direktionen.

I den utsträckning som det anses möjligt och ändamålsenligt och utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i denna artikel, skall ECB anlita de nationella centralbankerna för att genomföra transaktioner som ingår i uppgifterna för ECBS.

- 12.2 Direktionen skall ansvara för förberedelserna av ECB-rådets sammanträden.
- 12.3 ECB-rådet skall anta en arbetsordning som fastställer den interna organisationen för ECB och dess beslutande organ.
- 12.4 ECB-rådet skall utöva de rådgivande funktioner som avses i artikel 4.
- 12.5 ECB-rådet skall fatta de beslut som avses i artikel 6.

Artikel 13

Ordföranden

- 13.1 Ordföranden eller i hans frånvaro vice ordföranden skall leda sammanträdena i ECB-rådet och direktionen.
- 13.2 Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 39 skall ordföranden eller den person som han utser företräda ECB utåt.

Artikel 14

De nationella centralbankerna

- 14.1 Enligt artikel 109 i detta fördrag skall varje medlemsstat senast då ECB upprättas säkerställa att dess nationella lagstiftning, inbegripet stadgan för dess nationella centralbank, är förenlig med detta fördrag och denna stadga.
- 14.2 I stadgarna för de nationella centralbankerna skall särskilt föreskrivas att ämbetstiden för chefen för en nationell centralbank skall vara minst fem år.

En centralbankschef får avsättas endast om han inte längre uppfyller de krav som ställs för att han skall kunna utföra sina uppgifter eller om han gjort sig skyldig till allvarlig försummelse. Ett beslut om avsättning får överklagas vid domstolen av den berörda centralbankschefen eller ECB-rådet på den grunden att detta fördrag eller någon rättsregel om dess tillämpning har överträtts. En sådan talan skall väckas inom två månader från det att beslutet offentliggjordes eller delgavs den som vill väcka talan eller, i annat fall, från den dag då den senare fick kännedom om beslutet.

14.3 De nationella centralbankerna är en integrerad del av ECBS och skall handla i överensstämmelse med ECB:s riktlinjer och instruktioner. ECB-rådet skall vidta de åtgärder som behövs för att säkerställa att ECB:s riktlinjer och instruktioner följs och skall kräva att all nödvändig information ställs till ECB-rådets förfogande.

14.4 De nationella centralbankerna kan utföra andra uppgifter än de som anges i denna stadga, såvida inte ECB-rådet med en majoritet av två tredjedelar av de avgivna rösterna finner att dessa uppgifter strider mot ECB:s mål och funktioner. Sådana uppgifter skall utföras på de nationella centralbankernas eget ansvar och egen risk och skall inte betraktas som en del av ECBS funktioner.

Artikel 15

Rapporteringskyldighet

15.1 ECB skall minst varje kvartal upprätta och offentliggöra rapporter om ECBS verksamhet.

15.2 En konsoliderad rapport över ECBS finansiella ställning skall offentliggöras varje vecka.

15.3 Enligt artikel 113.3 i detta fördrag skall ECB till Europaparlamentet, rådet och kommissionen samt till Europeiska rådet överlämna en årsrapport om verksamheten inom ECBS och om den monetära politiken under det föregående och det innevarande året.

15.4 De rapporter som avses i denna artikel skall kostnadsfritt ställas till förfogande för intresserade.

Artikel 16

Sedlar

Enligt artikel 106.1 i detta fördrag skall ECB-rådet ha ensamrätt att tillåta sedelutgivning inom gemenskapen. ECB och de nationella centralbankerna får ge ut sedlar. Endast sedlar som ges ut av ECB och de nationella centralbankerna skall vara lagliga betalningsmedel inom gemenskapen.

ECBS skall såvitt möjligt ta hänsyn till gällande praxis när det gäller utgivning och utformning av sedlar.

KAPITEL IV

ECBS MONETÄRA UPPGIFTER OCH TRANSAKTIONER

Artikel 17

Konton i ECBS och de nationella centralbankerna

För att genomföra sina transaktioner får ECB och de nationella centralbankerna öppna konton för kreditinstitut, offentliga organ och andra marknadsaktörer och som säkerhet ta emot tillgångar, inklusive kontobaserade värdepapper.

Artikel 18

Marknads- och kredittransaktioner

18.1 För att förverkliga målen för ECBS och utföra dess uppgifter får ECB och de nationella centralbankerna

- verka för de finansiella marknaderna genom att köpa och sälja fordringar och lätt omsättningsbara värdepapper med leverans (omgående eller på termin) eller enligt återköpsavtal och genom att ge och ta upp lån i sådan fordringar och värdepapper, såväl i gemenskapsvalutor som i tredje lands valutor, samt genom transaktioner med ädelmetaller,
- utföra lånetransaktioner med kreditinstitut och andra marknadsaktörer, varvid lån skall lämnas mot tillfredsställande säkerheter.

18.2 ECB skall fastställa allmänna principer för marknads- och kredittransaktioner som utförs av ECB själv eller av de nationella centralbankerna samt för hur de villkor skall tillkännages enligt vilka de är beredda att ingå i sådana transaktioner.

Artikel 19

Minimireserver

19.1 Om inte annat följer av artikel 2 kan ECB, för att uppfylla målen för den monetära politiken, kräva att kreditinstitut som är etablerade i medlemsstaterna skall hålla minimireserver på konton hos ECB och de nationella centralbankerna. ECB-rådet får fastställa regler för att beräkna och fastställa de minimireserver som krävs. Om kraven åsidosätts, skall ECB ha rätt att ta ut straffränta och att förelägga andra sanktioner med jämförlig verkan.

19.2 För tillämpningen av denna artikel skall rådet enligt förfarandet i artikel 42 fastställa basen för minimireserverna och den högsta tillåtna kvoten mellan dessa reserver och basen för dem samt lämpliga sanktioner vid ett åsidosättande.

Artikel 20

Andra instrument för monetär styrning

ECB-rådet får med en majoritet av två tredjedelar av de avgivna rösterna besluta om tillämpning av sådana andra operativa metoder för monetär styrning som ECB-rådet med beaktande av artikel 2 anser ändamålsenliga.

Rådet skall enligt förfarandet i artikel 42 fastställa tillämpningsområdet för sådana metoder, om de innebär förpliktelser för tredje man.

Artikel 21

Transaktioner med offentliga organisationer

21.1 Enligt artikel 101 i detta fördrag är det förbjudet för ECB och de nationella centralbankerna att ge gemenskapsinstitutioner eller gemenskapsorgan, centrala, regionala, lokala eller andra myndigheter, andra offentligrättsliga organ eller offentliga företag i medlemsstaterna rätt att övertrassera sina konton eller att ge dem andra former av krediter; detsamma gäller ECB:s och de nationella centralbankernas förvärv av skuldförbindelser direkt från dem.

21.2 ECB och de nationella centralbankerna får fungera som fiskala ombud för de enheter som avses i artikel 21.1.

21.3 Bestämmelserna i denna artikel skall inte gälla offentligt ägda kreditinstitut; dessa skall behandlas av de nationella centralbankerna och ECB på samma sätt som privata kreditinstitut vad gäller tillförseln av centralbanksreserver.

Artikel 22

Clearing- och betalningssystem

ECB och de nationella centralbankerna får ställa anordningar till förfogande och ECB får utfärda förordningar för att säkerställa effektiva och sunda clearing- och betalningssystem inom gemenskapen och i förbindelser med tredje land.

Artikel 23

Externa transaktioner

ECB och de nationella centralbankerna får

- upprätta förbindelser med centralbanker och finansinstitut i andra länder och vid behov med internationella organisationer,
- köpa och sälja, för omgående leverans eller på termin, alla slags valutatillgångar och ädelmetaller; begreppet "valutatillgång" skall omfatta värdepapper och alla andra tillgångar oberoende av form, som är utställda i något lands valuta eller i beräkningsenheter,
- inneha och förvalta de tillgångar som avses i denna artikel,
- utföra alla slags banktransaktioner med tredje land och internationella organisationer, inklusive upplåning och utlåning.

Artikel 24

Andra transaktioner

Utöver de transaktioner som följer av deras uppgifter får ECB och de nationella centralbankerna utföra transaktioner för egna administrativa ändamål eller för sin personal.

KAPITEL V

TILLSYN

Artikel 25

Tillsyn

25.1 ECB kan ge råd till och konsulteras av rådet, kommissionen och medlemsstaternas behöriga myndigheter om räckvidden och genomförandet av sådan gemenskapslagstiftning som avser tillsynen över kreditinstitut och det finansiella systemets stabilitet.

25.2 I enlighet med beslut av rådet enligt artikel 105.6 i detta fördrag får ECB utföra särskilda uppgifter i samband med tillsynen över kreditinstitut och andra finansinstitut med undantag av försäkringsföretag.

KAPITEL VI

FINANSIELLA BESTÄMMELSER FÖR ECBS

Artikel 26

Räkenskaper

26.1 ECB:s och de nationella centralbankernas räkenskapsår skall börja den 1 januari och sluta den 31 december.

26.2 ECB:s årsbokslut skall upprättas av direktionen i enlighet med de principer som fastställs av ECB-rådet. Bokslutet skall godkännas av ECB-rådet och därefter offentliggöras.

26.3 För analytiska och operativa ändamål skall direktionen upprätta en konsoliderad balansräkning för ECBS, som skall omfatta sådana tillgångar och skulder hos de nationella centralbankerna som hänför sig till ECBS.

26.4 För tillämpningen av denna artikel skall ECB-rådet fastställa de regler som behövs för att standardisera bokföring och rapportering av de nationella centralbankernas transaktioner.

Artikel 27

Revision

27.1 ECB:s och de nationella centralbankernas räkenskaper skall granskas av oavhängiga externa revisorer som ECB-rådet har rekommenderat och rådet godkänt. Revisorerna skall ha befogenhet att granska alla räkenskapshandlingar och konton hos ECB och de nationella centralbankerna samt att få alla uppgifter om deras transaktioner.

27.2 Artikel 248 i detta fördrag skall endast tillämpas vid granskning av effektiviteten i ECB:s förvaltning.

Artikel 28

ECB:s kapital

28.1 När ECB inleder sin verksamhet skall dess kapital vara 5 miljarder ecu. Kapitalet kan ökas genom beslut av ECB-rådet med kvalificerad majoritet enligt artikel 10.3, inom de gränser och på de villkor som fastställs av rådet enligt förfarandet i artikel 42.

28.2 De nationella centralbankerna skall vara de enda tecknarna och innehavarna av kapital i ECB. Teckningen av kapital skall ske enligt den fördelningsnyckel som fastställs enligt artikel 29.

28.3 ECB-rådet skall med kvalificerad majoritet enligt artikel 10.3 bestämma i vilken omfattning och form som kapitalet skall betalas in.

28.4 Om inte annat följer av artikel 28.5 får centralbankernas andelar i ECB:s tecknade kapital inte överlåtas, pantsättas eller utmätas.

28.5 Om den fördelningsnyckel som avses i artikel 29 ändras, skall de nationella centralbankerna överlåta kapitalandelar till varandra i den omfattning som behövs för att säkerställa att fördelningen av kapitalandelar motsvarar den ändrade nyckeln. ECB-rådet skall fastställa villkoren för sådana överlåtelser.

Artikel 29

Fördelningsnyckel för teckningen av kapital

29.1 När ECBS och ECB har upprättats enligt förfarandet i artikel 123.1 i detta fördrag skall fördelningsnyckeln för teckning av ECB:s kapital fastställas. Varje nationell centralbank skall tilldelas en vikt i denna nyckel som motsvarar summan av

- 50 % av den berörda medlemsstatens andel av gemenskapens befolkning näst sista året före upprättandet av ECBS,
- 50 % av den berörda medlemsstatens andel av gemenskapens bruttonationalprodukt till marknadspris under de senaste fem åren före näst sista året före upprättandet av ECBS.

Procentsatserna skall avrundas uppåt till närmaste multipel av 0,05 procentenheter.

29.2 Det statistiska underlag som skall användas för tillämpningen av denna artikel skall ställas till förfogande av kommissionen enligt de regler som rådet antar enligt förfarandet i artikel 42.

29.3 De vikter som tilldelas de nationella centralbankerna skall ändras vart femte år efter upprättandet av ECBS; därvid skall bestämmelserna i artikel 29.1 tillämpas. Den ändrade fördelningsnyckeln skall tillämpas från och med den första dagen i det närmast följande året.

29.4 ECB-rådet skall vidta alla övriga åtgärder som behövs för tillämpningen av denna artikel.

Artikel 30

Överföring av reservtillgångar till ECB

30.1 Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 28 skall de nationella centralbankerna upp till ett belopp som motsvarar 50 miljarder ecu förse ECB med reservtillgångar, som dock inte får bestå av medlemsstaternas valutor, ecu, IMF-reservpositioner eller SDR. ECB-rådet skall besluta om vilken andel som skall betalas in till ECB i samband med dess upprättande och vilka belopp som skall betalas in vid senare tidpunkter. ECB skall ha obegränsad rätt att inneha och förvalta de reservtillgångar som överförs till ECB och att använda dem för de ändamål som anges i denna stadga.

30.2 Bidraget från varje nationell centralbank skall fastställas i förhållande till bankens andel i ECB:s tecknade kapital.

30.3 ECB skall kreditera varje nationell centralbank med en fordran som motsvarar dess bidrag. ECB-rådet skall fastställa denomineringen och avkastningen för sådana fordringar.

30.4 ECB kan kräva inbetalning av valutareserver enligt artikel 30.2 utöver det i artikel 30.1 fastställda beloppet, inom de gränser och på de villkor som fastställs av rådet enligt förfarandet i artikel 42.

30.5 ECB får inneha och förvalta IMF-reservpositioner och SDR samt bestämma att sådana tillgångar skall läggas samman.

30.6 ECB-rådet skall vidta alla övriga åtgärder som behövs för tillämpningen av denna artikel.

Artikel 31

De nationella centralbankernas innehav av reservtillgångar

31.1 De nationella centralbankerna skall ha rätt att utföra transaktioner för att uppfylla sina förpliktelser mot internationella organisationer i enlighet med artikel 23.

31.2 Alla övriga transaktioner i sådana valutareserver som kvarstår i de nationella centralbankerna efter de överföringar som avses i artikel 30 samt medlemsstaternas transaktioner med rörelsemedel i utländsk valuta skall över en bestämd gräns, som skall fastställas i enlighet med artikel 31.3, godkännas av ECB för att säkerställa överensstämmelse med gemenskapens penning- och valutapolitik.

31.3 ECB-rådet skall utfärda riktlinjer för att underlätta sådana transaktioner.

Artikel 32

Fördelning av de nationella centralbankernas monetära inkomster

32.1 Inkomsterna för de nationella centralbankerna då de fullgör monetära uppgifter för ECBS (härefter kallade "monetära inkomster") skall fördelas vid utgången av varje räkenskapsår i enlighet med bestämmelserna i denna artikel.

32.2 Om inte annat följer av artikel 32.3 skall summan av de monetära inkomsterna för varje nationell centralbank vara lika med centralbankens årliga inkomster av de tillgångar som den innehar som motvärden till sedlar i omlopp och till inlåning från kreditinstitut. Dessa tillgångar skall reserveras av de nationella centralbankerna i enlighet med riktlinjer som ECB-rådet skall fastställa.

32.3 Om ECB-rådet efter den tredje etappens början finner att det på grund av de nationella centralbankernas balansräkningsstrukturer inte är möjligt att tillämpa artikel 32.2, kan ECB-rådet med kvalificerad majoritet och med avvikelse från artikel 32.2 besluta om att de monetära inkomsterna skall beräknas enligt någon annan metod under en tid av högst 5 år.

32.4 Varje nationell centralbanks monetära inkomster skall minskas med ett belopp som motsvarar centralbankens räntebetalningar till följd av förpliktelser på grund av inlåning från kreditinstituten enligt artikel 19.

ECB-rådet kan besluta att de nationella centralbankerna skall ersättas för kostnader i samband med sedelutgivning eller i undantagsfall för särskilda förluster till följd av monetära transaktioner som företagits för ECBS. Ersättning skall lämnas i den form som ECB-rådet finner lämplig; sådana belopp får avräknas från de nationella centralbankernas monetära inkomster.

32.5 Summan av de nationella centralbankernas monetära inkomster skall fördelas på de nationella centralbankerna i förhållande till deras inbetalda andelar av ECB:s kapital, om inte annat följer av beslut som ECB-rådet fattar enligt artikel 33.2.

32.6 Avräkning och betalning av saldona från fördelningen av de monetära inkomsterna skall utföras av ECB enligt ECB-rådets riktlinjer.

32.7 ECB-rådet skall vidta alla övriga åtgärder som behövs för tillämpningen av denna artikel.

Artikel 33

Fördelning av ECB:s resultat

33.1 ECB:s nettovinst skall fördelas på följande sätt:

- a) Ett belopp som ECB-rådet bestämmer och som inte får överstiga 20 % av nettovinsten skall avsättas till den allmänna reservfonden inom en gräns som motsvarar 100 % av kapitalet.
- b) Återstoden skall fördelas mellan ECB:s andelsägare i förhållande till deras inbetalda andelar.

33.2 Vid förlust för ECB kan underskottet avräknas mot ECB:s allmänna reservfond och – om det behövs och efter beslut av ECB-rådet – mot de monetära inkomsterna för det ifrågavarande räkenskapsåret i förhållande till och upp till de belopp som fördelas på de nationella centralbankerna enligt artikel 32.5.

KAPITEL VII

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 34

Rättsakter

34.1 I enlighet med artikel 110 i detta fördrag skall ECB

- utfärda förordningar i den utsträckning som behövs för att genomföra de uppgifter som anges i artikel 3.1 första strecksatsen, artiklarna 19.1, 22 eller 25.2 samt i de fall som skall anges i de rättsakter från rådet som avses i artikel 42,
- fatta de beslut som behövs för att fullgöra de uppgifter som har anförtrotts ECBS genom detta fördrag och denna stadga,
- avge rekommendationer och yttranden.

34.2 En förordning skall ha allmän giltighet. Den skall till alla delar vara bindande och direkt tillämplig i varje medlemsstat.

Rekommendationer och yttranden skall inte vara bindande.

Ett beslut skall till alla delar vara bindande för dem som det är riktat till.

Artiklarna 253, 254 och 256 i detta fördrag skall tillämpas på ECB:s förordningar och beslut.

ECB kan besluta om att offentliggöra sina beslut, rekommendationer och yttranden.

34.3 Inom de gränser och på de villkor som fastställs av rådet enligt förfarandet i artikel 42 skall ECB ha rätt att förelägga företag böter eller viten om de inte uppfyller sina förpliktelser enligt ECB:s förordningar och beslut.

Artikel 35

Domstolskontroll m.m.

35.1 ECB:s åtgärder eller underlåtenhet att handla skall prövas eller tolkas av domstolen i de fall och på de villkor som fastställts i detta fördrag. ECB kan väcka talan i de fall och på de villkor som fastställts i detta fördrag.

35.2 Tvister mellan ECB å ena sidan och dess borgenärer, gäldenärer eller andra personer å den andra skall avgöras av de behöriga nationella domstolarna, utom när domstolen är behörig.

35.3 ECB skall ansvara enligt artikel 288 i detta fördrag. De nationella centralbankerna skall ansvara enligt sin nationella lagstiftning.

35.4 Domstolen skall vara behörig att träffa avgöranden med stöd av en skiljedoms klausul i ett offentligt eller privaträttsligt avtal som har ingåtts av ECB eller för dess räkning.

35.5 Beslut av ECB om att väcka talan vid domstolen skall fattas av ECB-rådet.

35.6 Domstolen skall vara behörig att avgöra tvister om en nationell centralbanks fullgörande av sina förpliktelser enligt denna stadga. Om ECB anser att en nationell centralbank har underlåtit att fullgöra en förpliktelse enligt denna stadga, skall ECB avge ett motiverat yttrande i ärendet efter att ha gett den berörda nationella centralbanken tillfälle att framföra sina synpunkter. Om den berörda nationella centralbanken inte rättar sig efter yttrandet inom den tid som ECB bestämmer, kan ECB väcka talan vid domstolen.

Artikel 36

Personal

36.1 ECB-rådet skall på förslag av direktionen fastställa anställningsvillkoren för ECB:s personal.

36.2 Domstolen skall vara behörig att avgöra alla tvister mellan ECB och dess anställda inom de gränser och på de villkor som följer av anställningsvillkoren.

Artikel 37

Säte

Före utgången av år 1992 skall medlemsstaternas regeringar på stats- eller regeringschefsnivå i samförstånd besluta om var ECB skall ha sitt säte.

Artikel 38

Sekretess

38.1 Ledamöterna av de beslutande organen och personalen i ECB och de nationella centralbankerna skall även sedan deras uppdrag har upphört vara förpliktade att inte lämna ut upplysningar som omfattas av tystnadsplikt.

38.2 För personer som har tillgång till uppgifter som enligt gemenskapsföreskrifter omfattas av tystnadsplikt skall de föreskrifterna gälla.

Artikel 39

Firmatecknare

ECB blir rättsligt bunden gentemot tredje man genom ordföranden eller två direktionsledamöter eller genom underskrift av två medlemmar av ECB:s personal som ordföranden har bemyndigat att teckna ECB:s firma.

Artikel 40

Immunitet och privilegier

ECB skall, på de villkor som anges i protokollet om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier, inom medlemsstaternas territorier åtnjuta den immunitet och de privilegier som krävs för att de skall kunna fullgöra sina uppgifter.

KAPITEL VIII

STADGEÄNDRINGAR OCH TILLÄGGSFÖRESKRIFTER

Artikel 41

Förenklat ändringsförfarande

41.1 Enligt artikel 107.5 i detta fördrag kan rådet ändra artiklarna 5.1, 5.2, 5.3, 17, 18, 19.1, 22, 23, 24, 26, 32.2, 32.3, 32.4, 32.6, 33.1 a och 36 i denna stadga, antingen genom beslut med kvalificerad majoritet på rekommendation av ECB och efter att ha hört kommissionen eller genom enhälligt beslut på förslag av kommissionen och efter att ha hört ECB. I båda fallen krävs Europaparlamentets samtycke.

41.2 En rekommendation av ECB enligt denna artikel kräver ett enhälligt beslut av ECB-rådet.

Artikel 42

Tilläggsföreskrifter

Enligt artikel 107.6 i detta fördrag skall rådet omedelbart efter beslutet om tidpunkten för början av den tredje etappen, antingen på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet och ECB eller på rekommendation av ECB och efter att ha hört Europaparlamentet och kommissionen, med kvalificerad majoritet anta de bestämmelser som avses i artiklarna 4, 5.4, 19.2, 20, 28.1, 29.2, 30.4 och 34.3 i denna stadga.

KAPITEL IX

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH ANDRA BESTÄMMELSER OM ECBS

Artikel 43

Allmänna bestämmelser

43.1 Ett undantag enligt artikel 122.1 i detta fördrag skall medföra att den berörda medlemsstaten inte får några rättigheter eller skyldigheter enligt följande artiklar i denna stadga: 3, 6, 9.2, 12.1, 14.3, 16, 18, 19, 20, 22, 23, 26.2, 27, 30, 31, 32, 33, 34, 50 och 52.

43.2 Centralbankerna i medlemsstater med undantag enligt artikel 122.1 i detta fördrag skall behålla sina befogenheter på den monetära politikens område enligt nationell lagstiftning.

43.3 Enligt artikel 122.4 i detta fördrag skall med "medlemsstater" avses "medlemsstater utan undantag" i följande artiklar i denna stadga: 3, 11.2, 19, 34.2 och 50.

43.4 Med "nationella centralbanker" skall avses "centralbanker i medlemsstater utan undantag" i följande artiklar i denna stadga: 9.2, 10.1, 10.3, 12.1, 16, 17, 18, 22, 23, 27, 30, 31, 32, 33.2 och 52.

43.5 Med "andelsägare" skall i artiklarna 10.3 och 33.1 avses "centralbanker i medlemsstater utan undantag".

43.6 Med "ECB:s tecknade kapital" skall i artiklarna 10.3 och 30.2 avses "ECB:s kapital tecknat av centralbankerna i medlemsstater utan undantag".

Artikel 44

Övergångsuppgifter för ECB

ECB skall överta de av EMI:s uppgifter som till följd av undantag för en eller flera medlemsstater fortfarande måste utföras under den tredje etappen.

ECB skall ge råd under förberedelserna för att upphäva de undantag som avses i artikel 122 i detta fördrag.

Artikel 45

ECB:s allmänna råd

45.1 Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 107.3 i detta fördrag skall det allmänna rådet inrättas som ECB:s tredje beslutande organ.

45.2 Det allmänna rådet skall bestå av ECB:s ordförande och vice ordförande samt cheferna för de nationella centralbankerna. Övriga direktionsledamöter får delta utan rösträtt i det allmänna rådets sammanträden.

45.3 Det allmänna rådets ansvarsområden anges uttömmande i artikel 47 i denna stadga.

Artikel 46

Det allmänna rådets arbetsordning

- 46.1 ECB:s ordförande eller, i hans frånvaro, vice ordförande skall leda sammanträdena i det allmänna rådet.
- 46.2 Rådets ordförande och en ledamot av kommissionen får delta utan rösträtt i det allmänna rådets sammanträden.
- 46.3 Ordföranden skall förbereda det allmänna rådets sammanträden.
- 46.4 Med avvikelse från artikel 12.3 skall det allmänna rådet anta sin egen arbetsordning.
- 46.5 Det allmänna rådets sekretariat skall tillhandahållas av ECB.

Artikel 47

Det allmänna rådets ansvarsområden

- 47.1 Det allmänna rådet skall
- utföra de uppgifter som avses i artikel 44,
 - medverka till att fullgöra de rådgivande funktioner som avses i artiklarna 4 och 25.1.
- 47.2 Det allmänna rådet skall medverka till
- att samla in statistiska uppgifter enligt artikel 5,
 - ECB:s rapporteringsverksamhet enligt artikel 15,
 - att införa de regler som enligt artikel 26.4 behövs för tillämpningen av artikel 26,
 - att vidta alla övriga åtgärder som enligt artikel 29.4 behövs för tillämpningen av artikel 29,
 - att fastställa anställningsvillkoren för ECB:s personal enligt artikel 36.

47.3 Det allmänna rådet skall bidra till de nödvändiga förberedelserna för att enligt bestämmelserna i artikel 123.5 i detta fördrag oåterkalleligen låsa växelkurserna för valutorna i medlemsstater med undantag i förhållande till valutorna eller den gemensamma valutan i medlemsstater utan undantag.

47.4 Det allmänna rådet skall underrättas av ECBS ordförande om ECB-rådets beslut.

Artikel 48

Övergångsbestämmelser för ECB:s kapital

Enligt artikel 29.1 skall varje nationell centralbank tilldelas en vikt i fördelningsnyckeln för teckning av ECB:s kapital. Med avvikelse från artikel 28.3 skall centralbankerna i medlemsstater med undantag inte betala in sitt tecknade kapital, såvida inte det allmänna rådet med en majoritet av minst två tredjedelar av ECB:s tecknade kapital och minst hälften av andelsägarna beslutar att en minimiprocentsats skall betalas in som bidrag till ECB:s driftkostnader.

Artikel 49

Uppskjuten betalning av kapital, reserver och avsättningar i ECB

49.1 Centralbanken i en medlemsstat vars undantag har upphävts skall betala in sin tecknade andel av ECB:s kapital i samma omfattning som centralbankerna i andra medlemsstater utan undantag och till ECB föra över reservtillgångar enligt artikel 30.1. Det belopp som skall föras över skall beräknas genom multiplikation av värdet av de reservtillgångar uttryckt i ecu efter omräkning till den aktuella växelkursen som redan har förts över till ECB enligt artikel 30.1, med kvoten mellan antalet andelar som har tecknats av den berörda nationella centralbanken och antalet andelar som redan har betalats in av de andra nationella centralbankerna.

49.2 Utöver den betalning som skall göras enligt artikel 49.1 skall den berörda centralbanken bidra till ECB:s reserver, till sådana avsättningar som är likvärdiga med reserver samt till de belopp som återstår att tillföra reserverna och avsättningarna enligt saldot för resultaträkningen per den 31 december året innan undantaget upphävdes. Bidragsbeloppet skall beräknas genom multiplikation av summan av reserverna, enligt definitionen ovan och enligt ECB:s godkända balansräkning, med den faktor som anger förhållandet mellan antalet andelar som har tecknats av den berörda centralbanken och antalet andelar som redan har betalats in av de andra centralbankerna.

49.3 ⁽¹⁾ När ett eller flera länder blir medlemsstater och deras respektive nationella centralbanker blir en del av ECBS skall ECB:s tecknade kapital och högsta belopp för reservtillgångar som får föras över till ECB automatiskt ökas. Ökningen skall beräknas genom att respektive då gällande belopp multipliceras med kvoten, inom fördelningsnyckeln för det utvidgade kapitalet, mellan de berörda inträdande nationella centralbankernas viktning och viktningen för de nationella centralbanker som redan är medlemmar av ECBS. Varje nationell centralbanks viktning i fördelningsnyckeln skall beräknas analogt med artikel 29.1 och i enlighet med artikel 29.2. De referensperioder som skall användas för statistiska uppgifter skall vara samma som de som tillämpades vid den senaste femårsjusteringen av viktningarna enligt artikel 29.3.

Artikel 50

Första valet av direktionsledamöter

När ECB:s direktion upprättas skall ordföranden, vice ordföranden och de övriga direktionsledamöterna utses genom överenskommelse mellan medlemsstaternas regeringar på stats- eller regeringschefs nivå på rekommendation av rådet och sedan Europaparlamentet och EMI:s råd har hörts. Direktionens ordförande skall utses för åtta år. Med avvikelse från artikel 11.2 skall vice ordföranden utses för fyra år och de övriga direktionsledamöterna för tider mellan fem och åtta år. Mandaten kan inte förnyas. Antalet direktionsledamöter kan vara lägre än vad som sägs i artikel 11.1, men får inte i något fall understiga fyra.

Artikel 51

Avvikelse från artikel 32

51.1 Om ECB-rådet efter början av den tredje etappen finner att tillämpningen av artikel 32 medför väsentliga ändringar i de nationella centralbankernas relativa inkomstlägen, skall storleken på de inkomster som skall fördelas enligt artikel 32 minskas med en enhetlig procentsats som inte får överstiga 60 % under första räkenskapsåret efter början av den tredje etappen och som för varje följande räkenskapsår skall sättas ned med minst 12 procentenheter.

51.2 Artikel 51.1 skall inte tillämpas under mer än fem räkenskapsår efter början av den tredje etappen.

⁽¹⁾ Punkten införd genom 2003 års anslutningsakt.

*Artikel 52***Växling av sedlar i gemenskapsvalutor**

Efter den oåterkalleliga låsningen av växelkurserna skall ECB-rådet vidta de åtgärder som behövs för att säkerställa att sedlar utställda i valutor med oåterkalleligen låsta växelkurser växlas av de nationella centralbankerna till parivärdet.

*Artikel 53***Övergångsbestämmelsernas tillämplighet**

Artiklarna 43–48 skall tillämpas så länge det finns medlemsstater med undantag.

Protokoll (nr 19)
om Europeiska monetära institutets stadga (1992)

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM ÖNSKAR fastställa Europeiska monetära institutets stadga,

HAR ENATS OM följande bestämmelser som skall fogas till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Artikel 1

Bildande och namn

1.1 Europeiska monetära institutet (EMI) skall upprättas enligt artikel 117 i detta fördrag; det skall fullgöra sina uppgifter och utöva sin verksamhet i enlighet med bestämmelserna i detta fördrag och denna stadga.

1.2 Medlemmar i EMI skall vara medlemsstaternas centralbanker ("nationella centralbanker"). I denna stadga skall Institut monétaire luxembourgeois betraktas som Luxemburgs centralbank.

1.3 Enligt artikel 117 i detta fördrag skall både Centralbankschefskommittén och Europeiska fonden för monetärt samarbete (EFMS) upplösas. Alla tillgångar och skulder i EFMS skall automatiskt övergå till EMI.

Artikel 2

Mål

EMI skall medverka till att skapa de förhållanden som är nödvändiga för övergången till den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen, särskilt genom att

- stärka samordningen av den monetära politiken i syfte att säkerställa prisstabilitet,
- göra de förberedelser som behövs för att upprätta Europeiska centralbankssystemet (ECBS) samt för att under den tredje etappen föra en gemensam monetär politik och skapa en gemensam valuta,
- övervaka ecuns utveckling.

Artikel 3

Allmänna principer

3.1 EMI skall utföra de uppgifter som det har tilldelats enligt detta fördrag och denna stadga, dock utan att detta påverkar de behöriga myndigheternas ansvar för den monetära politiken inom respektive medlemsstater.

3.2 EMI skall handla i överensstämmelse med de mål och principer som anges i artikel 2 i ECBS-stadgan.

Artikel 4

Huvuduppgifter

4.1 I enlighet med artikel 117.2 i detta fördrag skall EMI

- stärka samarbetet mellan de nationella centralbankerna,
- stärka samordningen av medlemsstaternas monetära politik med målet att säkerställa prisstabilitet,
- övervaka Europeiska monetära systemets funktion,
- samråda om frågor som ligger inom de nationella centralbankernas behörighet och som inverkar på finansinstitutens och de finansiella marknadernas stabilitet,
- överta de uppgifter som ankommer på EFMS; EMI skall särskilt fullgöra de uppgifter som avses i artiklarna 6.1, 6.2 och 6.3,
- underlätta användningen av ecun och övervaka dess utveckling, inklusive att clearingsystemet för ecun fungerar smidigt.

EMI skall också

- hålla regelbundna samråd om inriktningen av den monetära politiken och om användningen av penningpolitiska instrument,
- normalt höras av de nationella monetära myndigheterna innan dessa fattar beslut om inriktningen av den monetära politiken inom den gemensamma ramen för tidigare samordning.

4.2 Senast den 31 december 1996 skall EMI precisera den reglementariska, organisatoriska och logistiska ram som är nödvändig för att ECBS skall kunna fullgöra sina uppgifter under den tredje etappen i enlighet med principen om en öppen marknadsekonomi och fri konkurrens. Denna ram skall EMI:s råd förelägga ECB för beslut då ECB upprättas.

I enlighet med artikel 117.3 i detta fördrag skall EMI särskilt

- förbereda de instrument och förfaranden som behövs för att en gemensam monetär politik skall kunna föras under den tredje etappen,
- främja, i de fall det behövs, harmoniseringen av de regler och den praxis som gäller för insamling, sammanställning och distribution av statistik inom EMI:s behörighetsområde,
- utarbeta regler för transaktioner och transfereringar som skall genomföras av de nationella centralbankerna inom ramen för ECBS,
- främja effektiviteten hos gränsöverskridande betalningar,
- övervaka de tekniska förberedelserna för att ge ut ecusedlar.

Artikel 5

Rådgivande funktioner

5.1 Enligt artikel 117.4 i detta fördrag får EMI:s råd avge yttranden eller rekommendationer om den allmänna inriktningen av penning- och valutapolitiken i varje medlemsstat samt om åtgärder som har vidtagits i samband därmed. EMI får förelägga regeringarna och rådet yttranden eller rekommendationer om åtgärder som kan påverka den penning- och valutapolitiska situationen i gemenskapen och särskilt funktionen hos EMS.

5.2 EMI:s råd får även avge rekommendationer till medlemsstaternas monetära myndigheter om hur deras politik skall genomföras.

5.3 Enligt artikel 117.6 i detta fördrag skall rådet höra EMI om varje förslag till gemenskapsrättsakt inom dess behörighetsområde.

Inom de gränser och på de villkor som rådet fastställer genom beslut med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet och EMI, skall medlemsstaternas myndigheter höra EMI om varje förslag till rättsregler inom dess behörighetsområde, särskilt med avseende på artikel 4.2.

5.4 Enligt artikel 117.5 i detta fördrag får EMI offentliggöra sina yttranden och rekommendationer.

Artikel 6

Operativa och tekniska uppgifter

6.1 EMI skall

- ansvara för multilateraliseringen av positioner som uppstår genom de nationella centralbankernas interventioner i gemenskapsvalutor samt för multilateraliseringen av avräkningar inom gemenskapen,
- administrera den ultrakorta finansieringsmekanism som infördes genom avtalet av den 13 mars 1979 mellan centralbankerna i Europeiska ekonomiska gemenskapens medlemsstater om fastställande av operativa förfaranden för Europeiska monetära systemet (härefter kallat "EMS-avtalet") och den kortfristiga monetära stödmekanism som infördes genom avtalet av den 9 februari 1970 mellan centralbankerna i Europeiska gemenskapens medlemsstater, i dess ändrade lydelse,
- utföra de uppgifter som avses i artikel 11 i rådets förordning (EEG) nr 1969/88 av den 24 juni 1988 om införande av en enhetlig mekanism för medelfristigt finansiellt stöd till medlemsstaternas betalningsbalanser.

6.2 EMI får ta emot reserver från de nationella centralbankerna och i syfte att genomföra EMS-avtalet ge ut ecu i utbyte mot sådana tillgångar. Dessa ecu kan användas av EMI och de nationella centralbankerna till avräkningar och till transaktioner mellan centralbankerna och EMI. EMI skall vidta de förvaltningsåtgärder som behövs för att genomföra bestämmelserna i denna punkt.

6.3 EMI får ge tredje lands monetära myndigheter och internationella monetära institutioner ställningen som "annan innehavare" av ecu och fastställa de villkor som skall gälla för sådan annan innehavares förvärv, innehav eller användning av ecu.

6.4 EMI skall ha rätt att inneha och förvalta valutareserver som ombud för och på begäran av nationella centralbanker. Vinster och förluster avseende dessa reserver skall tillräknas den nationella centralbank som har deponerat reserverna. EMI skall fullgöra dessa uppgifter på grundval av bilaterala avtal i enlighet med de regler som anges i ett beslut av EMI. Sådana regler skall säkerställa att transaktioner med dessa reserver inte stör den penning- och valutapolitik som förs av medlemsstaternas behöriga monetära myndigheter och att sådana transaktioner är förenliga med EMI:s mål och funktionen hos EMS växelkursmekanism.

Artikel 7

Andra uppgifter

7.1 En gång om året skall EMI tillstålla rådet en rapport om läget av förberedelserna för den tredje etappen. Dessa rapporter skall också innehålla en bedömning av de framsteg som har gjorts i riktning mot konvergens inom gemenskapen; rapporterna skall särskilt behandla anpassningen av instrumenten för den monetära politiken, förberedelserna för de förfaranden som är nödvändiga för att genomföra en gemensam monetär politik under den tredje etappen samt de rättsliga förutsättningar som de nationella centralbankerna måste uppfylla för att integreras med ECBS.

7.2 I enlighet med sådana beslut av rådet som avses i artikel 117.7 i detta fördrag får EMI utföra andra uppgifter för att förbereda den tredje etappen.

Artikel 8

Oavhängighet

De medlemmar av EMI:s råd som är företrädare för sina institutioner skall inom ramen för sin verksamhet handla på eget ansvar. När EMI:s råd utövar de befogenheter och fullgör de uppgifter och förpliktelser som det har tilldelats genom detta fördrag och denna stadga får EMI:s råd varken begära eller ta emot instruktioner från gemenskapsinstitutioner eller gemenskapsorgan eller från medlemsstaternas regeringar. Gemenskapsinstitutionerna, gemenskapsorganen och medlemsstaternas regeringar förbinder sig att respektera denna princip och att inte söka påverka EMI:s råd när det fullgör sina uppgifter.

Artikel 9

Förvaltning

9.1 Enligt artikel 117.1 i detta fördrag skall EMI ledas och förvaltas av EMI:s råd.

9.2 EMI:s råd skall bestå av en ordförande och de nationella centralbankscheferna, av vilka en skall vara vice ordförande. Om en centralbankschef inte kan delta i ett sammanträde får han utse en annan företrädare för sin institution.

9.3 Ordföranden skall utses genom överenskommelse på stats- eller regeringschefernivå mellan medlemsstaternas regeringar, på rekommendation alltefter omständigheterna av Centralbankschefskommittén eller EMI:s råd och efter samråd med Europaparlamentet och rådet. Ordföranden skall utses bland personer vilkas auktoritet och yrkeserfarenhet inom den finansiella sektorn är allmänt erkända. Endast medborgare i medlemsstaterna får vara ordförande för EMI. EMI:s råd skall utse vice ordföranden. Ordföranden och vice ordföranden skall utses för en tid av tre år.

9.4 Ordföranden skall fullgöra sina uppgifter på heltid. Han får inte utöva någon avlönad eller oavlönad yrkesverksamhet om inte EMI:s råd undantagsvis medger avvikelse härifrån.

9.5 Ordföranden skall

- förbereda och leda sammanträdena inom EMI:s råd,
- utan att det påverkar tillämpningen av artikel 22 lägga fram EMI:s synpunkter utåt,
- svara för den löpande förvaltningen av EMI.

I ordförandens frånvaro skall hans uppgifter fullgöras av vice ordföranden.

9.6 Anställningsvillkoren för ordföranden, särskilt hans lön, pension och andra sociala trygghetsförmåner, skall bestämmas i avtal med EMI och fastställas av EMI:s råd på förslag av en kommitté som skall bestå av tre medlemmar utsedda alltefter omständigheterna av Centralbankschefskommittén eller EMI:s råd och av tre medlemmar utsedda av rådet. Ordföranden får inte rösta i frågor som avses i denna punkt.

9.7 Om ordföranden inte längre uppfyller de krav som ställs för att han skall kunna utföra sina uppgifter eller om han gjort sig skyldig till allvarlig försummelse, får domstolen på begäran av EMI:s råd avsätta honom.

9.8 EMI:s arbetsordning skall antas av EMI:s råd.

Artikel 10

Sammanträden i EMI:s råd och omröstningsregler

10.1 EMI:s råd skall sammanträda minst tio gånger om året. Sammanträdena skall vara hemliga. EMI:s råd får enhälligt besluta om att offentliggöra resultatet av sina överläggningar.

10.2 Varje medlem av EMI:s råd eller hans företrädare skall ha en röst.

10.3 Om inte annat bestäms i denna stadga skall EMI:s råd besluta med enkel majoritet av sina medlemmar.

10.4 För beslut som fattas enligt artiklarna 4.2, 5.4, 6.2 och 6.3 krävs enhällighet bland medlemmarna av EMI:s råd.

För att anta yttranden och rekommendationer enligt artiklarna 5.1 och 5.2, beslut enligt artiklarna 6.4, 16 och 23.6 samt riktlinjer enligt artikel 15.3 krävs en kvalificerad majoritet av två tredjedelar av medlemmarna av EMI:s råd.

Artikel 11

Samarbete mellan institutionerna och rapporteringsskyldighet

11.1 Rådets ordförande och en ledamot av kommissionen får delta utan rösträtt i sammanträden i EMI:s råd.

11.2 EMI:s ordförande skall inbjudas att delta i rådets sammanträden när rådet behandlar frågor som angår EMI:s mål och uppgifter.

11.3 Vid en tidpunkt som skall fastställas i arbetsordningen skall EMI utarbeta en årsrapport om sin verksamhet och om de monetära och finansiella förhållandena inom gemenskapen. Årsrapporten skall tillsammans med EMI:s årsbokslut föreläggas Europaparlamentet, rådet och kommissionen samt även Europeiska rådet.

EMI:s ordförande kan på begäran av Europaparlamentet eller på eget initiativ höras av Europaparlamentets behöriga kommittéer.

11.4 Rapporter som offentliggörs av EMI skall kostnadsfritt ställas till förfogande för intresserade.

Artikel 12

Valutaenhet

EMI:s transaktioner skall uttryckas i ecu.

Artikel 13

Säte

Beslut om var EMI skall ha sitt säte skall före utgången av år 1992 fattas av medlemsstaternas regeringar i samförstånd på stats- eller regeringschefsnivå.

Artikel 14

Rättskapacitet

EMI, som enligt artikel 117.1 i detta fördrag skall vara en juridisk person, skall i varje medlemsstat ha den mest vittgående rättskapacitet som tillerkänns juridiska personer enligt den nationella lagstiftningen; EMI skall särskilt kunna förvärva och avyttra fast och lös egendom samt föra talan inför domstolar och andra myndigheter.

Artikel 15

Rättsakter

15.1 För att fullgöra sina uppgifter och på de villkor som anges i denna stadga skall EMI

- avge yttranden,
- avge rekommendationer,
- anta riktlinjer och fatta beslut som skall riktas till de nationella centralbankerna.

15.2 EMI:s yttranden och rekommendationer skall inte vara bindande.

15.3 EMI:s råd får anta riktlinjer som anger metoderna för att skapa de förutsättningar som behövs för att ECBS skall kunna fullgöra sina uppgifter under den tredje etappen. EMI:s riktlinjer skall inte vara bindande; de skall föreläggas ECB för beslut.

15.4 Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 3.1 skall beslut av EMI till alla delar vara bindande för dem som de riktas till. Artiklarna 253 och 254 i detta fördrag skall tillämpas på dessa beslut.

Artikel 16

Finansiella medel

16.1 EMI skall ha egna medel. EMI:s råd skall fastställa storleken av EMI:s egna medel i syfte att säkerställa de inkomster som anses nödvändiga för att täcka de förvaltningsutgifter som uppkommer när EMI fullgör sina uppgifter.

16.2 EMI:s medel, fastställda enligt artikel 16.1, skall tillföras genom bidrag från de nationella centralbankerna i enlighet med den fördelningsnyckel som avses i artikel 29.1 i ECBS-stadgan; bidragen skall betalas när EMI upprättas. För detta ändamål skall kommissionen tillhandahålla det statistiska underlag som behövs för att fastställa fördelningsnyckeln enligt de bestämmelser som rådet skall besluta om med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet, Centralbankschefskommittén och den kommitté som avses i artikel 114 i detta fördrag.

16.3 EMI:s råd skall bestämma i vilken form bidragen skall betalas.

Artikel 17

Årsbokslut och revision

17.1 EMI:s budgetår skall börja den 1 januari och sluta den 31 december.

17.2 EMI:s råd skall anta en årsbudget före början av varje budgetår.

17.3 Årsbokslutet skall upprättas enligt de principer som EMI:s råd har fastställt. Årsbokslutet skall godkännas av EMI:s råd och därefter offentliggöras.

17.4 Årsbokslutet skall granskas av oavhängiga externa revisorer som EMI:s råd har godkänt. Revisorerna skall ha befogenhet att granska alla räkenskapshandlingar och konton hos EMI och att få alla uppgifter om dess transaktioner.

Bestämmelserna i artikel 248 i detta fördrag skall endast tillämpas vid granskning av effektiviteten i EMI:s förvaltning.

17.5 EMI:s överskott skall fördelas i följande ordning:

- a) Ett belopp som EMI:s råd bestämmer skall avsättas till EMI:s allmänna reservfond.
- b) Återstoden skall fördelas mellan de nationella centralbankerna enligt den fördelningsnyckel som avses i artikel 16.2.

17.6 Vid förlust för EMI skall underskottet avräknas mot EMI:s allmänna reservfond. Resterande underskott skall täckas av bidrag från de nationella centralbankerna enligt den fördelningsnyckel som avses i artikel 16.2.

Artikel 18

Personal

18.1 EMI:s råd skall fastställa anställningsvillkoren för EMI:s personal.

18.2 Domstolen skall vara behörig att avgöra alla tvister mellan EMI och dess anställda inom de gränser och på de villkor som fastställts i anställningsvillkoren.

Artikel 19

Domstolskontroll m.m.

19.1 EMI:s åtgärder eller underlåtenhet att handla skall prövas eller tolkas av domstolen i de fall och på de villkor som fastställts i detta fördrag. EMI får väcka talan i de fall och på de villkor som fastställts i detta fördrag.

19.2 Tvister mellan EMI å ena sidan och dess borgenärer, gäldenärer eller andra personer å den andra skall avgöras av de behöriga nationella domstolarna, utom när domstolen är behörig.

19.3 EMI skall ansvara enligt artikel 288 i detta fördrag.

19.4 Domstolen skall vara behörig att träffa avgöranden med stöd av en skiljedomsklausul i ett offentlighetsligt eller privaträttsligt avtal som har ingåtts av EMI eller för dess räkning.

19.5 Beslut av EMI om att väcka talan vid domstolen skall fattas av EMI:s råd.

Artikel 20

Sekretess

20.1 Medlemmarna av EMI:s råd och personalen i EMI skall även sedan deras uppdrag har upphört vara förpliktade att inte lämna ut upplysningar som omfattas av tystnadsplikt.

20.2 För personer som har tillgång till uppgifter som enligt gemenskapsföreskrifter omfattas av tystnadsplikt skall de föreskrifterna gälla.

Artikel 21

Immunitet och privilegier

EMI skall på de villkor som anges i protokollet om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier, inom medlemsstaternas territorier åtnjuta den immunitet och de privilegier som krävs för att de skall kunna fullgöra sina uppgifter.

Artikel 22

Firmatecknare

EMI blir rättsligt bundet gentemot tredje man genom ordföranden eller vice ordföranden eller genom underskrift av två medlemmar av EMI:s personal som ordföranden har bemyndigat att teckna EMI:s firma.

Artikel 23

Likvidation av EMI

23.1 I enlighet med artikel 123 i detta fördrag skall EMI träda i likvidation när ECB har upprättats. Alla EMI:s tillgångar och skulder skall därefter automatiskt övergå till ECB. ECB skall likvidera EMI i enlighet med bestämmelserna i denna artikel. Likvidationen skall vara avslutad när den tredje etappen börjar.

23.2 Den i artikel 17 i EMS-avtalet föreskrivna mekanismen för utgivning av ecu mot deponering av guld och US-dollar skall avvecklas på den tredje etappens första dag i enlighet med artikel 20 i nämnda avtal.

23.3 Alla fordringar och skulder som härrör från den ultrakorta finansieringsmekanismen och den kortfristiga monetära stödmekanismen enligt de avtal som avses i artikel 6.1 skall regleras senast den tredje etappens första dag.

23.4 Alla EMI:s återstående tillgångar skall avyttras och alla dess återstående skulder betalas.

23.5 Behållningen av likvidationen enligt artikel 23.4 skall fördelas mellan de nationella centralbankerna enligt den fördelningsnyckel som avses i artikel 16.2.

23.6 EMI:s råd får vidta de åtgärder som behövs för att tillämpa artikel 23.4 och 23.5.

23.7 Så snart ECB har upprättats skall EMI:s ordförande avgå.

Protokoll (nr 20)
om förfarandet vid alltför stora underskott (1992)

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM ÖNSKAR fastställa närmare bestämmelser om det förfarande vid alltför stora underskott som avses i artikel 104 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

HAR ENATS OM följande bestämmelser som skall fogas till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Artikel 1

De referensvärden som avses i artikel 104.2 i detta fördrag skall vara

- 3 % för kvoten mellan det förväntade eller faktiska underskottet i den offentliga sektorns finanser och bruttonationalprodukten till marknadspris,
- 60 % för kvoten mellan skuldsättningen i den offentliga sektorn och bruttonationalprodukten till marknadspris.

Artikel 2

I artikel 104 i detta fördrag och i detta protokoll avses med

- *offentlig*: hela den offentliga sektorn, dvs. centrala, regionala och lokala myndigheter samt sociala trygghetssystem – med undantag av kommersiell verksamhet – enligt definitionen i det europeiska nationalräkenskapssystemet,
- *underskott*: nettouplåning enligt definitionen i det europeiska nationalräkenskapssystemet,
- *investering*: fasta bruttoinvesteringar enligt definitionen i det europeiska nationalräkenskapssystemet,
- *skuld*: den samlade bruttoskulden till nominellt värde som är utestående vid årets utgång och som är konsoliderad mellan och inom de olika områdena inom den offentliga sektorn enligt definitionen i första strecksatsen.

Artikel 3

För att säkerställa att förfarandet vid alltför stora underskott fungerar effektivt skall medlemsstaternas regeringar enligt detta förfarande ansvara för underskottet i den offentliga sektorn enligt definitionen i artikel 2 första strecksatsen. Medlemsstaterna skall säkerställa att nationella förfaranden på budgetområdet gör det möjligt för dem att uppfylla de förpliktelser inom detta område som följer av detta fördrag. Medlemsstaterna skall snabbt och regelbundet underrätta kommissionen om sina förväntade och faktiska underskott och om sin skuldnivå.

Artikel 4

Kommissionen skall tillhandahålla det statistiska underlag som skall användas för tillämpningen av detta protokoll.

Protokoll (nr 21)
om konvergenskriterier enligt artikel 121 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (1992)

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM ÖNSKAR fastställa närmare bestämmelser för de konvergenskriterier som skall vägleda gemenskapen då den beslutar om övergång till den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen enligt artikel 121.1 i detta fördrag,

HAR ENATS om följande bestämmelser som skall fogas till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Artikel 1

Kriteriet om prisstabilitet enligt artikel 121.1 första strecksatsen i detta fördrag innebär att en medlemsstat under en tid av ett år före granskningen skall uppvisa en hållbar prisutveckling och en genomsnittlig inflationstakt som inte med mer än 1,5 procentenheter överstiger inflationstakten i de, högst tre medlemsstater som har uppnått de bästa resultaten i fråga om prisstabilitet. Inflationen skall mätas med hjälp av konsumentprisindex på en jämförbar grund, med beaktande av skillnader i nationella definitioner.

Artikel 2

Kriteriet om den offentliga sektorns finanser enligt artikel 121.1 andra strecksatsen i detta fördrag innebär att medlemsstaten vid tidpunkten för granskningen inte får vara föremål för något beslut av rådet enligt artikel 104.6 i detta fördrag om att ett alltför stort underskott föreligger.

Artikel 3

Kriteriet om deltagande i Europeiska monetära systemets växelkursmekanism enligt artikel 121.1 tredje strecksatsen i detta fördrag innebär att kursrörelserna för en medlemsstats valuta skall ha legat inom det normala fluktuationsutrymmet enligt Europeiska monetära systemets växelkursmekanism, utan att allvarliga spänningar har uppstått, under minst de senaste två åren före granskningen. Särskilt skall medlemsstaten inte på eget initiativ ha devalverat sin valutas bilaterala centralkurs i förhållande till någon annan medlemsstats valuta under denna period.

Artikel 4

Kriteriet om konvergens i räntesatserna enligt artikel 121.1 fjärde strecksatsen i detta fördrag innebär att en medlemsstat under en tid av ett år före granskningen skall ha haft en genomsnittlig långfristig nominell räntesats som inte med mer än två procentenheter överstiger motsvarande räntesats i de, högst tre medlemsstater som har uppnått de bästa resultaten i fråga om prisstabilitet. Räntesatserna skall beräknas på grundval av långfristiga statsobligationer eller jämförbara värdepapper, med beaktande av skillnader i nationella definitioner.

Artikel 5

Kommissionen skall tillhandahålla det statistiska underlag som skall användas för tillämpningen av detta protokoll.

Artikel 6

Rådet skall enhälligt på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet, och allt efter omständigheterna, EMI eller ECB, samt den kommitté som avses i artikel 114, anta lämpliga bestämmelser om den närmare utformningen av de konvergenskriterier som anges i artikel 121 i detta fördrag; de bestämmelserna skall därefter ersätta detta protokoll.

Protokoll (nr 22)
om Danmark (1992)

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM ÖNSKAR lösa vissa särskilda problem angående Danmark,

HAR ENATS OM följande bestämmelser som skall fogas till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Bestämmelserna i artikel 14 i protokollet om stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken skall inte inverka på rätten för Danmarks nationalbank att utföra sina nuvarande uppgifter vad beträffar de delar av Konungariket Danmark som inte hör till gemenskapen.

Protokoll (nr 23)
om Portugal (1992)

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM ÖNSKAR lösa vissa särskilda problem angående Portugal,

HAR ENATS OM följande bestämmelser som skall fogas till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

1. Portugal ges tillåtelse att behålla möjligheterna för de autonoma regionerna Azorerna och Madeira att utnyttja en räntefri kredit i Banco de Portugal enligt de villkor som har fastställts i gällande portugisisk lag.
 2. Portugal förpliktar sig att på alla sätt verka för att avskaffa de ovannämnda möjligheterna så snart som möjligt.
-

Protokoll (nr 24)
**om övergången till den tredje etappen av den ekonomiska och
monetära unionen (1992)**

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA

fastslår den oåterkalleliga karaktären av gemenskapens utveckling mot den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen genom att underteckna de nya fördragsbestämmelserna om den unionen.

Alla medlemsstater skall därför, oavsett om de uppfyller de nödvändiga villkoren för införandet av en gemensam valuta, respektera gemenskapens önskan att snabbt inleda den tredje etappen; ingen medlemsstat får därför hindra övergången till den tredje etappen.

Om tidpunkten för början av den tredje etappen ännu inte har fastställts vid utgången av år 1997 skall de berörda medlemsstaterna, gemenskapsinstitutionerna och andra berörda organ genomföra allt förberedande arbete under loppet av år 1998, så att gemenskapen oåterkalleligen kan börja den tredje etappen den 1 januari 1999 och så att ECB och ECBS kan starta sin verksamhet i full omfattning vid den tidpunkten.

Detta protokoll skall fogas till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Protokoll (nr 25)
om vissa bestämmelser angående Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (1992)

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM MEDGER att Förenade kungariket inte har åtagit sig eller på annan grund är skyldigt att gå över till den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen, om inte dess regering och parlament har fattat ett särskilt beslut om detta,

SOM KONSTATERAR att Förenade kungarikets regering normalt finansierar sitt upplåningsbehov genom försäljning av skuldförbindelser till den privata sektorn,

HAR ENATS OM följande bestämmelser som skall fogas till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

1. Förenade kungariket skall innan rådet gör sin bedömning enligt artikel 121.2 i detta fördrag anmäla till rådet huruvida Förenade kungariket avser att gå över till den tredje etappen.

Förenade kungariket är förpliktat att gå över till den tredje etappen endast om det till rådet anmäler sin avsikt att göra detta.

Om ingen tidpunkt har fastställts för början av den tredje etappen enligt artikel 121.3 i detta fördrag, får Förenade kungariket före den 1 januari 1998 anmäla sin avsikt att gå över till den tredje etappen.

2. Punkterna 3–9 skall tillämpas om Förenade kungariket anmäler till rådet att det inte avser att gå över till den tredje etappen.

3. Förenade kungariket skall inte medräknas i den majoritet av medlemsstater som uppfyller de nödvändiga villkor som avses i artikel 121.2 andra strecksatsen och artikel 121.3 första strecksatsen i detta fördrag.

4. Förenade kungariket skall behålla sina befogenheter på den monetära politikens område enligt sin nationella lagstiftning.

5. Artiklarna 4.2, 104.1, 104.9, 104.11, 105.1–5, 106, 108, 109, 110, 111, 112.1, 112.2 b, 123.4 och 123.5 i detta fördrag skall inte tillämpas på Förenade kungariket. I dessa bestämmelser skall hänvisningar till gemenskapen eller medlemsstaterna inte omfatta Förenade kungariket och hänvisningar till de nationella centralbankerna inte omfatta Bank of England.

6. Artiklarna 116.4, 119 och 120 i detta fördrag skall fortsätta att tillämpas på Förenade kungariket. Artiklarna 114.4 och 124 skall tillämpas på Förenade kungariket som om Förenade kungariket hade beviljats undantag.

7. Förenade kungarikets rösträtt skall inte gälla i fråga om sådana rättsakter från rådet som avses i de artiklar som räknas upp i punkt 5. Förenade kungarikets vägda röster skall därför inte beaktas vid beräkning av kvalificerad majoritet enligt artikel 122.5 i detta fördrag.

Förenade kungariket skall inte heller ha rätt att delta i utnämningen av ordföranden, vice ordföranden och övriga ledamöter av ECB:s direktion enligt artiklarna 112.2 b och 123.1 i detta fördrag.

8. Artiklarna 3, 4, 6, 7, 9.2, 10.1, 10.3, 11.2, 12.1, 14, 16, 18–20, 22, 23, 26, 27, 30–34, 50 och 52 i protokollet om stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken ("stadgan") skall inte tillämpas på Förenade kungariket.

I dessa artiklar skall hänvisningar till gemenskapen eller medlemsstaterna inte omfatta Förenade kungariket och hänvisningar till de nationella centralbankerna inte omfatta Bank of England.

Hänvisningarna i artiklarna 10.3 och 30.2 i stadgan till "ECB:s tecknade kapital" skall inte omfatta kapital som har tecknats av Bank of England.

9. Artikel 123.3 i detta fördrag och artiklarna 44–48 i stadgan skall, oavsett om det finns medlemsstater med undantag, gälla med följande ändringar:

a) Hänvisningarna i artikel 44 till ECB:s och EMI:s uppgifter skall omfatta de uppgifter som fortfarande behöver utföras under den tredje etappen till följd av eventuella beslut från Förenade kungarikets sida att inte gå över till den etappen.

- b) Utöver de uppgifter som avses i artikel 47 skall ECB också lämna råd och medverka vid förberedelsen av varje beslut av rådet om Förenade kungariket som fattas enligt punkterna 10 a och 10 c.
- c) Bank of England skall betala sin tecknade andel av ECB:s kapital som bidrag till ECB:s driftkostnader på samma grunder som de nationella centralbankerna i medlemsstater med undantag.
10. Om Förenade kungariket inte går över till den tredje etappen, får det ändra sin anmälan när som helst efter början av denna etapp. I så fall skall följande gälla:
- a) Förenade kungariket har rätt att gå över till den tredje etappen, förutsatt att det uppfyller de nödvändiga villkoren. Rådet skall, på begäran av Förenade kungariket och på de villkor och enligt det förfarande som anges i artikel 122.2 i detta fördrag, besluta huruvida Förenade kungariket uppfyller de nödvändiga villkoren.
- b) Bank of England skall betala in sin andel av det tecknade kapitalet, föra över valutatillgångar till ECB och bidra till ECB:s reserver på samma grunder som den nationella centralbanken i en medlemsstat vars undantag har upphävts.
- c) Rådet skall, på de villkor och enligt det förfarande som anges i artikel 123.5 i detta fördrag, fatta alla andra beslut som behövs för att göra det möjligt för Förenade kungariket att gå över till den tredje etappen.

Om Förenade kungariket går över till den tredje etappen enligt bestämmelserna i detta protokoll skall punkterna 3–9 upphöra att gälla.

11. Utan hinder av artiklarna 101 och 116.3 i detta fördrag och artikel 21.1 i stadgan får Förenade kungarikets regering behålla sin "ways and means"-kredit hos Bank of England om och så länge som Förenade kungariket inte går över till den tredje etappen.

Protokoll (nr 26)
om vissa bestämmelser angående Danmark (1992)

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM ÖNSKAR, i enlighet med de allmänna målen i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, lösa vissa aktuella problem,

SOM TAR HÄNSYN TILL att den danska grundlagen innehåller bestämmelser som kan innebära att en folkomröstning skall hållas i Danmark innan Danmark deltar i den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen,

HAR ENATS OM följande bestämmelser som skall fogas till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

1. Den danska regeringen skall till rådet anmäla sin ståndpunkt till ett deltagande i den tredje etappen innan rådet gör sin bedömning enligt artikel 121.2 i detta fördrag.
 2. Om Danmark anmäler att det inte kommer att delta i den tredje etappen, skall Danmark medges undantag. Verkan av detta undantag skall vara att alla artiklar och bestämmelser i detta fördrag och i ECBS-stadgan som avser undantag skall tillämpas på Danmark.
 3. I så fall skall Danmark inte medräknas i den majoritet av medlemsstater som uppfyller de nödvändiga villkor som avses i artikel 121.2 andra strecksatsen och artikel 121.3 första strecksatsen i detta fördrag.
 4. För att upphäva undantaget skall förfarandet enligt artikel 122.2 inledas endast på begäran av Danmark.
 5. Om undantaget upphävs skall bestämmelserna i detta protokoll inte längre tillämpas.
-

Protokoll (nr 27)
om Frankrike (1992)

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM ÖNSKAR ta hänsyn till en särskild fråga om Frankrike,

HAR ENATS OM följande bestämmelser som skall fogas till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Frankrike skall behålla ensamrätten till penningutgivning i sina utomeuropeiska territorier enligt villkoren i sin nationella lagstiftning och ha ensamrätt att fastställa CFP-francens parivärde.

Protokoll (nr 28)
om ekonomisk och social sammanhållning (1992)

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM ERINRAR OM att unionen har ställt som mål att främja ekonomiska och sociala framsteg bl.a. genom att stärka den ekonomiska och sociala sammanhållningen,

SOM ERINRAR OM att artikel 2 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen bl.a. nämner uppgiften att främja ekonomisk och social sammanhållning och solidaritet mellan medlemsstaterna samt att ett stärkande av den ekonomiska och sociala sammanhållningen hör till de gemenskapsverksamheter som räknas upp i artikel 3,

SOM ERINRAR OM att bestämmelserna i tredje delen avdelning XVII om ekonomisk och social sammanhållning som helhet utgör den rättsliga grundvalen för att konsolidera och ytterligare utveckla gemenskapens insatser vad gäller ekonomisk och social sammanhållning, inklusive upprättandet av en ny fond,

SOM ERINRAR OM att bestämmelserna i tredje delen avdelning XV om transeuropeiska nät och avdelning XIX om miljön förutsätter att en sammanhållningsfond upprättas före den 31 december 1993,

SOM UTTRYCKER sin övertygelse om att utvecklingen i riktning mot en ekonomisk och monetär union kommer att bidra till ekonomisk tillväxt i alla medlemsstater,

SOM UPPMÄRKSAMMAR att gemenskapens strukturfonder kommer att fördubblas i reala termer mellan åren 1987 och 1993, vilket innebär stora överföringar särskilt i förhållande till de mindre välmående staternas bruttonationalprodukt,

SOM UPPMÄRKSAMMAR att Europeiska investeringsbanken lånar ut stora och ökande belopp till förmån för de fattigare regionerna,

SOM UPPMÄRKSAMMAR önskemålet om större flexibilitet vid tilldelning av medel från strukturfonderna,

SOM UPPMÄRKSAMMAR önskemålet om en differentiering av nivån för gemenskapens deltagande i program och projekt i vissa länder,

SOM UPPMÄRKSAMMAR förslaget om att ta större hänsyn till medlemsstaternas relativa välstånd inom systemet med egna medel,

BEKRÄFTAR PÅ NYTT att främjandet av ekonomisk och social sammanhållning är avgörande för gemenskapens fulla utveckling och varaktiga framgång samt understryker betydelsen av att artiklarna 2 och 3 i detta fördrag innefattar ekonomisk och social sammanhållning,

BEKRÄFTAR PÅ NYTT sin övertygelse om att strukturfonderna även i fortsättningen har att spela en betydande roll när det gäller att uppnå gemenskapens mål i fråga om sammanhållning,

BEKRÄFTAR PÅ NYTT sin övertygelse om att Europeiska investeringsbanken bör fortsätta att använda merparten av sina medel till att främja ekonomisk och social sammanhållning och förklarar sig villiga att se över Europeiska investeringsbankens kapitalbehov så snart det behövs för detta ändamål,

BEKRÄFTAR PÅ NYTT nödvändigheten av en genomgripande utvärdering av strukturfondernas verksamhet och effektivitet under år 1992 samt nödvändigheten av att i detta sammanhang än en gång bedöma hur stora dessa fonder bör vara mot bakgrund av gemenskapens uppgifter i fråga om social och ekonomisk sammanhållning,

ÄR ENIGA OM, att den sammanhållningsfond som skall upprättas före den 31 december 1993 skall ge ekonomiska bidrag från gemenskapen till projekt på miljöområdet och området för transeuropeiska nät i sådana medlemsstater som har en bruttonationalinkomst per capita som är lägre än 90 % av genomsnittet för gemenskapen och som har ett program för att uppfylla de villkor för ekonomisk konvergens som anges i artikel 104,

FÖRKLARAR, att de avser att tillåta större flexibilitet vid tilldelning av medel från strukturfonderna för särskilda behov som inte täcks av de nuvarande reglerna för strukturfonderna,

FÖRKLARAR att de är villiga att differentiera nivåerna för gemenskapens deltagande i strukturfondernas program och projekt i syfte att undvika orimligt stora ökningar i budgetutgifterna för mindre välmående medlemsstater,

INSER att det är nödvändigt att regelbundet övervaka de framsteg som görs för att uppnå ekonomisk och social sammanhållning och förklarar sig villiga att undersöka alla nödvändiga åtgärder i detta avseende,

FÖRKLARAR att de avser att ta större hänsyn till de enskilda medlemsstaternas bidragskapacitet inom systemet med egna medel och att undersöka om de mindre välmående medlemsstaterna kan kompenseras för de regressiva inslag som finns i det nuvarande systemet med egna medel,

ÄR ENIGA OM att foga detta protokoll till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Protokoll (nr 29)
**om asyl för medborgare i Europeiska unionens medlemsstater
(1997)**

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM BEAKTAR att unionen enligt bestämmelserna i artikel 6.2 i Fördraget om Europeiska unionen skall respektera de grundläggande rättigheterna, såsom de garanteras i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, vilken undertecknades i Rom den 4 november 1950,

SOM BEAKTAR att Europeiska gemenskapernas domstol har behörighet att säkerställa att Europeiska gemenskapen vid tolkning och tillämpning av artikel 6.2 i Fördraget om Europeiska unionen följer lagen,

SOM BEAKTAR att varje europeisk stat som ansöker om medlemskap i unionen i enlighet med artikel 49 i Fördraget om Europeiska unionen måste respektera de principer som anges i artikel 6.1 i Fördraget om Europeiska unionen,

SOM ÄR MEDVETNA OM att det i artikel 309 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen inrättas en mekanism för tillfälligt upphävande av vissa rättigheter om en medlemsstat allvarligt och ihållande åsidosätter dessa principer,

SOM ERINRAR OM att varje medborgare i en medlemsstat, i sin egenskap av unionsmedborgare, åtnjuter särskild status och särskilt skydd som skall garanteras av medlemsstaterna i enlighet med bestämmelserna i andra delen i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

SOM ÄR MEDVETNA OM att Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen inrättar ett område utan inre gränser och ger varje unionsmedborgare rätt att fritt röra sig och bosätta sig på medlemsstaternas territorium,

SOM ERINRAR OM att utlämning av medlemsstaternas medborgare behandlas i Europeiska utlämningskonventionen av den 13 december 1957 och i den på grundval av artikel 31 i Fördraget om Europeiska unionen upprättade konventionen om utlämning mellan Europeiska unionens medlemsstater av den 27 september 1996,

SOM ÖNSKAR hindra att asylrätten utnyttjas för andra ändamål än vad som är avsett,

SOM BEAKTAR att detta protokoll tar hänsyn till slutgiltigheten av och syftet med Genèvekonventionen av den 28 juli 1951 om flyktingars rättsliga ställning,

HAR ENATS OM följande bestämmelser som skall fogas till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Enda artikel

Med beaktande av den skyddsnivå som Europeiska unionens medlemsstater erbjuder såvitt avser de grundläggande rättigheterna och friheterna skall medlemsstaterna betraktas som säkra ursprungs-länder i förhållande till varandra för alla rättsliga och praktiska syften som har samband med asylärenden. Följaktligen får ansökningar om asyl som ges in av en medborgare i en medlemsstat endast i följande fall beaktas eller förklaras tillåtna att behandlas av en annan medlemsstat:

- a) Om den medlemsstat i vilken sökanden är medborgare sedan Amsterdamfördraget har trätt i kraft och med åberopande av artikel 15 i konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna vidtar åtgärder som medför att den medlemsstaten inom sitt territorium inte uppfyller sina skyldigheter enligt konventionen.
 - b) Om ett sådant förfarande som avses i artikel 7.1 i Fördraget om Europeiska unionen har inletts och fram till dess rådet fattar ett beslut med avseende på detta.
 - c) Om rådet på grundval av artikel 7.1 i Fördraget om Europeiska unionen när det gäller den medlemsstat i vilken sökanden är medborgare har slagit fast att medlemsstaten allvarligt och ihållande åsidosätter principer som anges i artikel 6.1.
 - d) Om en medlemsstat ensidigt fattar ett sådant beslut när det gäller en ansökan från en medborgare i en annan medlemsstat; i så fall skall rådet omedelbart underrättas; ansökan skall behandlas med utgångspunkt i antagandet att den är uppenbart ogrundad utan att detta, oberoende av omständigheterna, på något sätt påverkar medlemsstaternas befogenhet att fatta beslut.
-

Protokoll (nr 30)
**om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitets-
principerna (1997)**

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM ÄR BESLUTNA att fastställa villkoren för tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, vilka kommer till uttryck i artikel 5 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, i syfte att tydligare fastställa kriterierna för att tillämpa dem och säkerställa att de iakttas noggrant och genomförs på ett konsekvent sätt av alla institutioner,

SOM ÖNSKAR säkerställa att beslut fattas så nära unionens medborgare som möjligt,

SOM BEAKTAR det interinstitutionella avtalet av den 25 oktober 1993 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om förfaranden för att genomföra subsidiaritetsprincipen,

HAR BEKRÄFTAT att slutsatserna från Europeiska rådet i Birmingham den 16 oktober 1992 och den övergripande strategi för tillämpningen av subsidiaritetsprincipen som antogs vid Europeiska rådets möte i Edinburgh den 11–12 december 1992 även i framtiden kommer att vara vägledande för unionens institutioners verksamhet samt för utvecklingen av subsidiaritetsprincipens tillämpning och

HAR DÄRFÖR ENATS OM följande bestämmelser som skall fogas till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen:

1. Varje institution skall när den utövar sina befogenheter säkerställa att subsidiaritetsprincipen följs. Den skall också säkerställa överensstämmelse med proportionalitetsprincipen, enligt vilken gemenskapen inte skall vidta någon åtgärd som går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå fördragets mål.

2. Tillämpningen av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna skall ske med iakttagande av de allmänna bestämmelserna och av fördragets mål, särskilt när det gäller att fullt ut behålla gemenskapens regelverk och jämvikten mellan institutionerna; den skall inte påverka de principer som domstolen har utvecklat i fråga om förhållandet mellan nationell rätt och gemenskapsrätt och den skall beakta artikel 6.4 i Fördraget om Europeiska unionen, enligt vilken "unionen skall se till att den har de medel som den behöver för att nå sina mål och genomföra sin politik".

3. Subsidiaritetsprincipen innebär inte ett ifrågasättande av de befogenheter som Europeiska gemenskapen på grund av fördraget och i enlighet med domstolens tolkning förfogar över. De kriterier som avses i artikel 5 andra stycket i fördraget gäller för områden där gemenskapen inte är ensam behörig. Subsidiaritetsprincipen tillhandahåller en vägledning för hur dessa befogenheter skall utövas på gemenskapsnivå. Subsidiariteten är ett dynamiskt begrepp och bör tillämpas mot bakgrund av de mål som uppställs i fördraget. Den gör det möjligt att, när omständigheterna kräver det, utvidga räckvidden för gemenskapsåtgärder som vidtas inom ramen för gemenskapens befogenheter, och omvänt att inskränka dessa åtgärder eller upphöra med dem när de inte längre är berättigade.

4. All föreslagen gemenskapslagstiftning skall motiveras för att visa att den iakttar subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna; skälen för slutsatsen att ett gemenskapsmål bättre kan uppnås av gemenskapen måste underbyggas med kvalitativa eller, om möjligt, kvantitativa indikatorer.

5. För att en gemenskapsåtgärd skall vara berättigad, skall subsidiaritetsprincipens båda aspekter uppfyllas: målen för den planerade åtgärden kan inte i tillräcklig utsträckning uppnås genom åtgärder av medlemsstaterna inom ramen för deras nationella konstitutionella ordning och kan därför bättre uppnås genom en gemenskapsåtgärd.

Följande riktlinjer bör användas för att avgöra om det ovan nämnda villkoret är uppfyllt:

- Frågan uppvisar gränsöverskridande aspekter, som inte på ett tillfredsställande sätt kan regleras genom åtgärder av medlemsstaterna.
- Åtgärder vidtagna av medlemsstaterna ensamma eller avsaknad av gemenskapsåtgärder skulle strida mot fördragets krav (t.ex. behovet att korrigera snedvridning av konkurrensen eller undvika förtäckt begränsning av handeln eller stärka den ekonomiska och sociala sammanhållningen) eller på annat sätt avsevärt skada medlemsstaternas intressen.
- En åtgärd på gemenskapsnivå skulle på grund av sin omfattning eller sina verkningar innebära klara fördelar jämfört med en åtgärd på medlemsstatsnivå.

6. En gemenskapsåtgärd skall utformas på ett så enkelt sätt som möjligt, samtidigt som målet för åtgärden skall uppnås på ett tillfredsställande sätt och behovet av effektiv verkställighet tillgodoses. Gemenskapen skall endast lagstifta i den mån det är nödvändigt. Under i övrigt lika förhållanden bör direktiv väljas framför förordningar och ramdirektiv framför detaljerade åtgärder. I enlighet med artikel 249 i fördraget skall direktiv, även om de är bindande för varje medlemsstat till vilken de är riktade med avseende på det resultat som skall uppnås, överlåta åt de nationella myndigheterna att bestämma form och tillvägagångssätt för genomförandet.

7. När det gäller gemenskapsåtgärdernas art och omfattning, skall gemenskapsåtgärder lämna så mycket utrymme som möjligt för nationella beslut, samtidigt som åtgärdens mål säkerställs och fördraget följs. Samtidigt som gemenskapsrätten skall följas, är det viktigt att följa väletablerade nationella ordningar och att respektera de sätt på vilka medlemsstaternas rättssystem är organiserade och fungerar. När det är lämpligt och om inte annat följer av behovet av att verkställigheten sker på ett riktigt sätt, bör gemenskapsåtgärderna förse medlemsstaterna med alternativa sätt att uppnå målen för åtgärderna.

8. Om tillämpningen av subsidiaritetsprincipen medför att gemenskapen inte vidtar någon åtgärd, åligger det medlemsstaterna att i sin verksamhet följa de allmänna reglerna i artikel 10 i fördraget genom att vidta alla lämpliga åtgärder för att fullgöra sina skyldigheter enligt fördraget samt genom att avstå från alla åtgärder som skulle kunna äventyra förverkligandet av fördragets mål.

9. Utan att det påverkar dess initiativrätt bör kommissionen

- utom i särskilt brådskande eller förtroliga fall företa omfattande samråd innan den föreslår lagstiftning och, när det är lämpligt, offentliggöra handlingarna från sådana samråd,
- motivera sina förslag med beaktande av subsidiaritetsprincipen; vid behov skall den motivering som åtföljer förslaget innehålla detaljerade upplysningar i detta hänseende; finansiering, helt eller delvis, av gemenskapsåtgärder genom gemenskapens budget kräver en förklaring,
- ta vederbörlig hänsyn till att det ekonomiska eller administrativa ansvar som åligger gemenskapen, nationella regeringar, lokala myndigheter, ekonomiska aktörer och medborgare så långt som möjligt skall begränsas och stå i proportion till det mål som skall uppnås,
- varje år lägga fram en rapport för Europeiska rådet, Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av artikel 5 i fördraget. Denna årliga rapport skall även sändas till Regionkommittén och till Ekonomiska och sociala kommittén.

10. Europeiska rådet skall beakta den rapport från kommissionen som avses i punkt 9 fjärde strecksatsen i den rapport om unionens framsteg som Europeiska rådet enligt artikel 4 i Fördraget om Europeiska unionen skall förelägga Europaparlamentet.

11. Europaparlamentet och rådet skall, under fullständigt iakttagande av tillämpliga förfaranden, som en integrerad del av sin övergripande granskning av kommissionens förslag, undersöka om dessa stämmer överens med artikel 5 i fördraget. Detta gäller både kommissionens ursprungliga förslag och de ändringar som Europaparlamentet och rådet överväger att göra i förslaget.

12. Europaparlamentet skall inom ramen för de förfaranden som avses i artikel 251 och 252 i fördraget informeras om rådets inställning till frågan om tillämpningen av artikel 5 i fördraget genom en redogörelse för skälen till att rådet antog sin gemensamma ståndpunkt. Rådet skall informera Europaparlamentet om skälen för att ett förslag från kommissionen helt eller delvis inte anses stämma överens med artikel 5 i fördraget.

13. Hur subsidiaritetsprincipen följs skall granskas i enlighet med bestämmelserna i fördraget.

Protokoll (nr 31)
**om medlemsstaternas yttre förbindelser i fråga om passage av
yttre gränser (1997)**

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM BEAKTAR medlemsstaternas behov av att säkerställa effektiva kontroller vid sina yttre gränser, vid behov i samarbete med tredje land,

HAR ENATS om följande bestämmelse som skall fogas till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Bestämmelserna om åtgärder som rör passage av de yttre gränserna i artikel 62.2 a i avdelning IV i fördraget skall inte påverka medlemsstaternas behörighet att förhandla om eller ingå avtal med tredje land, såvitt dessa avtal är förenliga med gemenskapsrätten och med andra relevanta internationella avtal.

Protokoll (nr 32)
**om systemet för radio och TV i allmänhetens tjänst
i medlemsstaterna (1997)**

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM ANSER att systemet för radio och TV i allmänhetens tjänst i medlemsstaterna har ett direkt samband med de demokratiska, sociala och kulturella behoven i varje samhälle och med behovet att bevara mångfalden i medierna,

HAR ENATS om följande tolkningsbestämmelser, som skall fogas till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Bestämmelserna i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen skall inte påverka medlemsstaternas behörighet att svara för finansiering av radio och TV i allmänhetens tjänst i den utsträckning som denna finansiering beviljas radio- och TV-organisationerna för att de skall utföra det uppdrag att verka i allmänhetens tjänst som har tilldelats dem, utformats och organiserats av varje medlemsstat och i den utsträckning som finansieringen inte påverkar handelsvilkoren och konkurrensen inom gemenskapen i en omfattning som kan strida mot det gemensamma intresset, varvid kraven på att utföra uppdraget att verka i allmänhetens tjänst skall beaktas.

Protokoll (nr 33)
om djurskydd och djurens välfärd (1997)

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM ÖNSKAR säkerställa ett förbättrat djurskydd och en ökad respekt för välfärd för djuren som kännande varelser,

HAR ENATS OM följande bestämmelse som skall fogas till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Vid utformning och genomförande av gemenskapens politik i fråga om jordbruk, transport, inre marknad och forskning, skall gemenskapen och medlemsstaterna fullt ut ta hänsyn till djurens välfärd, samtidigt som gemenskapen och medlemsstaterna skall respektera medlemsstaternas lagar och andra författningar samt sedvänjor särskilt i fråga om religiösa riter, kulturella traditioner och regionalt arv.

Protokoll (nr 34)
om de ekonomiska följderna av att EKSG-fördraget upphör att gälla och om kol- och stålforskningsfonden (2001)

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM ÖNSKAR avgöra vissa frågor i samband med att Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen (EKSG) upphör att gälla,

SOM ÖNSKAR överlåta EKSG:s medel till Europeiska gemenskapen,

SOM BEAKTAR önskemålet att dessa medel skall användas för forskning inom sektorer med anknytning till kol- och stålindustrin samt behovet av att fastställa vissa särskilda bestämmelser för detta,

HAR ENATS OM följande bestämmelser som skall fogas till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Artikel 1

1. EKSG:s alla tillgångar och skulder per den 23 juli 2002 skall överföras till Europeiska gemenskapen från och med den 24 juli 2002.

2. Nettovärdet av dessa tillgångar och skulder enligt EKSG:s balansräkning per den 23 juli 2002 skall, med förbehåll för alla öknings- eller minskningar som kan inträffa som en följd av avvecklingen, betraktas som tillgångar avsedda för forskning inom sektorer med anknytning till kol- och stålindustrin och betecknas som "EKSG under avveckling". När avvecklingen är slutförd skall tillgångarna betecknas som "Kol- och stålforskningsfondens tillgångar".

3. Intäkterna från dessa tillgångar, vilka skall betecknas som "Kol- och stålforskningsfonden", skall endast användas för forskning utanför ramprogrammet för forskning inom sektorer med anknytning till kol- och stålindustrin i enlighet med bestämmelserna i detta protokoll och i rättsakter som antas på grundval av detta.

Artikel 2

Rådet skall enhälligt, på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet, anta de nödvändiga bestämmelserna för genomförande av detta protokoll, inklusive grundprinciper och lämpliga beslutsförfaranden, särskilt för antagande av fleråriga ekonomiska riktlinjer för förvaltning av Kol- och stålforskningsfondens tillgångar och tekniska riktlinjer för fondens forskningsprogram.

Artikel 3

Om inte annat föreskrivs i detta protokoll och i rättsakter som antas på grundval av detta, skall bestämmelserna i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen vara tillämpliga.

Artikel 4

Detta protokoll skall tillämpas från och med den 24 juli 2002.

Protokoll (nr 35)
**om artikel 67 i Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen (2001)**

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA

HAR ENATS OM följande bestämmelse som skall fogas till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Enda artikel

Från och med den 1 maj 2004 skall rådet besluta med kvalificerad majoritet, på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet, för att vidta de åtgärder som avses i artikel 66 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

E. PROTOKOLL SOM FOGAS TILL FÖRDRAGET OM
UPPRÄTTANDET AV EUROPEISKA GEMENSKAPEN
OCH FÖRDRAGET OM UPPRÄTTANDET AV
EUROPEISKA ATOMENERGIGEMENSKAPEN

Protokoll (nr 36)

**om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier
(1965)**

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM BEAKTAR att, i enlighet med artikel 28 i Fördraget om upprättandet av ett gemensamt råd och en gemensam kommission för Europeiska gemenskaperna, skall dessa gemenskaper och Europeiska investeringsbanken åtnjuta sådan immunitet och sådana privilegier inom medlemsstaternas territorium som behövs för att de skall kunna utföra sina uppgifter,

HAR ENATS OM följande bestämmelser som skall fogas till detta fördrag.

KAPITEL I

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS EGENDOM, MEDEL, TILLGÅNGAR OCH TRANSAKTIONER

Artikel 1

Gemenskapernas lokaler och byggnader skall vara okränkbara. De får inte genomsökas, beslagt, konfiskeras eller exproprieras. Gemenskapernas egendom och tillgångar får inte utan tillstånd från domstolen bli föremål för några administrativa eller rättsliga tvångsåtgärder.

Artikel 2

Gemenskapernas arkiv skall vara okränkbara.

Artikel 3

Gemenskaperna, deras tillgångar, inkomster och övrig egendom skall vara befriade från alla direkta skatter.

Medlemsstaternas regeringar skall i alla de fall där så är möjligt vidta lämpliga åtgärder för att efterskänka eller betala tillbaka summan av de indirekta skatter och avgifter som ingår i priset på lös eller fast egendom när gemenskaperna för tjänstebruk gör betydande inköp i vilka denna typ av skatter och avgifter inkluderas i priset. Dessa bestämmelser får dock inte tillämpas på ett sådant sätt att konkurrensen inom gemenskaperna snedvrids.

Ingen befrielse skall beviljas för sådana skatter och avgifter som utgör betalning för allmännyttiga tjänster.

Artikel 4

Gemenskaperna skall vara befriade från alla tullar, förbud och restriktioner vad avser import och export av varor som är avsedda för tjänstebruk. Varor som på detta sätt har förts in i en stat får inte avyttras – vare sig detta sker mot betalning eller inte – inom denna stats territorium, om det inte sker på villkor som godkänts av den statens regering.

Gemenskaperna skall också vara befriade från alla tullar, förbud och restriktioner vad avser import och export av gemenskapernas publikationer.

Artikel 5

Europeiska kol- och stålgemenskapen får inneha valutor av alla slag och får ha konton i vilken valuta som helst.

KAPITEL II

MEDDELANDEN OCH IDENTITETSHANDLINGAR

Artikel 6

Vad avser gemenskapernas officiella meddelanden och översändandet av alla deras dokument skall gemenskapernas institutioner inom varje medlemsstats territorium åtnjuta samma behandling som staten i fråga ger diplomatiska beskickningar.

Officiell korrespondens och andra former av officiella meddelanden som gemenskapernas institutioner skickar får inte censureras.

Artikel 7

1. Identitetshandling i den form som rådet skall fastställa kan av ordförandena för gemenskapernas institutioner utställas till ledamöter, medlemmar och anställda i gemenskapernas institutioner och skall godtas som giltig resehandling av medlemsstaternas myndigheter. Dessa identitetshandlingar skall utställas till tjänstemän och övriga anställda enligt de villkor som fastställts i tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen och anställningsvillkoren för övriga anställda i gemenskaperna.

Kommissionen får sluta avtal om att dessa identitetshandlingar skall gälla som giltiga resehandlingar inom tredje lands territorium.

2. Bestämmelserna i artikel 6 i protokollet om Europeiska kol- och stålgemenskapens immunitet och privilegier skall dock även fortsättningsvis vara tillämpliga på de av institutionernas ledamöter, medlemmar och anställda som den dag då detta fördrag träder i kraft besitter en sådan identitetshandling som föreskrivs i den artikeln, till dess att bestämmelserna i punkt 1 i denna artikel är tillämpliga.

KAPITEL III

EUROPAPARLAMENTETS LEDAMÖTER

Artikel 8

Europaparlamentets ledamöter får inte underkastas någon begränsning av administrativ eller annan natur i sin rörelsefrihet under resa till eller från Europaparlamentets mötesplats.

Europaparlamentets ledamöter skall, vad avser tull- och valutakontroll,

- a) av sin egen regering beviljas samma lättnader som högre tjänstemän som tillfälligt reser utomlands i offentligt uppdrag,
- b) av regeringarna i övriga medlemsstater beviljas samma lättnader som företrädare för utländska regeringar med tillfälligt offentligt uppdrag.

Artikel 9

Europaparlamentets ledamöter får inte förhöras, kvarhållas eller lagföras på grund av yttranden de gjort eller röster de avlagt under utövandet av sitt ämbete.

Artikel 10

Under Europaparlamentets sessioner skall dess ledamöter åtnjuta

- a) vad avser deras egen stats territorium, den immunitet som beviljas parlamentsledamöter i deras land,
- b) vad avser alla andra medlemsstaters territorium, immunitet vad gäller alla former av kvarhållande och lagföring.

Immuniteten skall även vara tillämplig på ledamöterna under resan till och från Europaparlamentets mötesplats.

Immuniteten kan inte åberopas av en ledamot som tas på bar gärning och kan inte hindra Europaparlamentet att utöva sin rätt att upphäva en av dess ledamöters immunitet.

KAPITEL IV

FÖRETRÄDARE FÖR DE MEDLEMSSTATER SOM DELTAR I ARBETET I EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS INSTITUTIONER

Artikel 11

Företrädare för de medlemsstater som deltar i arbetet i gemenskapernas institutioner, deras rådgivare och tekniska experter skall i sin tjänsteutövning och under resan till och från mötesplatsen åtnjuta sedvanliga privilegier, immunitet och lättnader.

Denna artikel skall även vara tillämplig på ledamöter av gemenskapernas rådgivande organ.

KAPITEL V

TJÄNSTEMÄN OCH ANSTÄLLDA I EUROPEISKA GEMENSKAPERNA

Artikel 12

Inom varje medlemsstats territorium och oberoende av statstillhörighet skall tjänstemän och övriga anställda i gemenskaperna

- a) åtnjuta immunitet mot rättsliga förfaranden vad avser handlingar som de har begått i sin tjänsteutövning, inbegripet muntliga och skriftliga uttalanden, om inte annat följer av bestämmelserna i de fördrag som dels behandlar reglerna för tjänstemännens och de anställdas ansvar gentemot gemenskaperna, och dels domstolens behörighet att döma i tvister mellan gemenskaperna och deras tjänstemän och övriga anställda; de skall åtnjuta denna immunitet även efter det att deras uppdrag har upphört,
- b) tillsammans med sina äkta makar och av dem försörjda familjemedlemmar vara undantagna från bestämmelser om begränsning av invandring och formaliteter för registrering av utlänningar,
- c) beviljas samma lättnader i fråga om valuta- och växlingsbestämmelser som normalt beviljas tjänstemän i internationella organisationer,
- d) då de tillträder sin tjänst i landet i fråga, ha rätt att tullfritt föra in sitt bohag och sina personliga tillhörigheter, samt ha rätt att tullfritt föra ut sitt bohag och sina personliga tillhörigheter då deras tjänstgöringstid i landet är slut, om inte annat följer av de villkor som regeringen i det land där rätten utövas, i båda fallen, anser nödvändiga,

- e) ha rätt att tullfritt införa ett motorfordon för personligt bruk som antingen förvärvats enligt gällande regler för hemmamarknaden i det land där de senast var bosatta eller i det land där de är medborgare, samt ha rätt att tullfritt föra ut fordonet, om inte annat följer av de villkor som det berörda landets regering, i båda fallen, anser nödvändiga.

Artikel 13

Gemenskapens tjänstemän och övriga anställda skall vara skyldiga att betala skatt till gemenskaperna på de löner och arvoden de får av gemenskaperna enligt de villkor och det förfarande som rådet på förslag från kommissionen har fastställt.

De skall vara befriade från nationella skatter på de löner och arvoden de får av gemenskaperna.

Artikel 14

Gemenskapernas tjänstemän och övriga anställda som enbart på grund av sin tjänsteutövning i gemenskaperna bosätter sig inom territoriet för en annan medlemsstat än den i vilken de vid tiden för sitt tjänstetillträde vid gemenskaperna var skatterättsligt bosatta, skall – vad avser inkomst- och förmögenhetsbeskattning samt arvsskatt och tillämpningen av avtal om undvikande av dubbelbeskattning som ingåtts mellan gemenskapernas medlemsstater – i båda länderna behandlas som om de fortfarande var bosatta på sin tidigare bostadsort, förutsatt att denna befinner sig inom en av gemenskapernas medlemsstater. Detta gäller även för äkta makar, förutsatt att de inte utövar någon egen yrkesverksamhet, och för barn som de personer som avses i denna artikel försörjer och har hand om.

Lös egendom som tillhör de personer som avses i föregående stycke och som finns inom den stats territorium i vilken de uppehåller sig, skall vara befriad från arvsskatt i den staten. Vid fastställande av sådan skatt skall den lösa egendomen anses finnas i den stat där personerna skatterättsligt är bosatta, om inte annat följer av tredje lands rätt och eventuell tillämpning av bestämmelser i internationella avtal om dubbelbeskattning.

Vid tillämpningen av bestämmelserna i denna artikel skall inte hänsyn tas till en bostadsort som enbart beror på tjänsteutövning inom andra internationella organisationer.

Artikel 15

Rådet skall enhälligt och på förslag från kommissionen fastställa ordningen för sociala förmåner för gemenskapernas tjänstemän och övriga anställda.

Artikel 16

Rådet skall på förslag från kommissionen och efter att ha samrått med övriga berörda institutioner, besluta vilka grupper av gemenskapernas tjänstemän och övriga anställda bestämmelserna i artikel 12, artikel 13 andra stycket och artikel 14 helt eller delvis skall tillämpas på.

Medlemsstaternas regeringar skall regelbundet underrättas om namn, ställning och adress på de tjänstemän och övriga anställda som ingår i dessa grupper.

KAPITEL VI

IMMUNITET OCH PRIVILEGIER FÖR TREDJE LANDS BESKICKNINGAR ACKREDITERADE HOS EUROPEISKA GEMENSKAPERNA

Artikel 17

Den medlemsstat på vars territorium gemenskaperna har sitt säte skall bevilja tredje lands beskickning som är ackrediterad hos gemenskaperna immunitet och privilegier enligt diplomatisk sedvänja.

KAPITEL VII

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 18

Privilegier, immunitet och lätnader skall endast beviljas gemenskapernas tjänstemän och övriga anställda om det ligger i gemenskapernas intresse.

Var och en av gemenskapernas institutioner skall upphäva den immunitet som har beviljats en tjänsteman eller en annan anställd, om institutionen anser att upphävandet av immuniteten inte strider mot gemenskapernas intresse.

Artikel 19

Gemenskapernas institutioner skall vid tillämpningen av detta protokoll samarbeta med de berörda medlemsstaternas ansvariga myndigheter.

Artikel 20

Artiklarna 12–15 och artikel 18 skall vara tillämpliga på kommissionens ledamöter.

Artikel 21

Artiklarna 12–15 och artikel 18 skall vara tillämpliga på domstolens domare, generaladvokater, justitiesekreterare och biträdande referenter samt på förstainstansrättens ledamöter och justitiesekreterare, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 3 i protokollet om domstolens stadga vad avser immunitet mot rättsliga förfaranden för domare och generaladvokater.

Artikel 22

Detta protokoll skall även vara tillämpligt på Europeiska investeringsbanken, på ledamöterna av dess organ, dess personal och de företrädare för medlemsstaterna som deltar i bankens arbete, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i protokollet om bankens stadga.

Europeiska investeringsbanken skall dessutom vara befriad från alla skatter eller liknande avgifter vid de tillfällen då dess kapital utökas och från de olika formaliteter som kan vara förknippade därmed i den stat där banken har sitt säte. På samma sätt skall bankens upplösning eller likvidation inte medföra några skatter eller avgifter. Slutligen skall den verksamhet som banken och dess organ bedriver i enlighet med dess stadga inte vara föremål för någon omsättningskatt.

Artikel 23

Detta protokoll skall också tillämpas på Europeiska centralbanken, medlemmarna av dess beslutande organ och dess personal, dock utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i protokollet om stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken.

Europeiska centralbanken skall dessutom vara befriad från alla skatter och liknande avgifter på grund av en ökning av dess kapital och från olika formaliteter som kan vara förenade därmed i den stat där banken har sitt säte. Bankens och dess beslutande organs verksamhet enligt stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken skall inte påföras någon omsättningskatt.

Ovannämnda bestämmelser skall också tillämpas på Europeiska monetära institutet. Dess upplösning eller likvidation skall inte medföra någon beskattning.

TILL BEVIS HÄRPÅ har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta protokoll.

Som skedde i Bryssel den åttonde april nittonhundrasextiofem.

Paul Henri SPAAK

Kurt SCHMÜCKER

Maurice COUVE DE MURVILLE

Amintore FANFANI

Pierre WERNER

J. M. A. H. LUNS
